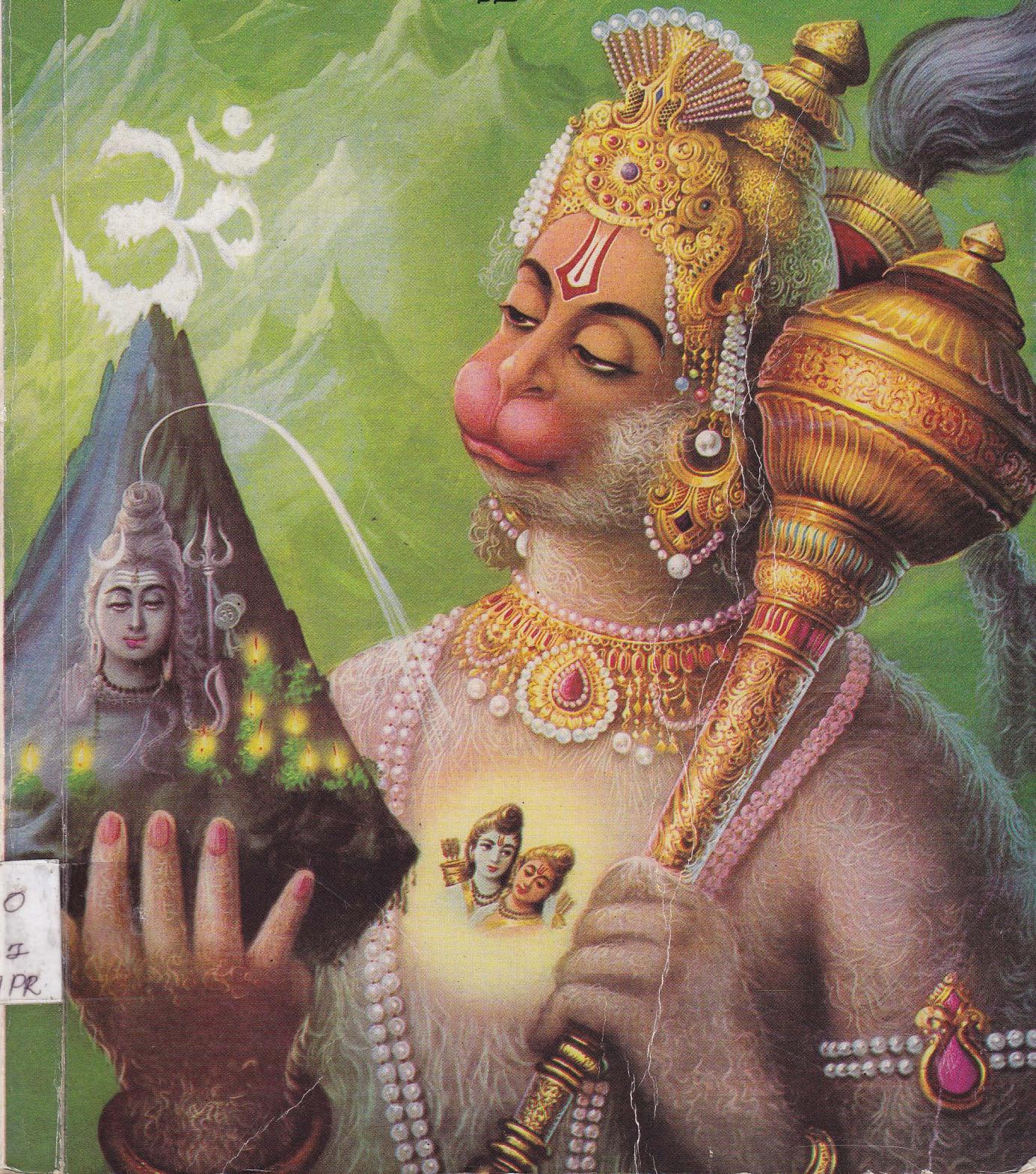

२
ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ராம ஜெயம் ஜெயந்தி மஹர்

(05 - 01 - 2000)

தெஹிவளை

O
I
PR.

२
ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

Trustee.

ஸ்ரீ அஞ்சநேயர் ஆயந்தி மன்ற

(05 - 01 - 2000)

தெஹிவளை

வெளியீடு:

ஸ்ரீ அஞ்சநேயர் ஆலயம்

தெஹிவளை, இலங்கை.

SRI ANJANEYAR TEMPLE TRUST

3/11, SRI BODHIRUKKAMA ROAD,
KALUBOWILA, DEHIWALA
SRI LANKA.

T.P: 726444

FAX : 94 1 726444

—
ஸ்ரீராம ஜெயம்

அன்பர் பணி செய்ய எனை ஆளாக்கி விட்டால்
கின்ப நிலை தானே வந்திதய்தும் பராபரமே.

ஆஞ்சநேய பக்தர்களின் உள்ளகமலங்களுக்கு.....

உலக மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக ஆலயங்கள் ஆற்றிவரும் சேவை மகத்தானது. காட்டு மிருகங்களுடன் வாழ்ந்து வந்த மனிதனை நல்வழிப்படுத்தி நற்சீந்தனையை உருவாக்கிய பெருமை எல்லாச் சமயங்களையும் சார்ந்தது.

இந்து சமயமும் காலத்திற்கு காலம் அவதாரபுருஷர்களையும் ஞானிகளையும் ஆற்றல் மிகுந்த அறிவாளிகளையும் உருவாக்கி மக்களுக்கு வழிகாட்டி வந்துள்ளது. இவர்களால் நிறுவப்பட்ட ஆதீனங்கள், மடாலயங்கள், நிறுவனங்கள் யாவுமே சமுதாய வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன.

இவ்வகையில் இலங்கையில் தெகிவளை ஸ்ரீஆஞ்சநேயர் ஆலயமும் பக்தர்களிடையே ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. நற்சீந்தனையுடன் ஆஞ்சநேயரை வழிபடுங்கள் மனத்தைரியத்தைப் பெறுவீர்கள், பலவித அனுகூலங்களையும் அடைவீர்கள் என்று கூறி ஸ்ரீமத் சந்திரசேகர சுவாமிகள் அவர்கள் ஆஞ்சநேய வணக்கத்தை இலங்கை மக்களிடையே அறிமுகப்படுத்தி அவர்களுக்காக மன்றாடிப் பிரார்த்தித்து அவர்களது வாழ்க்கையில் ஒளி வீசப்பண்ணினார். அதன் பயனாக மக்கள் தங்களைப் பீடித்திருந்த துண்பங்கள், துயரங்கள் தடைகள், நவக்கிரக தோஷங்கள் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபட்டு வாழக்கூடிய வழிவகைகளை காட்டினார். அந்தச் சீரிய தொண்டு இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

காலப்போக்கில் மக்கள் ஆதரவு பெருகவே இலங்கையில் ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு ஆலயம் அமைத்தே தீருவோம் என்ற எண்ணத்தை சுவாமிகள் மக்கள் மனதில் புகுத்தினார். மிகக் குறுகிய காலத்தில் அவரது எண்ணம் நிறைவேறியது. பக்தர்கள் எல்லோரும் குறிப்பாக வர்த்தகப் பெருமக்கள் கொண்ட அக்கறையும் காட்டிய ஆர்வமும் வழங்கிய கொடையும் இன்ன பிறவும் என்றுமே மறக்கமுடியாது. அவர்கள் ஒரு உந்து சக்தியாகவே இருந்து செயற்பட்டனர். அவர்கள் அளித்த பேராதரவினால்தான் ஸ்ரீஆஞ்சநேயப் பெருமானின் கோவிலுக்கென்று காணியும் வாங்கப்பட்டு 30/06/96 விருந்து இங்கு கோயில் கொண்டெழுந்தருளி வருகிறார். இத்திகதியே பிரதிவருடமும் ஆண்டு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இங்கு நடைபெறும் தினசரி பூசைகளும் விஷேடகாலங்களில் நடைபெறும் அபிஷேகம், பூசை, அன்னதானம் என்பனவும் ஜயந்திவிழாவுடன் ஒன்பது நாட்களுக்கு யாகங்களும் நன்கு நடைபெறகின்றன. பக்தர்கள் இவற்றுக்கான உபயங்களை ஏற்றுப் பங்குபற்றி ஸ்ரீஆஞ்சநேயப் பெருமானின் அருளைப் பெற்று வருகின்றனர்.

பூரணை (போயா) நாட்களில் மாணவர்கள் நலன்கருதி மாணவர்களுக்காக சரஸ்வதிக்கு அபிஷேகம் பூசை நடைபெறுகிறது. சரஸ்வதி பூசையின் போது மாணவர்களுக்கெல்லாம் பேணையும் அப்பியாசக் கொப்பிகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. சமய அறிவை வளர்க்குமுகமாக கட்டுரை, பேச்சுப்போட்டிகளையும் 1998ம் ஆண்டு நடத்திப் பரிசில்களாக இச்சிறிய ஆலயம் முப்பத்தி மூவாயிரம் (33,000/=) ரூபாவை வருடாபிஷேக விழாவின்போது இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் வைத்து வழங்கியது. இவ்வாறு இன்னும் பலவற்றை இவ்வாலயம் செய்ய என்னியுள்ளது. அவற்றிற்கு சைவசமய அறிவுள்ள பெரியோர்களின் ஒத்துழைப்பை நாடி நிற்கிறது.

ராகு கேது தோழம் உள்ளவர்களுக்காக செவ்வாய் வெள்ளி நாட்களில் ராகு காலப் பூசை நடைபெறுகிறது.

மக்களின் விரத அனுஷ்டானங்களை அனுசரித்து அவ்வக்காலங்களில் அவையெல்லாம் இவ்வாலயத்தில் நன்கு நடைபெறுகிறன்றன.

ஆங்கில வருடப்பிறப்பு, தமிழ்வருடப்பிறப்பு, நவராத்திரி காலத்தில் வரும் வாழ்மி பூசை ஆகிய தினங்களில் சுவாமிகள் தன்கையால் எல்லோருக்கும் கைவிஷேஷம் கொடுத்து வாழ்த்திக் கொள்ளும் விசேட பாரம்பரியத்தையும் இவ்வாலயம் செய்து வருகிறது.

1999ம் ஆண்டு புதிய தேர் பல ஸ்ட்சம் ரூபா செலவில் உருவாக்கப்பட்டது. இத்தேர் திருப்பணிக்கு உள்ளாட்டிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் ஏராளமானோர் நிதியுதவி புரிந்தார்கள்.

ஸ்ரீஆங்கநேயப்பெருமானுக்கென்று உலகத்திலேயே முதல் முதலில் உருவாக்கப்பட்ட தேர் ஒவ்வொரு வருட ஜியந்தி விழாவின்போதும் வீதி உலா வருவதைக் கடந்த இரு வருடங்களாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கண்டுகளித்தனர்.

இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் வைகாசித் திங்களில் ஸ்ரீமத்சந்திரசேகர சுவாமிகள் அவர்கள் இலண்டன் மாநகரம் சென்று 9ஸ்ட்சம் ரூபாவுக்கு அண்ணளவாக ஓர் ஆலயமணி செய்வதற்கான எற்பாடுகளை செய்துள்ளார்.

இலங்கையில் ஸ்ரீஆங்கநேயப்பெருமானுக்கு என்று ஒரு தனி ஆலயம் அமைப்பதற்கான எண்ணங்கொண்டு, ஆரம்பிக்கப்பட்ட செயல்வினையின் பொருட்டு 3/11 போதிருக்காராமவீதி, கருபோவளை, தெஹிவளை என்னும் இடத்தில் ஸ்ரீஆங்கநேயர் ஆலய நம்பிக்கை நிதியம் (Sri Anjaneyar Temple Trust) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இந்த இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் ஸ்ரீஆங்கநேயப்பெருமானுக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் வேதசிவாகம விதிமுறைப்படி ஆலயத்தை நிர்மாணிப்பதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இம்மலரின் பிறிதொரு பக்கத்தில் இதன் மாதிரிப் படம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆலயத்தை நிர்மாணிக்க அண்ணளவான செலவு மூன்று கோடி ரூபா என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான பொருளுதலி, பணங்களில் செய்யவிரும்பும் அடியார்களிடம் ஸ்ரீமத்சந்திரசேகர சுவாமிகள் அவர்கள் தினமும் நடைபெறும் பூசையின் போது இக்கைங்கரியத்தை நிறைவேற்றுமுகமாக வேண்டுகோள் விடுத்த வண்ணம் இருக்கின்றார். ஆஞ்சநேய பக்தர்களின் உள்ளக் கமலத்தில் ஊற்றெடுக்கும் இறையுணர்வினால் ஆலயக்கட்டிட நிதிக்கென நானும் பொழுதும் நிதியுதவி அளித்து வருவதை மாபெரும் கைங்கரியம் என்றே மனதாரப் பாராட்டுகிறோம். கோவிற் காரியங்களில் பங்கேற்கக் கொடுத்தும் வைக்க வேண்டும் என்பார்கள். நினைத்தவுடன் ஒடிவரும் ஸ்ரீஆஞ்சநேயப்பெருமானுக்கு மனதில் நினைத்தவுடன் உங்கள் பங்களிப்பு ஆலயக் கட்டிட நிதிக்கு வந்து சேர்வதாக.

நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
அதுவுமற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்
ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கீர்

மேலும் இவ்விடத்தில் ஆலயம் பற்றிய சிறுவிளக்கத்தையும் பக்த மகாண்களுக்கு அறியத் தருகிறோம்.

எந்த ஒரு ஆலயத்தினதும் ஆதிகால வரலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த இடத்தில் ஞானிகள், ரிஷிகள், முனிவர்கள் தியானம் செய்த, அல்லது அவர்களது சமாதி அமைந்த இடமாகவே காணப்படுவது வழக்கம். உடம்பானது அனுக்களால் ஆனது. இந்த ஞானிகளது நித்திய மந்திர உச்சாடத்தின் மூலம் அவர்களது பூரண உடம்பும் மந்திர சக்தியினால் ஏற்றப்பட்டு, அனைத்து உயிர் ஜீவராசிகள் அனைத்தையும் கவரக்கூடிய தன்மைகொண்டு காணப்படும். இதனால் இவர்களது அதிர்வுகள் அந்த இடத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும். இவை தூய்மையான சிந்தனையை ஏற்படுத்தக்கூடிய, மாற்றக்கூடிய தன்மையினை கொண்டிருப்பதனால் மக்களின் நடமாட்டம் அதிகரிக்கும். இவையே பின்பு ஒரு காலத்தில் ஆலயமாக மாறுகின்றன.

கோயில்கள் இந்து தர்மத்தின் அடிப்படையாக விளங்குகின்ற வேதங்களுடன் நேரடித்தொடர்புடைய ஆகம விதிகளின் அடிப்படையிலே அமைக்கப்படுகின்றன. இவை தூய உயர் சக்தி வாய்ந்த அதிர்வுகளைக் கடத்திக் கொண்டிருக்கும் மூர்த்தங்கள் என்பதையும் மனித மனங்களையும், சுற்றுப்புற குழலையும் இவை தூய்மைப்படுத்துகின்றன என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். மானுடத்தின் தொடர்ச்சிக்கு கோயில்கள் இன்றியமையாதவை.

ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்கும் தனிப்பட்ட குறைந்த அதிர்வெண்களை உடைய அதிர்வுகள் உண்டு. இவ்வதீர்வானது அவனது உடல் உள தன்மையினால் உருவாக்கப்படுகிறது. அம்மனிதன் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது கோயிலின் உயர் அதிர்வும்(Higher vibration) அவனது குறைந்த அதிர்வும் கலக்கின்றன. இதன் விளைவாக

ஒரு தேறிய உயர் அதிர்வெண் (Resultant vibration) அவனைச் சூழ உருவாக்கப் படுகிறது. இது அவனது மனநிலையை தூய்மைப்படுத்தி அம்மனிதன் உடல், உள் துண்பங்களை நீக்குகிறது. எனவேதான் கோயிலுக்கு எவர் சென்றாலும் அவர் பயன் பெறுவர். எவ்வாறாயினும் கோயிலுக்குச் செல்லும் ஒவ்வொருவரது அதிர்வுகளும் கோயில்கள் அதிர்வுகளை சிறிதளவில் பாதிக்கின்றன. (அநூரன் சித்தாந்தம்) இதன் காரணமாகவேகோயிலுக்குச் செல்லும் ஒவ்வொருவரும் கோயில் ஆசாரங்களை கண்டிப்பாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இல்லாவிடின் கோயில்கள் பாதிக்கப்பட்டு அதன் மூலம் சமுதாயம் சீரழிந்து விடும்.

ஏவாமக்கள் மூவா மருந்து என்பார்கள் இந்த ஆலயத்திற்கே உரித்தானதோ என்று என்னும் வகையில் இங்கு நானும் பொழுதினிலும் எப்பொழுதும் பணிபுரியும் தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே. அவர்கள் சேவை மனப்பான்மையுடனும் அர்ப்பணிப்பு சிந்தனையுடனும் எதுவித வேதனமுமின்றி நேரகாலம் பாராது தொண்டு புரிபவர்கள். இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்வுக்கும் பெரும் பங்கினை நல்கி வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீஆஞ்சநேய ஆலய வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இவ்வாறு பலரும் கர்த்தாக்களாக விளங்கி வருகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீஆஞ்சநேயப் பெருமான் அருள் பாலிப்பராக

வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறேந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மல்லரூதுவோ-வெள்ளைநிற
மல்லிகையுமல்ல வேறேந்த மாமலருமல்ல
உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது

என்று கவாயி விபுலானந்தரின் பாடலை நினைவுகூர்ந்து பல்வேறு வகையிலும் ஸ்ரீஆஞ்சநேயர் ஆலயத்துக்கு உதவி புரிந்து உறுதுணையாக இருக்கும் சகல ஆஞ்சநேய பக்தர்களுக்கும் நன்றி அறிதலை தெரிவித்துக் கொண்டு மனநிறைவடைகிறோம்.

இங்ஙனம்
நிர்வாகசபை

சமர்ப்பணம்

அளப்பெருங்கருணை தனிப்பெரும் ஆற்றல்கொண்ட ஆஞ்சனேய முர்த்திக்கு இலங்கைத் திருநாட்டில் கொழும்பு மாநகருக்கு அணித்தாயுள்ள தெஹிவளை போதிருக்காராம வீதியில் கோவில் அமைத்துப் பரிபாலித்து வருகிறார் ஸ்ரீமத் சந்திரசேகர சுவாமி அவர்கள். அவர்களது அயரா முயற்சியின் காரணமாக ஆஞ்சனேயர் ஆலயம் தெய்வீக மணங்கமளும் திருத்தலமாக விரைவாக மாற்றம்பெற்றுத் தனித்துவமாகத் திகழ்வது யாவருமறிந்ததே. இவ்வாலயம் மக்களுக்கு ஆற்றிவரும் சேவை மகோன்னதமானது. என்னற்ற மக்கள் இவ்வாலயத்துக்கு வந்து வணங்கிப் பல்வேறு நற்பேறுகளைப்பெற்று வாழ்கிறார்கள்.

இவ்வாலயத்தின் அறங்காவலராகப் பொறுப்பேற்றுள்ள திரு. க. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், ஆஞ்சனேயரின் கிருபாகடாட்சத்தாலும் தமக்கேயுரிய அனுபவமுதிர்ச்சியாலும் சமயோசித நடவடிக்கை களாலும் சுவாமிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்து நிருவாகப்பொறுப்பை நடாத்தி வருகிறார்.

1999ஆம் ஆண்டு ஆஞ்சனேயருக்கென்று ஒரு புதிய தேர் உருவாக்கப்பட்டு வீதி உலா நடைபெற்றது. ஜயந்தி தினத்தை முன்னிட்டு அத்தினத்துக்கு முந்திய ஒன்பது நாட்களிலும் ஓவ்வொரு தெய்வத்துக்கென்றும் யாகமும் பூஜையும் வழிபாடும் பெருவிழாவாகவே நடைபெற்றது. 2000ஆம் ஆண்டுக்குரிய ஆஞ்சனேய ஜயந்திவிழாவின் ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகையில், அதனை மேலும் சிறப்பிக்கும் வகையில் 'ஜயந்தி மலர்' ஒன்றையும் வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணமானது, அறங்காவலர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சிந்தனையில் உதித்தது. அவரது கருத்து எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டு, இம்மலர் வடிவமைக்கப்பட்டது. எனினும் ஜயந்தி தினத்துடன் சேர்த்து இம்மலரை வெளியிடுவதில் ஏற்பட்ட தவிர்க்க முடியாத சில தடங்கல்கள் காரணமாக, ஆஞ்சனேயப்பெருமான் கோவில்குடிகொண்ட ஆண்டு விழாவோடு சேர்த்து இம்மலர் வெளியிடப் படுவதும் ஆஞ்சனேயப்பெருமானின் பேரருள் கிடைத்ததாலேயே! ஆஞ்சனேயப் பெருமானின் பக்தர்களுக்கு இம்மலரானது ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்று உளமார நம்புகிறோம்.

இம்மலருக்கு ஆசியுரை வழங்குமாறு, இராமகிருஷ்ண மிஷன் இலங்கைக்கிளையின் தலைவர் சுவாமிஜி ஆத்மகணானந்தா அவர்களை அனுக எண்ணியிருந்தபோது, சுவாமிஜி அவர்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்றுவிட்டதால், எமது வேண்டுகோளை ஏற்று ஆசியுரையை மனமுவந்து வழங்கிய சுவாமிஜி ராஜேஸ்வரானந்தா அவர்களுக்கு எமது வணக்கங்கள்

உரித்தாகுக. ஒவ்வொரு வருடமும் ஆஞ்சனேயப் பெருமானின் தேர்ப்பவனியை ஆரம்பித்துவைக்கும் சுவாமிஜி ஆத்மகணானந்தா அவர்களுக்கு எமது அன்பு கலந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வெய்துகிறோம்.

இம்மலருக்குக் கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய அன்பாகள் அனைவருக்கும், குறிப்பாகத் ‘தினக்குரல்’ நாளிதழின் ஆசிரியர் திரு. சிவநேசச்செல்வன் அவர்களுக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள்! ஆஞ்சனேயப் பெருமானின் மகிமையைப் பக்தர்களிடையே மென்மேலும் பரவச்செய்யும் நோக்கில் பல்வேறு சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட கட்டுரைகளும் இம்மலரில் இடம்பெறுகின்றன. அவ்வாறான கட்டுரைகளை ஏற்கனவே வெளிட்ட அச்சஞ்சிகைகளின் வெளியீட்டாளர்களுக்கும் எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்!

இம்மலரினைக் கண்ணியில் எழுத்துருவாக்கம் செய்த திரு. ப. மகாதேவா அவர்களுக்கும், கண்ணியில் வடிவமைத்த திரு. இ. இரவிவர்மன் (Global Publications) அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்! இவர்கள் இருவரும் தமது நேரத்தையும் சிரமத்தையும் பாராது எமக்குப் பூரண ஒத்துழைப்பை நல்கினார்.

மேலும் இதனை அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த உதயா (UDHEYA AND Co (Pte) Ltd.) நிறுவனத்தாரின் சேவை தனித்துவமானது. அவர்கள் ஆஞ்சனேயர் ஆலயத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். அவர்கள் காட்டிய அக்கறையினாலும் ஊக்கத்தினாலும் இவ்வண்ண மலர் எமது கைகளில் தவழ்கிறது. அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக!

மேலும் இம்மலரை வெளியிடுவதில் தோன்றாத் துணையாக உதவிய அனைவருக்குமே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அனைவருக்குமே ஆஞ்சனேயப் பெருமானின் பேரருள் கிடைப்பதாக!

மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினர்

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. ராமன் என்றால் ஆனந்தம்	01
2. ஸ்ரீ ஹனுமார்	05
3. அருள்தரும் ஆஞ்சநேயர் சிறப்பு	07
4. எங்கள் அருள்மிகு சந்திரசேகர சவாமிகளும் அவர் அமைத்துத்தந்த ஆஞ்சநேயர் ஆலயமும்	08
5. ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் வழிபாடு	11
6. ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் உபாசணையும் வழிபாடும்	16
7. வல்லமை தரும் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய வழிபாடு	19
8. மக்கள் சவாமி என்று அழைக்கப்படும் சந்திரசேகர சவாமிகள்	24
9. ஹனுமத் தியான சோலோகம்	28
10. ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் மக்களுக்கு ஒரு சரணாலயம்	30
11. இளைஞர்களின் இறைசிந்தனைக்குத் தற்காலத்திலுள்ள தடங்கல்கள்	40
12. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் இளைஞர்களும் ஆலயவழிபாடும்	42
13. சமயப்பற்றும் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளும்	46
14. சமயப்பற்றும் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளும்	51
15. கம்பரின் அனுமனும் ஒட்டக்கூத்தரின் அனுமனும்	54
16. இளைஞர்களின் இறைசிந்தனைக்கு தற்காலத்திலுள்ள சில தடங்கல்களும் அவற்றை நீக்குவதற்கான வழிமுறைகளும்	61
17. ஆஞ்சநேயப் பெருமானின் சிறப்புக்கள்	64
18. உருத்திராட்சத்தின் மகிழமை	65
19. ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் மந்திரம்	69
20. அனுமன் நாமம் அனுபவ ஞானம்	70
21. கூப்பிட்டவுடன் குரல்கொடுக்கும் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப்பெருமானுக்கு ஓர் ஆலயம்	72
22. வில்வத்தின் விஷேஷம்	74

பக்கம்

23. சனீஸ்வரனுக்குப்பிடித்த சனி	76
24. நவக்கிரகங்கள்	77
25. ஆலய அமைப்பு	94
26. இந்து ஆலயங்களும் அவற்றின் சமுதாயப் பணிகளும்	100
27. சுவாமி சின்மயானந்தரின் சிந்தனைகள்	107
28. பத்துக்கட்டளைகள்	110
29. இராமாயணங்களில் ஹனுமன் சரிதம்	111
30. தூயமையை அருளும் துளசி	115
31. ஏழு முக்கிய நெறிகள்	117
32. GUIDE LINES TO LEAD A HAPPY & PROSPEROUS LIFE	119
33. WAYS AND MEANS TO LEAD A HAPPY & CONTENT LIFE	121
34. ஸ்ரீ ஹனுமன் பாடல்கள்	123
ஸ்ரீஆஞ்சநேயர் போற்றி-108	125
ஆதிகாமாட்சியின் நூற்றியெட்டுப்போற்றி அர்ச்சனை	128
பஞ்சமுகம்	131
ராமஜேயம் ஸ்ரீராம ஜேயம்	132
ராமதாதனே	133
பத்துப்படி ஏறிவந்தேன்	134
ஆஞ்சநேயனே வா	135
ஆஞ்சனை பெற்ற	136
சஞ்சீவி மலை சுமந்த	137
இறைவா எனக்கோர் பதில்	138
ஸ்ரீராமஜேய ஸ்தோத்திரம்	139
ஆஞ்சனை மகனே	140
சொல்லட்டும் சொல்லட்டும்	142
ஜயா ஆஞ்சநேயா	143
ஓங்காரநாயகியே	144
தாயே என் தாயே	145
சீருடைய வாயுமகன்	146

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் மங்களம்	146
ஸ்ரீ அம்பாள் மங்களம்	147
ஸ்ரீ சரஸ்வதி தேவியின் மங்களம்	148
35. ஸ்ரீ மாருதி கவசம்	148
36. விநாயகர் அகவல்	155
37. ஸ்ரீ ஹிஷாஸரமர்த்தினி ஸ்தோத்திரம்	157
38. சிவபூராணம்	162
39. திருவெம்பாவை	165
40. திருப்பள்ளியெழுச்சி	170
41. சகலகலாவல்லி மாலை	173
42. துக்கநிவாரண அஷ்டகம்	176
43. அபிராமி அந்தாதி	177
44. கந்தர் சஷ்டி கவசம்	190
45. கந்தபூராண பாடல்கள்	198
46. கந்தரனுபுதி	199
47. கந்தரலங்காரம்	207
48. கோளறு பதிகம்	221
49. தேவாரம்	224
50. திருவாசகம்	226
51. திருவிஶைப்பா	228
52. திருப்பல்லாண்டு	230
53. திருப்பூராணம்	231
54. திருப்புகழ்	232
55. வாழ்த்துப்பூராணம்	236

RAMAKRISHNA MISSION
(Ceylon Branch)
40, Ramakrishna Road,
Wellawatta,
COLOMBO - 6.

ASHRAMA: 588253
CULTURAL
CENTRE:

ଶ୍ରୀବିଜୟଙ୍କ

அதை அதை ராஜாக்கு - திருத்தமாக
தீட்டர் தீட்டர் க்ருபாவின் ராஜாக்குவிடம் /
பாராபாரா- பாராபாரா - வோகனம்
மாட்சிம் நூர் ராஜாவாக்குகம் //

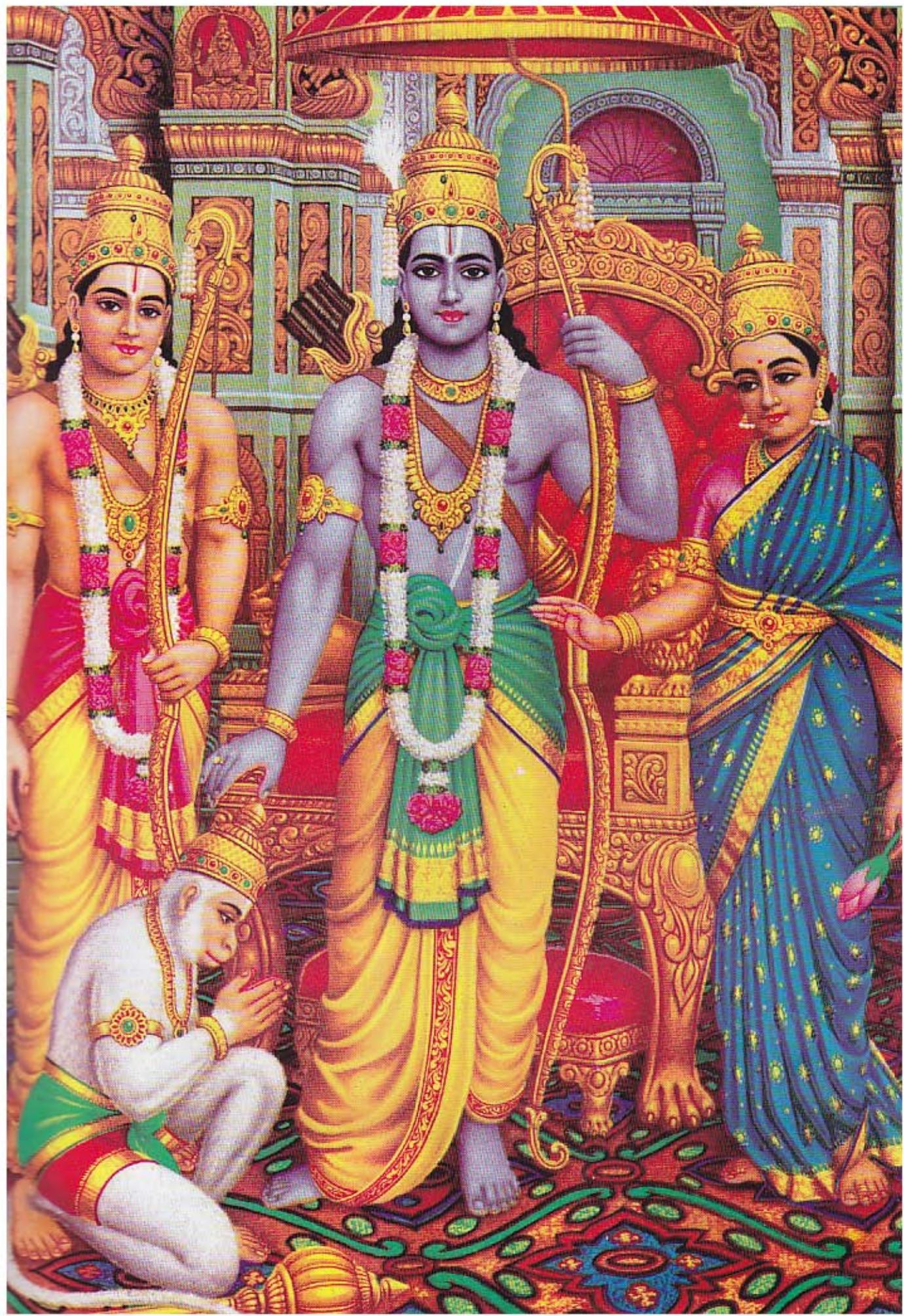
எனவே சிறந்து வரும் போது குடியிருப்பு மற்றும் குடிசைகள் என்று அழைகின்றன. இதிலே குடியிருப்பு மற்றும் குடிசைகள் என்று அழைகின்றன. இதிலே குடியிருப்பு மற்றும் குடிசைகள் என்று அழைகின்றன.

தாத்துவம் தொகையிலே, அன்றை
தான் கூறி மூடுவதை விட்டு பாதி யோசி
வழிபாட்டின்போதே கோவெட்டின்று. வெளியீர்
ஏனப்படும் தொகையாக உத்திரவு அலிடென்டையை
வாங்கிப்பதாகி நடைபட்டு - இன்று மேற்கண
ஞாக்கப்படுகின்றன. தீவந்தை சூரியோதையில்
ஏழிபாடு பாதித்துபடி கோவெட் கொடுக்க.

கிழவானு படி கூத்துப்போய் அதைய கிருதே
ந்தும் சூலைப்பும் வேண்டுமென் படி கிருத்துப்போய்
கிழவாம். அவர்களின் கிருத்துப்போய்ப்படிய்
படி கூத்துப்போய் ஒயத்து வரு ஏன்று வெள்வது
விருப்பது கிருத்துப்போய் முடிமுத்துப்போய்.

କ୍ରିତିକାର୍ଥକମ୍ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁତ୍ୱାମ, ଏଇବେଳେ କିମ୍ବା
କ୍ରିମି ପରି ଆହୁତିରେଖାରେ ଲେଖିବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତାରେ
ଅନେକ କିଟକିଟାହାର ମାଗାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକିଳ୍ପିତ
ବ୍ୟାପକ

கோய் வாந்தி கோய்
Rajeswaran
(காந்தி இந்திய வாந்தி)

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு தனிப்பெரும் ஆலயம் முதன்முதலில் இலங்கை நகரில் அமைப்பதற்கு ஆரம்ப நாளான 21-10-93 அன்றைய ஆயுள் பரியந்தம் யாரும் மறக்க இயலாது - முதல் பற்றுச்சீட்டு அளிக்கும் வைபவம் : இடமிருந்து வலமாக 1. திரு. கண்ண பகுபதி 2. திரு. ஆ. கனககந்தரம் 3. திரு. க. சிதம்பர நாதன் 4. திரு. கோ. சுப்பிரமணியம்

75/1, அலன் அவனியு, தெஹிவளையில் நவராத்திரி பூசையின்போது, ஸ்ரீ சுதன் சர்மா அவர்களும், ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி அவர்களும் மாலைகள் சாத்தி ஆரம்பிக்கின்றனர்.

75/1, அலன் அவனியு, தெஹரிவளையில் மகா சிவராத்திரியன்று சிவபெருமா னுக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும் காட்சி.

75/1, அலன் அவனியு, தெஹரிவளையில் 21-12-95 ஆண்டு மார்கழி மூல நட்சத் திரத்தன்று ஸ்ரீ ஆங்கநேயர் ஜயந்தியை முன்னிட்டு நடைபெற்ற இசை விருந்தின் ஒரு காட்சி.

பக்தர்களின் மனதில் மறக்கமுடியாத ஒரு நாள். 30/6/1996 இல் 75/1, அலன் அவனியு, தெஹிவளையிலிருந்து 3/11, போதிருக்காராம் வீதி, கருபோவிலை, தெஹிவளை எண்ணுமிடத்தில் நிரந்தர அமைவிடமாக தனிப்பெரும் ஆஸ்ய யூமிக்கு ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப் பெருமான் இரத பவனியாக பக்தர்கள் கூட்டம் புடைக்குழ வீதியுலா வரும் காட்சி.

20/10/1996 அன்று நடைபெற்ற நவராத்திரி பூசையின்போது ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி அவர்கள் பிரசாதம் வழங்கல்.

ராமன் என்றால் ஆனந்தம்

ஐகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பரமாச்சாரியார்

ராமன் என்றாலே ஆனந்தமாக இருப்பவன் என்று அர்த்தம். மற்றவர்களுக்கு ஆனந்தத்தைத் தருகிறவன் என்று அர்த்தம். எத்தனை விதமான துக்கங்கள் வந்தாலும் அதனால் மனம் சலனம் அடையாமல், ஆனந்தமாக தர்மத்தையே அனுசரித்துக்கொண்டு ஒருத்தன் இருந்தான் என்றால், அது ஸ்ரீராமன்தான். வெளிப்பார்வைக்கு அவன் துக்கப்பட்டாகவே தெரிந்தாலும், உள்ளுக்குள்ளே ஆனந்தமாகவே இருந்தான்.

சுக துக்கங்களில் சலனமடையாமல், தான் ஆனந்தமாக இருந்துகொண்டு, மற்றவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை ஊட்டுவதுதான் யோகம். அப்படியிருப்பவனே யோகி. இவ்வாறு மனஸ் அலையாமல் கட்டிப்போடுவதற்குச் சாமானிய மனிதர்களுக்கான வழி, வேத சாஸ்திரங்களில் சொல்லியிருக்கிற தர்மங்களை ஒழுக்கத்தோடு, சொந்த விருப்புவெறுப்புக்கு இலக்காகாமல் வேதம் விதிக்கிற தர்மப்படி வாழ ஆரம்பித்துவிட்டால், தானாகவே மனஸின் சஞ்சலம் குறைந்து, அது தெளிய ஆரம்பிக்கும். இந்தத் தெளிவால் மனஸ் எப்போதும் ஆனந்தமாக, லேசாக இருக்கும். இந்தச் சித்தசுத்திமோட்சத்திலேயே கொண்டு சேர்த்துவிடும்.

ஜனங்களுக்கெல்லாம் ஒரு பெரிய உதாரணமாக வேத தர்மங்களை அப்படியே அனுசரித்து ஆனந்தமாக வாழ்ந்துகாட்டுவதற்காக ஸ்ரீமத் நாராயணனே ராமனாக வந்தார். ராமவாக்கியத்தை எங்கே பார்த்தாலும், இது என் அபிப்பிராயம் என்று சொல்லவே மாட்டார். ரிஷிகள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள்' சாஸ்திரம் இப்படிச் சொல்கிறது என்றே அடக்கமாகச் சொல்வார். சுகல வேதங்களின் பயனாக அறியப்பட வேண்டிய பரம புருஷன் எவனோ, அவனே அந்த வேத தர்மத்துக்கு முழுக்க முழுக்கக் கட்டுப்பட்டு, அப்படிக் கட்டுப்பட்டு இருப்பதிலேயே ஆனந்தம் இருக்கிறது என்று காட்டிக் கொண்டு, ராமனாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்தான்.

ராவணன் சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போனபோது, ஒரே மைல் தூரத்திலிருந்த ராமனுக்கு ஸீதை போட்ட கூச்சல் காதில் விழவில்லையாம். அப்படிப்பட்டவனை இப்போது பக்தர்கள் கூப்பிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? என்று கேலி செய்து கேட்டவர்கள், எழுதியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள், அவன் ராமனாக இந்த லோகத்தில் வாழ்ந்தபோது மனுஷ்ய வேஷத்தில் இருந்தான்' மனுஷ்யர்களைப் போலவே வாழ்ந்தான் என்பதை மறந்து போகிறார்கள்.

ஒரு நாடகம் நடக்கிறது. ராமாயண நாடகம்தான். அதில் வை குசர்களை வால்மீகி ராமனிடம் அழைத்து வருகிறார். ராஜபார்ட ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் ராமராக வேஷம் போட்டிருக்கிறார். அவருடைய சொந்தப் பிள்ளைகளே நாடகத்தில் வை குசர்களாக நடிக்கிறார்கள். நாடக ராமன் வால்மீகியைப் பார்த்து, இந்தக் குழந்தைகள் யார்? என்று கேட்கிறார். ராமஸ்வாமி அய்யங்காருக்குத் தம்முடைய பிள்ளைகளையே தெரியவில்லை என்று நாடகம் பார்க்கிறவர்கள் கேலி செய்யலாமா? நாடக வால்மீகி, இவர்கள் ராஜபார்ட ராமஸ்வாமி அய்யங்காரின் பிள்ளைகள்' நீங்கள்தான் அந்த ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் என்று பதில் சொன்னால் எத்தனை ராஸாபாஸமாக இருக்கும்? வாஸ்தவத்தில் இருப்பதை,

வாஸ்தவத்தில் தெரிந்ததை, நாடகத்தில் இல்லாததாக, தெரியாததாகத்தான் நடிக்க வேண்டும். ஸ்ரீராமன் பூலோகத்தில் வாழ்ந்தபோது, இப்படித்தான் மனுष்ய வேஷம் போட்டுக்கொண்டு தம் வாஸ்தவமான சக்தியையும், ஞானத்தையும் மறைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தார்!

வேதப் பொருளான பரமாத்மா தசரதனின் குழந்தையாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டவுடன், வேதமும் வாஸ்தவியின் குழந்தையாக, ராமாயணமாக வந்துவிட்டது. அந்த ராமாயணம் முழுக்க எங்கே பார்த்தாலும் தர்மத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறது. ஊருக்குப் போகிற குழந்தைக்குத் தாயார் பட்சணம் செய்து தருகிற வழக்கப்படி கௌஸல்யா தேவி காட்டுக்குப் போகிற ராமருக்குப் பதினாலு வருஷங்களும் கெட்டுப்போகாத பட்சணமாக இந்த தர்மத்தைத்தான் கட்டிக்கொடுத்தாள். ராகவா, நீ எந்த தர்மத்தை தருதியோடு, அதாவது தைரியத்தோடு, நியமத்தோடு அனுசரிக்கிறாயோ, அந்தத் தர்மம் உன்னை ரகுதிக்கும் என ஆசீவாதப் பட்சணம் கொடுத்தாள்.

நியமம், அதாவது தனது என்ற விருப்புவெறுப்பு இல்லாமல் சாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்படுவது முக்கியம். அதே போல் தைரியம் முக்கியம். ஒருத்தர் பரிகாசம் பண்ணுகிறார் என்று தர்மத்தை விடக்கூடாது. ராமனை சாக்ஷாத் லக்ஷ்மணனே பரிகசித்தான். அண்ணா! நீ தர்மம், தர்மம் என்று எதையோ கட்டிக்கொண்டு அமுவதால்தான் இத்தனை கஷ்டங்களும் வந்திருக்கின்றன. அதை விட்டுத் தள்ளு. தசரதன் மேல் யுத்தம் செய்து ராஜ்யத்தை உனக்கு நான் ஸ்வீகரித்துத் தர அனுமதி தா என்று அன்பு மிகுதியால் சொன்னான். ஆனால் ராமன், யார் எது சொன்னாலும் பொருட்டுத்தாமல் தர்மத்தையே காத்தான். கடைசியில் அது அவனைக் காத்தது. தர்மம் தலை காத்தது. ராவணனுக்குப் பத்துத் தலை இருந்தும் அதர்மத்தால் கடைசியில் அத்தனை தலைகளும் உருண்டு விழுந்தன. ஸ்ரீராமன் இன்றும் ராமோ விக்ரஹவான் தர்ம: என்றபடி தர்மத்தில் தலைசிறந்து தர்ம ஸ்வருபமாக அனுக்கிரகம் செய்து வருகிறான்.

நன்மையும் செல்வமும் நானும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே இராமவென் நிரண்டெழுத்தினால்
(கம்பராமாயணம்: சிறப்புப் பாயிரம் 14)

ஸ்ரீராம நவமியன்று குழந்தைகள் முதல் முதியவர்கள் வரை ஒவ்வொருவரும் கம்பராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமாவதார கட்டத்தில் உள்ள கீழ்க்காணும் பாக்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்:

வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு ஸோர்களும்
தூயகற் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே.
சித்தரும் இயக்கரும் தெரிவைமார்களும்
வித்தக முனிவரும் விண்ணு ஸோர்களும்
நித்தரும் முறைமுறை நெருங்கி யார்ப்பறத்
தத்துறல் ஒழிந்துநீள் தருமம் ஒங்கவே.

ஒருபகல் உலகெலாம் உதரத்துட் பொதிந்
தருமறைக் குணர்வரும் அவனை யஞ்சனக்
கருமுகிற் கொழுந்தெழில் காட்டுஞ் சோதியைத்
திருவுறுப் பயந்தனள் திறங்கொள் கோசலை.

(கம்பராமாயணம்: பாலகாண்டம் - திரு அவதாரப்படலம்)

இருபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஸ்ரீராம நவமியன்று முழுவதும் பட்டினி (சித்த உபவாஸ) விரதம் இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிச்சிறுவர்கள் முதல் முதியவர்கள் வரை எல்லோரும் ஏதாவது சிறிய கோயில் சன்னிதியிலோ, அல்லது பஜனை மடத்தின் முன்போ கூடி, ஸ்ரீராம நாம மந்திரத்தை ஜீந்து நிமிஷம் ஜபம் செய்து, பிறகு, ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம் எனும் பதின்மூன்று அக்ஷரங்கள் கொண்ட மந்திரத்தை, ஒருவர் முதலில் சொல்ல எல்லோரும் அதைப் பின்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு, ஊரைச் சுற்றிவந்து, முதலில் ஆரம்பித்த இடத்தை அடைந்து, அங்கு பத்து நிமிஷம் பஜனை செய்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

மறுநாள் காலை அதே இடத்தில் கூடி, ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் (கம்பராமாயணத்தில்) ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தை வர்ணிப்பதாக உள்ள கீழ்க்காணும் பாக்களைப் பாராயணம் செய்து, அல்லது ஸம்ஸ்கிருதம் படித்தவர்கள் எவ்வளவும் இருந்தால், அவரைக் கொண்டு வால்மீகி ராமாயணத்தில் உள்ள ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் பண்ணும்படி செய்து, ஊர்ப் பொதுச் செலவில் ஏழை மக்களுக்கு அன்னம் பாலிக்க வேண்டும்.

மங்கள கீதம் பாட

மறையொலி முழங்க வல்வாய்ச்
சங்கினம் குமுறப் பாண்டில்
தண்ணுமை யொப்பத் தாவில்
பொங்குபல் லியங்கள் ஆர்ப்பப்
பூமழை பொழிய விண்ணோர்
எங்கள் நாயகனை வெவ்வேறு
எதிர் அபிடேகஞ் செய்தார்.

மாதவர் மறைவ வாளர்
மந்திரக் கிழவர் முற்று
முதறி வாளர் உள்ளஞ்
சான்றவர் முதனீ ராட்டச்
சோதியான மகனு மற்றைத்
துணைவரும் அனுமன் தானும்
தீதிலா இலங்கை வேந்தும் பின்
அபிடேகஞ் செய்தார்.

சித்தமொத் தனன்னன் ஹோதுந்
 திருநகர்ச் செல்வ மென்ன
 உத்தமத் தொருவன் சென்னி
 விளங்கிய உயர்பொன் மேளவி
 ஒத்துமெய்க் குவமை கூர
 ஓங்குமு வலகத் தோர்க்குந்
 தத்தம் உச்சியின்மேல் வைத்தது
 ஒத்தெனத் தளர்வ தீந்தார்
 (கம்பராமாயணம்: யுத்த காண்டம் - திருஅபிடேகப்படலம்)

ராமபிராணின் சிரத்தின்மேல் பொன்கிரீடம் விளங்கியது கண்டு, மூவுலகிலும் உள்ள மக்களும் தத்தம் சிரமேல் பொற்கிரீடம் வைக்கப்பட்டது போலவே என்னி மகிழ்ந்தார்கள் என்பது கடைசிச் செய்யுளின் கருத்து.

நாட்டில் உள்ள எல்லா மக்களிடையேயும் தெய்வ பக்தியும், நன்னடத்தையும் வேருண்றி வளர வேண்டும் என்று எல்லோரும் ஸ்ரீராம நவமியன்றும், மறுநாள் புனர் பூஜையிலும் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சாக்ஷாத் ஸ்ரீராமனை ஸ்ட்சியமாகக் கொண்டு ராம ராம என்று மனஸாரச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறவர்களுக்குச் சித்தமலங்கள் எல்லாம் விலகும். தர்மத்தை விட்டு எந்நாளும் விலகாமல் அவர்கள் ஆனந்தமாக வாழ்வார்கள்.

நன்றி: கோபுர தரிசனம்

ஸ்ரீ வெனுமார்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பரமாச்சாரியார்

ஆஞ்சனேய ஸ்வாமியின் விசேஷமே அலாதியானது. அவர் பக்தர்களுக்கு என்னென்ன அனுக்கிரகம் செய்கிறார் என்பதைப் பார்த்தால், அவருக்கு என்ன விசேஷம் என்று தெரியும்.

”புத்திர் பலம்யசோ தைர்யம் நிர்ப்பத்வம் அரோகதா!
அஜாட்யம் வாக்படுத்வம் ச ஹனுாமத் ஸ்மரணாபவேத்”

ஆஞ்சநேயரை ஸ்மரிப்பவர்களுக்கு அவர் என்னென்ன அனுக்கிரகிக்கிறார் என்று இந்தச் சுலோகம் சொல்கிறது. புத்தி, பலம், புகழ், உறுதிப்பாடு, அஞ்சா நெஞ்சம், ஆரோக்கியம், விழிப்பு, வாக்குவன்மை இத்தனையும் தருகிறார் அவர்.

சாதாரணமாக இவையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் அமையவே அமையாது. நல்ல புத்திமான் ஆரோக்கியம் இல்லாமல் சோனியாக இருப்பான். பெரிய பலசாலி மண்டுவாக இருப்பான். இரண்டும் இருந்தாலும் கோழையாக, பயந்தாங்கொள்ளியாக இருப்பான். எத்தனை தீற்மை இருந்தாலும், அவற்றைப் பிரயோகிக்கிற சுறுசுறுப்பு, விழிப்பு இல்லாமல் சோம்பேறியாக இருப்பான். பெரிய அறிவாளியாக இருந்தாலும் தனக்குத் தெரிந்ததை எடுத்துச் சொல்கிற வாக்குவன்மை இல்லாமலிருப்பான். இந்த மாதிரி ஏழாறான குணங்கள் இல்லாமல் எல்லா சிரேயஸ்களையும் ஒரே இடத்தில் பொழிகிறார் ஆஞ்சநேயர்.

இதற்குக் காரணம், சாதாரணமாக நாம் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்து பார்க்காத குணங்கள், சக்திகள் அத்தனையும் அவரிடம் பூரணமாக ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றன. நாம் எதிரெதிர்க் குணங்கள் என்று நினைப்பவை கூட, அவரிடம் ஸ்வபாவமாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன. உதாரணமாகப் பெரிய பலசாலிக்கு வினயம் இருக்காது’ பெரிய புத்திசாலிக்கு அகங்காரமில்லாத பக்தி இராது. ஆஞ்ஜநேயரோ தேக பலம், புத்தி பலம் இவற்றைப் போலவே வினயம், பக்தி இவற்றிலும் முதலாக நிற்கிறார். மகாசக்திமானாக இருந்தும், அத்தனை சக்தியும் ராமன் போட்ட பிச்சை என்ற அடக்கத்தோடு தனக்கு ஒரு பதவியும் கேளாமல் ராமதாஸனாகவே இருந்தார். அப்படி அடிமையாக இருந்ததினாலேயே நிறைந்து இருந்தார். பக்தி இருக்கிறவர்களுக்கேகூட அதில் ஞானத்தின் தெளிவு இல்லாமல் மூட பக்தியாகவோ, முரட்டுப் பக்தியாகவோ இருப்பதுண்டு. ஞானமும் பக்தியும் வேறுவேறு என்றே அவர்கள் சண்டைகூடப் போட்டுக்கொள்வார்கள். ஆஞ்ஜநேயரோ ராமச்சந்திர மூர்த்தியின் பரம பக்தராக இருக்கும்போதே, பரமஞானியாகவும் இருந்தார். எப்படித் தட்சணாழர்த்தி ஸனகாதி முனிவர்களை முன்னிட்டு உபதேசம் செய்கிறாரோ, அப்படியே ஸ்ரீராமன் ஆஞ்ஜநேய ஸ்வாமியை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு ஞானோபதேசம் செய்கிறார் என்று “வைதேஹி ஸஹிதம்” சுலோகம் சொல்கிறது. அர்ஜானனின் தேர்க்கொடியில் இருந்து கொண்டு கீதோபதேசத்தை நேரிலேயே கேட்டவர் அவர். பைசாச பாதையில் கீதைக்குத் தத்துவ மயமான ஒரு பாத்யம் ‘இருப்பதாகவும், அது ஆஞ்ஜனேயர் செய்தது என்றும் சொல்வார்கள். ஒன்பது வியாகரணமும் தெரிந்த “நவ வ்யாகரண வேத்தா” என்று ராமரே அவரைப் புகழ்கிற அளவுக்குப் பெரிய கல்விமான். ஆனாலும் புத்திப் பிரகாசம், சக்திப் பிரவாகம் எல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொண்டு பக்தியிலேயே பரமானந்தம் அனுபவிக்கிறார்.

பக்தி என்பதால் லோக காரியத்தைக் கவனிக்காதவர் அல்ல. மகா பெளருஷத்தோடு போராடி அபலைகளை ரகுத்தவர்களில் அவருக்கு இணை இல்லை. லோக சேவைக்கு அவரே உதாரணம் (ideal).

ஞானத்தில் உச்ச நிலை, பலத்தில் உச்ச நிலை, பக்தியில் உச்ச நிலை, வீரத்தில் உச்ச நிலை, கீர்த்தியில் உச்ச நிலை, சேவையில் உச்ச நிலை, வினயத்தில் உச்ச நிலை - இப்படியெல்லாம் சேர்ந்திருக்கிற ஸ்வரூபம் ஒன்று உண்டு என்றால் அது ஆஞ்ஜனேய ஸ்வாமிதான்.

இதெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவருடைய பிரம்மச்சரியத்தைச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு கூணம் கூடக் காமம் என்கிற நினைப்பே வராத மகா பரிசுத்த மூர்த்தி அவர். தனக்கென்று எதுவுமே நினைக்காதவர். ஒரு காம நினைவும் இல்லாமல் ராமனுக்குச் சேவை செய்தே நிறைந்து விட்டார்.

அவரை நம் சீமையில் பொதுவாக “ஹனுமா” என்போம். கன்னடச் சீமையிலே அவரை “ஹனுமந்தையா”, சித்தாருக்கு வடக்கே போய்விட்டால் ஆந்திரா முழுவதும் “ஆஞ்ஜனேயலு” என்பார்கள். மகாராஷ்டிரம் முழுக்க “மாருதி, மாருதி” என்று கொண்டாடுவார்கள். அதற்கும் வடக்கில் “மஹாவீர்” என்றே சொல்வார்கள்.

ஆஞ்சனேயருக்கு ஈடு கிடையாது. அவரை ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் தைரியம் வரும். ஞானம் வரும். காமம் நசிந்து விடும். பரம விண்யத்தோடு பகவத் கைங்கரியம் செய்து கொண்டு எல்லோருக்கும் நல்லது செய்வோம்.

ராம் ராம் என்று எங்கெங்கே சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும், ரகுநாத கீர்த்தனம் எங்கே நடந்தாலும், அங்கெல்லாம் நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் ஆஞ்ஜனேயர் தாரைதாரையாக ஆனந்தபாஷ்பம் கொட்டிக்கொண்டு நின்று கேட்கிறார்.

இந்தக் காலத்தில் நமக்கு மற்ற எல்லா அனுக்கிரஹங்களோடு, முக்கியமாக அடக்கமாக இருக்கிற பண்பு ரொம்பவும் அவசியப்படுகிறது. எத்தனை வந்தாலும் போதாமல் இப்போது, நாம் உயர் உயரத் துள்ளிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். இதனால் புதுப்புது அதிருப்திகளை, குறைகளைத்தான் உண்டாக்கிக் கொள்கிறோம். துள்ளாமல் அடங்கிக் கிடந்தால்தான் ஈச்வரப் பிரஸாதம் கிடைக்கும். அதுதான் நிறைந்த நிறைவு. அதை நமக்கு ஆஞ்ஜனேயர் அனுக்கிரகம் பண்ண வேணும்.

அவரைப் பிரார்த்திப்பவர்களுக்கு ஒரு குறையும் இல்லை. லோகம் முழுவதிலும் தர்மம் பரவியிருக்க அவரையே பிரார்த்தனை பண்ணுவோம். அவருடைய சகாயத்திலேயே ராவணாதிகள் தோற்று ராமராஜ்யம் ஏற்பட்டது. அர்ஜானின் தேர்க்கொடியில் அவர் இருந்த விசேஷத்தால் பிறகு தர்மராஜ்யம் ஏற்பட்டது. பிற்காலத்தில் நம் தர்மம், பக்தி எல்லாம் நசிந்தபோது ஆஞ்ஜனேய அவதாரமாக ஸமர்த்த ராமதாஸ் ஸ்வாமி தோன்றித்தான் சிவாஜி மூலம் மறுபடி தர்ம ஸம்ஸ்தாபனம் செய்தார். இன்றும் சகல தேசங்களிலும் தர்மமும் பக்தியும் ஏற்பட அவர் அனுக்கிரஹம் வேணும். நாம் மனமுருகிப் பிரார்த்தித்தால் இந்த அனுக்கிரஹத்தைச் செய்வார்.

ஆஞ்ஜனேய ஸ்வாமின: ஜேய!

நன்றி: கோபுர தரிசனம்

அருள் தரும் ஆஞ்சநேயர் சிறப்பு

நாமக்கல் நகரில் நடுநாயகமாக விளங்கும் சாளக்கிராம மலையை நேபாள தேசத்திலிருந்து எடுத்து வந்து நரசிம்ம மூர்த்தியின் திரு உள்ளப்படி இந்நகரிலேயே நிலைபெறச் செய்து நாமக்கல் என்னும் திருப் பெயரை நிலைநாட்டிய பெருமை ஆஞ்சநேயரையே சாரும். விசுவருப திருக்கோலத்துடன் நிமிர்ந்து கை கூப்பி மேலே விதானம் இன்றி திறந்த வெளியில் காந்தி, மழை, வெய்யில் ஆகியவற்றை லட்சியமின்றித் தாங்கிக்கொண்டு கம்பீரமாகத் தரிசனமளிக்கிறார். இன்னமும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பதால் கோபுரம் கட்டப்படவில்லை என்பது ஒரு நம்பிக்கையாகும். தவிரவும், உலக நாயகனான நரசிம்மரே மலைவடிவில் மேல் விதானம் அல்லது கோபுரம் இன்றி இருப்பதால், தனக்கும் விதானம் தேவையில்லை என்று, முன்னோர்கள் விதானம் கட்ட முயற்சித்தபோது ஆஞ்சநேயர் சொப்பனத்தில் அருளியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இத்தலத்திற்கு வரும் பக்தர்கள் மிகவும் பயபக்தியிடன் ஆஞ்சநேயரிடம் தமது குறைகளைச் சமர்ப்பித்து தம்மால் முடியாத செயல்களையும் ஆஞ்சநேய மகாகுருவின் உதவியால் சாதித்துக்கொண்டு தங்களுடைய வழிபாட்டை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

நவக்கிரகங்களில் கொடிய கிரகங்களான சனி, ராகு ஆகியவற்றைப் பிரீதி செய்யவும் விசுவருப ஆஞ்சநேயருக்கு வடைமாலை சாற்றியும், பலவகைத் திரவியங்களால் அபிஷேகங்கள் செய்தும், மலர்களாலும் வாசனைச் சந்தனத்தாலும் அலங்காரம் செய்து மகிழ்ந்து தங்கள் பிரார்த்தனைகளைச் செலுத்துகிறார்கள்.

அனுமாரது பரம பக்தர்கள் ஆஞ்சநேயரை வழிபட்டால் நற்புத்தி, சரீர பலம், கீர்த்தி, அஞ்சாமை, பயமின்மை, நோயின்மை, தளர்ச்சியின்மை, வாக்கு சாதுரியம் முதலிய நன்மைகள் ஏற்படும்.

இராமாயணச் சொற்பொழிவுகள், இராமாயண கதாகாலேட்சேபம் முதலிய நற்காரியங்கள் ஆஞ்சநேயர் சன்னதியில் நிகழ்ந்தால், வெகுசிறப்பாகவே அவரது கிருபையால் அமைகிறது. எங்கெல்லாம் இராம நாமமோ, இராமாயண கதாகாலாட்சேபமோ நிகழ்ந்தால், அங்கெல்லாம் ஆனந்தம் நிரம்பிய கண்களுடன் தலையில் கூப்பிய கரங்களுடன் அருபியாக அருகில்நின்று செவிமடுக்கிறார் அருள் தரும் ஆஞ்சநேயர் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சில இடங்களில் மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினால், அனுமாருக்காக ஓர் ஆசனம் அமைத்து வழிபடுகிறார்கள். அதே நிகழ்ச்சிகள் ஆஞ்சநேயர் சன்னதியில் வைத்து நடந்தால் சிறப்புப் பெறும் என்பதில் ஜயமில்லை. மிகச் சக்தி வாய்ந்த ஆஞ்சநேயருக்கு பிரதி வருடமும் மார்கழி அமாவாசை அன்று ஜெயந்தி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுகிறது.

அடிக்கடி பக்தர்களால் சிறப்பாக அபிஷேகமும், வடைமாலை, சந்தனக்காப்பு, புஷ்ப அலங்காரம் முதலியவை நல்லமுறையில் செய்யப்படுகின்றன.

முன்பு ஒரு சமயம், நவக்கிரகங்களில் அதிகக் குருபிகளான ராகுவும் சனியும் ஆஞ்சநேயரிடம் தோல்வியுற்றுதனால், ஆஞ்சநேயருக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். பூவுலகில் மாந்தர்களுக்கு சனியாலும் ராகுவாலும் ஏதேனும் இடையூறு ஏற்படின், அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதன் பொருட்டு, ராகுவுக்குப் பிரியமான உழுந்தும் சனிக்குப் பிரியமான எள் எண்ணேயால் செய்த வடைமாலையையும் ஆஞ்சநேயருக்குச் சாத்தி வழிபட்டால், சனி ராகு ஆகியோருடைய இடையூறிலிருந்து மனிதர்கள் விடுபடுகின்றனர். இதற்காகவே முக்கியமாக ஆஞ்சநேயருக்கு வடைமாலை சாற்றப்படுகிறது.

ஓம் ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

எங்கள் அருளிமிகு சந்திரசேகர சுவாமிகளும்

அவர் அமைத்துத் தந்த ஆஞ்சனேயர் ஆலயமும்

திருமதி லீலாவதி நவரெத்தினம்

இலங்கையில் முதன்முறையாக ஓர் ஆஞ்சனேயர் ஆலயம் தெகிவளை போதிருக்காராம் வீதியில் எங்கள் சுவாமிகளின் அருளினால் அமைந்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. எங்கள் சுவாமி ஆஞ்சனேயரின் மகிழமைகளை எங்களுக்கு உணர்த்தி ஆஞ்சனேயர் பிரமச்சாரி, வீடுகளில் வைக்கக்கூடாது என்ற, மக்களின் மூடக்கொள்கைகளை மாற்றி, ஆஞ்சனேயர் என்றால் யார், அவரை வணங்கினால் எமக்குக் கிடைக்கும் நற்பலன்களை எடுத்துரைத்து, ஓம் ஸ்ரீ ராம ஜெயம் சொல்லி வணங்கினால் எங்கள் கஷ்டங்கள், கவலைகள், நோய்கள் நீங்குமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி வணங்க வைத்தார். நாங்களும் அப்படியே வணங்கி எவ்வளவே நன்மைகளை அடைந்தோம். விசேஷமாக எனது அனுபவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வயது முதிர்ந்தவளாகிய நான் எத்தனையோ ஆலயங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். இந்திய ஸ்தல யாத்திரை சென்று பற்பல ஆலயங்களைத் தரிசித்தேன். ஆனால், இவ்வாலயத்துக்கு வந்து வணங்கும்போது கிடைக்கும் மனத்திருப்தி, சந்தோஷம் எழுத்தில் அடங்காது. எங்கள் சுவாமிகளின் சொற்படி அமைத்தியாகவும், மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி ஜம்புலன்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவற்றை அடக்கி, எங்கள் கவலைகள் கஷ்டங்களைக் கூறி, மண்டியிட்டு மன்றாடிக் கேட்கும்போது, சுவாமிகளும் அந்த நேரம் தன்னை நம்பி வந்த பக்தர்களுக்காக வியர்வை ஆறாகப்பெருக, ஆஞ்சனேயா, நம்பிவந்த மக்களைக் காப்பாற்று என்று மன்றாடுவார். அந்த நேரம் எங்களுக்குக் கிடைக்கும் பெரிய ஆத்மதிருப்தியும், மனநிறைவும் சொல்லியடங்காது. மண்டியிட்டு நம்பி நின்று, ஓம் ஸ்ரீ ராம ஜெயம் சொல்லி எங்கள் குறைகளைக் கூறி வணங்கும்போது ஆஞ்சனேயரும் எழுந்தருளி யிருக்கும் சகல தெய்வங்களும் எங்கள் வேண்டுதலை நிறைவேற்றி வைக்கின்றனர். இதை ஆஞ்சனேய பக்தர்கள் அனைவருமே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

எங்கள் சுவாமிகளைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவரைத் தெரியாதவர்கள் இருக்கவே முடியாது. இலங்கையில் மட்டுமல்ல' கடல்கடந்து சென்றும், அந்புதங்களைச் செய்த ஆஞ்சனேயரின் அருளை மக்களுக்குக் கூறி எத்தனையோ நோய்களைக் குணப்படுத்தி, ஆஞ்சனேயரை வணங்க வைத்து வந்திருக்கிறார். இன்னும் பல நாடுகளிலிருந்து அழைப்புகள் வந்தபடியே இருக்கின்றன. சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை கிடைத்தவுடன் சென்று, அம் மக்களுக்கும் ஆசிகள் வழங்கி வருவேன் என்று எங்கள் சுவாமிகள் சொல்லுவார். இங்கும் சுவாமிகளின் அருளால் ஆஞ்சனேயரின் மகிழமைகளை எல்லோரும் உணர்ந்து, சகல ஆலயங்களிலும் ஆஞ்சனேயரைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜைகள் நடை பெறுகின்றன. இச் சாதனையும் சுவாமிகளுக்கும், அவரால் சின்னவர் என 'அழைக்கப்படும் ஆஞ்சனேயருக்குமே உரியது.

அடுத்ததாக, சுவாமிகளைப் பெற்றெடுத்த தாயாரும் ஒரு பெரிய புண்ணியவதி என்பதில் சந்தேகமில்லை. சிறுவயதில் மைபோட்டுப் பார்த்துச் சொல்லும் வல்லமை சுவாமிகளுக்கு இருந்தது என்பதுடன் ஒரு பெரிய உண்மையைச் சொன்னதன் காரணமாக ஒரு நாள் பெரும் தண்டனையையும் பெற்றார். இப்படி இருக்கும் காலத்தில், பெற்றோர் அவருக்குக் கல்வியில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்தி கல்வி கற்பித்தனர். நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து, நல்லதொரு தொழிலிலும் சேர்ந்தார். உரிய காலத்தில்

தனக்கேற்ற துணைவியாரையும் தேடி, ஒரு மகனுடன் இன்புற்று வாழ்ந்து வந்தார். ஆனால், தனது ஆஞ்சநேயரைத் தன்னுடன் வைத்துப் பூஜிக்கத் தவறவில்லை. ஒரு நாள் ஓர் ஆலயத்திற்குச் சென்ற சமயத்தில் அங்கு ஒருவரையும் கிட்ட நெருங்கவிடாமல் தடை போட்டிருந் தார்களாம். சுவாமிக்கு (அப்போது அவருக்குப் பெயர் ராஜ்) அந்த இடத்துக்குப் போகவேண்டும் போலிருந்தது. கண் மூடித் தனது ஆஞ்சநேயரை மன்றாடித் தியானித்தார். விழித்துப் பார்த்தபோது தான் நின்ற இடம் தான் விரும்பிய இடமாக இருந்தது. இதனைக் கண்ணுற்ற அவரது நண்பர் வியந்து, எல்லாவற்றையும் விசாரித்துப் பின் தனது குறைகளைச் சொல்ல, நாளை வாரும், மன்றாடி விடுகிறேன் என்று சுவாமிகள் சொல்லியனுப்பினார். பின்பு, நண்பரின் கஷ்டங்கள் நீங்க, அதை அவர் ஒருவருக்குச் சொல்ல, ஒன்று ஜந்தாகி, பத்தாகி, ஜம்பது நூறு பலநூறாகி, பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி ஆஞ்சநேயரிடம் மன்றாடி, ஆஞ்சநேயருக்கு ஆலயம் அமைத்து, தனது தொழிலையும் துறந்து காவி தரித்து, தனக்கென்று எதுவும் கேட்காமல் மக்களுக்காகவே மன்றாடும் சுவாமியாக மண்ணில் கண்ட மாருதியாக வாழ்ந்து வருகிறார். அவர் முதலில் ஆஞ்சநேயருக்காகவே கோவில் அமைத்தார். பின்பு அம்மா தூர்க்காவுக்கு.... இப்படியாக இவரிடம் அன்புகொண்டு ஒவ்வொரு தெய்வமாக வந்து எல்லோரும் அமர்ந்துகொண்டார்கள்.

சுவாமிகளில் ஒரு தனி மகிமை, கையில் ஒரு கோல், முகத்தில் ஆஞ்சநேய தாடி, பானை போல் தொந்தி வயிறு, நடையோ வீரமான் நடை, அந்த நேரம் சாட்சாத் ஆஞ்சநேயரேதான்! தனது கோலால் ஒவ்வொரு தெய்வமாகக் கூப்பிட்டு, கண்ணாடியில் அடிப்பார்' கண்ணாடியோ உடையாது. அப்பெப்பா! என்ன அடி! என்ன அதிசயம்! கண்ணாடி உடையவே உடையாது! அடுத்தது, மக்களுக்காக மன்றாடி, மன்றாடி, கதாயுதத்தால் தனது தேகத்தில் பளார், பளார் என்று அடி! அந்தத் தொந்தி வயிற்றையும் தூக்கிக்கொண்டு கரணமடிப்பார்! கம்பிகளுக்குள் நுழைந்து விடுவார்! எல்லாம் அவருடன் இருக்கும் ஆஞ்சநேயரின் அருஙும் மகிமையும்தான்! இவையெல்லாம் தனது மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே அவர் செய்யும் அந்புதம்! இந்த அற்புதங்களை எழுதி மாளாது! எனக்கே இப் பொழுதுதான் தெரியும், ஆஞ்சநேயரின் மணிகொண்ட வாலில்தான் ஒன்பது கிரகங்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது! சுவாமிகள் செய்யும் அபிஷேகம் கண்கொள்ளாக் காட்சிதான். வந்து பார்ப்பவர்களுக்குத்தான் அதன் மகிமை தெரியும். பால் பாலாக, தேன் தேனாக, குளிரக் குளிர, பஞ்சாமிர்தம் போன்ற சகல பொருட்களாலும் அதிசயமான அபிஷேகம்தான்! அவர் செய்யும் அபிஷேகக் குளிர்ச்சியில் மகிழ்ந்து சகல தெய்வங்களும் எழுந்தருளி வந்து எங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்பதில் மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு' காப்பாற்றியும் உள்ளார்கள். என் மக்களைக் காப்பாற்று என்று கெஞ்சி மன்றாடி, ஆஞ்சநேயருடன் கதைத்துக் கதைத்து அபிஷேகம் செய்யும்பொழுது, அக்காட்சியைக் காணக் கொடுத்துவைத்த எங்கள் கண்களும் கண்ணீர் சொரிய, ஓம் ஸ்ரீ ராம ஜெயம் என்று சொல்லி வணங்குவோம். நான் கண்ட காட்சி, நேரில் ஆஞ்சநேயரும் கண் திறந்து பார்த்து, ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்து எங்களை ஆசீர்வதித்த காட்சி! இது மட்டுமா? ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அந்புதமான அன்னதானம்! தினசரி இரு நேரமும் பிரசாதம்! இப் பிரசாதம் எனக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம்! காலையில் ஏழு மணிக்கு அலயத்துக்கு வந்து, திரும்பிப் போகும்போது, சுவாமி தரிசனம், சுவாமிகளின் மன்றாட்டம் என்ற அருட்பிரசாதத்துடன், உடலுக்குத் தென்புட்டத்துக்க உணவுப்பிரசாதத்தால் வயிறும் குளிர்ந்து, வீட்டுக்குத் தெரியமாகப் போய்ச்சேருவேன்.

இது மட்டுமா? தூர்க்கை அம்மனும் சுவாமிகளுடன்தான்! உலகிலே வேறேங்கும் இல்லாத விசேஷ அபிஷேகம் அது! அம்மா, என் மக்களைக் காப்பாற்று தாயே என்று கத்திக் கதறி, மன்றாடி வேப்பிலைச் சாற்றினால் அபிஷேகம் செய்வார்' தீபாராதனை காட்டுவார். தூர்க்கையம்மனும் அவரது கதறலுக்கு மனமிரங்கி, உனது பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று எத்தனையோ கண்ணிகளுக்கு மாங்கல்ய பலன் தந்திருக்கிறார்.

குழந்தை இல்லாதோருக்கும் தூர்க்கையம்மனும் ஆஞ்சனேயரும் தாயும் தந்தையுமாக இருந்து அருள் புரிந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரேயொரு ஆலயத்தில்தான் பொதுமக்களின் கைகளால் பாலபிஷேகம், தீபாராதனை, மாலை சாற்றும் அனுமதி இருக்கிறது. அவ்வாறே மக்களும் செய்து, சொல்லொண்ட நிவர்த்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். நானும் மன்றாடி ஒரு பேரனை அடைந்தேன். சுவாமிகள் நாகமாக மாறி மக்களிடையே உருண்டு புரண்டு அருள் தருவார். அவரைத் தீபம் ஒருபோதும் சுட மாட்டாது. அவ்வாறான அம்மன் அருள் சுவாமிகளுக்கு!

அடுத்ததாக, உலகிலே சிறந்த சிலைகளுள் ஒன்று சரஸ்வதி தேவிக்கு என்றால், அது மாருதி ஆலயத்தில்தான்! கல்வி கற்கும் சிறார்களின் கல்வித் தடையை நீக்க, சுவாமிகள் தன்னுடன் பேசும் தெய்வமான ஆஞ்சனேயருடன் கதைத்து, ஒரு அழகான சரஸ்வதி சிலையைப் பிரதிஷ்டை செய்து, ஒவ்வொரு பெள்ளை தினத்தன்றும் சிறார்களின் கைகளால் பாலபிஷேகம் செய்வித்து, இச்சிறார்களுக்குக் கல்வியைக் கொடு என்று மன்றாடி, தேனும் கற்கண்டும் தன் பொற்கரத்தால் ஊட்டிவிடுவார். அத்துடன் பிள்ளைகளுக்கு அன்னையும் பிதாவும்தான் முன்னாறி தெய்வம் என்றும், காலையில் எழுந்தவுடன் அவர்களை வணங்க வேண்டும் என்றும் உபதேசித்து, வணங்கவும் வைத்துவிட்டார். வேறெந்தக் கோயிலில் பிள்ளைகளுக்கு இப்படி ஓர் அறிவுரை? அத்துடன் ஒரு கதையும் சொல்லுவார். பிள்ளையார் அம்மையப்பனைச் சுற்றி வணங்கியதால்தான் அவருக்கு மாம்பழம் கிடைத்தது' அம்மையப்பனைக் கும்பிட்டபடியால்தான் சகல ஆலயங்களிலும் அவருக்கு முதலிடம் என்று சொல்லிக் கொடுப்பார். இரண்டாயிமாம் ஆண்டும் வரப் போகிறது..... உலகத்தில் எந்த இடத்திலும் ஆஞ்சனேயருக்கென்று ஒரு தேர் இல்லை! எங்கள் சுவாமி அவர்கள், ஆஞ்சனேயரின் சொற்படி அழகான, அற்புதமான, அடக்கமான ஒரு தேரைச் செய்வித்து, பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயரை அதில் அமர்த்தி, அற்புதமாக ஆரோக்கியித்து மக்களை ஆசீர்வதிக்க அனுப்பிவைத்து, சாதனை படைத்தார். பல பெரியோர்கள், இந்தியாவிலிருந்தும், ஆஞ்சனேயரைத் தேரில் வைக்கக்கூடாது என்று வாதாடினார்கள். ஆனால், சுவாமிகளோ எனக்கு ஆஞ்சனேயர் அனுமதி தந்திருக்கிறார்' நான் அவரைத் தேரில் வைக்கத்தான் போகிறேன் என்று குறுகிய ஒரு காலத்தில் அழகிய ஒரு தேர் செய்து சாதனை படைத்தார்!

ஜெயந்தி விழாவுக்குப் பத்து நாட்கள் யாக பூஜை நடந்தது. யாகம் நடத்த வந்த குருக்கள்மாரே வியக்கத் தக்கதாக சந்தனக் கட்டைகளையும், அபிஷேகத் திரவியங்களையும் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து குறைவில்லாத யாக பூஜை செய்வித்தார். இவ்வளவும் செய்வது மக்களைக் காப்பாற்று! மக்களைக் காப்பாற்று என்று மக்களுக்காகவே. ஒரு காவி வேஷ்டி, கழுத்தில் மாலை மணியாரம், ஒரு பொட்டுத் தங்கம் தனக்கென்று கிடையாது. சகலரையும் சமமாகவே மதிக்கும் தன்மை. ஏழைகளில் அதிக இரக்கம். மிகவும் எளிமையானவர் எங்கள் சுவாமிகள்!

காலை ஜெயந்து மணிக்கு ஆலயம் திறந்தால், இரவு பதினொரு மணி வரை கதவு திறந்திருக்கும், அணையாத தீபங்களுடன் ஒளிமயமாகவே வீற்றிருக்கும் தெய்வங்களைக் கொண்ட ஆலயம் என்றால், ஆஞ்சனேயர் ஆலயம்தான்! ஆஞ்சனேயரின் வணக்கத்துடன் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தையும் ஏற்று ஒம் ஸ்ரீ ராம ஜெயம் சொல்லி இக் கட்டுரையை எழுதிச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

ஜெயவீர ஆஞ்சனேயருக்கு ஜெய!
அருள்மிகு சந்திரசேகர சுவாமிகளுக்கு ஜெய!

வாருங்கள், மாருதியை வணங்குங்கள், நற்பலன் அடைவீர்கள்.
சுபம்' சாந்தி!

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் வழிபாடு

ஸ்ரீ ராமபிரான், சீதாப்பிராட்டி ஆகியோரின் முழு அன்புக்கும் பாத்திரமானவர் அனுமன் என்றழைக்கப்படும் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி.

விந்திய மலையில் தவமிருந்து வரங்கள் பல பெற்றவர். ஸ்ரீ ராம பிரானுக்குத் தொண்டாற்றி அனைவராலும் பூஜிக்கப்படும் முழுத் தகுதியையும் பெற்றவர்.

அவரைத் தொட்டு வழிபட்டு வருகிறவர்கள் சௌபாக்கியங்களையும் பெறுவர் என்பது முடிகுடும் பெருமானாகிய ஸ்ரீ வைகுண்ட சுவாமியின் அருளாகும்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் என்றும் பிரமச்சாரி. தமிழ்நாட்டில் அவரை அனுமார் என்றும், கர்நாடகத்தில் அனுமந்தையா என்றும், கேரளாவில் ஆஞ்சநேயர் ஸ்வாமி என்றும், மராட்டியத்தில் மாருதி என்றும், வடமாநிலங்களில் மகாவீர் என்றும் அழைத்துப் பக்தியுடன் பூஜை செய்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ ராமன் திருவடிகளே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரின் சரணாலயம். அவரை முழு மனதுடன் தொழுது வருபவர்களுக்கு நிச்சயமாக நன்மைகள் கிட்டும்.

அனுமாருக்குக் கோயில் இல்லாத ஊரே கிடையாது. கோயிலுக்குச் சென்றுவர நேரம் ஒதுக்க முடியாமல் இருப்பவர்கள் அவருடைய படத்துக்கோ, சிலைக்கோ பூஜை செய்யலாம். ஆஞ்சநேயரைப் பூஜிக்காத மகான்களே இல்லை என்றே கூறலாம்.

ஸ்ரீ ராகவேந்திர சுவாமியும் பஞ்சமுகி குகையில் அமர்ந்து ஆஞ்சநேயர் வழிபாடு நடத்தினார். மகாபாரத யுத்தத்தின்போது அர்ச்சனனை ஆயுதபாணியாக உட்கார வைத்து பரந்தாமன் ஓட்டிய ரதத்தில் வீர அனுமன் கொடிதான் பறந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாகர்கோவிலையடுத்து ஸ்ரீ தானுமாலயன் ஆலயம் உள்ளது. அந்த ஆலயத்தின் தனிப்பெருமை என்னவென்றால், சிவன் விஷ்ணு பிரம்மா ஆகிய மும்முர்த்திகளும் ஒன்றாக ஜக்கியமாகி மூலவர் விங்க உருவில் அமர்ந்திருக்கிறார். ஆலயத்தினுள் நுழையும் உப்பரப்பில் ஆஞ்சநேயர் பிரமாண்ட உருவில் மிக உயரமாகக் காட்சி தருகிறார். இத்தகைய தத்ருபமான ஆஞ்சநேயரை பிற ஆலயங்களில் காண்பது அரிது. இந்த ஆலயத்தினுள் செலக்கிறவர்கள் மேல் சட்டையோ உள் பனியனோ அணியக் கூடாது.

கோயில் அர்ச்சகர்கள் ஏணியின் மீதேறிச் சென்று ஆஞ்சநேயருக்கு வெண்ணெய் பூசி அபிஷேகம் செய்வார்கள். தீபாராதனைகளும் இப்படியே நடக்கும்.

இந்த ஆஞ்சநேயருக்கு வடைமாலை சாத்துவது சிறப்பு அம்சமாகும். திருப்பதியில் ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதி குப்ரபாதம் பாடப்படும். அதைப் போலவே இங்கும் ஆஞ்சநேயரை வாழ்த்தி சுப்ரபாதம் பாடப்படுவதைக் கேட்டு மகிழ்வாம். திருப்பதியிலும் ஆஞ்சநேயருக்கு தனியாக வழிபாட்டுத்தலம் உள்ளது. அவரைத் தரிசித்த பின்னரே மூலக் கடவுளான ஏழுமலையானைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

ஆஞ்சநேயரை வீட்டில் பூஜை செய்யும் பக்தர்கள் தனியாக ஒரு பூஜை அறை அமைக்க வேண்டும். அங்கே ஆஞ்சநேயர் படத்தையோ, சிலையையோ ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அறையைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

பூஜை காலங்களில் பரிசுத்தமான உடம்பில் இருப்பது நலம். விரத காலங்களில் பெண் வாசனை கூடாது. பெண்களும் அசுத்த நாட்களில் பூஜையறையினுள் பிரவேசிக்கக் கூடாது. பூஜையறையினுள் துளசி இலைகள் போட்டு தீர்த்தம் வைத்திருக்க வேண்டும். ஆஞ்சநேயருக்குப் பிடித்தமான பொருட்களையும் வைத்திருக்கவும். இனி ஆஞ்சநேயருக்கு ஆத்மார்த்தப் பூஜையை ஆரம்பிக்கலாம்.

அத்மார்த்தப் பூஜை என்றால் பூஜிக்கும் பக்தன் தனக்கும் தன் குடும்பத்துக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் நலனுக்காகவும் தன்னுடைய வீட்டுப் பூஜையறையிலேயே பூஜிப்பதாகும்.

பூஜை செய்பவர் ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் உடல் மட்டும் குளித்துச் சுத்தம் செய்யப்பட்டதாக இருந்தால் போதாது. உள்ளமும் சுத்தமாக இருத்தல் அவசியம்.

உடல் சுத்தம் என்பது என்ன? நீராடலாம். துவைத்து உலர்த்திய ஆடைகளைக் கட்டலாம். நாமதாரணம் செய்யலாம். ருத்திராட்சம் மற்றும் துளசி மாலையை அணியலாம்.

உள்சுத்தம் என்பது என்ன? உள்ளத்தை எப்படிச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வது? உள்சுத்தம் என்பது ஜம்புலன்களையும் அடக்கிக்கொண்டு எந்தத் தெய்வத்தை வணங்கப் போகிறோமோ அந்தத் தெய்வத்தின் நினைவாகவே இருத்தல் ஆகும்.

ஆஞ்சநேயர் சந்திதானம் என்றால் ஆஞ்சநேயர் சவாமியையும் அவர் ஸ்ரீ ராமபிரானுக்காக ஆற்றிய பணிவிடைகளையும் மட்டுமே நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

1. ஆத்ம சுத்தி
2. ஸ்தான சுத்தி
3. திரவிய சுத்தி
4. மந்திர சுத்தி
5. தீபம்

1. **ஆத்ம சுத்தி:** பக்தன் தன் உடம்பை காப்பக்கிரகத்தினுள் இருக்கும் திருமேனியைப்போல் பரிசுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
2. **ஸ்தான சுத்தி:** பூஜையறை எப்போதும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். துடைப்பம் கொண்டு தரையைப் பெருக்கக் கூடாது. காவித் துண்டால் தரையைத் துடைத்து எடுக்க வேண்டும். பூஜை நீரைப் பூமியில் தெளித்து இடத்தைச் சுத்திகரிக்க வேண்டும்.
3. **திரவிய சுத்தி:** பூஜைக்குரிய பாத்திரங்களை நன்றாகக் கழுவி சங்குநீர் போன்ற பூஜைக்குரிய பொருட்களையும் அர்க்கிய நீரைத் தெளித்துச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

4. மந்திர சுத்தி: தரையில் நீள்வசத்தில் விழுந்து ஆஞ்சனேயரைத் துதித்து பயபக்தியுடன் எழுந்துநின்று மூல மந்திரத்தை மெதுவாக உச்சரிக்க வேண்டும். பதினொரு தடவைகள் உச்சரிப்பது சிலாக்கியமானது.
5. தீபம்: விளக்குகளில் திரிகள் ஏற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். தீபம் அணைந்து விடாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆஞ்சனேயருக்குச் செய்யவேண்டிய பூஜை முறைகள்

1. மாலை சாத்துதல்

ஆஞ்சனேயருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது துளசி மாலை. அதை ஆஞ்சனேயர் படத்திற்காவது ஆஞ்சனேயர் விக்கிரகத்திற்காவது சாத்த வேண்டும்.

2. அபிஷேகம்

முக்கியமாக பெரிய அளவில் பூஜை செய்யம்போது அபிஷேகப் பொருட்களை வைத்திருக்க வேண்டும்.

அவையாவன - தேங்காயெண்ணெய், மாப்பொடி, நெல்லி முள்ளி, மஞ்சள் பொடி, பஞ்சாமிர்தம், கரும்பு, வாழைப்பழம், எலுமிச்சம்பழம், மாங்கனி, கொய்யா, அன்னாசிப்பழம், பால், தயிர், தேன், சந்தனம், இளாநீர், அறுகம்புல். இவற்றால் அபிஷேக ஆராதனை செய்ய வேண்டும். உங்கள் குறைகளைக் கூறி நிவர்த்தி வேண்டுங்கள்.

3. சமர்ப்பணம்

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் கவசத்தை நூற்றெட்டுத் தடவைகள் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் துதிகளையும் நூற்றெட்டுத் தடவைகள் சொல்ல வேண்டும்.

இறுதியில் மறுபாடியும் தரையில் படுத்து வணங்கிவிட்டு ஓம் ஆஞ்சனேய நம! ஓம் ராமராம நம! ஓம் ராமராம ஜெய சீதா! என்று சொல்லிவிட்டு, துளசி தீர்த்தத்தைச் சண்டிகையிலிருந்து எடுத்துத் தலைக்கு மேலாகத் தெளித்து விட்டு, ஐந்து தடவை பருக வேண்டும். பருகி முடிந்ததும், ஆஞ்சனேயரை முழு மனதுடன் நினைத்துக்கொண்டு ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம என்று கூறி பூஜையை நிறைவு செய்யுங்கள்.

ஐலயங்களில் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயரை வழிபடும் முறைகள்

ஸ்ரீ ராம துாதனான ஆஞ்சனேயர் ஸ்வாமியை வணங்கி வழிபாடு நடத்துவதற்கு இந்த நாள்தான் பொருத்தமானது என்று கூறுவது சரியாகாது. எல்லா நாட்களுமே ஆஞ்சனேயருக்கு ஏற்றவைதான்.

ஆயினும், குறிப்பாகப் புதன்கிழமையும், வியாழக்கிழமையும், சனிக்கிழமையும் அவரை வழிபடுவதற்கு மிகவும் சிறந்த நாட்கள் என்று வேதாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்.

துளசி மாலையும் வெற்றிலை மாலையும் அருகம்புல் மாலையும் ஆஞ்சநேயருக்கு மிகவும் பிடித்தமானவை. வடைமாலை சாத்துவது பக்தர்களுக்குக் கொண்டாட்டம்.

மார்கழி மாதம் மூல நட்சத்திரத்துடன் கூடிய அமாவாசை நாள் ஆஞ்சநேயர் திரு அவதாரம் செய்த நாளாகும். அன்று ஆஞ்சநேயருக்கு விசேஷ அலங்காரமும் அபிஷேகமும் ஆராதனையும் செய்தால் நினைத்த காரியங்கள் கைக்கூடும்.

சித்திரை மாதம் ஸ்ரீராம நவமியிலும், மாதந்தோறும் கேட்டை நட்சத்திரத்திலும் பூஜை மற்றும் வழிபாடுகள் நடத்துவது சிலாக்கியமானதாகும்.

கோவில் பக்கமாகச் சென்றதும் செருப்புக்களை அதற்குரிய இடத்தில் விட்டுவிட்டு கால்களைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு தலைக்குமேல் கைகளைக் குவித்து வணங்கியவாறு உள்ளே பிரகாரத்தினுள் பிரவேசியுங்கள். ஆஞ்சநேயர் சுவாமி சன்னிதானத்தை அடைந்ததும் நீள்வசமாகத் தரையில் படுத்து வணங்கிச் சேவித்து எழுந்து நில்லுங்கள். இதை அடிடாங்க நமஸ்காரம் என்று சொல்வார்கள்.

யூன்கள் - செவி இரண்டு, கைகள் இரண்டு, புஜங்கள் இரண்டு, மோவாய்க்கட்டை, தலை ஆகிய எட்டு உறுப்புகளும் தரையில் படும்படியாக நமஸ்கரிப்பதே அடிடாங்க நமஸ்காரம் என்று பென்படும்.

பெண்கள் - தலை, கைகள் இரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு ஆகிய ஐந்து அவயங்களும் தரையில் படும்படியாக வணங்க வேண்டும். இதற்குப் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்று பெயர்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஆலயமாக இருந்தால், இறைவன் முன் வீற்றிருக்கும் பெரிய திருவடியாகிய கருடாழ்வாரை முதலில் வணங்க வேண்டும். பிறகு மூலஸ்தான மூர்த்தியைத் தரிசித்து துளசியும், தீர்த்தமும் பெற வேண்டும். சடாரி சாத்தல் பெற்று மூர்த்தியைத் தியானித்து தாயார் சன்னிதானத்துக்கும் சென்று அங்கே அம்பாளைத் தரிசித்துவிட்டு உட்பிரகாரத்தில் காணப்படும் மும்மூர்த்திகளையும் வணங்க வேண்டும். கடைசியாக ஆஞ்சநேயர் சுவாமியைத் தரிசித்து தன் குறைகளை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

ஆஞ்சநேயர் சன்னிதியில் வெண்ணெய் சாத்தியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நாமும் வெண்ணெய் சாத்தலாம்.

ஆஞ்சநேயர் வாசலில் நவக்கிரகங்கள் ஜக்கியமாகியிருப்பதாக ஜதீகம். அதனால் ஆஞ்சநேயரின் நுனி வாலில் ஒரு மண்டலம் வரை, அதாவது நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் வரை தொடர்ந்து சந்தனம், குங்குமம் பொட்டு வைக்க வேண்டும். ஆஞ்சநேயர் படத்தை வைத்துப் பூஜை செய்பவர் கூட வாலின் நுனியில் குங்குமம், சந்தனம் பொட்டு வைத்துச் சேவிக்க வேண்டும். நம்முடைய வேண்டுதலையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

ஆஞ்சனேயர் மீது முழு நம்பிக்கை கொள்கிறவர்கள் எப்படியும் நினைத்த காரியங்களில் ஜெயம் பெறுவது திண்ணைம். ஆஞ்சனேயரை நம்பியவர்கள் என்றைக்குமே கைவிடப் பட்டதில்லை.

நிம்மதியான வாழ்வையும் நிலையான சந்தோஷத்தையும் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர்ஸ்வாமியைப் பூஜிப்பதன்மூலம் பெறுவீர்கள்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேய பக்தவுக்கு -

பலம் பெருகும்' சத்ரு பயம் நீங்கும்'
ஆபத்தான பிரச்சனைகள் தீரும்'
மனஉறுதி உண்டாகும்' வலிமை ஒங்கும்'
அஞ்சா நெஞ்சம் உண்டாகும்'
பீடைகள் ஓழியும்' செல்வம் விருத்தி பெறும்'
வியாபாரம் பெருகும் வியாதி குணமடையும்'
மனம் போல் மனைவி அமைவாள்'
கன்னிப் பெண்ணுக்கு நல்ல புருஷன் அமைவான்.

ஸ்ரீராமஜெயம்

“ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் உபாசகனையும் வழிபாடும்”

அஞ்சனை புத்ரன் - ஸ்ரீ ராம பக்தன்: சரணாகத தத்துவத்தாலும், பக்தியில் பூர்ணத்துவம் பெற்றவரான நித்ய சிரங்கீவி ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை உபாசித்து வழிபடுவோருக்கு பூர்ண சௌபாக்யங்களும், கார்ய சித்திகளும் உண்டாகும் என்பது கண்கண்ட உண்மையாகும்.

“புத்திர் பலம் யசோ தைர்யம் நிர்ப்பத்துவம் அரோகதா!
அஜாட்யம் வாக்படுத்துவம் ச ஹநாமத் ஸ்மரணா பலேத்”

எனகிற கலோகம் - எதையும் அறிந்து கொள்கிற குட்சம புத்தி, பலவீனம் விலகி உடல் பலம், ஆண்ம பல விருத்தி, புகழ் கெளரவும் அடைதல், கொள்கையில் இலட்சியத்தில் உறுதிப்பாடு, அஞ்சா நெஞ்சம், தேக ஆரோக்கியம், விழிப்புணர்வு, வாக்கு வன்மை ஒரு சேர அமையப்பெற்று தீர்க்க சிந்தனையை ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை வழிபட்டால் பேறலாம் எனகிறது.

தூண் துரும்பாகும் - துரும்பு தூணாகும்!

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரின் அனுக்கிரகம் கிடைத்துவிட்டால் தூணைத் துரும்பாக்கலாம்’ துரும்பைத் தூணாக்கலாம். வாயு புத்ரனைத் தொழுவோருக்கு பஞ்சபூதங்களாகிய நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்றுக்களினால் கூட உபாதைகள் ஏற்படாது. அஷ்டமாசித்திகள் அமையப் பெற்றது போல் எண்ணிய எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்! மலை போல வரும் சோதனை யாவும் பனி போல் தீர்ந்து விடும்! ஆனால் -பிரமச்சாரியான ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயனை உபாசிப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதல்ல’ - தற்பெருமை, படாடோபம், போலி பக்தி, இரக்கமில்லாத் தன்மை, தர்ம சிந்தனை இல்லாதவர்கள் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயனை உபாசிக்கவே முடியாது!

மந்திரம், தந்திரம், யந்திரம், அஸ்திரம், சஸ்திர உபாயங்களுக்குக் கட்டுப்படாத புண்ணிய ஆத்மா அவர்!

ஸ்ரீ ராம நாம கீர்த்தனையாலும், உண்மையான பக்தியாலும் மட்டுமே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயனை உபாசிக்க முடியும்! கடுகளவாகவும் பிரச்சனைகளைக் குறைப்பார்.

இகல், கொலை, களவு, காமம், இன்னாச்சொல் ஆகிய ஜம்பெருங் குற்றங்களைத் தவிர்த்தவர்களிடத்தில் குழந்தையைப் போல் விளையாடுவார்.

அவரது உபாசனை மிகவும் கடினமானது ஆகும். மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி என்று ஜந்து புலனை அடக்கி - தறிகெட்டுத் திரியும் மனக்குதிரையை அடக்கி ஸ்ரீ ராம பக்தி நாமாவழியைச் சொல்லி ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை உபாசித்துக் கொள்ளலாம். எங்கே ஸ்ரீ ராமநாமம் கேட்கிறதோ - அங்கெல்லாம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் இருப்பார்!

ஸுபத்தில் காக்கும் அபய சஞ்சீவி!

இராமாயண யுத்தத்தில் மூர்ச்சையுற்று வீழ்ந்த இளையாழ்வாரான ஸ்ரீ லட்சமணரை தசக்கிரீவனான இராவணன் தன்னுடைய இருபது கரங்களால் தூக்க முயன்று தோற்றுப் போனான். கைலாய மலையையே பெயர்த்த இராவணனால் மூர்ச்சை அடைந்த ஸ்ரீ லட்சமணரைத் தூக்க முடியவில்லை. ஆணால் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயன் ஸ்ரீ ராமநாம பக்தியால் பஞ்சினை எடுப்பது போல் ஸ்ரீ லட்சமணரை எடுத்து இராமபிரான் முன் வைத்து - சஞ்சீவி மலையையே பெயர்த்துக் கொண்டந்தார் என்றால் என்னே அவரது ஆற்றல்!

சொல்லின் செல்வன்

இராமாயணத்திலே செளந்தர்யமானது சுந்தர காண்டம்: சுந்தர காண்டத்திலே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரின் வல்லமையை நன்றாகக் காணலாம். இலங்கை சென்று - சீதையைக் கண்டு - ஸ்ரீராமரிடம் திரும்பி வந்து - ஸ்ரீராமபிரான் கேட்கும் முன்னரே!

”கண்டேன் சீதையை!” - என்று சொல்லி ஸ்ரீராமனின் துக்கத்தை ஒரு வரியில் நீக்கிய புனிதன் அல்லவா?

”கடலே ஒரு கால்வாய் - அதைத் தாண்டி ஸ்ரீ சீதாப்பிராட்டியைக் கண்டு வரவா? - கொண்டு வரவா?” எனப் பகர்ந்த ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயன் சொல்லின் செல்வன் அல்லவா?

அஞ்சனையின் மகன் அஞ்ச வயதிலே - வானில் தோன்றி சிவந்த சூரியனையே - தான் உண்ண பழுத்த கனி என எண்ணி வானில் பறந்து வரும் வேளையில் - தன்னை இராகுதான் பிடிக்க வருகிறதோ - என்று ஆதவனே அஞ்சம் வண்ணம் ஜோலித்த அஞ்சனை புத்திரனை அவவளவு எளிதிலா உபாசிக்க முடியும்!

முடியும்! - ஸ்ரீ ராமபக்தியால் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயனை வசப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்! - ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவிட்டால் எந்தவித உபாயங்களாலும் சத்ருக்கள் நம்மை வெல்ல முடியாது. துன்பம் விளைவிக்க முடியாது!

திரேதாயுகத்திலும், துவாபரயுகத்திலும், கலியுகத்திலும் நித்ய சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் ஆஞ்சநேயர். மூன்று யுகங்களிலும் அவரே மிகுந்த பலசாலியாகவும் விளங்குகிறார். மந்திர - தந்திர யந்திரங்களினால் அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. பில்லி, சூனிய பெரும் பகையையும் தூகு என ஊதிவிடுவார்!

அவரை நித்ய சுத்தராய் மனம் வாக்கு காயங்களினால் உபாஸித்தால் சித்திப்பார்! - அவரது சித்து கிட்டிவிட்டால் இந்த உலக துன்பங்கள் பஞ்சாய்ப் பறுக்கும். நமது நல்ல எண்ணங்கள் நிறைவேறும்!

வழிபாடு முறைகள்

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை எல்லாத் தினங்களிலும் வழிபடலாம். எனினும் புதன், வியாழன், சனிக் கிழமைகள் உகந்தவை!

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயரின் திருப்பத்தையோ, ஸ்ரீ ராமர் பட்டாபிழேகம் பத்தையோ பூஜையில் வைத்து, நெவேத்தியமாகப் பழம், வடை போன்ற தின்பண்டங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம்!

அசோக வனத்தில் சீதாப்பிராட்டி, வெற்றிலையைக் கிள்ளி, ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயரின் தலையில் போட்டு, "சோக நாசகனாகிய ஸ்ரீ அனுமா! என்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்க!" - என வாழ்த்தியதால் - வெற்றிலைச் சுருள் மாலையும், துளசி மாலையும் அவருக்குச் சாற்றி வழிபடலாம்!

பூஜை ஆரம்பிக்கையில், "ஸ்ரீராம ஜெயராம ஜெயஜெய ராம" என்று 108 முறை சொல்லித் த்யானிக்க வேண்டும். பிறகு தன்னுடைய பிரார்த்தனையைச் சொல்லி, பின்னர் நாமாவளி மற்றும் கவசம் ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லிப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

பூஜை செய்யச் சீற்றுத் தினாங்கள்:

1. மார்கழி மாதத்தில் மூல நட்சத்திரத்தோடு கூடிய அமாவாசையில் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் அவதரித்ததால் அப்படி வரும் நாள்.
2. அமாவாசையுடன் மூல நட்சத்திரமும் சேர்ந்து வராவிட்டால், அமாவாசைத் திதியில்.
3. சித்திரை மாதம் வரும் ஸ்ரீராம நவமி தினத்தில்.
4. மாதம்தோறும் கேட்டை நட்சத்திரம் அன்று.
5. பொதுவாக புதன், வியாழன், சனிக் கிழமைகளில் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் பூஜையைத் தொடங்கலாம்.

பொட்டு வைத்தலும் - எண்ணெய் சாற்றுதலும்

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயரின் வால் துவங்கும் இடத்திலிருந்து வாலின் நுனி வரை 48 நாட்கள் சந்தனம் குங்குமப் பொட்டு வைத்து வணங்குதல் சிறந்தது. இதனால் நவக்கிரக தோடி பிடைகள் விலகும். நினைத்தது கை கூடும். தடைப்பட்ட காரியங்கள் சித்தியாகும்.

தவிரவும் - ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயருக்கு வெண்ணெய் பூசுதலும், வாயில் வெண்ணெய் உருண்டை வைப்பதும் நற்பலனைக் கொடுக்கும். வெண்ணெய் உருகுவதுபோல் அவர் மனம் நம்பால் உருகி பலன் கொடுப்பார். நம்முடைய பிரச்சனைகளும் சீக்கிரம் உருகி விடும்! மற்றும் வடை மாலை சாற்றுவதால் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் அருள் பாலிப்பார். ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் நினைத்தால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை!

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயருக்கு பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தலங்களாக 92 இடங்களில் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். தவிரவும் தமிழ் நாட்டிலும், இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களிலும் முக்கிய ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன.

நவக்கிரகங்களை நாம் வணங்குமுன்னரே - நம்மை நோக்கி நவக்கிரகங்களில் இருவரான ராகுவும் கேதுவும் வணங்கி நிற்பதுபோல ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயரும் கை கூப்பி வணங்கியபடி நிற்பதைச் சிலைகளில் காணலாம்! "அடியார்க்கும் அடியேன்" - என்னும் தத்துவத்தைப் போதித்து - பணிந்து நடந்தால் பரம பத்தை அடையலாம் என்னும் தத்துவத்தைப் போதிப்பதற்காகவே ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் இப்படி அருள் பாலிக்கிறார்!

பக்தி சிரத்தையோடு ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் உபாசனையும் வழிபாடுகளையும் செய்வோர் முக்திக்கும் சுகத்துக்கும் வித்துக்கொள்வர் என்பது பிரத்யட்சம்.

நன்றி: மாருதி கவசம், ஜெயம் பதிப்பகம், சென்னை.

வல்வமை தரும் ஆஞ்சனேய வழிபாடு

ஐ. சீவநேசச்செல்வன்
பிரதம மூச்சியர் : ‘தினக்குரல்’

இந்து மதக் கடவுளா வரிசையில் அனுமனை ஆஞ்சனேயராக உபாசித்து வழிபடும் மரபு பாரத நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் ஈழநாட்டிலும் காணப்படுகின்றன.

வைணவ தெய்வங்களின் பட்டியலில் அனுமானுக்கு முக்கியதொரு இடம் கொடுக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி அனுமார் கோவில்கள் இந்தியாவில் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன.

�ழநாட்டிலே உள்ள பல திருத்தலங்களில் அனுமான் பரிவாரத் தெய்வமாக எழுந்தருளியிருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

சுமேருமலையை ஆண்ட கேசரி என்ற வானர அரசனின் மகளான அஞ்சனாதேவி புத்திர வரம் வேண்டித் தவமிருந்தாள். அவள் தவமிருக்கையில் கண்டு மகிழ்ந்த சிவபிரான் அருளால் வாயுபுத்திரனாக அஞ்சனையின்வயிற்றில் அனுமன் திரு அவதாரம் செய்தான்.

அஞ்சனையின் வேண்டுகோருக்கு இணங்க மாகாதீரனாயும் அதிபக்திமானாயுமுள்ள புத்திரனை வாயுபகவான் அளித்த பிரசாதத்தை உண்டு பெற்ற சுற்புத்திரனாகத் தோன்றிய அனுமான். சிவபிரானின் அநுளால் பதினொராவது மகா உருத்திரனாகத் தோன்றினார். எனப் பெளராணிக வரலாறுகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

மகா பாரதத்திலும், அக்கினி புராணத்திலும் அனுமான் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இராமாயணத்திலே அனுமான் பற்றிய வரலாறு முழுமையாக இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆனந்த இராமாயணத்திலும், மூல இலாமாயணத்திலும் அனுமனின் ஆற்றலும், அறிவும், பக்தியும், புகழும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தசரத மனன் புத்திர வரம் வேண்டிப் புத்திரகாமேஷ்டி யாகம் செய்தான். அந்த யாகத்திலே குண்டத்திலிருந்து பாயச கலசம் தோன்றியது. அதனைப் பிரித்து தனது மனவியாருக்குத் தசரதன் கொடுத்தான்.

கருடன் அந்தப் பாத்திரத்தை பின்னர் தூக்கிச் சென்றது. அப்பொழுது காற்றின் வேகத்திற்கு ஈடுகாடுக்க முடியாது கருடன் பாத்திரத்தை தவறவிட்டான்.

சிவபிரான் அருளால் தன்னை உபாசித்த அஞ்சனாதேவியின் கரத்தில் கருடன் தவறவிட்ட பாத்திரத்தை வாயுதேவன் இட்டான்.

அதிலேயிருந்த பாயசத்தை வாயுதேவன் அருளால் உண்ட அஞ்சனையின் வயிற்றில் கார்ப்பம் உண்டாகி ருத்ராம்ச ரூபியாகிய வானர உருவத்துடன் அனுமான் தோன்றினான் என்பது இதிகாச வரலாறு.

அனுமானின் வரலாறு பற்றிய விளக்கங்கள் ஆங்காங்கு காணப்படினும் இராமாயணத்தில் இராமபக்தியின் உதார புருஷனாக அனுமான் சித்தரிக்கப்படுகின்றான்.

ஆற்றலும் தொண்டுக்கும் இணையாக உலகில் யாரையும் கூற முடியாது. என்ற வகையில் அனுமானை இராமபக்த அனுமானாக இராமாயணம் சித்தரிக்கின்றது

அனுமனுடைய தொண்டு பக்தியிடன் கூடியதாகவும் பயன் கருதாததாகவும் உள்ளக் கோவிலில் இராமனையே பரம்பொருளாகக் கொண்டு அவன் சேவையையே இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளதாகவும் காணப்படுகின்றது.

நேர்மை, தியாகம், அடக்கம், ஆற்றல், நிறைகல்வி, ஞானம், நுண்ணறிவு, செயல் திறம் ஆகிய திருக்கல்யாண குணங்களால் இராமாயணத்தில் சாதனை வீரனாக வாயு புத்திரனாகிய அஞ்சனையின் மைந்தன் தனது இராமபக்தித் திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ளான்.

அறிவெல்லாம் திரண்டு ஒருங்குவாக இராமாயணத்தில் அனுமான் தனது பக்தியின் திறத்தை ஒவ்வொரு கணத்திலும் வெளிப்படுத்தியமை அவனைத் தெய்வத்தின் நிலைக்கு உயர்த்தியது என்பதை வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் காணும் விளக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் புகழ்ந்து கூறுகின்றன.

மகா மேருமலை உலகுக்கெல்லாம் மகுடம் போன்றது. அதனைப்போல் உயர்ந்து சிறிதும் தளர்ச்சியின்றச் செயற்படும் அனுமனது ஒவ்வொரு இயக்கமும் அறிவுடன் அனைத்தையும் இயற்றும் திறனும் இராம பிரானின் மேன்மையைப் பக்தியோடு பேணும் செயலாண்மைத் திறனாக அமைகின்றன.

மூன்று உலகையும் திருவிக்கிரம அவதாரம் செய்து தனது திருவடிகளில் அளந்த திருமாலாகிய இராமனே வியக்கும் வண்ணம் அனுமனது அறிவுக் கூர்மையும் செயலாற்றலும் பக்தித்திறனும் இராமாயணம் எங்கும் வியாபித்துள்ளது.

பக்தி வைராக்கியத் திறத்தால் இராமநாமத்தை உலகெல்லாம் வியாபிக்கச் செய்த அருமருந்தன்ன பாத்திரம் அனுமன். அவர் ஆஞ்சனேயராகிக் கந்த மாதன பரவத்தில் சிவனருள் பெற்று சிரஞ்சீவியாக இருந்து வருகின்றார்.

ஆஞ்சனேயர் என்பது அஞ்சனாதேவியின் புதல்வர் எனப் பொருள்படும். தன்னை மறந்து இராமபிரானோடு ஒன்றிய நிலையில் இராம நாமத்தை ஜெபித்தபடி ஒங்கார நாதம் போல நாதோபாசகம் செய்யும் நிலையை அனுமார் அடைந்துள்ளார்.

பாரத நாட்டிலே பல்வேறு பிரதேசங்களில் அனும உபாசகர்கள் பலர் பெருகியிருக்கின்றார்கள். அனும உபாசனை மூலம் ராம நாமத்தை ஜெயபித்தபடி வல்லமை தேடும் வழிபாட்டு மரபும் பெருகியுள்ளது.

மிகச் சிறந்த மல்யுத்த வீரர்கள் அனும ஜெயம் செய்து தமது ஆற்றலுக்கு வலுச் சேர்க்கும் மன்றாட்ட முழக்கம் செய்வதைப் பல ஆஞ்சநேயர் திருத்தலங்களில் காண முடிகின்றது.

ஆஞ்சநேய வழிபாடு இடைக்காலத்தில் மகாராஷ்டிர மன்னர்களின் ஆதரவோடு பெருகியது. சிவாஜி மன்னனின் குருநாதராகிய இராமதாசர் தம்மை அனுமானின் அவதாரமாகக் கருதி மகாராஷ்டிரம் முழுவலும் அனுமார் கோவில்களை எழுப்பினார்.

வட இந்தியாவில் ஒவ்வொரு குடிருப்பிலும் அனுமார் படிமத்தினை எழுந்தருளச் செய்யும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. தருமதேவதையை அவருடைய தனிமையிலிருந்து காப்பாற்ற அவதாரம் செய்த அதிமானுடராக அனுமாரை வழிபடும் மரபு நன்கு வேறுன்றியுள்ளது.

அனுமாரைத் தியானிப்பதன் மூலமாகப் பல்வேறு வல்லமைகளையும் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை காலாகாலமாக நிலவி வருகின்றது. மகாபாரதத்தில் அருச்சனன் அனுமக் கொடியடையோனாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

தமிழ் நாட்டிலே வைஷ்ணவ பாரம்பரியம் எழுச்சி பெற்ற காலத்தில் அனுமார் திருமேனி பல ஆலயங்களிலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. நாலாயிர தில்விய பிரபந்தத்திற்கு உரைவிளக்கமும் வியாக்கியானங்களும் செய்த ஆசாரியார்களான பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலானோர் அனும பக்தியை மெய்மறந்து கொண்டாடியுள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டு விஷ்ணு கோவில்களில் எல்லாம் அனுமந்தவாகனம் காணப்படுகின்றது. ஈழத்திலே பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் கோவில், ஸ்ரீவல்லிபுர ஆழ்வார் கோவில்களிலே அனுமன் பரிவார தெய்வமாகக் காணப்படுகின்றார். தெகிவளையிலே ஆஞ்சநேயர்க்கு ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயருடைய திருவருவம் ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமிகளின் பேரருளால் சிறப்புற வழிபடும் மரபு இப்பொழுது செழித்துள்ளது.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வந்தாறுமுலையில் உள்ள மகாவிஷ்ணு கோவிலிலும் ஆஞ்சநேயர் பரிவாரம் தெய்வமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இராமாயனத்திற்குப் புறம்பாக ஆஞ்சநேயர் புகழ்பாடும் பல நூல்கள் காலம் தோறும் எழுந்துள்ளன. அனுமானின் புகழ்பேசும் அற்புதமான கவிநியமுடைய பாடல்களைக் கொண்ட அனும புராணம் என்ற நூலை நா. கனகராஜையர் பாடியுள்ளார்.

சீராழி அருணாசலக் கவிராயர் அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ் என்ற அற்புதமான பிரபந்த இலக்கியத்தை உருவாக்கியுள்ளார். பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கிய வரிசையில் இந்தப் பிரபந்தம் இன்னும் சரி மதிப்பிடப்படவில்லை.

இவை தவிர வேங்கடாசல தாசர் பாடிய அனுமார் அநுபுதி. குமரகுருபர ஜயரால் பாடப்பட்ட அனுமார் ஓயில் கும்மி ஆகிய இலக்கிய வடிவங்கள். ஆஞ்சநேயர் வழிபாட்டுச் செழுமையைப் புலப்படுத்தும் வகையில் எழுந்துள்ளன.

காஞ்சி பரமாசாரிய சுவாமிகளிடம் மந்திரமூர்த்தி என்ற பட்டம் பெற்று. மந்திரமூர்த்திதாசராகிப் பஞ்சமுக ஆங்சநேயர் வழிபாட்டில் வேருண்ணியுள்ளவர் ஸ்ரீவேங்கடேச பட்டாச்சாரிய சுவாமிகள்.

விஸ்வரூப தாங்கத்தோற்றமுடைய பஞ்சமுக ஆங்சநேய சுவாமி வழிபாடு ஆங்சநேய தத்துவத்திற்குப் புதிய விளக்கங்களை அளிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

பரிந்து நன்மை ஆட்கொண்ட பரமநுக்கு ஓர் ஆஸ்யம் என்ற தத்துவம், ராமநாதத்தையும் அனுமபக்தியையும் விளக்கும் இறை ஆன்ம ஈடுபாடுகளை மூலமந்திர வெளிப்பாடாகக் கொண்டு விளக்கம் பெற்றுள்ளது.

தன்னடக்கத்தோடும் பிரமசாரிய கோலத்தோடும் இராம இலக்குவரை முதன் முறையாக சந்தித்தபோது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிய அனுமான் இராமநாமத்தையே உபாசித்தபடி தருமத்தின் தனிமையைப் போக்கும் அடியவனாகி விடுகின்றான்.

தன் வலிமையைத் தானே அறியாதவனாகிய அனுமன் இராமபிரானால் சொல்லின் செல்வனாகப் புகழப்படுகின்றான். இராம காவியத்தில் அனுமனைக் கம்பர் தாயினும் சிறந்தவனாகவும், அரியணை அனுமன் தாங்க எனக் காவியம் எங்கனுமே போற்றுதற்குரிய சேவகணாகவும் பக்தனாகவும் தன்னலம் கருதாத ஒருவனாகவும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைத்துள்ளார்

கவிச்சக்கரவர்த்தியான ஒட்டக்கூத்துர் தமது உத்தர காண்டத்தில் அனுமனை நிகர்ப்பவர் இனியார் உலகில் என அனுமனின் ஆற்றல்களை மட்டுமல்ல அவனது பக்தித்திறத்தையும் அவதார மேன்மையையும் கூட விஸ்தாரமாகக் கூறியுள்ளார்.

அரக்கரின் வாழ்நாளைக் குறைக்க வந்தவனாகவும் காற்றினது வேகமும் கருடனது வேகமும் ஒருங்கிணைந்து ஓய்வின்றி இருப்பவனுமாகிய அனுமன் குழந்தைப் பருவத்தில் சூரியன் மீது பாய்ந்து அதனை வாயால் கவ்வினான்.

பாய்ந்து ஓடிய இராகுவைக் கண்டு இந்திரன் வச்சிராயுதத்தை ஏவினான். யானை மீது பாய்ந்த அனுமான் மீது இந்திரன் வச்சிராயுதத்தை ஏவினான்.

அப்பொழுது மூச்சடங்கி இறந்த அனுமன் அடங்கியதைக் கண்டு வாயுதேவன் கோபம் கொண்டு தானும் அடங்கினான். அப்பொழுது உலக இயக்கமே நின்றது.

வாயுதேவனின் அடக்கத்தால் சூனியமான உலகை மீட்கும் பிரமதேவனின் அருள் பிரவாகத்தினால் மீண்டும் அனுமன் உயிர்த்தான்.

இதன் பின்னர் அனுமன் எட்டுத் திக்கு பாலகர்களாகிய வருணன், குபேரன், யமன் முதலாய யாவரினது வரங்களையும் பெற்று மரணம் இல்லாத சிரஞ்சீவியாகினான். அனுமன் நான்கு வேதங்களையும், ஆறு அங்கங்களையும், அறுபத்தினான்கு கலைகளையும், ஐந்து

வியாகரணத்தையும் உணர்ந்த பேரறிவாளனாகப் புகழ்ப் பெறுகின்றான்.

அனுமனின் பிறப்பும் வீரச் செயல்களும் உத்தர காண்டத்தில் இவ்வாறு ஒட்டக் கூத்தரால் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்றது.

ராம நாமத்தை இடையறாது நாதோபாசகம் செய்து வரும் இனிய தேவகானம் அனும கானம் எனப்படுகின்றது.

தும்புருவும், நாரதரும் சங்கீதக் கலையில் துறை போகியவர்கள். அவர்களே நானும்படியாக அனுமன் இசைத்த தேவகானத்தைப் புகழ்ந்து அனுமர் பாடுபவை ராம நாமத்தின் அடியாக வந்த அனும கானம். இவை பண்டிதர்களையும் பாமர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் வகையில் கவர்பவை. இதயத்தைத் தொடும் இதுதான் உண்மையான சங்கீதம் எனப் புகழ்ந்து சரஸ்வதிதேவி கூறியதாகக் கத்தை ஒன்று உள்ளது.

நாரதரின் கானத்தில் பாவம் ததும்பும், தும்புருவின் இசையில் தாளம் பிரதானம். ராகம், தாளம், பாவம் மூன்றையும் தக்க அளவில் கொண்டதே சங்கீதம். எளிதில் யாவராலும் மனமுருகிப் பாடக் கூடியது அனைமகானம் என்பது சரஸ்வதி வாக்கு எனக் கூறுவார்.

பிரம்மகல்பத்திலே பிரம்மாவாகி இறையருள் பெறும் வரத்தைப் பெற்ற அனுமன் இன்று ஆஞ்சநேயராகி அனைவருக்கும் அருள்பாலிக்கும் அருள் தெய்வமாகியுள்ளார்.

அனுமனை வழிபடும், பஞ்சமுக ஆஞ்ச நேய தத்துவத்தை உணர்ந்தும் வழிபடுபவர்கள் சகல தோழங்களையும் நிவர்த்தி செய்யும் வாய்ப்பைப் பெறுவார்.

சத்துரு பயம் நீங்கி இஷ்ட காரிய சித்தியைப் பெறல், துஷ்ட தேவதைகளால் உண்டாகும் இடர்களில் இருந்து நீங்குதல், அஷ்ட ஜஸ்வரியங்களையும் பெறுதல் என்ற வரிசையில் சகலதும் பெற்று அனும உபாசனையில் ஈடுபடுவோர் மேன்மை பெறுவார் என்றெல்லாம் வினை தீர்க்கும் ஆஞ்சநேயப் பெருமானின் அருள் பெற்றோர் தெய்வ சங்கல்பமாகக் கூறுகின்றனர்.

மக்கள் சுவாமி என்று அழைக்கப்படும் சந்திரசேகர சுவாமிகள்

நாவலப்பிட்டி மன் பயந்த ஆஞ்சனேயத் தொண்டன் சந்திரசேகர சுவாமிகள் சென்ற திங்கட்கிழமையன்று கண்டாவிற்கு வருகை தந்துள்ளார்கள். எமது அனுபவங்களோடு எமது கட்டுரைகள் அமைவதுதான் வழக்கம் என்பதால், எனது நோக்கில் சுவாமிகளை அறியத்தர விரும்புகிறேன்.

சொந்த அலுவல் காரணமாக கொழும்பில் ஆறு மாதங்கள் வரை தங்க வேண்டியதாயிற்று. நேரத்தைப் போக்குவதற்குச் சிரமம் இருக்கவில்லை. இலக்கிய தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்குப் பல புத்தக வெளியீட்டு விழாக்களும், நன்பர்கள் சந்திப்பும், பொழுதைப் போக்குவதற்குக் கோயில்களும் இடமாயின.

அத்தகைய ஒரு நிலையில் ஆஞ்சனேய சுவாமி ஆலயத்துக்குச் சென்றிருந்தோம். அங்கேயுள்ள நீண்ட பீடத்தில் சரஸ்வதி, விநாயகர், இராமர், சீதை, இரட்சமணர், ஆஞ்சனேயர், பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயர், தூர்க்கை, வள்ளி தெய்வானை சமேத கந்தசுவாமியார், வைரவர் என விக்கிரகங்களும் அவற்றிற்கு நேரே மேற்குச் சுவரில் அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குரிய கண்ணாடிச்சட்டங்கள் போட்ட பெரிய பெரிய படங்களும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பூசை நடந்துகொண்டிருந்தபோது, கண்மூடி உள்நோக்கியிருந்தபோது பட படவெனப் பெரிய சத்தம் கேட்கவே, திடுக்குற்று அங்கேயிருந்த யாரோ பெண்ணின் கையை இறுகப் பற்றியவாறே அப்பக்கம் பார்த்தோம்.

சுவாமியவர்கள் ஒரு தழினால் படத்தில் அடித்தவாறே ஆஞ்சனேயா! உன் கண்ணால் பார் ஜயா! உன் காதால் கேள் ஜயா! உன் மக்கள் படும் வேதனையைப் பார் ஜயா! வீரமாய் வந்து, காவலாய் வந்து சக்தியாய் வந்து, வாயுவாய்ப் புகுந்து தீர் ஜயா! என்று அடைத்த உச்சக்குரவில் சொல்லிச் சொல்லி, படங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அடித்து வந்தார். அடியோ தனது பலமனைத்தையும் கூட்டிய முறையான அடி! ஓர் அடிக்கே, முனிவர் ஒருவரின் கல்லெறியையும் விருப்புடன் வாங்கிக் கொண்ட சுசனைப் போல், இவையெல்லாம் அன்புடன் கூடிய அர்ச்சனைகள் எனத் தெய்வங்கள் மகிழ்ந்தனவோ! வாய் புலம்பிப் புலம்பிய மன்றாடுகிறது' தடி தனது மேலேயும் பதம் பார்க்கிறது. நெஞ்சிலும் முதுகிலும் மாறி மாறித் தடியாலும் கதாயுதத்தாலும் தன்னைத் தானே அடித்துக் கொள்கிறார்.

காவி வேட்டி மட்டும் அவரைத் தொண்டன் எனக் காட்டுகிறது. நெற்றியிலே விபூதி இல்லை' சந்தன, குங்குமப் பொட்டு இல்லை. கழுத்திலோ கிறிஸ்டல் மாலைகளோ, பவுன் குழைத்துக் கட்டப்பட்ட உருத்திராக்க மாலைகளோ ஒன்றுமில்லை. பத்து விரல் மாத்திரமல்ல' ஒரு விரலிலாயினும் ஒரு மோதிரம் கூட இல்லை. என்ன சுவாமி இவர்? மக்களை மயக்கும் காட்சிப்பொருள் ஒன்றும் இல்லையே! நமக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஆனால் தெய்வீகத்தில்

அசையா நம்பிக்கையுடைமையால், புதுமைகளைக் கண்டு சந்தேகப்படுவதோ ஆராய்ச்சி பண்ணுவதோ வழக்கமில்லை. பொய் வேடம் எனில், முதலிலேயே புரிந்து போய் விடுகிறது.

பூசைக்கு மத்தியில் அவர் மீது ஆஞ்சநேயர் வந்துவிடுவார். திடீரென வானுத் தோற்றும்! துள்ளிக் குதித்துக் குத்துக்கரணம் அடித்து, உர் உர் என்று பழங்களைச் சாப்பிடுகிறார். சினிமாக்களில் மாத்திரம் உரு ஏறியவர்களைக் கண்டிருக்கிறேன். சிறுவயதில் பயந்துவிடுவோமென இத்தகைய கோவில்களுக்குப் போக வீட்டில் அனுமதியில்லை. வளர்ந்தபின் கோவில்களுக்குப் போவதில் அவ்வளவு நாட்டமில்லை. அதனால் சிறிது பயங்கரத்துடன் பக்தனாக அல்ல, ஒரு பார்வையாளாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். வீடு வரும்போது ஒரு நாட்கத்தைப் பார்த்த உணர்வுடன் திரும்பினேன்.

மீண்டும் மீண்டும் நினைவை விட்டகலாத் திரைப்படம் போல் என்னுள் ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. சில விடயங்கள் தெளிவுபட்டாக வேண்டும். எனவே, இரண்டு நாட்களின் பின் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை சென்றபோது யாகம் நடந்துகொண்டிருந்தது. பிள்ளையார் கோவில் மணி ஜயர் சௌலாகங்களைச் சொல்லி கும்பங்கள் பூசை நடத்துகிறார். ஆனால், மறுபக்கத்தில் சுவாமிகள் அன்றைய யாகத்துக்குப் பொறுப்பானவர்களுடன் சில கிரியைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார். பல வகையான பொருட்கள் புதுமையாகக் குண்டத்தில் அர்ப்பணமாகின்றன.

ஆலயத்துக்குப் போவதென்றால் நாம் காலநேரத்தை வரையறுத்துப் போக முடியாது. சுவாமியவர்களின் நேரம்தான் நேரமே தவிர, கடிகாரத்தின் நேரத்தால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. தன்னை மறந்த நிலையில் அவரது வாய் மன்றாடிக்கொண்டிருக்க, அபிஷேகங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பார். குடம் குடமாகப் பால் ஆஞ்சநேயரைக் குளிர்வித்துக் கொண்டிடபிருக்கும். காலை தொடங்கிய பூசை மாலை நான்கு மணியை எட்டிப்பிடித்து விடும். பசியும் தாகமும் பக்தர்களுக்குத் தெரியாது. பின்னர் அன்னதானம் நடக்கும்.

இத்தகைய ஆலய வழிபாட்டு ஆராய்ச்சிகளுடே எமக்குத் தெரிந்தது, சந்திரசேகர சுவாமிகளின் தூய உள்ளம்' பிறர் நலன் குறித்த ஏக்கம்' தன்னைத் தானே வருத்திப் பிறருக்காக மன்றாடும் தன்மை. யாரிடமும் கை நீட்டிக் காசு வாங்குவதுமில்லை' தாருங்கள் எனக் கேட்பதுமில்லை. நேரடியாக அன்பளிப்புக்களை ஏற்கவும் மாட்டார். நிறையக் கொடுப்பவனிடமும் ஓன்றையேனும் கொடுக்காதவனிடமும் பாரபட்சமின்றி ஒரேமாதிரியாகவே பிரார்த்தனை செய்வார். தனக்கு மூலஸ்தானம் கட்டும் எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் வெளியிடுவார். ரிக்கற் அடித்து வலோத்காரமாகக் கட்டியதும் இல்லை. ஆனால் ஆலயம் எப்படி உருவானது, உருவாக்கிய தொண்டனின் கதையை யாரோ கூறுவதுபோலக் கூறுவார்.

சுவாமிகளது சக்தி ஆஞ்சநேயர் அனுக்கிரகப்பட்டது. அவரது மன்றாட்டங்களிலிருந்து

யாம் சேகரித்த கதை இதுதான்:

அனந்தமங்கலம் என்பவர் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்தார். அவருடைய அதீத பக்தி கண்டு பகவானால் சிறு சக்தி வழங்கப்பட்டது. அவர் தொட்ட நோயாளிகளெல்லாம் தீராத வியாதிகளும் தீர்ந்து போவார்கள். அதனால் ஆஞ்சனேயர் தன் புகழ் பரவ, செட்டியாருக்குச் சக்தி கொடுத்தார். செட்டியாளின் காலம் முடியும்போது அந்தச் சக்தியை அனுமார் எடுத்துக்கொண்டார். செட்டியார் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துவிடவே, நாவலப்பிடியிலிருந்த கல்யாணி மாதவன் எனும் தம்பதியருக்குப் புதல்வனாகப் பிறந்தார். ஆஞ்சனேய பக்தனான் அப் புதல்வனுக்கும் சிறுவயதிலேயே ஒரு சக்தி கைவரப் பெற்றது. மைபார்த்துக் களவு கொள்ளை கண்டுபிடிப்பது என்ற அபூர்வக் கலையில் புகழ் பெற்றவராகப் பண்ணிரெண்டு வயதுப் பாலகன் விளங்கினார்.

மை பார்த்துச் சொன்னேன் சுவாமி என்றால் நமபவா செய்வார்கள். நீதிமன்றம் களவுப்பொருள் வைத்த இடம் தெரிந்தமையால் இருவருக்கும் சம்பந்தம் உண்டெனச் சிறையில் அடைத்தது. இறைவன் பக்தர்களைச் சோதிக்கும் திருவிளையாடல்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஆஞ்சனேயருடன் பேசவார்' கதைப்பார்' சிரிப்பார்' எதையும் கேட்டே செய்வார் என்று சொல்வதன்மூலம் தரிசனம் கிடைக்கிறதென நம்பவேண்டியுள்ளது. சில வழிபாட்டு முறைகளிலும் புதுமைகளைப் புகுத்தியுள்ளார். இளம் வயதில் காலையில் பூசைகள் வழிபாடு முடித்துக்கொண்டு தமது காரில் அலுவலகம் செல்வார். சுங்க இலாகாவில் மதிப்புமிக்க ஒரு பதவியில் பணியாற்றினார். ஜீப் வண்டி ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஒன்றாய், இரண்டாய், பலவாய்ப் பக்தர் கூட்டம் பெருகி, இவரைக்கொண்டு மன்றாடுவித்து பயன்கள் பெற்றுச் செல்லவே, தொழிலை விட வேண்டியதாயிற்று.

பயன் பெற்றோர் கூட்டம் பல்கிப் பெருகவே, உண்டியலும் நிரம்பி வழிந்தது. காணி வாங்கிக் கோயில் கட்டி பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயரையும் ஸ்தாபித்தார். அகில உலகத்திலும் உங்களுக்கு எங்கே ஜ்யா தேர் கட்டுவித்து வலம்வந்தீர்? இலங்கையில்தானே! என்பார். மஹாவீர் என்னும் சமயமே ஆஞ்சனேயரை வழிபடும் சமயம். ஆனால் பகவான் எங்குமே தேரில் பவனி வந்ததில்லை. அனுமநூடன் தான் பேசியே உத்தரவு எடுத்ததாகக் கூறி தேரொன்று கட்ட வைத்தார். அன்பார்கள் தேர் முடியும் கட்டி வைத்தார்கள். தேரிருந்ததால் ஒரு மூலஸ்தானமும் தேவையல்லவா! தனது அந்த ஆவலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பக்தர்கள் தாமாகவே செயற்படுவார்கள்.

சகல வைத்தியர்களிடமும் சென்று கைவிடப்பட்ட பலர் அவர் சந்நதியில் பழிகிடக்கிறார்கள். ஸ்பொன்ஸர் சரிவராத கன்னியர் பலர் மன்றாடுமாறு இவர் காலடியில்

கிடக்கிறார்கள். ஆஞ்சநேயரிடம் திடநம்பிக்கை வையுங்கள். நூற்றியெட்டு மந்திரத்தைச் சொல்லுங்கள் எனத் தைரியமுட்டி மன்றாடுகிறார். இரு வழிபாடும் ஒத்துப்போகும்போதுதான் அற்புதம் நிகழ்கிறது.

இலட்சக்கணக்கில் காசைச் செலவழித்தும் பிள்ளைச் செல்வம் இல்லாத பலர் சந்திரசேகர சுவாமிகளுடாகப் பிரார்த்தனை செய்வித்துப் பலன் கண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய சிலரே அவரைத் தம் செலவில் கண்டாவுக்கு வரவழைத்திருக்கின்றனர். கை, கால் வழங்காமல் இருந்த பிள்ளை ஒன்று ஆலயத்தில் ஓடி விளையாடுகிறது. இந்தியா வரை சென்றும் கைவிடப்பட்ட புற்றுநோயாளர் ஆலயத்திலே மன்றாடிப் பூரண சுகமடைந்து பெரியதொரு யாகம் செய்வித்ததைக் கண்டுள்ளோம். நீண்ட நாட்களாகக் கண்பார்வையற்றிருந்த ஒரு பையனுக்குப் பூசை நடந்து சுவாமிகள் தன்னை வருத்தி மன்றாடிக் கொண்டிருக்கும்போதே கண்ணொளி வந்துவிட்ட செய்தியும் நாம் அங்கிருந்தபோது கிடைத்தது. ஸ்ரீராம ஜெயம் சொல்லி வெற்றிலை மாலை, வடை மாலை, தேசிக்காய் மாலை கட்டிப்போடும் வழக்கமும், ஜவகை எண்ணெயில் விளக்கேற்றும் வழக்கமும் அங்குண்டு.

சுவாமிகள் புகுத்திய பல புதுமைகளால் கோயிற் பூசகர்கள் சிலர் அவதாறுகளை அள்ளி வீசுகின்றனர். உறுதி வாய்ந்த, இராமாயணத்தில் பல உயிர்களைக் காத்து வெற்றிகளை அள்ளிக்குவித்த சொல்லின் செல்வனாக வாய்த்த ஆஞ்சநேயனின் தொண்டனுக்கு உள்ளத்தில் உறுதியிருக்கும்போது யார் என்ன செய்ய முடியும்?

இங்கே ஆசாரமாகவும் புனிதமாகவும் ஆலயத்துக்குப் போக வேண்டும். பொதுமக்களும் பகவானுக்குப் பாலாபிஷேகம் செய்ய முடியும்' மாலைகள் போட்டு அலங்கரிக்க முடியும்' ஆராத்தியின் போது பஞ்சாலாத்தி போன்ற தீபங்களைக் காட்ட முடியும். இப்படி மக்கள் பலர், வழிபாட்டிலும் பஜனையிலும் பங்குகொள்கின்றனர். இருபத்திநான்கு மணி நேரமும் தீபங்கள் எரிந்துகொண்டேயிருக்கும்.

தெய்வீகத்தை எங்கும் காண்கிறோம். எமது உள்ளங்கள் தெய்வீக ஒளி பெறாவிட்டால் அவற்றைக் காணவோ உணரவோ முடியாது. அதனை அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் எம்மிடம் பூரண சரணாகதி வேண்டும். அந்த நிலையை ஒரு பாமரணால் எளிதில் அடைய முடியும்' படித்தவர்களால் அடைவது கடினம். படித்தவன் எனும் மமதை கண்ணை மறைத்து சந்தேக விளாக்களைத் தேடிக் கொண்டேயிருக்கும்.

எமது நோக்கில் சுவாமிகளைக் கண்டார்கள். ஆனால் எனது பிரச்சனைகள் எதையும் முன் வைக்காத காரணத்தால், எனக்குப் பலன் கிடைத்தது எனச் சான்று பகர முடியவில்லை. மற்றவை சில கண்ணால் கண்டும், காதால் கேட்டும், தீர் விசாரித்தும் பெற்ற அனுபவங்களே. சுவாமியவர்களின் இருவார் கால வருகை பூரண பலன் தருவதாக அமையட்டும் என வாழ்த்துகிறேன். வெள்ளியன்று நிச்மன்றுவில் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வருவார் என அறிகிறோம்.

நெனுமத் தியான சுலோகம்

யத்ர யத்ர ரகுநாத கீர்தனம்
தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்த காஞ்ஜலீம்,
பாஷ்பவாரி பரிபூர் லோசனம்
மாருதிம் நமத ரா'ஸாந்தகம்.

ஸ்ரீராமனுடைய கதையைச் சொல்லுமிடங்களில் கையை அஞ்சலி பந்தம் செய்துகொண்டிருப்பவரும், ஆனந்த பாஷ்பத்தினால் தனும்பிய கண்களுடையவரும், ராட்சகர்களுக்கு யமன் போன்றவருமான அனுமாரை நாம் எல்லோரும் நமஸ்கரிப்போமாக.

அனுமானை நினைப்பதால் புக்தியும், தெய்வ பலமும், கீர்த்தியும், தைரியமும், பயமின்மையும், நோயின்மையும், சித்த தோடி நிவர்த்தியும், அழகிய சொற்களைச் சொல்லும் திறமையும் உண்டாகும்.

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக ஆரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக் கண்டு அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்

தமிழுக்கே உரிய நயம்பட அமைந்த இந்தக் கவிதையினுள்ளே உபநிடத் சாரமும் அமைந்திருக்கிறது ஒரு விசேஷம்!

அஞ்சு - பஞ்ச பூதங்கள்: நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்!
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் - வாயுவின் மைந்தன் அனுமன் (காற்று)
அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி - பெரிய நீர்ப்பரப்புடைய கடலை(நீர்) தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக - வானின் வழியாக (ஆறு-வழி) (ஆகாயம்)
ஆரியர்க்காக ஏகி - ஸ்ரீ ராமனுக்காக கடந்து
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கு - பூமியில் தோன்றிய சீதை (பூமி)
அயலார் ஊர் - இலங்கை
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் - நெருப்பை வைத்தான் (தீ)

இதுவரை தன்னுடைய கவித்துவத்தைக் காட்டிய கம்பன், நுட்பமான வேதாந்த சாரத்தை உட்புகுத்துகிறான்.

அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்.

உபநிஷத்தும் கூறுவதும் இதைத்தான். தத்-த்வம் ஸி அதுவே நீயாக இருக்கிறாய் - அதாவது, மனிதன் தனக்குள் நிரம்பியிருக்கிற ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்து இறைவனோடு லயப்பட வேண்டும் என்பதே அந்த வாக்கியத்தின் உபதேசம்!

அந்த ஆத்ம ஞானத்தையும் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் அருளுகிறார் என்பதைத்தான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கடைசி வரியில் நுட்பமாக உணர்த்துகிறான். ராம நாமத்தை ஜபித்தலில் தீராத ஆவலும், ராம பக்தர்களிடத்தில் அளப்பிய அன்பும் கொண்ட ஸ்ரீ ஆஞ்சனேய பிரபுவை நங்கை நல்லுரூபி விஸ்வரூப தரிசனத்தில் காண்பவர்கள் சகல நலன்களையும் பெறுவார்கள் என்பது தின்னாம்!

நமஸ்தே மஹாஸ்தவ பாஹாய துப்யம்!

நமஸ்தே மஹாவஜ்ர தேஹாய துப்யம்

நமஸ்தே பராபுத ஸார்யாய துப்யம்!

நமஸ்தே க்ருதாமர்த்யகார்யாய துப்யம்

எனகிறார் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர். நங்கைநல்லுரூபிலே நலமருளக் காத்திருக்கிறார், ஸ்ரீ விஸ்வரூப ஸ்ரீ ஆதிவ்யாதிஹர பக்த ஆஞ்சனேயர்! அவரைத் தரிசியுங்கள், துயர் துடையுங்கள், நலமெய்துங்கள்!

அஞ்சனை மைந்தா போற்றி!

அஞ்சினை வென்றாய் போற்றி!

ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் மக்களுக்கு ஒரு சரணாலயம்

அபார கருணாமுர்த்தி என அழைத்துத் துதிக்கப்படும் ஆஞ்சநேயர் பெருமானுக்கு இலங்கையில் முதன்முதலில் ஆலயம் அமைத்த பெருமை ஸ்ரீமத் சந்திரசேகர சவாமிகளையே சாரும். இவ்வாலயம் சவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் ராமவள்ளின் பெயரைத் தாங்கிநிற்கும் மிகவும் பொருத்தமான வீதியில் 3/11, போதிருக்காராம வீதியில் (முன்னைய விகாரை லேன்), கண்போவில், தெஹிவளையில் அமைந்திருப்பது விசேடமாகக் குறிப்பிடக்கூடியதொன்றாகும். ஏனைய இடங்களுடன் ஒப்பீட்டளவில் பார்க்கும்போது, ஓரளவு சிறிய இடமாக இருந்தாலும், மூல மூர்த்தியும் சிறிதாக இருந்தாலும், அதன் கீர்த்தி பெரிதாக விளங்குவதைக் காணலாம். சிறுவர் சிறுமிகளும், மாணவ மாணவிகளும், இளைஞர் யுவதிகளும், வயது வந்தோரும், முதியோருமாகப் பலதரப்பட்டவராய் வந்து வணங்குபவர்களுக்கும், கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் பலருக்கும் ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் ஒரு சரணாலயமாக விளங்கி வருகிறது.

சவாமி அவர்கள் பிரபல தனியார் நிறுவனமொன்றில் உத்தியோகம் பார்க்கும் காலங்களில் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப் பெருமானின் படத்தை ரணஜயகம, தெஹிவளையில் வைத்து வழிபட்டுவந்தார். பின்பு அது 75/1, அலன் அவெனியு, தெஹிவளைக்கு மாற்றப்பட்டு, வாடகை வீட்டிலேயே வழிபட்டு வரலாயினார். சவாமிகள் நேரம் காலம் பாராது நீண்ட நேரம் மன்றாடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். மன்றாடும் குணமே அவரிடம் மேலோங்கியிருந்தது. இன்றும் அதுவே காணப்படுகிறது. ஆரம்ப காலங்களில் எண்ணிக்கையில் மிகவும் சிறிய பக்தர் கூட்டமே இருந்துவந்துள்ளது. காலக்கிரமத்தில் மகத்துவம் மினிரத் தொடங்கியது. பக்தர் கூட்டமும் பெருகத் தொடங்கியது. பல தரப்பட்ட பிரமுகர்களும் வரத்தொடங்கினர். இதற்கென ஒரு நிருவாக சபையும் உருவாகியது. ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்குச் சொந்தமாக நிலம் வாங்கிக் கோயில் கட்டி வழிபட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பலருடைய உள்ளத்திலும் தோன்றியது. அதற்கென பஸராலும் பல இடங்களில் நிலமும் பார்க்கப்பட்டது. சந்திரில் தற்போதைய இடமே தெரிவு செய்யப்பட்டது. இலங்கையின் பலபாகங்களிலிருந்தும் ஏராளமானோர் பணம் அனுப்பினர். வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் தாராளமாக மனமுவந்து வழங்கினார்கள். எல்லாம் கைகூடவே, 30/6/1996 இல் ஆஞ்சநேயப் பெருமான் இரத பவனியாகப் புறப்பட்டு, தற்போதைய இடத்துக்கு வந்து கோயில்கொண்டார். அன்று தொடக்கம் பலவேறு வழிகளிலும் இவ்வாலயம் மென்மேலும் வளர்ந்துவருகிறது. தெய்வீக மணங்கமழும் தலமாகத் திகழ்வது ஒரு புதுமையே.

ஆலயத்தூட் பிரவேசிக்கும்போதே பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயரின் தரிசனம் கிடைத்துவிடும். உடனேயே மனதில் ஒருவித பணிவும் நெகிழ்வும் வந்துவிடும். பண்பு கலந்த பக்குவத் தன்மையும் தன்னடக்கமும் பயபக்தியும் கூடவே ஏற்பட்டுவிடும். சொல்பவற்றையும் செய்பவற்றையும் சிந்திக்கச் செய்யும். பக்த ஹனுமான் என்றும், சொல்லின் செல்வன் என்றும் அழைக்கப்படும் ஆஞ்சநேயரின் குணமீயல்புகள் உடலிலும் உள்ளத்திலும் செறிந்து விடும். பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயரைப் பார்க்கும்பொழுது அவரது திருவுருவத்துக்கு அலங்காரப் பட்டு அணியப்பட்டிருக்கும். மக்களால் மனமுவந்து கொடுக்கப்பெற்ற வெற்றிலை மாலைகள் அடுக்குக்காக இருந்து அணிசெய்யும். அவற்றுடன் துளசிமாலைகள் சேர்ந்து மெருகூட்டும். பலதரப்பட்ட நிறப் பூக்கள் கொண்டு தொடுத்த வண்ணமயமான மாலைகள் மேலும் அவரது

திருமேனியை அலங்கரிக்கும். தூரத்தில் நின்று பார்க்கும்போதே அழகை அள்ளிவீசும். அவரது திருப் பாதங்களைப் பல்வகைப் பூக்களும் பழங்களும் குழந்திருக்கும். திருக்கரங்களில் மாம்பழும், தோடம்பழும், விளாம்பழும், ஆப்பிள் போன்ற பழங்களும், புயங்களிலும் முடியிலும் வாழைப்பழங்கள் சீப்புச்சீப்பாகவும் காணப்படும். கழுத்தில் வடைமாலை நாளும் பொழுதும் இருக்கும். பஞ்சம் படை வந்தாலும், பாரெல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்ச வேண்டாம் என்று அபயமளிக்கும் அபயகரமும் கொண்டுவிளங்கும் காட்சி ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். தவக்கோல நாயகன் எனப் பெயர்பெற்ற ஆஞ்சநேயப் பெருமான் பஞ்சமுகத்துடன் விழாக்கோலம் பூண்டு நிற்கும் தரிசனத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கலாம் போல் தோன்றும். இப்படியொரு காட்சியை வேறொங்கும் காண முடியாது. கிட்டச்சென்று உற்றுப்பார்த்தால் உள்ளம் கொள்ளைகொள்ளும். கோயிலில் கும்பிட்டுவிட்டுப் புறப்படும்போது மனதில் அமைதியும் சாந்தியும் தன்னையறியாமலே வந்து குடிகொள்ளும். இதனாற்போலும் பெரியவர்கள் “அனுமன் நாமம் அனுபவ ஞானம்” என்று கூறினார்களோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

கோவிலுக்குள் செல்லும்போது மஞ்சள் கலந்த நீர் நிறைந்த கிண்ணங்கள் இரண்டு இருப்பதைக் காணலாம். அந்த மஞ்சட்டண்ணீரைத் தொட்டுத் தலையில் தெளித்துக் கொண்டு பக்தர்கள் உட்செல்வர். மஞ்சட்டண்ணீரானது குற்றங்குறைக்களையும் தோழங்களையும் நீக்கவல்லது. இதுவும் இவ்வாலயத்திற் காணப்படும் அல்லது பேணப்படும் விசேட தன்மைகளில் ஒன்றாகும். பிள்ளையார் முன்னுக்கு எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றார். அவருக்கு முன்பாக அபிஷேகத் தீர்த்தமும், துளசி இலை தோய்ந்த தீர்த்தமும் எப்போதும் இருக்கும்.

மூலமூர்த்தியான, கருங்கல்லில் வடித்த ஆஞ்சநேயர், கைகளைக் கூப்பி வணங்கியபடி விநாயகருக்குப் பக்கத்தில் காட்சிதருகிறார். மக்கள் அவரை வணங்கிவிட்டுத்தான், தாம் கொண்டுவந்த தேங்காயை அவர் திருமுன்பாக உடைப்பது வழக்கம். இது சர்வ சாதாரணமாக நடைபெறும் ஒரு காட்சியாகும். ஆஞ்சநேயர் காவல் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டு எல்லோராலும் போற்றப்படுகிறார்.

அடுத்த மண்டபத்தில் முறையே சரஸ்வதி, பிள்ளையார், சீதா ராம இலக்குமணர், சிறிய ஆஞ்சநேயர், பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயர், தூர்க்கை, வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப் பெருமான் வெகு அலங்காரமாக வீற்றிருக்கின்றனர். இக் கோயிலில் விசேடமாகச் சரஸ்வதி வீற்றிருப்பதால், “போயா” (பூரணை) நாட்களில் சரஸ்வதிக்கு விசேட பூஜையும் நடைபெறும். இதில் மாணவர்கள் கூடுதலாகக் கலந்துகொள்வர்.

இங்கு நாளும் பொழுதும் அபிஷேகங்கள் நன்கு நடைபெறுகின்றன. பக்தர்கள் தத்தம் வசதிக்கேற்ப உபயமாக இவற்றைச் செய்வர். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும், விசேட காலங்களிலும் அபிஷேகமானது முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. வேறொங்குமில்லா- தவாறு இங்கு அபிஷேகம் நடைபெறுவதை நன்கு அவதானிக்கலாம். நல்லலெண்ணெய் பால் தயிர் பஞ்சாமிரதம் இளநீர் தேன் அபிஷேகக்கூட்டுக்கல்லைவொலும், விபூதி சந்தனம் பண்ணீராலும், அன்னத்தாலும் அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. ஞாயிறு தோறும், அபிஷேகத்திரவியங்கள் கலந்த நீர் கொண்டு, வலம்புரிச்சங்கினால் மூலவரது திருமேனி மஞ்சனமாட்டப்படுகிறது. நேரத்தையும் சிரமத்தையும் செலவையும் பாராது, மிகுந்த பக்திசிரத்தையுடன் அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. மக்களும் தங்கள் கையால் பால் இளநீர் கொண்டு அபிஷேகம் செய்வதற்கு,

சுவாமிகள் வசதிசெய்து கொடுக்கிறார். இதனால் பொதுமக்களும் மிகுந்த ஆவலுடன் பால் இளநீர் கொண்டுவருகின்றனர். இவ்வாறு அபிஷேகம் நடைபெறுவதால், ஆஞ்சநேயர் எண்ணேய் தவழும் முகத்துடன் பளபளப்படுன் மூர்த்திகரம் நிறைந்து காணப்படுகிறார்.

இங்கும் வெற்றிலை மாலை, துளசி மாலை குவிந்திருக்கும்' வடை மாலைகள் பழங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கும். வெற்றிலை மீது மண்சிட்டிகள் வைக்கப்பட்டு நெய்த் தீபங்கள் ஏற்றப்பட்டிருக்கும். இடைக்கிடையே ஆஞ்சநேயருக்கு மிகவும் உகந்ததென வெண்ணேயக்காப்பும் சாத்தப்படுவதுண்டு.

ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தில் காலையும் மாலையும் நடைபெறும் பூஜையைத் தொடர்ந்து, பொதுமக்கள் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்வர். முதலில், விநாயகருக்குத் திருமூலரின் -

"ஜந்து கரத்தனை ஆனைமுகத்தனை
இந்தினிளம்பிறை போலுமெயீற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தனை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே"

என்ற பாடலும், இரண்டாவதாக

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்
அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றாறாக ஆரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கை கண்டு அயலாருளில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான்
அவன் எம்மையளித்துக் காப்பான்

என்ற பாடலும், மூன்றாவதாக

ஓம் பூர் புவஸ் ஸ்வாஹா!
தத்ஸ் ஸவிதூர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தீ யோயோனப் பிரசோதயாத்

என்ற பாடலும் இடம்பெறும். ஆஞ்சநேயருக்கும் அம்பானுக்கும் 108 போற்றிகள் படிக்கப்படும். போற்றிகள் கூறும்போது பூக்களை பாதகமலங்களில் இட்டு அர்ச்சிப்பதும் வழக்கம். அதனைத் தொடர்ந்து பழகு தமிழில் பாக்கள் புனைந்து இரண்டு பாகங்களாக வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களிலிருந்து அடியார்கள் பாடுவார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் தனியாகவும் கூட்டாகவும் சேர்ந்து பாடுவார்கள். அவற்றைக் கண்ணுங்கருத்துமாகக் கேட்டுப் பொதுமக் கள் மனதைப் பறிகொடுப்பர். சில பாடல் களைத் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கலாம் என்ற பிரவாகம் தோன்றும். அப் பாடல்கள் நெஞ்சிலே குடிகொண்டு, நினைவிலே நின்று எதிரொலிக்கவல்லன.

பூசையும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும் நடைபெறும் சமயத்தில் சுவாமிகள் மன்றாடும் பாங்கும் சொல்லும் தகைமையதன்று. கண்களை முடிக்கொண்டு, ஜம்புலன்களையும் அடக்கித தியானிக்கும்படி அவர் பக்தர்களைக் கேட்டுக்கொள்வார். கையிலிருக்கும் கோலினால் “மளார் மளார்” என்று படங்களைப் போட்டு அடிப்பார். மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிறிய ஆஞ்சநேயருக்கும் பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயருக்கும் பக்கத்தில் மரத்தாலான இரண்டு மூன்று கதாயுதங்கள் பூசையிலிருக்கும். அவற்றில் ஒன்றை எடுத்து, தனது நெஞ்சிலும் புறமுதுகிலும் அடித்துக்கொள்வார். பக்தர்கள் படும் துண்பங்கள் துயரங்கள் தடைகளைப் போக்க, அவர்களுக்காக வாய்விட்டு உரத்துக் கதறி மன்றாடுவார். ”கடலளவு கவலைகள் ஜயா’ கண்ணீர்க் கடல் ஜயா’ வேதனையோ மலையளவு ஜயா’ மக்கள் படும் வேதனையைப் பார் ஜயா’ அவர்களின் குறைகளைக் கேள் ஜயா’ ஆஞ்சநேயா, சஞ்சீவி மலையைச் சுமந்தவனே! சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடித்தவனே! சீதையைச் சிறை மீட்டவனே! ஜந்து முகங்களைக் கொண்டவனே! வீரமானவனே! சக்தியானவனே! பத்துச் செவிகளைக் கொண்டவனே! பத்துக் கண்களைக் கொண்டவனே! பத்துக் கரங்களைக் கொண்டவனே! உனக்கென்ன குறை ஜயா? சொல் ஜயா!” என்றெல்லாம் பலவாறாகக் கூறி மன்றாடுவார்.

துர்க்காதேவியிடம் சென்று கவாமி அவர்கள் மனமுருகுவார். "அம்மா தாயே! சக்தியே! சக்தியின் சக்தியே! ஆயிரங்கண்களைக் கொண்டவளே! ஆயிரம் நாமங்களைக் கொண்டவளே! பாரம்மா! பெண்களின் குறைகளைக் கேளம்மா! கண்ணியர்க்கு வாழ்வு கொட்டமா! பெண்களின் குறைகளைக் கேளம்மா!" என்றெல்லாம் மன்றாடுவார். "முருகா முருகா! கதிர்காமக் கந்தா! " என்று முருகனையும், "ராமா, ராமா! " என்று ராமரையும், "சரஸ்வதி! வாக்கிலே நில்லம்மா! ஞாபகசக்தியைக் கொட்டம்மா! கல்வியைக் கொட்டம்மா! " என்று வாணி சரஸ்வதியையும், "குறையாத செல்வத்தைக் கொட்டம்மா" என்று இலட்சுமியையும் மன்றாடுக் கேட்டுக்கொள்வார்.

”மக்கள் படும் கவலைகள் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பவனே, நோய் நொடிகள் பில்லி சுனியம் எல்லாவற்றையும் தீர்ப்பவனே, தொழிலில் தடைகளைத் தீர்ப்பவனே, வாகனத்தில் காவலாக இருப்பவனே, வாயுவாகச் செல் ஆஞ்சநேயா! உன்னை நான் நம்பினேன், உன்னை நான் நம்பினேன், விரைவாகச் செல் ஆஞ்சநேயா! செல் ஆஞ்சநேயா! ஆஞ்சநேயா! ஆஞ்சநேயா! ஆஞ்சநேயா! என்று பலவாறு கூறிமுடிப்பார். சுவாமிகள் மன்றாடி முடிந்ததும், ஆஞ்சநேயருக்கென்று வழவுமைக்கப்பட்ட -

சீருடைய வாயுமகன் சீர்த்த முகம் ஒன்றே
 சீறுநர சிம்மமென சேர்ந்த முகமொன்றே
 பேறுடைவ ராகமெனப் பெற்ற முகமொன்றே
 பெற்றியுடை கயக்ரீவ ரான முகமொன்றே
 சீருடைய ஓர் கருட ரான முகமொன்றே
 செஞ்சொலுடைப் பஞ்ச முகராணாமனு மெனன்றே
 பாருடையோர் போற்றுகிற மாருதியை இன்றே
 பாடுமனமே இனியும் பயமில்லை என்றே

எண்ண பாடல் பாடப்படும்.

இதைத் தொடர்ந்து,

”வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க
மன்னன் கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளாங்குக உலகமெலாம் ”

என்று வாழ்த்துப்பாடு,

”தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”
என எல்லோரும் சேர்ந்து கூறிக்கொண்டு, இறைவனின் பாதகமலங்களில் சரணடைந்து,
”விநாயகப் பெருமானுக்கு அரோஹரா
வாணி சரஸ்வதிக்கு அரோஹரா
ராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு கோவிந்தா கோவிந்தா
ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு ஜே
பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயனுக்கு ஜே
தூர்க்காதேவிக்கு அரோஹரா
கதிர்காமக் கந்தனுக்கு அரோஹரா
வைரவுப் பெருமானுக்கு அரோஹரா
சந்திரசேகர சுவாமிகளுக்கு ஜே”

என்று எல்லோரும் கூறிக்கொள்வர். அதன்பின், மூன்று இடங்களில் வைத்து மூன்று
பக்தர்கள் - ஆண்களாயினும், பெண்களாயினும் - பஞ்சாலாத்தி எடுப்பார்கள். இறைவனுக்குக்
கிட்டப்போய் நின்றுகொண்டு, தமது கைகளாலேயே ஆராதனை செய்யக் கொடுத்துவைக்கக்
வேண்டும். இம் மூவரும் அன்றைய பூசையைச் செய்விக்கும் உபயகாரராகவோ, வெளிநாட்டுக்குப்
போகப் புறப்பட்டவர்களாகவோ, குறிப்பிட்ட வேண்டுதலைச் செய்ய வந்தவர்களாகவோ,
கோவிலில் நிதமும் சேவை செய்யும் தொண்டராகவோ, பூசையைக் காண வந்தோரில்
ஒருவராகவோ இருப்பார்கள்.

ஆஞ்சநேயருக்குத் தீபங்காட்டும்போது,

ஜேய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
ஜேய ராம தூதனுக்கு ஜேய மங்களம்

ஜேய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
ஜேய ராம தூதனுக்கு ஜேய மங்களம்
ஜேய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்

சுக்ரீவன் தோழனுக்குச் சுப மங்களம்
ஸ்ரீ ராம பக்தனுக்கு ஜேய மங்களம்

வாயு குமாரனுக்குச் சுப மங்களம்
அஞ்சலை மைந்தனுக்கு ஜெய மங்களம்

ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
ஜெய ராம தூதனுக்கு ஜெய மங்களம்

சிரஞ்சீவி அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
தவ யோக ஞானிக்கு ஜெய மங்களம்

புண்ணிய குமாரனுக்குச் சுப மங்களம்
புவி காக்கும் அனுமனுக்கு ஜெய மங்களம்

ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
ஜெய ராம தூதனுக்கு ஜெய மங்களம்

என்ற மங்களப் பாடலையும், தூர்க்கையம்மனை ஆலாத்தி காட்டும்போது,

ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
ஜெய ஜெய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
ஜகம் எங்கும் அமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவை எல்லாம் அடைய - அம்மம்மா
தேவை எல்லாம் அடைய
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பில் எம்மை - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

இரண்டுகள் போக மூன்றுகள் அகல
ஸஸ்வரி பலம் அருள்வாய் - அம்மம்மா
ஸஸ்வரி பலம் அருள்வாய்
கரம் குவித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
கருணையுடன் அணைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
கருத்தினில் அன்பருள்வாய்

தேசுடன் வாழக் காட்டடி காட்சி
தேவியுன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
நல்லொளி தீபம் வைத்து
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்திற் கமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

என்ற பாடலையும், வாணி சரஸ்வதியைத் துதிக்கும்போது,

ஜெய மங்களம் ஸ்ரீ சுப மங்களம்
ஜெய மங்களம் ஸ்ரீ சுப மங்களம்
ஜெய மங்களம் ஸ்ரீ சுப மங்களம்
வேதவல்லிக்குச் சுப மங்களம் - ஆய
கலைகளின் அரசிக்கு ஜெய மங்களம்
நான்முகன் நாயகிக்கு சுப மங்களம்
நாத ஸ்வரூபிணிக்கு ஜெய மங்களம்

ஜெய மங்களம் ஸ்ரீ சுப மங்களம்
ஜெய மங்களம் ஸ்ரீ சுப மங்களம்

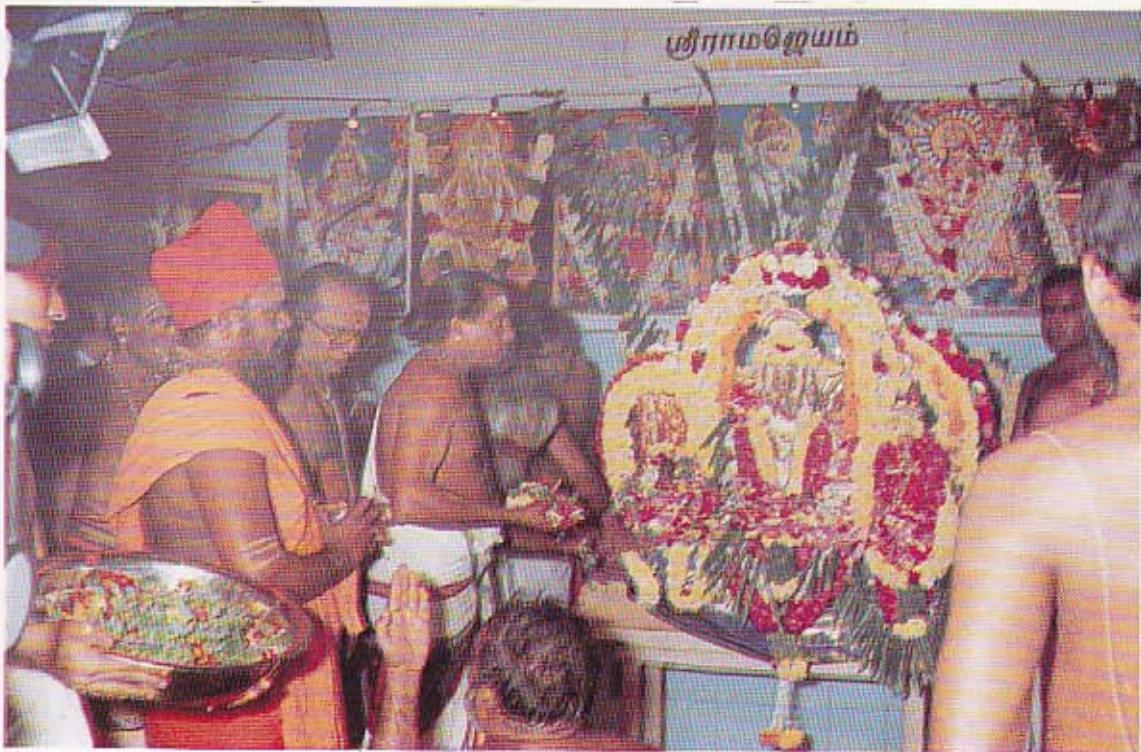
வீணையின் ராணிக்கு சுப மங்களம் - எங்கள்
கல்வியின் தெய்வத்திற்கு ஜெய மங்களம்
வெற்றிகள் தரும் தாய்க்கு சுப மங்களம்
எமைக் காக்கும் அன்னைக்கு ஜெய மங்களம்

என்ற பாடலையும், மங்களப் பாடல்களாக எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுவது, மனதிற்கு மிக ரம்மியமாக இருக்கும். பூசகரும் சுவாமிகளும் கற்பூரத்தீபம் காட்டுவதோடு பூசை முற்றுப் பெறும். சுவாமிகள், எல்லோருக்கும் ஆஞ்சநேயப் பெருமானின் நாமங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு அவரவர்களது கஷ்டங்கள் கவலைகள் தடைகளைத் தீர்க்கும்படி வேண்டி நெற்றியில் விபூதி இட்டுவிடுவார். அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பஞ்சாமிரதம், நிவேதிக்கப்பட்ட பழங்கள், வடை, பிரசாதம் அத்தனையும் பக்தர்களுக்கு பரிமாறப்படும்.

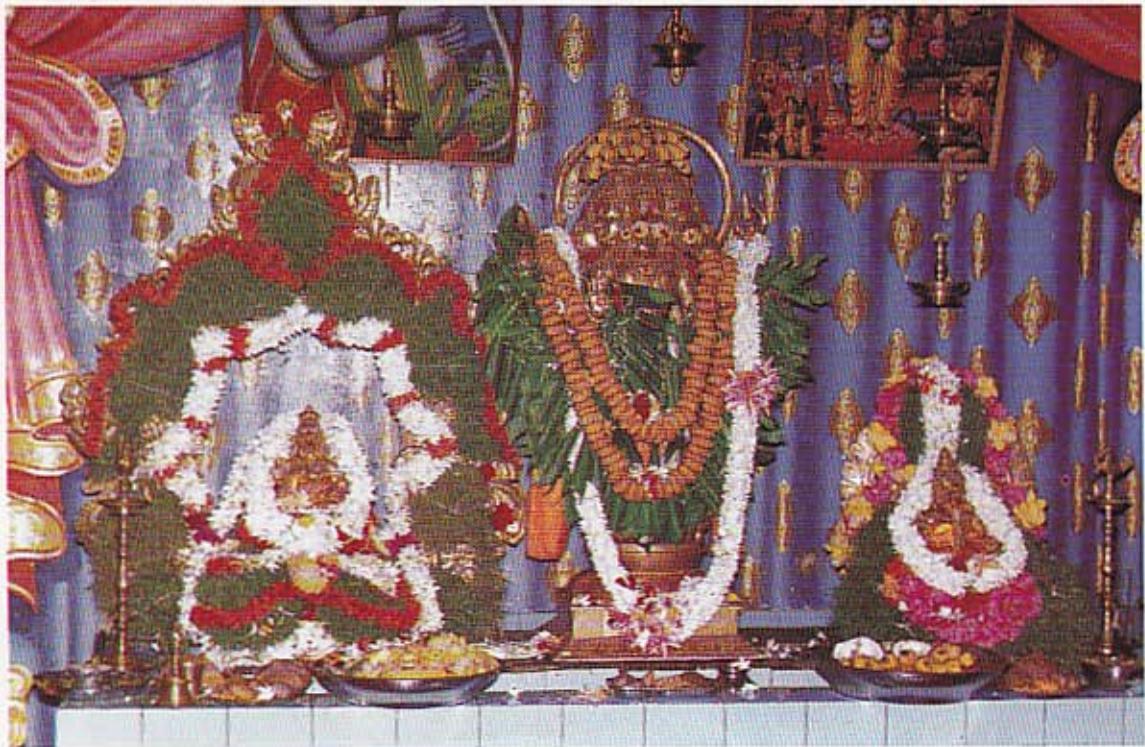
தெய்வேந்திர முகூர்த்தம் என அழைக்கப்படும் பகல் பன்னிரெண்டு மணிக்கு உச்சிக்காலப் பூசை நடைபெறுவதும் வழக்கம். அதிகாலையில் திறக்கப்படும் ஆலயம் இரவு பதினொரு மணி வரை திறந்திருக்கும். இது எந்தேரமும் வந்து பக்தர்கள் வழிபாடு செய்ததக்கதாக

1997ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை தேர்த் திருவிழாவை அடுத்து நடைபெற்ற கோவில் பஜனையில் ஒரு காட்சி.

ஸ்ரீ ராம லக்குமண சீதா தேவியரின் விசேட அபிஷேக ஆராதனைகள் நடை பெற்று, சம்யாச்சாரியரின் முன்னிலையில் விசேட பூசைகள் நிறைவேற்றும் காட்சி.

வருடாபிஷேக தெய்வ அலங்காரங்களில் இது ஒரு பகுதி.

ஆலயத்தில், வருடாவருடம் சபரிமலை ஸ்ரீ ஜயப்ப கவாமி தரிசனத்தின் பொருட்டுச் செல்லும் அடியார்களின் பஜுணையில் ஒரு காட்சி.

அமையப்பெற்றுள்ளது. பொதுமக்கள் தமது வசதிப்படி வந்து வழிபடுவதும், அமைதியாக இருந்து புத்தகங்களை வைத்துப் படித்து வணங்குவதும், வெற்றிலை மாலை கட்டுவதும் சர்வசாதாரணமான காட்சிகளாகும். நாட்டு நடப்புகளை அறிவுதிலோ, வீட்டுக் கதைகள் பேசிக்கொள்வதிலோ பக்தர்கள் நாட்டங்கொள்வதில்லை. கோயிலானது மௌனம் தியானம் அமைதி தவழும் இடமாகவே திகழ்கிறது.

வெள்ளி, செவ்வாய்க் கிழமைகளில் வரும் ராகுகாலத்தில் சுமங்கலிப் பெண்களும், கன்னிப் பெண்களும் ராகுகாலப்பூசை செய்வர். ராகு கேது தோஷங்கள், குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் தமது ஜாதகங்களை ஆஞ்சநேயர் கோயிலில் பார்த்து, அங்கு வழங்கப்படும் அறிவுரைக்கமைய, பூசையில் பங்குபெறுவர்.

ஆஞ்சநேயர் கோவிலுக்கு வருகின்ற பொதுமக்கள் நாட்டுநிலைமையால் பல்வேறு மனத்தாங்கல்களுக்கு ஆளாகியவர்களாக வருகிறார்கள். அவர்கள் பல்வேறுபட்டதும் எப்பேர்ப்பட்டதுமான பிரச்சனைகளுக்கும் சுவாமிகளை அணுகுகின்றனர். சுவாமிகள் பொறுமையாகக் கேட்டு, அவற்றை ஆஞ்சநேயரிடமே ஒப்படைக்கிறார்' ஜாதகங்களைக் கொண்டுவந்து பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறார். எதுவித பிரதியுபகாரமும் இன்றி அவர்களது ஜாதக பலன்களைப் பார்த்து, பரிகாரம் காணும் வழிகளைக்கூறி, அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் ஒரு மகோண்னத சேவையை, ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் செய்து வருகிறது. பல்வேறு பிரச்சனைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டோர் தமது ஜாதகங்களைக் கொண்டுவந்து பார்ப்பது, சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. இத்தகைய மகத்தான சேவையாலும் மக்களுக்கு இவ்வாலயம் சரணாலயமாகி விட்டது. மக்கள் கொண்டுவரும் ஜாதகங்களில் ஏதும் குறைகள் இருப்பின், அல்லது பரிகார நிவர்த்தி செய்யவேண்டியிருப்பின், பொதுவாகக் கொட்டாஞ்சேனை பொன்னம்பலவாணேசர் ஆலயத்தில், அல்லது சிலாபம் முன்னேசுவரர் ஆலயத்தை அடுத்துள்ள கானிகோவிலில், அல்லது தெஹிவிளை விட்டனு ஆலயத்தில், அல்லது கதிர்காமத்தில் ஏற்றவித்தில் அவற்றைச் செய்யும்படி ஆலோசனை வழங்கப்படுகிறது. மிருத்தியுஞ்ஜய ஜப யாகம் செய்யவேண்டியிருப்பின், அதை ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தில் செய்வர். மிருத்தியுஞ்ஜய ஜப யாகத்திற்கு ஆஞ்சநேயர் ஆலயந்தான் என்ற நிலையும் நியதியும் ஏற்பட்டிருப்பது ஆஞ்சநேய மூர்த்தியின் மகத்துவமாகும். ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் ஆலயமாகவே மிளிர்கிறது.

இவ்வாலயத்தில் பூசைகள் அபிஷேகங்கள் அன்னதானங்கள் யாகங்கள் செய்வோர் அளப்பரிய அனுகூலங்களையும் நன்மைகளையும் அடைகின்றனர். கோவில் நிருவாகம் பக்தர்களின் நிலைமைகட்கேற்பவும் வசதிக்கேற்பவும் இசைந்துகொடுப்பதானது, மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துவிட்டது.

தமிழ் மக்கள் மாத்திரமன்றிச் சிங்கள மக்களும் வந்து ஆலயத்தைத் தரிசிக்கின்றனர்' பூசைகள் உபயங்களிற் பங்கேற்கின்றனர்' நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுகின்றனர்' ஜாதகங்களைக் கொண்டுவந்து தமது பஸாபலன்களை அறிந்துகொள்கின்றனர்' ஆஞ்சநேயரைத் தஞ்சமட்டகின்றனர்.

இவ்வாலயத்தில் ஆங்கில வருடப்பிறப்பு, தைப்பொங்கல், மாசிமகம், தமிழ் சிங்கள புது வருடப்பிறப்பு, ஆழப்பூரம், பூர்ட்டாதிச்சனி, சரஸ்வதி பூசை, தீபாவளி, கந்த சஷ்டி, ஆஞ்சநேயர் ஜயந்தி போன்ற விசேட வைபவங்களும் நடைபெறுவது வழக்கமாகி விட்டது. 1998ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆஞ்சநேயர் ஜயந்தி விழா, பத்து நாட்களுக்கு வெகுவிமிசையாக, விசேட யாகங்கள் பூசைகளுடன் நடைபெறுகிறது. ஜயந்தி தினமான மூலநட்சத்திரத்தன்று தேர்த்திருவிழாவும் வெகு கோலாகலமாக நடைபெறுகிறது. அப் பத்து நாட்களும் கோவில் விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கும். அந்தண சிவாச்சாரியார்கள் கலந்துகொண்டு வேத மந்திரங்களுடன் ஹோம் பூஜைகள் செய்வது பிரமாதமாக இருக்கும். ஆஞ்சநேயர் எண்ணற்ற பக்தர்களைத் தம்பால் ஈர்த்துக் கேட்டவர்க்குக் கேட்டபடி தண்ணருள் புரிகிறார். நான் படும்பாடனைத்தையும் எனைப்படைத்த அந்த நான்முகன்தான் அறிவாரா, அல்லது என் கணக்கை நானும் பொழுதும் எழுதித்தள்ளும் சித்திரகுப்தன்தான் அறிவாரா என்று ஏங்கித் தவிக்கும் எண்ணற்ற பக்தர்களுக்கெல்லாம் தஞ்செமன்றிருப்பவர் ஆஞ்சநேய மூர்த்திதான். அவரின் அருளைத் துணையாகக் கொண்டு, நாடுவிட்டு நாடுசென்று வெளிநாடுகளில் வாழும் இளைஞர் எல்லோருக்கும் சரணாகதியாக இருப்பவரும் ஆஞ்சநேயரன்றோ! கடல்கடந்த நாடுகளிலிருந்து அவர்கள் ஆஞ்சநேயரை வாழ்த்துகிறார்கள்' வணங்குகிறார்கள்' வாரி வழங்குகிறார்கள். ராமதூதனின் தூதனை - ஸ்ரீமத் சந்திர சுவாமிகளை அவர்கள் நன்றிக் கண்ணோடு நினைவுகூர்கிறார்கள்.

"சிவபக்தி மாத்திரந்தான் ஒருவனைப் பாக்கியவானாக்கும்" என்பது சிவயோக சுவாமிகளின் திருவாக்காகும். இதில் குறிப்பிடப்படும் இறைவனைக்கத்தையே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின்,

"நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயிலுக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேற்றிப் புகழ்ந்துபாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
சங்கராசய போற்றி போற்றியென்றும்
அலைபுனல் சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீயென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலராநில்லே"

"நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்
நினையாதொருபோதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம் இதுவொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றொரு துடக்கிமுடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நனுக்காமல் துரந்துசுரந்து மிகீர்
அஞ்சேலுமென்னீர் அதிகைக்கெடில
வீர்ட்டானத் துறையம்மானே"

என்ற தேவாரங்களும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின்,

”நீள நினைந்தழியேன் உமை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன் கண்மடவாள் அவள் வாடிவருந்தாமே
கோளிலியெம் பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலையெம் பெருமான் அதை அட்டித்தரப்பணியே”

என்ற தேவாரமும் விதந்துரைக்கின்றன.

தற்போது நிலவும் அரசியல் பொருளாதார சமூக நெருக்கடிகளினாலும், இடப்பெயர்வினாலும், அகதிவாழ்க்கை முறையினாலும் பொதுமக்கள் பல்வேறுபட்ட மனத்தாங்கல்களுக்கிரையாகி சொல்லொண்டத் துயரத்தில் வீழ்ந்து தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விடிவும் விமோசனமும் கொடுக்கவல்லது ஆலயத் தரிசனமேயாகும். அந்த விதத்தில் ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் மக்களுக்கு ஒரு பெருந் தொண்டாற்றி வருகிறது. அதனாற்றான் மக்கள் ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்துக்குத் தஞ்சமென வந்து சரணடைகிறார்கள். தேவாதிதேவன், தேவர் சிறைமீட்ட செல்வன், கொடிய அவணர் வலி தொலைத்த வெற்றிவேலாயுதப் பெருமான் இருக்கிறார்’ சீதையைச் சிறைமீட்ட செல்வன், சஞ்சீவிமலை சுமந்த தீரன், அஞ்சனை புத்திரன் ஆஞ்சநேயப் பெருமான் இருக்கிறார்’ காவலாக இருப்பார் என்ற சிந்தனையுடன் வந்து வணங்குகிறார்கள்’ விழுந்து கும்பிட்டோ அல்லது மண்டியிட்டு மன்றாடிவிட்டோதான் செல்கிறார்கள். தற்போதைய ரூட்டிலையில் மக்கள் விரக்தியடையாமலிருப்பதற்கு ஆலய தரிசனமே முக்கிய காரணமாக வாஸமகிறது. ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தில் தொண்டுகள் புரிந்வர்கள் பெரு நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள்.

பக்தர்கள் இங்கு வந்து வணங்கிச் செல்லும்போது ஒருவித மனநிறைவையும், ஆத்ம திருப்தியையும் அடைகிறார்கள்

”ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்ற ஒளவையின் வாக்கு இங்கு நினைவுக்குத் தக்கது.

இளைஞர்களின் இறை சிந்தனைக்குத் தற்காலத்திலுள்ள தடங்கல்கள்

இந்துமதம் இறை நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கடவுள் நம்மிடையே இருக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கையே நமது எண்ணங்களையும் காரியங்களையும் தூய்மைப்படுத்துகிறது. இதற்கு இறை சிந்தனை தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. ஆனால், தற்காலத்தில் இளைஞர்களின் இறை சிந்தனைக்குப் பல தடங்கல்கள் ஏற்பட்டவண்ணம் உள்ளன. இத் தடங்கல்கள் எவையென ஆராய்வதன்மூலம் நம்முடைய இறை சிந்தனையை மேம்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

இன்றைய காலகட்டம் வெளிப்புறத் தோற்றங்கள், வேஷங்களுக்கே மதிப்பளிக்கின்றது. இதன் காரணத்தால், பட்டம் பதவி சொத்து போன்றவற்றிற்கு மரியாதை கொடுக்கப்படுகின்றது. இவற்றை அடைய இளைஞர் சமூகம் முயற்சிக்கின்றது. பெரும்பாலான பெற்றோரும் இதற்கு ஊக்கம் அளிக்கின்றனர். இக்காரணத்தால், இளைஞர்களின் பெரும்பாலான நேரம் கல்விக்குச் செலவிடப்படுகின்றது. பாடசாலை மாணவரெனில், பாடசாலை நேரம் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களில் தொழில்சார் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் செல்கின்றனர். தொலைக்காட்சி, வாணோலி, கிரிக்கட் விளையாட்டு, சினிமா, நண்பர்களுடன் அரட்டை போன்ற விடயங்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்து விடுகின்றன. அவர்களும் தமது நேரத்தையும், கவனத்தையும் அவற்றிற்கே செலவிட விரும்புகின்றனர். இதனால் இளைஞர்களுக்கு இறை சிந்தனையை வளர்க்கச் சந்தர்ப்பமின்மை, நேரமின்மை ஏற்படுகின்றது.

மேலும், தற்கால இளைஞர்களின் இறை சிந்தனை பற்றிய கண்ணோட்டமும் ஒரு தடங்கலான விடயம் என்பது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை. தன்னுடைய நண்பர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ கதைப்பார்களோ என்ற பயம் மற்றும் கூச்ச உணர்வைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு நண்பன் இன்னொரு நண்பனைப் பார்த்து, “என்னடா இது சாமியார் வேஷம்?” என்று பகிடி பண்ணும் நிகழ்ச்சிகள் இவ்வாறான உணர்வு வளர்வதற்குத் துணை புரிகின்றன.

இன்று நாம் விஞ்ஞான யுகத்தில் வாழ்கிறோம். எல்லாத் தேவைகளையும் வசதிகளையும் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் அடையலாம், கடவுள் என்பவர் இல்லை, இறை சிந்தனை தேவையற்ற விடயம், அதற்கு நேரத்தை ஒதுக்குவது காலத்தை வீணடிக்கும் ஒரு செயல் என்ற தப்பான அபிப்பிராயமும், நாகரீக உலகில் இருக்கிறோம் என்று இளைஞர்களின் எண்ணத்தைத் திசைத்திருப்ப நடாத்தப்படும் தேவையற்ற, விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளும் இளைஞர்களின் இறை சிந்தனைக்குத் தடங்கல்களாக உள்ளன.

சில இளைஞர்களுக்கு இறை சிந்தனை பற்றிய ஆர்வம் இருப்பினும், பல காரணங்களால் அவ்வாறான ஆர்வம் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றது. பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டும் என்று, அநேக நகர்ப்புற இல்லங்களில் தாய் தந்தையர் தொழில் நிமித்தம் வெளியே செல்கின்றனர். அவர்களுக்கு தமது பிள்ளைகளுடன் பொழுதைக் கழிக்கும் நேரம் குறைவடைகின்றது. இதனால், இறை சிந்தனை பற்றிய விடயத்தில் ஆர்வம் இருப்பினும், பிள்ளைகளுக்கு வழி காட்டுவதற்கோ,

போதிப்பதற்கோ நேரமில்லாமல் போய்விடுகின்றது. இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டல் கிடைக்காமையால் தமிழிட்டப்படி பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். சில இடங்களில் பெரியோர், அல்லது பெற்றோர் கூட இளைஞர்களின் இறை சிந்தனையை வளர்க்கும் அக்கறை காட்டுவதில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விடயம். இது அவர்களின் அறியாமையினால் ஏற்பட்ட ஒன்றாக இருக்கலாம், அல்லது அவர்களின் அலட்சியமாகக்கூட இருக்கலாம். அதாவது இறை சிந்தனை என்பது வயதானவர்களுக்கே உரியது, இளைய தலைமுறையினருக்கல்ல, உழைக்கும் வயதில் உழைத்துப் பட்டம் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும், வயதானபின் இறை சிந்தனைக்குக் காலத்தை ஒதுக்கட்டும் என்ற மிகத் தவறான கருத்தும் இளைஞர்களின் இறை சிந்தனைக்குத் தடையாக அமைகிறது.

முடிவாக, விஞ்ஞான தொழினுட்ப வளர்ச்சியும், நாகரீக மோகமும், கல்வியை வியாபாரம் ஆக்கும் தன்மையும் இளைய தலைமுறையைத் தடுமாற வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் எதிலும் வேகம், எப்போதும் ஒருவித பரபர்ப்பு, அமைதியின்மை ஏற்பட்டு இறை சிந்தனைக்கு நேரம் ஒதுக்கப்படாமல் அலட்சியம் காட்டப்படுகிறது. ஆனால், இளைஞர்கள் இறை சிந்தனையை வளர்த்துக்கொண்டால், என்னங்களும் காரியங்களும் தூய்மைப்படுத்தப் படுவதுடன், எந்தச் சிக்கல்களையும் அமைதியுடன் சமாளிக்கக்கூடிய மனோதிடமும் தன்மைப்படுத்தப் படுவதுடன், எந்தச் சிக்கல்களையும் அமைதியுடன் சமாளிக்கக்கூடிய உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில்

இளைஞர்களும் ஆலய வழிபாடும்

சௌவந்மனி புலவர் ஸ்ரீ விசுவாம்பா வீசாலாட்சி மாதா

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு

அகர உயிர்போல் அறிவாகி யெங்கும்
நிகரில் நிற்கும் நிறைந்து

இன்று நாம் கலியுகமாகிய இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் காலாடி எடுத்து வைக்க நாளென்னிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நடைமுறை நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தவற்றையும், சென்ற நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களைக் கொண்டும் இளைஞர்களின் ஆலய வழிபாட்டை மதிப்பிடுவது கடினமான ஒன்றாகும்.

எனினும் வயதுவந்த முதியவர்களே இளைஞர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும். தற்காலத்தில் அறிவியல் என்று கூறப்படுகின்ற விஞ்ஞானத்தினால் வரும் புரட்சிகள் காரணமாகச் சிறுவரிலிருந்து முதியோர் வரை ஆலய வழிபாட்டில் தமது நேரத்தைச் செலவழிப்பதில்லை. காரணம் விஞ்ஞானம் தரும் சுகபோகங்களே. அதே விஞ்ஞானம் இதுவரை நன்மைகளைச் செய்தாலும், பல தீமைகளையும் தூண்டும், மக்களையும் ஊர்களையும் அழிக்கின்ற அனுகுண்டாகவும் மாறியுள்ளது. இதனால் இன்றைய உலகம் இயற்கை அழிவைவிடச் செயற்கை அழிவை எதிர்நோக்கி எந்நானும் செத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

இதே நேரத்தில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் ஏற்படுகின்ற இளைஞர்களின் இயற்கைச் சாலையும், அகால மரணங்களையும் வெல்லுகிற ஆலய வழிபாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும். இளைஞர்களின் கைகளிற்தான் நாளைய உலகம் உண்டு. தமது பதினான்காவது வயதில் மரணம் என்பதை அறிந்த மார்க்கண்டேயர், மரணத்தை வெல்ல ஏதுவாக இருந்தது, இந்த ஆலய வழிபாட்டாலேயே ஆகும்.

கலியுகமாகிய இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் இளைஞர்கள் காலாடி எடுத்து வைக்குமுன், கடந்த யுகங்களாகிய கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாரகாயுகம் ஆகியவற்றில் எவ்வாறு இந்த உலகமும் மக்களும் காணப்பட்டனரென்பதை, அவர்களது உள்ளங்களில் பதிக்க வேண்டும். எல்லா இளைஞர்களாலும் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்க முடியாது. எனவே, முதியோர் சில நற் செய்திகளை இளைஞர்களின் சிந்தனையிற் பதியவைத்து, அவர்களை ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபட வைக்கவேண்டும்.

தரேதாயுகம்

இந்த யுகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இன்னல் எதுவும் அறியாது வாழ்ந்தார்கள். சிறப்பாக இன்பமே எந்நானும் துண்பமில்லை என வாழ்ந்தார்கள். அக்காலத்தில் இவர்களிடம் மெய்ஞ்ஞானம் மட்டும் காணப்பட்டது. கடவுள் நம்பிக்கையும் ஆலய வழிபாடும் மிகையாகக் காணப்பட்டன. அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம், ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று, தாயிற் சிறந்ததொரு கோவிலுமில்லை, தந்தை சொல் மிக்கதோர் மந்திரமில்லை முதலிய பண்புகளுடன் ஜம்பெரும் குரவர்களை வழிபட்டு, ஜம்பெரும் பாதகங்களை ஒதுக்கி வந்தார்கள். இதன்பயணாகத் தர்மம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பசுவானது நான்கு கால்களையும் நிலத்தில் ஊன்றிப் புல் மேய்ந்தது.

கரேதாயுகம்

இந்த யுகத்தில் சிறிது சிறிதாகப் பாவம், பழி, கொலை, களவு முதலியன காணப்பட்டன. உலகின் செழுமை, வளமை குன்றத் தொடங்கியது. தாமமாகிய பசுவும் மூன்று கால்களை நிலத்தில் ஊன்றிப் புல் மேய்ந்தது.

துவாரகயுகம்

இந்த யுகத்தில் உலகில் சரிக்குச் சரி கொடுமைகள் பெருகத் தொடங்கின. பொய், புரளி, களவு, கொலை முதலியன காணப்பட்டமையால் தாமமாகிய பசுவும் இரண்டு கால்களை உயர்த்தி இரண்டு கால்களை ஊன்றிப் புல் மேய்ந்தது.

கலியுகம்

இக் கலியுகத்தில் தாமமாகிய பசு மூன்று கால்களை உயர்த்தி, ஒரு காலை மட்டும் ஊன்றியபடி புல் மேய்கிறது. அது நன்றாக வேதனைப்படுகிறது. தருமதேவதையாகிய பசு வேதனையைப்படுமளவு சொல்லுதற்கரிய இன்னல்கள், கொடுமை, கொலை, களவு போன்ற பஞ்சமா பாதகங்கள் பல மலிந்த போதிலும் ஆங்காங்கு சிறிதளவு தெய்வசிந்தனை, ஆலய வழிபாடு முதலியன நிகழ்வதால் உலகம் காப்பாற்றப்படுகிறது.

இன்றைய இவ்வுலக நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு, வருங்கால உலகைத் தெய்வீக வழியில் கட்டியெழுப்ப வல்லவர்கள் இளைஞர்களே என்றால் மிகையாகாது.

ஆலய வழிபாட்டில் நால்வகை உண்டு. ஏதோ, இக்காலத்தில் மக்கள் தேங்காய் உடைத்தால், வெற்றிலை பாக்கு பழம் பால் முதலியன கொடுத்து அர்ச்சனை பண்ணி வழிபட்டால் போதும், மற்றும் பட்டினி கிடந்து விரதம் இருந்தால் போதும் என் ற திருப்தியுடன் இருக்கின்றார்கள். உண்மையான வழிபாடு அதுவல்ல. இவ்வாறு வழிபடுவது ஒருவகைப் பொழுதுபோக்கு என்றே கூற முடியும். அதனால், ஆலய வழிபாட்டிற்குச் சிறப்பான நான்கு விதிகளைச் சைவசித்தாந்தங்களும் திருமுறைகளும் வகுத்துள்ளன.

எல்லாப் பிறவிகளிலும் சிறந்ததாகிய மானுடப்பிறவியின் பயன் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நால்வகை வழிபாடாகும். இந்த நான்கு முறைகளாலும் இளைஞர்கள் ஆலயத்தை வழிபட வேண்டும். இவ்வாறான வழிபாடு மிகவும் அருகியுள்ளது. விஞ்ஞான நாகரிகத்தில் மூழ்கிய பெரும்பாலான மக்கள் இந்த நான்கு சைவ சித்தாந்த வழிபாடுகளில் ஈடுபெடுவதில்லை. ஒரு சிறு உதாரணத்தைச் சிறிது சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். மனிவாசகப் பெருமானால் அருளப்பட்ட சிவபுராணத்தில் ஊர்வன, நடப்பன, கிடப்பன போன்ற ஏழு வகைப் பிறவிகளைக் கடந்தே இந்த மனிதப்பிறவி கிடைத்தது என்கிறார். இந்த மனிதப் பிறவியில் ஆலய வழிபாட்டையும், சீரிய தொண்டுகளையும் கடைப்பிடித்தால் மட்டுமே ஆன்ம ஈடுபெட்டிருமுண்டு. ஆனால் புல் முதலிய ஏழு பிறவிகளும் இறைவனுக்கு அறிந்தும் அறியாமலும் உபயோகப்படுவதை யாரும் சிந்தித்தது கிடையாது. சாதாரணமான பசு மாட்டின் பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் போன்றவை இறைவனுக்கு நைவேததியமாகவும் அபிஷேகப் பொருளாகவும் உபயோகப்படுகின்றன. எருது வாகனமாகிறது. இவ்வாறு மனிதனை விட மற்றவை யாவும் ஏதோ வகையில் இறைவனுக்குச் சம்பந்தமாகி விடுகின்றன. ஆனால், எல்லாப் பிறவிகளிலும் சிறந்த மனிதப்பிறவி எவ்வாறு இறைவனால் விரும்பத்தக்கதாக இருக்கிறதென்றால், மனிதனின் ஆலய வழிபாடோகும். இதனை இளைஞர்களின் கள்ளங்கபடமற்ற உள்ளங்களில் பதியச்செய்து ஆலயங்களை வழிபடச்செய்தல் வேண்டும்.

கடந்த நூற்றாண்டு தொடக்கம் குறிப்பாக இலங்கையில் வசிக்கின்ற தமிழர் பட்ட இன்னல் எழுத்திலடங்கா. மற்றைய காலங்களிலும் இன்னல்கள் இருக்கத்தான் செய்தன. ஆனால், அவை அறியாமையால் ஏற்பட்ட துன்பங்கள். விஞ்ஞானம் விருத்தியடையாத காலம் என்பதால், பல அருளாளர்கள், சமயகுரவர்கள் தோன்றி ஆலய வழிபாட்டின் மகிமையாலும் இறையருளாலும் அந்த இன்னல்களை விலக்கினர். இன்று அப்படியில்லை. மனித உரிமைகளை மீறி இக்கால இளைஞர்கள் ஆயுதங்களை ஏந்தி ஈவிரக்கமின்றி உயிர்வதை முதலாகப் பல சேதங்களை உண்டாக்கி, பின் தாழும் அழிகின்றனர். இவற்றையெல்லாம் நீக்க ஆலய வழிபாடு விடிவிளக்காக அமைகின்றது.

உலக நிலைமைகள் மற்றும் பொருள் நிலையைமைகளை இளைஞர்கள் கட்டாயம் ஆன்மீக்க கல்வி மூலம் அறிதல் வேண்டும். இதன்பின், ஆன்மீகத்தால் ஏற்படுகிற பேரின்ப சுகத்தினால் மனிதனேயம் மாநிலமெங்கும் பரவ, ஆலய வழிபாட்டின் மூலம் இளைஞர்கள் மிகவும் உழைத்தல் வேண்டும். இதுவரை, இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை நாம் கண்ட சுகம் என்ன? மின்னல் போல் தோன்றி மறைந்த விஞ்ஞான நாகரிக வாழ்வே ஆகும். இதனால் யாரும் உலகில் சாதித்தது இல்லவேயில்லை. ஆனால் ஆலய வழிபாட்டை மேற்கொண்ட, வேதகாலம் தொடக்கம் இக்காலம் வரை வாழ்ந்த ஒருசில மக்கள் பெரும் சாதனைகளைப் புரிந்து தெய்வமாகியும் உள்ளனர். சரியை வழிபாட்டில் நின்ற திருநாவுக்கரச சவாமிகளும், கிரியை வழிபாட்டில் நின்ற திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும், யோக வழிபாட்டில் நின்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும், ஞான வழிபாட்டில் நின்ற மனிவாசகப் பெருமானும் ஆலய வழிபாட்டினால்தான் தம்மையும், தம்மால் உலகையும் வாழச் செய்தார்கள். இவற்றை மனதிற் கொண்டு, இளைஞர்கள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு, சிறுவர்களையும் அவ்வழிபாட்டிற்குத் தூண்டுதல் வேண்டும்.

அண்மையில், அதாவது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதிக்கும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கும் இடையில், இந்தியாவில் சுவாமி விவேகானந்தரும், இலங்கையில் ஸ்ரீலீர் ஆறுமுக நாவலரும் வாழ்ந்தார்கள். சுவாமி விவேகானந்தர் தமது இளம் பராயத்தில் சமயபக்தியும் ஆலயவழிபாட்டில் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைக் குருவாகக் கொண்டு தமது வீட்டின் இலம்பாடு நீக்க, பவதாரினியென்னும் காளியை வணங்க ஆலயம் சென்றார். ஆனால் அவருடைய மனதில் தோன்றியது வறுமையல்ல. மக்களிடையேயுள்ள வறுமையை நீக்கி, அருள் ஞானம் பெருக்க, சுவாமி விவேகானந்தர் காளியிடம் நிலையான ஞானத்தைப் பெற்றதுடன், கடல் கடந்து சென்று ஞானாளி மூலம் மக்களின் அறியாமையை நீக்கி அருளும் பொருளும் பெருக வைத்தார்.

பதினேராம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையும் இந்தியாவும் ஆங்கிலேயருக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க, கல்வி முதல் ஆலய வழிபாடு வரை மக்கள் மறைமுகமாகவே செயற்பட்டனர். ஆங்கிலேயரும், அவர்களுக்கு முன் வந்த போர்த்துக்கேயர் மற்றும் ஒல்லாந்தர் ஆகியோரும் சைவக் கோவில்களை அழித்தனர். அப்போது ஸ்ரீலீர் ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் மிக இளமைப் பருவத்திலிருந்தார். நெற்றி முதலாகப் பல இடங்களிலும் வெண்மையான திருநீறு பூசி, தூய வெள்ளை வேட்டி அணிந்து, வெற்று மேனி மார்பில் உருத்திராக்க மணிமாலை அணிந்து, கையில் பெரிய புராண நூலுடன் தோற்றமளித்தார் நாவலர் பெருமான். ஆலய வழிபாட்டை முச்சாகக் கொண்டார். அன்று மக்களால் ஆங்கிலக்கல்வி கற்க முடியவில்லை. ஒழுங்காகச் சமய அனுட்டானம் பார்க்க முடியவில்லை. சைவ அபிமானம் உள்ள சைவ மக்களை ஈடுபெற்றுவதற்கும், ஆலய வழிபாட்டின் அவசியத்தையும் அதனால் ஏற்படும் பலாபலன்களையும் சைவசமயப் பிரசங்கங்கள் மூலம் விளக்கித் தமிழையும் சைவத்தையும் பேணிப் பாதுகாக்கவும் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் இலக்கண புராண பாடங்களுக்குப் புத்துயிர் அளித்தார். இதனை இன்றைய இளைஞர்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மக்களின் வாழ்க்கை கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் காலத்தாலும், விலைவாசிகளாலும், மூடத்தனமான வாழ்க்கையாலும் தடுமாறுகின்றனர். எனவே, இளைஞர்கள் விழிப்புடன் உற்சாகமாக எழுந்து, இறைவனின் இன்றியமையாத துணை கொண்டு, ஆலயம் சென்று வழிபடுதலோடு, இறை தொண்டுகள் புரிந்து, விஞ்ஞானத்தைவிட மெய்ஞ்ஞானமே சிறந்ததென சம்பந்தர் போல, அப்பர் போல, சுந்தரர் மணிவாசகர் போல நின்று நல்லதோர் புதிய உலகத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

ஓம் சிவம்

சமயப்பற்றும் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளும்

சைவநன்மனி புலவர் ஸ்ரீ வீசுவாம்பா வீசாலாட்சி மாதா

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

கற்றதனால் ஆயயப் னென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழா அர் எனின்.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தாற்கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

கடலால் சூழப்பட்ட இந்த நிலவுலகின் கண்ணே எத்தனை கோடி மக்கள் வாழ்கின்றார்களோ, அத்தனை கோடி சமயங்கள் இருப்பினும், அறிஞர்களால் சைவம், புத்தம், கிறீஸ்தவம், இஸ்லாம் என்று நான்கு சமயங்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்த நால்வகைச் சமயங்களுள் முதன்மையானது சைவ சமயமாகும்.

சைவசமயம் எப்போது, யாரால், ஏன் தோற்றுவிக்கப்பட்டதென்பதை இதுவரை யாராலும் வரையறுத்துக் கூற முடியாவிடினும், சிந்துவெளி நாகரிக காலத்தில் மொஹங்கசதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய நகரங்களில் சிவவழிபாட்டுக்குரிய தொல்பொருட்கள் காணப்பட்டதாக தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின்போது தெரியவந்தது. இத் தொல்பொருட்கள் யாவும் ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டவையென தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். எனவே சைவசமயத்தின் ஆட்சி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும்.

சமயப் பற்றில்லாதவன் வாழ்வு மணலினால் கட்டிய மாளிகை போலவும், அத்திவாரமில்லா வீடு போலவும் காணப்படும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா என்பது பழமொழி. சமயப் பற்றின் முடிவு கடவுளையடைதலாகும். இதனால் சைவசமய நூல்கள் யாவும் கூறுவது என்ன?

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்
 செவ்வாயிற் குமிழ் சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவழம்போல்
 மேனியிற் பால் வெண்ணீரும்
 இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்
 பாதமும் காணப்பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
 இந்த மானிலத்தே.

என அப்பர் அடிகள் தன் மனிதப்பிறவியின் பயன்பாட்டை இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

இந்தச் சைவசமய வழிபாடு எப்போதோ இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகும். இவ்வழிபாடு வேதகாலம், சங்க காலம், புராண காலம் எனப் பல காலங்களைக் குறித்து நிற்கிறது. இவை யாவுமே சிவ வழிபாட்டை வலியுறுத்துகின்றன.

சிறப்பு வகைகள்

இறைவனால் பல்வகைப் பிறவிகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் உண்மை ஒன்றுண்டு. பதி, பச, பாசம் எனப்படுவை எப்போதும் நிலையானவை. எனினும் பதியென்று சொல்லப்படும் கடவுளுக்கு மேலானது எதுவுமில்லை. கடவுள் எல்லாம் அறிந்தவர், என் குணத்தவர். பச என்பது உயிர். அதாவது மனித உடலைத் தாங்கும் ஆன்மா. இது அறிவித்தால் மட்டுமே அறியும். பாசம் என்பது ஆணவம். இது அறிவித்தாலும் அறிவிக்காவிட்டாலும் தன்னையோ கடவுளையோ அறிய மாட்டாது.

பசவாகிய ஆன்மா உய்யும்பொருட்டு, தனு கரண புவன போகங்களிற் சிக்கி மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிற்கு ஆளாகாதவாறு, இறைவனை உணர்த்தும்பொருட்டு, இறைவனே மறைகளை அருளினார். காலப்போக்கில் அவை மக்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கும்பொருட்டுத் திருமுறைகள், புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் போன்ற நூல்களாக அருளாளர்களால் அருளப்பட்டன.

ஒரு காலத்தில் சோழ நாட்டில் புறச்சமயங்கள் புகுந்துவிட்டன. அப்போது சிவபாதவிருதையரும் பகவதியாரும் தமிழ் மக்களின் நிலைகண்டு வருந்தினர். சமண சமயம் சைவ சமயத்தின் வலிமைகளைக் குன்றச்செய்த போதிலும், மக்களை நன்னெறிப்படுத்தும் வழியில் இட்டுச் செல்லவில்லை. அதனால் அவர்கள், மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் சிவவழிபாட்டை இலகுவில் நெறிப்படுத்திய இறையுணர்விலிருந்து பெருங்கருணையை மக்கள் அடையவேண்டின், தாம் ஒரு சம்புத்திரனைப் பெறவேண்டும் என நினைத்தனர். அவ்வாறே புத்திரனும் கிடைத்தார். தனது மூன்று வயதில் தந்தையுடன் ஆலயம் சென்றார். தந்தையார் குழந்தையைப் படிக்கட்டில் இருத்திவிட்டு நீரில் இறங்கி மூழ்கினார். தந்தையைக் காணாத குழந்தை அழுதது. தனக்கு ஊனுடல் தந்த தந்தையை அது மறந்து, ஞானத்தை அருளுகின்ற அம்மை அப்பரை நோக்கி அழுத காரணத்தை

பக்தி நனிசொட்டச் சொட்டத் தேனொழுகும் செந்தமிழில் சேக்கிழார் சுவாமிகள்,
 வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க
 புதம்பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் திறந்தமுத
 சீதவளர்வயற் புகலித் திருஞானசம்பந்தர்
 பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு செய்குவோம்.

எனப் பாடுகிறார். குழந்தையின் பிஞ்சு உள்ளத்தில் உலகபோகம் என்பது சிறிதும் துளிர்க்குமுன்னமே உலக மக்களைக் கடைத்தேற்றவும், பிறவி நோயிலிருந்து மீளவும் இறையடி அடையவும் உரிய எண்ணங்கள் மறைமுகமாகக் காணப்பட்டன. இது அம்மையப்பனுக்கு நன்கு தெரியும். திருஞான சம்பந்தர் மூலம் சிவசம்பந்தம் பெருக வேண்டுமெல்லவா? அதற்காகச் சிவபெருமான் பணிப்பின்படி உமாதேவியார் பொற்கிண்ணத்தில் தமது தனத்திலிருந்து பாலைக் கறந்து குழந்தைக்கு ஊட்டுவதைச் செந்தமிழ்ப்பாவலர் சேக்கிழார் பெருமான்,

சிவனாடி சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிக்கும் சிவஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம்
 தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமாந்தார் அந்நிலையில்!

என்று பாடுகிறார். இதன் பின்னர் திருஞானசம்பந்தர் சோழநாடு மட்டுமல்ல, பாண்டியநாடு வரைக்கும் சமயப்பணி மூலம் மக்கள் நற்பயன் அடையும்வண்ணம் தொண்டாற்றினார்.

சைவசமய குரவர்களில் அப்பர் சுவாமிகள் என்று சொல்லப்படுகிற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் ஒருவர். இவருடைய வாழ்க்கைநெறி அற்புதமானது. சிறுவயதில் பெற்றோரை இழந்து, தமக்கையார் திலகவதியாரின் அனுசரணையில் சைவசமயப் பற்றுடன் பல கலை கற்றார், பல சமயப்பணி செய்தார். சைவசமயத் தெளிவின்மையால் சமணம் சேர்ந்தார். அந்தச் சமயமானது தீய நெறிக்கு மக்களை இட்டுச் செல்வதால், திலகவதியாரின் வேண்டுதலால் குலை நோயால் பீடிக்கப்பட்ட அப்பரடிகள், மீண்டும் சைவம் புகுந்து சிவபெருமானை நினைந்து, கூற்றாயினவாறு என்னும் பதிகம் பாடி நாவுக்கரசு என்ற நாமமும் பெற்றார். இதன்பின்னர் அப்பர் சுவாமிகள் செய்த பணிகள் அளப்பரியன். மூவாயிரம் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். இவை யாவும் தேனைவிட இனிமையானவை. அதில் சமயப்பற்றினை உறுதியாக்கும் பாடல்களே மிகையாக உள்ளன. திருநாவுக்கரசர் மக்களைச் சிவத்தின்பால் இட்டுச் செல்வதற்காகத் தந்த நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகள் யாவும் சமய சாஸ்திரங்களின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டுகின்றன. தன்னைச் சிவனிடம் இட்டுச் செல்வதுபோல மக்களை மறைமுகமாக அழைக்கும் நயமே, மிகவும் காந்த சக்தியும் பக்திச் சுவையும் அற்புதமாக அமைந்ததாகும்.

ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்குப் பெருமுயற்சி வேண்டும். அதுபோல இறையருளைப் பெறவும் பெருமுயற்சியும் சரீர உழைப்பும் வேண்டும். மனிதராகப் பிறந்துவிட்டால் மறுமையில் பேரின்பவீடு கிடைக்கும் என்பது சிலரின் நினைப்பு. அவ்வாறு நினைப்பதால் கடவுள் வணக்கத்தைத் தூண்டுகிற சரியை, கிரியை முதலாக ஞானம் பெறும்வரை செய்கிற

தொண்டுகளை சாதனையிற் கொள்வ தில்லை. இதனை அப்பர் நன்கு அறிவார். அப்பர் அடிகள் சாதனை வீரர். சாதனை மூலமே சிவனைக் கண்டவர் என்பதைப் பெரிய புராணத்தில் காணமுடிகிறது. சமயப்பற்று என்று கூறப்படுகிற பதத்திற்கும் அதன் பயன்பாட்டிற்கும் அப்பர் காட்டும் வழியைச் சிறிது நோக்குவோம்.

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே நெஞ்சே நீவா
 நித்தமும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்கு
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு
 பூமாலை பனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாட
 தலையாரைக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
 சங்கராசய போற்றி போற்றியென்றும்
 அலர்புனல்சேர் செஞ்சடையாய் ஆதியென்றும்
 ஆரூராவென்னாலே அலராநில்லே.

என்று ஆலயங்களிற் செய்கின்ற தொண்டுபற்றி அருளியுள்ளார். அப்பரடிகள் சமணசமயத்தை விட்டு மீண்டும் சைவம் வந்து உழவாரப்பணி செய்தார். இதனைச் சமண முனிவர்கள் அறிந்தார்கள். பல்லவ மன்னனுக்கு அப்பரின் மனமாற்றத்தைக் கூற, சமண முனிவர்களின் ஏவலின்படி அவன் திருநாவுக்கரசருக்குச் செய்த இடுக்கண் பலவற்றிலிருந்து, அப்பரடிகளின் அசைக்கமுடியாத சைவப் பற்றும் திருவைந்தெழுத்தின் துணையும் அவரைப் பிழைக்கச் செய்தன. சமணத் தூதுவர்கள் அப்பரைப் பல்லவ மன்னனிடம் செல்வதற்கு அழைத்தபோது, அவர் என்ன சொன்னார், அவ்வாறு அவரைச் சொல்லவைத்தது எது? அவர் சைவத்தின்மீது கொண்ட அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
 நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை இல்லோம்
 ஏமாப்போம் பினியறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
 இன்பமே எந்நானும் துன்ப மில்லை
 தாமார்க்கும் குடியல்லாத தன்மையான
 சங்கரன் நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
 கோமற்கே நாமென்று மீனா ஆளாய்
 கொய்மலர் சேவுடிக்கே குறுகினோமே!

என்று தமது இறை நம்பிக்கையையும் அதனாலேற்பட்ட துணிவையும் இவ்வாறு அச்சமேதுமின்றிக் கூறுவதைக் காண்கிறோமல்லவா! பல்லவ மன்னனால் ஏற்பட்ட, உயிரோடு விளையாடுகின்ற இடுக்கண்கள் இறைநாமத்தின் தியானத்தாலும் பாடல்களாலும் குரியனைக் கண்ட பனி போல மறைந்து விடுவதைச் சேக்கிழார் புராணத்தின்மூலம் அறியக் கிடக்கிறது.

சிறப்பாகப் பெரிய புராணமும், திருவிளையாடற் புராணமும் சமயப்பற்றினால் ஏற்படுகின்ற அற்புதமான பயன்பாடுகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் மன்சமந்த சதுக்கத்தில், பிட்டு அவித்து விற்று உண்ணும் செம்மனச்செல்லி என்ற வயோதிபமாது பற்றி வருகிறது. அவள் மதுரை சொக்கநாதர் மீது மிகுந்த பக்தியுள்ளவள். அவள் காலையில் எழுந்து நீராடி, கடன்கள் முடித்து நாள்தோறும் ஆலயம் சென்று வழிபட்டபின்புதான், பிட்டு அவித்து விற்று, அதனால் வரும் இலாபத்தைக்கொண்டு உண்பது வழக்கம். பாண்டிய மன்னன் திருவாதவூரருக்குச் செய்த கொடிய தண்டனையைக் நீக்கும்பொருட்டு இறைவன் வைகையாற்றைப் பெருகச் செய்தார். செய்தி அறிந்த மன்னன் வாதவூரரை விடுதலை செய்ய, வைகையும் வழந்தது. அதற்கு அணைகட்டுவதற்கு, மன்னன் குடிமக்களுக்குப் பங்குகள் பிரித்துக் கொடுத்தான். அந்த வகையில் வந்தி என்றழைக்கப்பட்ட செம்மனச்செல்லிக்கும் ஒரு சிறிய பகுதி கிடைத்தது. பாவம்! வந்தி என்ன செய்வாள்! உற்றவிடத்து உதவுகின்ற சோமசுந்தரப் பெருமானிடம் உதவி கேட்டாள்.

தாயுமிலை தந்தையுமிலை தமருமிலைத் தமியேனைப்
பேயுடன் நின்றாலும் பிரித்தறிய வொண்ணாது
தீயதென் திலம்பாடு என சிந்தையில் வெந்துயர்தீர்
நீயருளாது ஓழியின் உயிர்நீப்பேன் மற்றென் செய்தேன்.

எனப் புலம்பி, சிவனை நினைந்து நொந்து தன் குடிசை சென்றாள். எம்பெருமானே கலியாளாக எழுந்தருளி, அவனுடைய பங்கை ஒழுங்காக அடைப்பதாகப் பிட்டைக் கலி கொண்டார். பாண்டியனின் அதிகாரியிடம், வேலை செய்யாது அடி பட்டார். அந்த அடி எல்லோர் மீதும் பட்டதாகப் புராணம் கூறுகிறது.

இவ்வாறு பல புராணக்கதைகள் மூலம் சமயப்பற்றுடையவர்கள் மீளாத் துயர் நீங்கிச் சிவபெருமானுக்காளானார்கள். இதனால் அக்காலத்தில் நாட்டுப் பிரச்சனைகள், வீட்டுப் பிரச்சனைகள், சமுதாயப் பிரச்சனைகள் இன்றியிருந்தது।

— சமயப்பற்றும் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளும்

சைவப் புலவர் திருமதி. ம. நாகநாதன்

சமயம் என்பது பிறப்புரிமையினால் ஏற்படும் தொடர்பு. ஒருவன் பிறக்கும்போது அவனது பெற்றோர் எச்சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களோ, அச்சமய கலாசாரத்திற்கேற்பவே சிறுவயதிலிருந்தே தொடர்பு ஏற்படுகிறது. அத்தொடர்பு வளர்ந்து, மாணவப் பருவத்தில் நன்கு வேருள்ள விருட்சமாகிறது. அவன் ஒரு நற்பிரசையாக வாழ வழிகாட்டுகிறது. அவன் சமய நெறிகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து வரின், தனக்கும் அடுத்தவருக்கும் உதவுபவனாகவும் உபகாரியாகவும் திகழ்வான்.

சைவ சமயியாகப் பிறந்தவர்கள் பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அவற்றின் இயல்புக்கேற்ப தன்னை வழிநடத்தும் கடமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. பாசத்திலிருந்து விடுதலை பெறவே நாற்பாதங்கள், சிவலிங்க சங்க வழிபாடுகள் அறிஞர்களாலும் அருளாளர்களாலும் விரித்துரைக்கப்பட்டு, வாழ்வாங்கு வாழ வழியமைக்கப் பட்டுள்ளது. பன்னிரு திருமுறைகள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் என்பனவும் திருமுறைகளை ஒதும் ஒதுவார்களின் வழிகாட்டலும் மனிதனை மனிதனாக வாழ்விக்கின்றன.

பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் தன்மையை சித்தாந்த சாத்திரங்கள் மூலம் விரிவாக அறிகிறோம். அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புகொள்ளும் தன்மையை விரிவாக விளக்குகின்றன. முழுமுதற்பொருள் பதியே என்பதை அழுத்தியுரைத்துப் பதியின் பெருமைகளையும் அது பசுவாகிய ஆன்மாக்கள் ஈடேற, தன்னிலையிலிருந்து, அதாவது சொரூப இலக்கணத்திலிருந்து இறங்கி கடத்த இலக்கணத்தில் பல ஒருவத் திருமேனி, அருவுருவத் திருமேனியைத் தாங்குகிறது. ஆன்மாக்களுக்காக அன்பையும் கருணையையும் விளக்கி, அதற்கேற்ப வழிகாட்டிக் கொடுக்கின்றன சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்.

தேருருப்பி விளையாடும் பருவத்திலேயே, அதாவது இரண்டு வயதிலேயே பாலகனாக இருந்த திருவெண்காட்டருக்குப் பரஞ்சோதி முனிவர் மெய்ப்பொருளை உபதேசித்ததுடன், மெய்கண்டார் என்றும் கண்டார் என்றும் தீவ்ஶாநாமத்தைச் சூட்டியருளினார். சித்தாந்த சாத்திரங்களை அருளியவர்களுள் மெய்கண்டார் முதல்வராகிறார். அக்காலத்தில் சித்தாந்த சாத்திரங்களில் சிறந்த விற்பன்னராகி சகலகலாபண்டிதர் என்னும் திருநாமத்துடன் வாழ்ந்த பெரியாரை, ஆணவத்தின் உருவை நிதர்சனமாகக் காட்டி அருணந்தி சிவாசாரியார் என்ற பெயரினையும் சூட்டி, முதல் மாணவனாக்கிக் கொண்டார். அருணந்தி சிவாசாரியார் ஆணவழும் நழிங்கப்பெற்றுத் தன் குருவினால் அருளப்பட்ட சிவஞான சித்தியாரை அருளினார். இவ்விதமே ஏனைய சித்தாந்த சாத்திரங்களும் அருளாளர்களால் அருளப்பட்டுள்ளன. இவையும், பின்வந்த நாயன்மார்களாலும் மெய்யடியார்களாலும் அருளப்பட்ட நூல்களும் எமது சைவக் கருவுலங்களாகின்றன. இவற்றைப் போற்றிப் பாடிப்பரவி வழிபடுவது சைவமக்களாகிய எமது நீங்காக் கடமையே.

நூல்கள் அருளப்பட்டதோடமையாது, செயல் மூலமும் வாழ்ந்து காட்டி, சிவப்பேறு அடைந் தவர்கள் நாயன்மார்களே. குருவிலேயே பதியைக் கண்டு வணங்கியவர்களும், விங்கத்திலே சிவத்தைக் கண்டவர்களும், அடியார் கூட்டத்தையே சிவமயமாகக் கண்டவர்களும் எது நாயன் மார்களே. அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றைப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதிகாசங்களும் சமயப் பற்றையும் அதன் பலன்களையும் மக்கள் மனதில் பதிய வைக்கின்றன. தாம் மாத்திரம் சிவப் பேறடையாது, அனைவரையும் அவ்விதமே மனிதப்பிறப்பின் மேன்மையை அறிந்து சமய அனுட்டா னங்களைக் கைக்கொள்ளச் செய்யவே, அவர்கள் இவ்வாறு வாழ்ந்துகாட்டியுள்ளனர். விங்க வழிபாடு ஆணவத்திலிரு அடக்கி ஒடுக்கி விடும்.

பன்னிரு திருமுறைகளையும் இயற்றி, நாயன்மார்களும், தேவார கர்த்தாக்கள் உட்பட அருளாளர்கள் அனைவரும் எமக்காகவே வாழ்ந்து காட்டியுள்ளனர் என்பதை அனைவரும் மனதிற் கொள்ள வேண்டும். தலங்கள் தோறும் சென்று பாடியாவி, அற்புதங்கள் புரிந்த நாயன்மார்கள், தத்தம் நிலைக்கேற்ப நற்பதங்களுள் ஒன்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்துள்ளனர். உதாரணத்துக்கு, சில திருமுறைகளின் முதல்வரான திருஞான சம்பந்தர் கிரியைத் தொண்டினைக் கைமேற்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளார். ஒளிப்பிழூமில் கைப்பிடித் மனைவியுடனும், மெய்யழியார் கூட்டத்துடனும் உட்புகுந்து சாமிப் முத்தியை அடைந்தார். சரியைத் தொண்டைக் கைக்கொண்டு தலங்கள் தோறும் உழவாரப்படையால் தொண்டாற்றி சாலோக முத்திக்கு வித்திட்டார், திருநாவுக்கரசர். யோகமறையைக் கைக்கொண்டு இறைவனை நட்பாளனாக்கிப் பதிகங்கள் பாடி, சேரமான் பெருமாள் அடியார் கூட்டத்துடன் சாருப முத்தியடைந்தவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆவார். ஞானமார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டு தலங்கள் தோறும் தேனினுமினிய திருவாசகப்பாடல்கள் பாடி, அடியார் கூட்டம் பின்தோடர தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் முன்னிலையில் திருவாசகத்தின் பொருள் சிவனே எனச் சுட்டிக்காட்டி, தன்னுருவம் காட்டாது அத்துவைத நிலையைய்தி சாயுச்சிய முத்தியடைந்தவர் மனிவாசகப் பெருமான். இவர்கள் நால்வரும் புரிந்த அற்புதங்களும், அருளிய பாமாலைகளும் முதல் எட்டுத் திருமுறைகளாகி எம்மை ஈர்த்துள்ளது.

சமயப்பற்று இன்னதென்பதையும் அதன் பலன்களையும் நிதர்சனமாகக் காட்டியுள்ள இவ் வடியார்கள் உட்பட அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றைச் சேக்கிழார், கச்சியப்பசிவாசாரியார் முதலிய அறிஞர்களும் அருளாளர்களும் போற்றிப் பாடி, புராணங்களாக எமக்குத் தந்துள்ளனர். காலத்தின் தேவைக்கேற்ப அருளாளர்கள் தோன்றி, தாம் போற்றி இன்புற்றமையை எமக்குப் பல வழிகளிலும் அறிவினுத்தியுள்ளனர். கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பன போன்ற அநேக முதுமொழிகளும் வழிகாட்டல்களும் எத்துணைச் சிறப்பும் அவசியமும் ஆகின்றன. கோயிலுக்குச் செல்லும் முறைகள், வணங்கும் முறைகள், திருமுறைகளை ஒதும் முறைகள் முதலாகச் சகலமும் அறிஞர்களால் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் சமயப்பற்று தானாகவே எம்மை வந்தடைகிறது. தேகத்திலுள்ள அவையங்கள் கூட ஏன் இறைவனால் படைக்கப்பட்டன என்பதை நாவுக்கரசர் தெளிவாகப் பாடியுள்ளார். திருநீறு, உருத்திராட்சம் என்பவற்றின் மகிமையும் பாவிக்கும் முறை, நேரம் என்பன கூட அறிஞர்களால் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றையெல்லாம் பெரியோர்கள், அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள் மூலம் கேட்டுணர்ந்து, அதன்படி வாழப்பழகுதல் எம் அனைவரதும் நீங்காத கடமையாகும்.

இவ்விதம் சமயப்பற்றை வளர்த்துக் கொண்டோமானால், அவற்றின் நன்மைகளை அனுபவத் தில் பெற்று இன்புறுவோம். பதி, ஆன்மாக்கள் மீது கொண்ட அன்பினால் பாசப்பிணைப்பில் உழலாவண்ணம் திருவருட் சக்தியைக் கொண்டு அருளுகிறது. திருவருட் சக்தியே ஆன்மாக்களுக்கு உறுதுணையாகி வழிநடத்துகிறது. திருவருட் சக்தியை உமை என்றும், ஆதிபராசக்தி என்றும் வணங்குகிறோம். திருவருட் சக்தியே நாம் பாசத்திலிருந்து விடுபட உதவுகிறது. சித்தாந்தவியலார் கூற்றுப்படி விஞ்ஞான கலர் என்னும் பரிசுத்த ஆன்மாக்கள்கூட பாசத்தினால் பிணைக்கப்படலாம். அதனாலேயே திருவருட் சக்தி ஆன மாக்களை எந் நேரமும் விழிப்புடன் வழிநடத்துகிறது. அதற் காகவே பன்னிருதிருமுறைகள், பதினான்கு மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், வேதங்கள், ஆகமங்கள், நாற்பாதங்கள், சிவலிங்க சங்கம் வழிபாடுகள் என்று இன்னோரன்ன சைவக்கருவுலங்கள் புத்தக வடிவில் எமக்குக் கிடைக்க இறையருள் கைக்வடியுள்ளது. உலகியல் வாழ்வில் ஈடுபாடுகொண்ட எம்மவர்கள் நாயன்மாரின் சரிதங்களால் உலகியல் வாழ்வோடு ஆன்மீக வாழ்வையும் தொடர்பு படுத்தி இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமடைய முயலவேண்டும்.

விஞ்ஞானத்தை மெய்ஞானமாகக் கண்டவர்கள் அருளாளர்கள். அதனாலேயே பல உயர்ந்த அற்புதங்களையும் செயல்களையும் ஆற்ற அவர்களால் முடிந்துள்ளது. துறவி விவேகானந்தரின் செயற்பாடுகளாலும் பிரசங்களாலும் ஈர்க்கப்பட்ட அமெரிக்கர்கள், மெய்ஞானமே சிறந்தது என்பதைக் கரைகண்டதால், அவர்களில் ஏராளமானோர் அவரது சீடர்களாயினர். நாகரீகம் என்ற போர்வையில் அநாகரீக வாழ்க்கை வாழாது விஞ்ஞானத்தை மெய்ஞானத்துடன் கண்டு, அவரது சீடர்களாகியதுடன் இந்தியாவுக்கும் வந்து இந்துக்களாகி, தாழும் இலட்சியங்களைப் பரப்புவதில் உதவினர். ஆகவே, நாழும் சமயப்பற்றையும் அதன் பலன்களையும் நன்குணர வேண்டும். அவற்றை வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவையே சைவப் பெருமக்களது நீங்காத கடமை எனக்கூறி நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

கம்பரின் அனுமதும், ஒட்டக்கூத்தரின் அனுமதும்

வெ. கா. சீவப்பிரகாசம், எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.ஏ. (கல்வி)

தேசிய நிபுணத்துவ மூலோசகர்

தேசிய கல்வி நிறுவகம், மஹரகம்

அறிமுகம்

திருமால் வழிபாடு தொன்மையும் வளமையும் வாய்ந்த ஒரு பெருஞ்சமயம், ஆதிசங்கரர் நிறுவனப்படுத்திய அறுவகைச் சமயப்பிரிவுகளில் அது வைணவம் எனப்படும் சிறப்புமிக்க பிரிவு ஆகும். 'பரம்பொருளின் திருவருள் கீழிறங்குதல்' என்னும் மெய்பொருளை உணர்த்தும் 'அவதாரம்' என்ற கோட்பாடு திருமால் வழிபாட்டின் அடிப்படை உண்மைகளில் ஒன்றாகும். திருமாலின் தசாவதாரங்களுள் இராமாவதாரத்தின் மகிமையை வான்மீதி வடமொழியில் இயற்றிய/வடிவமைத்த இராமாயணம் பல கிளைக் கதைகளோடு ஏழு காண்டங்களில் விரிவாகக் கூறுகிறது. இராமகதையைத் தமிழிற் கூறும் நூல்களில் கம்பராமாயணம் தனிப்பெருஞ்சிறப்பு உடையது. அது 'கதைசெறி காண்டம்' ஏழில், பாலகாண்டம் தொடக்கம் யுத்தகாண்டம் வரையிலுள்ள ஆறு காண்டங்களில் அடங்கிய கதைப்பகுதியை மட்டும் விரித்துக் கூறுகிறது. ஆயின் அந்நூல் ஏழாவது காண்டமான உத்தரகாண்டத்தில் விவரிக்கப்படும் எஞ்சிய கதைப்பாகத்தைப் படலம் படலமாகக் கூறவில்லை. இந்தக் கதைப்பாகத்தை ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய உத்தரகாண்டம், வால்மீகியை அடியொற்றி ஏற்ததாழ 1500 பாடல்களில் விரிவாகக் கூறுகின்றது.

முதிர் பருவ அனுமன்

அனுமன் இராமகாதையிற் விஸ்தரிக்கப்படும் ஒரு முக்கிய பாத்திரம். அனுமனைக் குறிக்கும் காரணப் பெயர்களாக மாருதி, ஆஞ்சநேயன், காற்றின் செல்வன், சொல்லின் செல்வன் என்பனவும் வழங்கி வருகின்றன. கம்பர் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் 'அனுமப்படலம்' என்ற சிறுபிரிவில் அனுமனை அறிமுகங்களையிரார். பின்னர் அடுத்துவரும் பெரும்பிரிவுகளாகிய சுந்தரகாண்டம், யுத்தகாண்டம் என்பவற்றிலே அளப்பரும் பணிகள் புரியும் அனுமன் அவதார நாயகன் இராமபிரானின் பேரன்புக்குப் பாத்திரமாகும் பெருஞ்சிறப்பைக் கம்பர் நயந்து பாடியுள்ளார். இத்தகைய அனுமனின் இளம்பருவ வரலாறு, பின்னைப்பருவப்பேராற்றல் வரபலங்கள் என்பன பற்றிய விரிவான தகவல்கள் கம்பராமாயணத்தில் இல்லை. சுருங்கக்கூறின் கம்பசித்திரம் அனுமனை முதிர்ப்பருவப் பாத்திரமாகவே நமக்குக் காட்டுகிறது.

குழந்தைப்பருவ அனுமன்

ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய உத்தரகாண்டத்திலும் 'அனுமப்படலம்' என்னும் சிறுபிரிவு உள்ளது. இதில் அனுமனின் குழந்தைப்பருவ வரலாறு, வியத்தகு ஆற்றல்கள், வரத்தேட்டம்

என்பன கூறப் பட்டுள்ளன. அவை அனுமனின் அனுமனின் எதிர்காலச் சாதனைகளுக்குக் கட்டியங்கூறுபவையாக அமைந்துள்ளன. அது மட்டுமல்ல, குழந்தைப்பருவ வீரன், அழிவு இலாத வரங்கள் பெற்றவன், தருக்கு ஒழிந்த சாந்தன், பல்துறை வித்தகன் எனப் பல்வகைப் புகழும், படிநிலை வளர்ச்சியும் சிறந்தோங்கிய அனுமன் இராமபிரானின் பேரருளால் பிரமபதம் அடையும் உன்னதநிலைக்குரிய! தகைமை வாய்ந்தவன் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

சிறப்புமிக்க ஆஞ்சநேயர்

அனுமானைச் சமயநோக்கில் இப்போது அனுமார், வீரஅனுமன், ஆஞ்சநேயர், சிறிய திருவடி என்று பயபக்தியோடு கூறுதல் மரபு. விண்ணகரங்களில், அதாவது வைணவத்திருக்கோயில்களில் திருமால் மூலவராகக் கருவறையில் எழுந்தருளியிருப்பதை அறிவோம். ஆஞ்சநேயர் பரிவாரத் தெய்வமாகத் தனியறையில் அமர்ந்து அடியார்களின் துதிப்பொருளாக விளங்குதலையும் அறிவோம். இந்நிலையினும் மேலாக ஆஞ்சநேயருக்குத் தனிக்கோயில் அமைத்து வழிபடும் சிறப்புநிலை இப்போது உருவாகியுள்ளது. இந்நிலைமாற்றத்துக்குரிய காரணங்கள் என்ன? இது ஆழமாகப் பரிசீலிப்பதற்குரிய சிந்தனை வினாவாகும்.

ஆஞ்சநேயரின் தெய்வீகச் சிறப்பியல்புகள் பக்தர்களின் உள்ளங்களை ஈர்த்துள்ளன. அவற்றில் அஞ்சனை பாலனின் பேரறிவு, பேராற்றல், பெருவலிமை, பண்புமேம்பாடு ஆகியன திருமாலின் அடியார்களைப் பொதுவாகவும் இராமபக்தர்களைச் சிறப்பாகவும் கவர்ந்துள்ளன. அவற்றை விமர்சிப்பதற்கு முன்னர் அனுமனின் இளம்பராய வரலாற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

கட்டம் 1 - பிள்ளையைப் பிரதாபங்கள் : வாயுதேவனுக்கும் அஞ்சனைக்கும் பிறந்த, கருவிலே திருவுடைய பிள்ளையே அனுமன் 'சுவ(ர)ணமேரு' என்பது அவனின் பிள்ளைத் திருநாமம். வீரன் இவனுடைய இளவல் என்பது மகாபாரதம் தரும் தகவல். இராமபிரானுடைய ஆட்சியைக் காணவந்த முனிவர்களில் ஒருவரான அகத்தியர், அனுமனின் இளம்பராய வரலாற்றைக் கூறும் முறையில் ஒட்டக்கூத்தர் சுவ(ர)ணமேருவின் வீரசெயல்களையும் வரபலங்களையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

குழந்தை சுவ(ர)ணமேரு 'எனக்கு, இங்கு இனியதாம் இரை யாது?' எனத் தன் அன்னை அஞ்சனையை வினவுகிறான். அஞ்சனை, 'பருவத்திற் சிவந்த கனியெல்லாம் உள்க்கு ஆவது' என்று. விடை பகர்ந்தாள். பின் பிள்ளைக்குச் செழுங்களி கொய்யப் பறந்தோடனாள். அவள் திரும்பும்வரை காத்திருக்கச் சுவ(ர)ணமேருவின் கொடும்பசி இடந்தரவில்லை. அதனால், சூரியனைக் கண்ட குழந்தை சுவ(ர)ணமேரு, அன்னை சொன்ன பழும் இதுதான் என மயங்கிப் பாதிமேற் பாய்ந்து பற்றினான். ஆயின், கதிரவன் அவனது தீர்த்தை மெச்சி, 'இவன் சிசு என மனமிரங்கிக் காய்ந்திலன்'. ஆனால் கதிர்மண்டலத்தைப் பற்றிக்கொண்ட மாருதியின் செயலால் நிலைகுலைந்த இராகு, தனது உரிமையை இழந்த உள்ளக்குமுறலோடு சென்று, இந்திரனிடம் முறையிட்டான். இராகுவின்

குறைதீர்க்க விரும்பிய இந்திரன், ஜூராவதத்தின்மீது ஏறிச்சென்றான். இந்திரன் துணையாக வந்த தைரியம் தூண்ட, இராகு இரவிமண்டலத்தைக் கைப்பற்ற முனைந்தான். உடனே சுவ(ர்)ணமேரு இரவியை விட்டுவிட்டு இராகுவைப்பற்றப் பாய்ந்தான். அதனால் அச்சம் மீதுாரப்பெற்ற இராகு, ஓடிச்சென்று இந்திரன் காலடியில் வீழ்ந்தான். எனவே, சினவெறிகொண்ட இந்திரன் ஜூராவதத்தின்மீது அமர்ந்துசென்று சுவ(ர்)ணமேருவை நெருங்கினான். மூன்றாம் முறை மனம்மயங்கிய அஞ்சனைபாலன் ஜூராவதத்தைப் பழுமெனக்கருதிப் பற்றிக்கொள்ளப் பாய்ந்தான். இச்சந்தரப்பத்தில் இந்திரன் சுவ(ர்)ணமேருவை வஜ்ஜிராயுதத்தால் தாக்க, அவன் கன்னம் (அனு) அறுந்து தொங்க, மயங்கி வீழ்ந்தான். சுவ(ர்)ணமேரு இறந்துவிட்டான் எனக்கருதிய வாயுதேவன் தன் பிள்ளையைச் சுமந்துசென்று சோக மிகுதியால் இயக்கமில்லாமல் அடங்கியிருந்தான். பவனியக்கம் நின்றுவிட்ட காரணத்தால், புவனமக்கள் ஒன்றுகூடிப் பிரமனிடம் சென்று முறையிட்டனர். உயிரினங்களின் துயர்துடைக்கத் துணிந்த பிரமன், சுவ(ர்)ணமேருவின் உடலைத் தன் கைகளால் தடவினான். உடனே, பவனகுமாரன் உயிர்பெற்றெழுந்தான். அதனால் காற்றின் அரசு நெஞ்சு குளிர்ந்தான், பண்டுபோல இயங்கினான். எனவே உலகங்யிகளின் இடுக்கண் தீர்ந்தது.

இதுவரை விவரித்த முதற்கட்டத்தில் அனுமனின் இளம்பருவத் தீர்ச்செயல்கள் கதிரவனை மையமாகக்கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளன.

கட்டம் 2 - வரங்கள் : இரண்டாங் கட்டத்தில் அனுமனின் வரபலங்களும் பிறசெய்திகளும் பின்னப் பட்டுள்ளன. முதலில் அஞ்சனை சிறுவனை வாழ்த்தும் இந்திரன்,

**சீர்பெற்று ஒளிர்பூண் அஞ்சனைதன் சிறுவன்தன்னை முகம்நோக்கி
கூர்பற்றிய என்கலிசத்தால் கூறுபடு புண்வடுதீர்க்க
ஆர்பெற்றார் நீ பெற்றது நின்அநு அற்றிடலால் அனுமன்னும்
பேர்பெற்று உலகம் உள்ளவும் பெறுதிபெயராப் புகழ் என்றான்**

எனக் கழிவிரக்கத்தோடு உரைத்தான். அனுமன் எனும் நாமம் ஒரு காரணப் பெயரே என்பது இவ் வாழ்த்தின்மூலம் புலப்படுகிறது.

அடுத்து, புவனதீபன் ஆகிய சூரியன் அளித்த வரத்தை,

என் வில்லார் கரத்தில் சதகூற்றில் ஒருக்கறு
உனக்கு மேவிடுகே எல்லா விஞ்சைகளும் தரிக்க
இசைந்த சக்தி உண்டாக நல்லாய்,
கொளாநீ தருகிறேன் என்று நவின்றான்.

(உத்தரகாண்டம் : அனுமப்படலம் 657)

என்று விதந்து கூறியுள்ளார் ஒட்டக்கூத்தர். மூன்றாவதாக வருணனும் எமனும் தமது பாசத்தாலும் தண்டினாலும் மாருதிக்கு மரணம் இல்லை எனும் வரங்களை ஈந்தனர். நான்காவதாக குபேரனும் உருத்திரனும் தமது கதாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும்

அற்றல்மிகு மாருதி ஆவி அகலாது ஒழிக் கீடு என வரங்கள் அருளினர். ஜந்தாவதாக பிரமனும் தேவதச்சனும் பிரமதண்டு தேவப்படைக் கருவிகள் என்பவற்றால் ‘மரணமில்வா வாழ்வு உறுக் கீடு என்று வரமருளினர்.

பிரமன் தனது வாழ்த்திலே, ‘சாவு இன்றி மேதாவியுமாய் ஒருநாளும் விளியா நாளும் உறுக் கீடு என்று குறிப்பாகக்கூறி, அனுமனுக்குச் சிறஞ்சீவிப்பதம் நல்கினான். இறுதியில் பிரமன் சுவ(ர)ணமேருவுக்குச் சிறப்புவரம் அளிக்கும்போது, ‘அனுமன் அரக்கர் குலமறுத்து இராமனின் பேரருளாற் பிரமபதம் பெறுவான்’ என வாயுதேவனுக்கு உறுதியுரை கூறினான்.

செருக்கும் பணிவும்

இவ்வளவு வரபலங்களும் பெற்ற அனுமன், வரச்செருக்கால் ‘இது நன்று, இது தீது’ எனப் பகுத்தறியும் நல்லுணர்வை இழந்தான். இந்நிலையில் அவன் முனிவர்கள் உறையும் ஆச்சிரமத்தி னுள்ளே சென்று, வேள்விப் பொருள்களான தயிர், பால், நெய் ஆகியவற்றைப் பருகினான். அது மட்டுமா? அங்கேயிருந்த அகப்பை முதலியவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு செல்ல முயன்றான். அதனால் வெகுண்ட முனிவர்கள், ‘படைக்கருவிகளால் அடக்கப்பட முடியாத அனுமன், பித்தன்போல் மயங்கித் தன் வலியறியாதவன் ஆகுக் கீடு எனச் சாபமிட்டனர். தவமுனிவர்களின் சாபத்தால் தருக்குத் தணிந்த அனுமன், கழிவிரக்கத்தோடு அவர்களுக்குப் பணிவிடைகள் செய்யத் தலைப்பட்டான். இவ்வாறு அகத்தியர் அனுமனுடைய இளமைக்கால வரலாற்றின் இரண்டாங் கட்டத்தை நிறைவுசெய்ய, இராகவன் மகிழ்ச்சி மீதூரப்பெற்று மாருதியின் குணநலத்தை வாயாரப் புகழ்ந்தான்.

ஆஞ்சநேயர் படிப்பறிவிற் சிறந்த பண்டதர்களையும், அதனை இழந்த பாமரர்களையும் ஒருங்கே பக்தர்களாகப் பெற்ற அருஞ்சிறப்பினர். கற்றவர்கள் ஆஞ்சநேயரைத் தெய்வமாகக் கருதுவதற்குரிய சிறப்பியல்புகள் ஒருவகையின. மற்றவர்கள் அவரைத் துதிப்பதற்குக் காரணமான சிறப்பியல்புகள் பிறிதொரு வகையின. இருவகைச் சிறப்பியல்புகளும் சிந்தனைக்கும் வந்தனைக்கும் உரியனவாகும்.

கற்றோரைக் கவர்ந்த சிறப்பியல்புகள் :

பேரறிவு

ஆஞ்சநேயரின் சிறப்பியல்புகளில் அவரின் பேரறிவு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. நால் வேதங்கள், ஆறு வேதாங்கங்கள், அறுபத்துநான்கு கலைகள், ஜந்திரவியாகரணம் எனும் நான்கு துறைகளையும் ஒரே நாளில் புவனதீபன் ஆகிய சூரியனிடம் கற்ற அனுமனின் அறிவுமாட்சி கற்றவர் வியக்கும் தகையது. மாருதி மண்ணில் நின்றுகொண்டே பேருருவம் எடுத்து, சூரியனிடம் அந்நாற்பெருந் துறைகளையும் கற்றமை, அப்பேரறிவின் ஒரு பிரமாணம் ஆகும். பல்லாண்டு காலப் பயிற்சி மூலம் அடைதற்குரிய புலமையை ஒரே நாளில் ஈட்டியமை, அப்பேரறிவின் மற்றொரு பரிமாணம். முதிராப் பருவமான கழுந்தைப் பராயத்தில் முதறிவு முற்றியமை, அப்பேரறிவின் மூன்றாவது பரிமாணம்.

அறிவுத்துறை முற்றிய அகத்தியர் வாயால் ‘வித்தகன்’ எனும் பாராட்டும், பிரமன் வாயால் ‘மேதாவியாகுக’ என்ற வாழ்த்தும், இராமபிரானின் திருவாயால் ‘யார் கொல் இச் சொல்லின் செல்வன்’ எனும் நற்சான்றிதழும் பெற்றமை அப்பேரறிவின் நான்காம் பரிமாணம்.

நூலறிவு வேறு, நுண்மதி வேறு. இவையிரண்டும் ஒருங்கே அமைந்த சிறப்பு ஆஞ்சநேயருக்கு உரியது. சுக்ரீவன் இராம இலக்குவர் வரவறிந்து, பகைவர் என அஞ்சி ஒடி, முழையினுள்ளே ஓளிந்தபோது, அஞ்சனைசிறுவன் அவனைப்போல் ஒடி ஓளியவில்லை. மாறாக மறைந்து நின்று அவர்களின் தோற்றுத்தையும் நிலையையும் ஆராய்ந்து மதிப்பிட்டான். கிட்கிந்தையில் உள்ள உயிரினங்களும் பயிரினங்களும் அவர்களைத் தொழுவனபோலச் சாய்வறும் செயல் கண்டான். அதனால் ‘இவர்களோ தருமம் ஆவார்’ என முடிவு செய்தான். ஒருவரின் தோற்றும் ஆய தாண்டுதலும் அதன் விளைவான துலங்கலும் இணையத் தவறில்லாத தீர்மானம் எடுக்கும் ஆற்றல், அவரின் நுண்மதியை அல்லது புத்திசாலித்தனத்தைக் குறிக்கும். ஆஞ்சநேயரிடம் அமைந்த இவ்வழுப்பு சாதுரியம் பேரறிவின் மற்றொரு பரிமாணம் ஆகும்.

பேராற்றல்

பிறவி காரணமாக அமைந்த உடம்பைச் சிற்றுருவமாகச் சுருக்குதலும், வானுறவளர்த்து விசுவருபம் எடுத்தலும் மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட பேராற்றல்கள். ஒட்டக்கூத்தர் சித்தரிக்கும் சுவ(ர்)னமேருவிடம் இப்பேராற்றல்கள் காணப்பட்ட சிறப்பை இராமபிரான் கூறும்போது,

பிறியா அறத்தின் அனுமன் வளர்ச்சி பெருமேருவின் பெரியனாம்
சிறிதாய் ஒடுக்கும் எனின் மேனி அறப் அனுவானத்திற் சிறியனாம்
உறுகாரியத்தின் அளவாம் உருக்கொள் உயர்வீரன் உற்றவலிதான்
அறியா திருக்குமது ஏது முற்றும் அறிவான் உரைத்தி எனவே

(உத்தரகாண்டம் : அனுமப்படலம் 629)

என்னும் கூற்றின் மூலம் அறிகிறோம்.

அவ்வாறே கம்பர் தீட்டும் அனுமன் பேருருவம் கொண்ட சிறப்பை,

கண்டிலன் உலகம் மூன்றும் காலினாற் கடந்து கொண்ட
புண்டரீக்கக் கண் ஆழிப்புரவலன், பொலன்கொள் சோதிக்
குண்டல் வதனம் என்றால், கூறலாம் தகைமைத்து ஒன்றோ
பண்டைநூல் கதிரோன் சொல்ல, யழுத்தவன் படிவம்? அம்மா!

(கிட்கிந்தா காண்டம் : அனுமப்படலம் 32)

என்னும் விருத்தம் விதந்து கூறுகின்றது.

மேலும் ஆசோகவனத்திற் சீதை துயரத்தோடு அரற்றும்போது, இராவணன் வரவைத் தொலைவிற் கண்ட அனுமன் அங்கே நிகழ்வனவற்றை உள்ளவாறு அறிந்துகொள்ளத்

தீர்மானித்தான். அப்போது அவன் தனது உடலைச் சுருக்கி வண்டுருவம் கொண்ட ஆற்றலைக் கம்பர் சுந்தரகாண்டக் காட்சிப் படலத்தில் நயந்து பாடியுள்ளார். இது மனித ஆற்றல் கடந்த பேராற்றல் அனுமனிடம் அமைந்த சிறப்புக்குரிய மற்றொரு சான்றாகும்.

சிரஞ்சீவிப்பதம்

தேவர்கள், மூவர்கள், முனிவர்கள் ஆகியோர் அருளிய வாழ்த்துக்கள் வரங்களில் அனுமனின் சிரஞ்சீவிப்பதம், அதாவது மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு கருவாக விளங்குகிறது. இது கற்றவர்கள் கருத்தைக் கவரும் வகையில் ஆஞ்சநேயரிடம் காணப்படும் மற்றொரு சிறப்பு ஆகும்.

பாமரரைக் கவர்ந்த சிறப்பியல்புகள் :

உடல் வலிமை

ஆஞ்சநேயரின் உடல் வலிமை உலகியல் நோக்கில் மக்களைக் கவரும் சிறப்பியல்பாகும். குழந்தைப்பருவ அனுமனின் தோள் வலிமையும் சாகசங்களும், முதிர்ப்பருவ அனுமனின் வீர சாதனைகள், வீமனை மலைக்க வைத்த கிழப்பருவ அனுமனின் வாலின் வலிமை ஆகியன பாமர மக்களைக் கவரும்வகையிற் காணப்பட்ட செயல் வெளிப்பாடுகள் ஆகும். போர்க்களத்தில் இலக்குவனும் வானரப்படையும் மயங்கிவீழ்ந்த நிலையில், வடமேருவுக்கும் வடக்கே உள்ள மருத்துமலையை ஒரு நாளிகைக்குள் கொண்டுவந்த உடல்வலிமையும் வாயு வேகமும், மற்றவரிடம் இல்லாத மாருதியிடம் மட்டும் காணப்பட்ட மாபெருஞ் சிறப்பு ஆகும். இதனை இராமபிரானே பாராட்டும் அருமையை, ஓட்டக்கூத்தர்,

அருமா தவத்தின் முனிவா, உரைக்கின் அனுமனை ஒக்குமவர் ஆர்
செருவார் சிலைக்கை இளையோனை மிக்கதிறல் வானரப் படையோடும்
மருவார் மயக்க வடமேருவுக்கு வடபால் மருத்துமலை கொண்டு
ஒருநாழி கைக்குள் வருவார் ஒருத்தர் உளரோ சகத்தில் அன்மேல (பா-627)
என வியந்து பாடியுள்ளார்.

வடபாரத மக்கள் இராமனின் தெய்வீகத்தை ‘ராம்லீலா’ எனக் கொண்டாடுவது போலத் தென்பாரதத்தில் பாமரமக்கள் ஆஞ்சநேயரின் லீலைகளைக் கொண்டாடும் நிலை, இராம பக்தர்கள் வாழும் தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களில் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் நிலவுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

இராம பக்தி

ஆஞ்சநேயரின் இராமபக்தி மக்களைக் கவர்ந்த மற்றொரு சிறப்பியல்பு ஆகும். விழாக் காலங்களில் நிகழும் சங்கீத உபந்தியாசங்கள், கதாகாலட்சேபங்கள், இராமநாடகக் கீத்தனைகள், கிராமியக் கூத்துக்கள் பொம்மலாட்டங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பைப்பெற்ற பாமரர்கள், ஆஞ்சநேயரை இராமநாமத்தின்

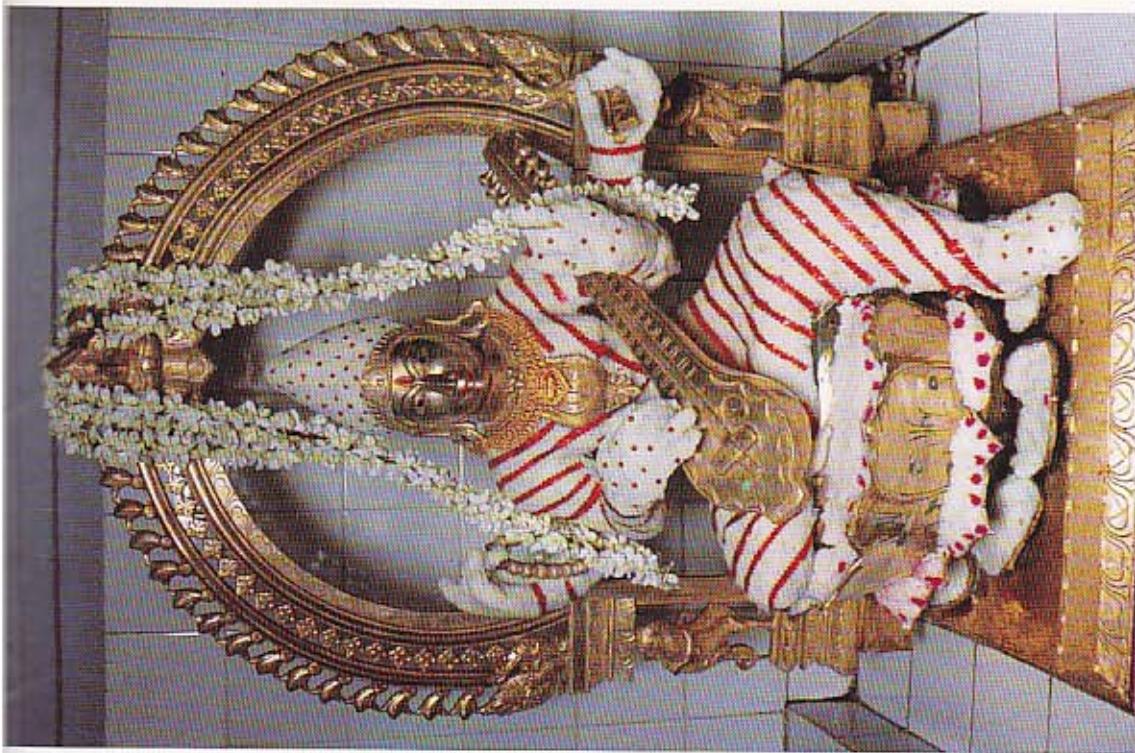
மகிமையை உணர்ந்த ஒரு பக்தராக மதிக்கின்றனர், துதிக்கின்றனர். இது மக்கள் மனங்கவர்ந்த ஆஞ்சநேயரின் மற்றொரு சிறப்பு ஆகும்.

ஆஞ்சநேயரின் இனிய குணங்கள்

ஆஞ்சநேயரின் பண்பு மேம்பாடு கற்றோரையும் மற்றோரையும் ஒருங்கே கவரும் தனிச்சிறப்பு ஆகும். திருமாலின் தெய்வீகப் பண்புகளிலே சௌசீல்யம், சௌலைப்பயம் முதலிய கல்யாண குணங்கள் வைணவப் பெரியோரால் விதிந்து கூறப்படுகின்றன. ஆஞ்சநேயரிடமும் இக் குணங்களிற் குறிப்பிடத் தக்க சில காணப்படுதல் ஒரு பொதுச் சிறப்பாகும். மாருதியின் பண்புகளில் தயை, கருணை, தருக்கின்மை/பணிவு என்பன இராமபிரானையே கவர்ந்த நற்குணங்களாகும். இவற்றை அறிந்து கொண்ட அகத்தியர் ‘நிறைந்த குண மாருதி’ எனப்புகழ்ந்து கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அசோகவனத்தில் சிறையிருந்த செல்வி சீதாப்பிராட்டியின் மனத்திட்பம் குன்றித் தொப்புற்று ஒரு கொடியினால் சுருக்குப்போட்டுத் தற்கொலை செய்ய என்னிய வேளையில், அனுமன் பூண்ட இரக்கம் நயத்தற்குரிய குணச்சிறப்பு ஆகும். அச்சந்தரப்பத்திலே இராமநாமத்தை உச்சரித்துப் பிராட்டியின் உள்ளத்தில் புத்துணர்ச்சியும் உயிர் வாழ்வில் நம்பிக்கையும் ஊட்டிய அனுமனின் இரக்கப்பண்பும் இனிய சுபாவமும் அனைவரும் பாராட்டும் அரும் பண்புக்கொடையாகும்.

தொகுத்து நோக்கும்போது, அனுமனின் பேரவிழு, பேராற்றல், பெருவலிமை, பெரும் பண்புகள் ஆகியன இலக்கிய பாத்திரம் என்ற நிலைக்குள் மாருதியை மட்டுப்படுத்தாமல், படித்தவர்களும் பாமரர்களும் பக்தியோடு பரவும் தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளன. இந்நிலை மேலும் சிறந்து விளங்கும்வண்ணம் தனி ஆலயம் நிறுவிச் சிறப்பு வழிபாடு செய்யும் உன்னத நிலையில் வைத்து ஆஞ்சநேயரை மக்கள் போற்றுவதை இப்போது காண்கிறோம். இது ஆஞ்சநேயர் வழிபாட்டின் இன்றைய தனிச்சிறப்பு ஆகும்.

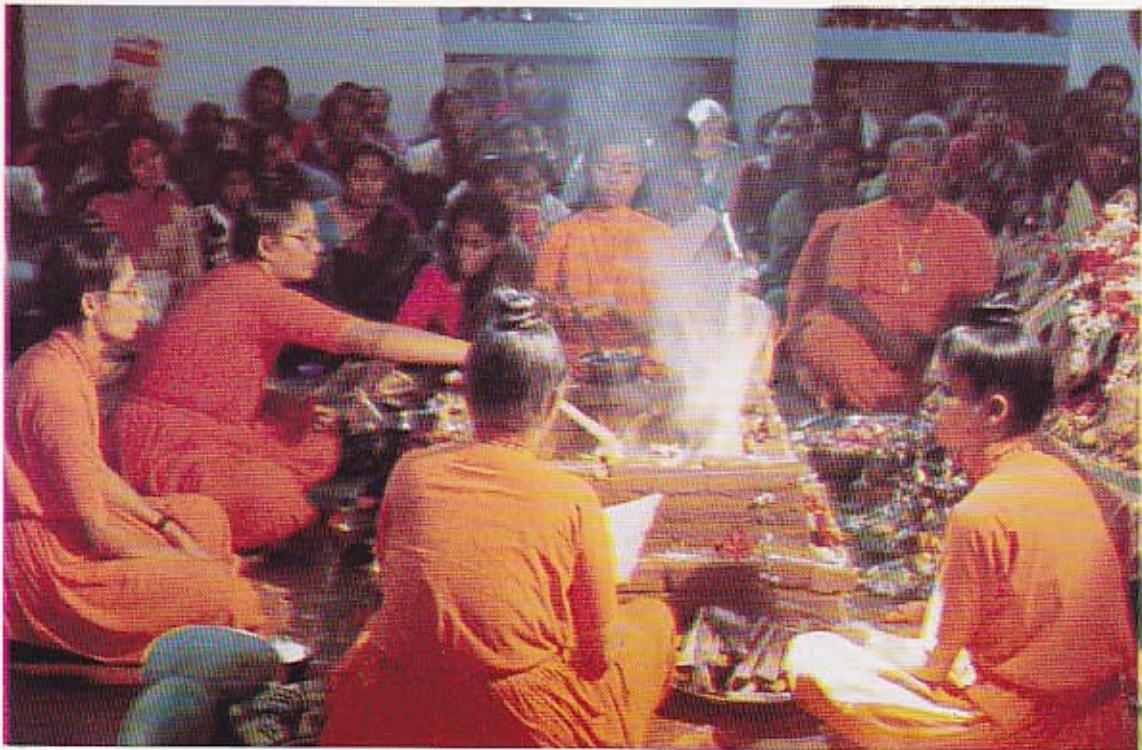
பாடசாலை மாணவர்களின் இந்து சமய அறிவை வளர்ப்பதுமுகமாக விரோட சிற்பாச்சாரியர்களால் உருவானைக்கப்பட சுரஸ்வதி தேவியின் சிலை இந்தியா விலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு, ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவது. சுரஸ்வதி தேவிக்கு அன்னம் சாத்துதல் நடைபெற்றுதில் ஒரு காட்சி.

சமய ஆசார விதிமுறைகளைமய இந்தியாவின் தலைசிறந்த சிற்பாச்சாரியர் காலால் ஜோதிட சாஸ்திர அலூசுறையையுண் வார்ப்பு வேலைகள், சுவாமிகளின் நேரடி மேற்பார்வையில் ஆற்பார்க்கப்பட்டு, உருவுக்கப்படுத்தியுள்ள பஞ்சமுக ஆஞ்சநேயரின் வௌன்களுக்கிணங்கர பழங்களினால் மாலை சாந்தியினால் காட்சி.

ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் போயா நினத்தன்று ஆலயத்தில் விசேடமாகக் கந்தபெறும் சரஸ்வதி தேவிக்கான பூசையின்போது ஸ்ரீ சந்திரசேகர கவாமி அவர்கள் மாணவ மாணவிகளுக்கு உரையாற்றும் காட்சி.

இந்தியாவில் தீரியிங்கோ மலையிலிருந்து ஆலயத்துக்கு விழுயங்குசெய்த யோகினிக் கண்ணிமாதாக்களின் விசேட யாகத்தின் ஒரு பகுதி. பெண்களும் ஓமம், யாகம், இத்தியாதி பூஜைகள் செய்யலாம் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

—

இவளாந்துகளின் இறைச்சிந்தனைக்குத் தந்காலத்திலுள்ள சில தடங்கல்களும், அவற்றை நீக்குவதற்கான வழிமுறைகளும்

குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

இவ்வுலகம் இனியது. இதிலுள்ள வான் இனிமையுடைத்து
காற்று இனிது. தீ இனிது. நிலம் இனிது. ஞாயிறு நன்று.
திங்களும் நன்று. வானத்துச் சுடர்களைல்லாம் மிக இனியன.
மழை இனிது. கடல் இனிது. மலை இனிது. காடு இனிது.
ஆறுகள் இனியன. உலோகமும், மரமும், செடியும்,
கொடியும், மலரும், காயும், கனியும் இனியன. பறவைகள்
இனியன. ஊர்வனவும் நல்லன. விலங்குகள் எல்லாம்
இனியவை. நீர்வாழ்வனவும் நல்லன. மனிதர் மிகவும் இனியர்.

இவ்வாறு பஞ்சபூதங்கள் மற்றும் உலகிலுள்ள சராசரங்கள் அனைத்தும் ‘இனியவை’ ‘நல்லவை’ என்று கூறும் மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதியார், ‘மனிதர் மிகவும் இனியர்’ என்று கூறியுள்ளை நோக்குதற்குரியது. இந்த உலகின்கண்ணுள்ள எல்லாப் படைப்புகளும், தோற்றங்களும் இனியனவாகவும் நல்லனவாகவும் பாரதியாருக்குத் தென்பட்டுள்ளன. அவற்றினுள்ளும் மனிதர்கள் மிக இனியர்களாகவும் மிக நல்லவர்களாகவும் அவருக்குத் தோன்றினர். யாவும் இறைவனின் சிருஷ்டிகள் அல்லவா? அதனால்தான் இயல்பாகவும், இயற்கையாகவும் படைப்புகள் எல்லாம் இனியனவும் நல்லனவுமாக மிளிர்கின்றன.

மனிதர் மிக இனியராக இருத்தல் அவர்களின் இயல்பு. இயற்கையில் மனிதர்கள் நல்லவர்களே என்பது இதிலிருந்து பிறக்கும் கருத்து. அப்படியாயின், மனிதருள் சிலர் தீயவர்களாக இருக்கிறார்களே, அதற்கென்ன காரணம்? மனிதர்கள் தீயவர்களாக இருத்தல் மனித இயல்பன்று. அது மனித இயல்புக்கு மாறானது. அப்படியாயின் அது செயற்கைத் தன்மையானது. செய்யப்படுவதே செயற்கை! இறைவனால் படைக்கப்படுவது இயற்கை, மனிதனால் செய்யப்படுவது செயற்கை. அந்த வகையில் மனிதரில் காணப்படுகின்ற தீயவையெல்லாம் மனிதரால் உண்டாக்கப்படுவதே. அவை இயல்புக்கும் இயற்கைக்கும் மாறானவையும் முரணானவையும் ஆகும்.

மனிதர்கள் இறைவனால் மிக இனியவர்களாகவே படைக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் மனிதர்கள் தம்மைப் படைத்த கடவுளை மறந்த நிலையில், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை வசத்தால் கெட்டவர்களாகி விடுகின்றனர். கடவுளை நன்றியறிதலுடன் மறவாதிருந்தால் அத்தகைய மனிதர்கள் தம்மியல்பு குன்றாமல் தந்நீர்மை நீங்கப்பெறாமல், பிறப்புரிமை பேணி நல்லவர்களாகவும், இனியவர்களாகவும் தொடர்ந்து விளங்குவர்.

ஒவ்வொருவரும் இயற்கையோடு சம்பந்தப்பட்டு வாழும்போது நல்லவரே. இயற்கையிலிருந்து விலகும்போது கெட்டவராகி விடுகின்றனர். இன்னொரு விதத்தில்

சொல்லப்போனால், மனிதர்கள் கடவுளோடு சேர்ந்திருக்கும்போது நல்லவர்கள், தமக்கும் பிறர்க்கும் இனியர்கள். அவர்கள் கடவுளை விட்டு விலகிப் போகப் போகப் பொல்லாதவர்களாகி விடுகின்றனர். எவ்வளவு தூரத்திற்கு மனிதர்கள் கடவுளைப் பிரிந்து போய்விடுகிறார்களோ, அவ்வளவிற்கு இனிமைக்கும் நன்மைக்கும் அந்நியமாகி விடுவர். எனவேதான் நாம் கடவுளை மறத்தலாகாது, மறுத்தல் கூடாது என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர்.

சவாமி விவேகானந்தர் மனிதனைப்பற்றி என்ன கூறுகிறார் என்பதை நோக்குங்கள்: “எல்லா விலங்குகளையும், எல்லாத் தேவதூதர்களையும் விட, மனிதன் உயர்ந்தவன். மனிதர்களை விட உயர்ந்தவர்கள் எவருமில்லை. தேவர்களும் மீண்டும் கீழேவந்து மனித உடல் வாயிலாகவே முக்தி பெற முடியும். மனிதன் மட்டுமே பூரணமடைகிறான். தேவர்களாலும் அடைய முடியாது”

சவாமி விவேகானந்தரின் கூற்றுப்படி மனிதனே அதியுயர்ந்தவன். தேவர்களையும் விட அதிபூரணத்துவம் அடைந்தவன். இறைவனை அடைவதற்குரிய இறுதிப்பிறப்பு மனிதப்பிறப்பே. தேவர்கள்கூட மனிதராய்ப் பிறந்துதான் இறைவனை அடையமுடியும், முத்தியின்பத்தைப் பெறமுடியும் என நூல்கள் கூறுகின்றன. ‘இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ, யாதுமறியேன்’ என்கிறார் ஓர் அருளாளர். ‘அரிது அரிது மானிரடாதல் அரிது’ என்கிறார் ஒளவையார். ‘மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே’ என்கிறார் அப்பரடிகள்.

இத்துணை சிறப்பும் உயர்வும் வாய்க்கப்பெற்ற மனிதப்பிறவியை நமக்களித்த சிவப்பரம் பொருளை நாம் மறக்கலாகுமா? மறந்து, மனிதப்பிறவியைத் துஷ்டிரயோகம் செய்தல் தகுமா? மனிதத்தன்மைக்கும், மனித இயல்புக்கும் மாறாக நடத்தல் நீதியோ முறையோ இல்லை.

இவ்வுலகில் மிகக் கஷ்டமான காரியம் ஒன்று உண்டென்றால் அது நமது சிந்தையை அடக்கி சும்மா வைத்திருப்பதுதான். சிந்தை என்பது மனம். அது சதா அலைந்துகொண்டேயிரக்கும். எமது உடலுக்கு உள்ளேயிருக்கிற மனம், உள்ளே அலைவதில்லை. அது வெளியிலேயே அலைந்து திரிகிறது. வேண்டாதவற்றைத் தீண்டுகிறது. அதனால் ஏற்படுவது பெருந்தொல்லைகள்.

இந்த அடங்காத மனம், உள்ளிருந்துகொண்டு பார்க்கக் கூடாதவற்றைப் பார்க்கும்படி கண்களைத் தூண்டுகிறது; கேட்கக் கூடாதவற்றைக் கேட்கும்படி செவிகளைப் பணிக்கின்றது; பருகக் கூடாதவற்றைப் பருகும்படி வாய்க்குக் கட்டளையிடுகின்றது; செய்யக் கூடாதவற்றைச் செய்யும்படி உடலுக்கு உத்தரவிடுகின்றது. மனதின் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து அந்தந்தப் பொறிகள் தத்தமது பணிகளைச் செய்கின்றன. சரி பிழை பார்க்க முடியாத நிலையில் பொறிகள் உள்ளன. மனமானது வேறெதற்கும் கட்டுப்படுவதில்லை; ஆனால் மனதிற்கு மற்றெல்லாம் கட்டுப்படவேண்டும். பெரும் பெரும் ஆட்களும் சிற்சில வேளைகளிலாவது மனத்திடம் தோல்வி கண்டவர்கள்தான். எவ்வாறாயினும், அலைந்துகொண்டிருக்கும் மனம் ஒரு நிலைப்படுத்தப்பட்டு, அடக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை எல்லா முனிவர்களும்,

இருஷகளும், சித்தர்களும், அருளாளர்களும் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

‘சிந்தையை அடக்கிச் சும்மா இருத்தல் அரிது’ என்கிறார் தாயுமானவ சவாமிகள். மனதைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்பது அரிய செயலாக இருப்பினும், அதைக் கட்டுப்படுத்தியே ஆக வேண்டும் என்ற தொனி இதில் எதிரொலிக்கிறது.

மனம் எதையும் நினைக்காமல் சூனியமாக இருப்பது அரிது. பலவற்றையும் மாறி மாறி நினைத்துக் கொண்டிருத்தலை அனுமதியாமல் ஏதாவது நல்ல ஒன்றைப்பற்றி நினைக்கச் செய்யலாம். அவற்றுள் மிக நல்ல ஒன்றாக இருப்பது கடவுளைப்பற்றிய சிந்தனையே! அவ்வகையில் கடவுளை மாத்திரம் மனம் நாடுமானால், அந்த ஒன்றிலேயே மனம் குவிந்திருக்குமானால் அது ஒரு பெரும் சாதனையாக அமையும். கடவுளை மனம் பற்றிக்கொண்டிருக்கப் பழகிவிடுமானால், மனத்தால் எவ்வித கேடும் நமக்கு ஏற்படாது. மனதை வெளியே அலைய விடுதலுக்குப் பதிலாக, உள்ளே செல்ல, அங்கேயுள்ள இறைவனுடன் ஒன்றிக்க ஆவன செய்யவேண்டும். மனதை வெளியே செல்லவிட்டால் ஏற்படுவது கேடு. உள்நோக்கிச் செல்லவிட்டால் ஏற்படுவது நன்மை. அந்த வகையில் மனமானது முறையாக முகாமை செய்யப்பட வேண்டும்.

மனமது செம்மையானால் மந்திரம் தேவையில்லை; தந்திரம் தேவையில்லை; யந்திரமும் தேவையில்லை. மனம் வெளியில் அலைந்து திரியும்வரை செம்மையாகாது. மனதைப் புறஉலகில் சஞ்சரிக்க விடாது உள்நோக்கித் திருப்பிவிட்டால், மனம் செம்மை பெற வாய்ப்புண்டு.

பல ஞான நூல்களையும், அறிவு நூல்களையும் கற்றவர்கள் கூட, மனதைச் செம்மையாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. நூலறிவு மட்டும் போதாது; சாதனையும் வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தெய்வ அனுக்கிரகம் வேண்டும். அவன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. இறைவனருளால் மனம் தெளிவு பெற வேண்டும். இதுவா, அதுவா என்ற குழப்பம் நீங்கப்பெற்று, இறைவன் ஒன்றுதான் மெய்ப்பொருள்; நித்தியமானது; ஆனந்த மயமானது என்ற மனநிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் மனம் தெளிந்துவிட்டது என்ற அர்த்தம். அந்தப் பரம்பொருளாகிய இறைவனையே பற்றுக்கோடாகக் கொள்ள வேண்டும். அவனிடம் திருவருள் ஒன்றையே வேண்டிற்க வேண்டும். சுருங்கக்கூறின், இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைந்துவிட வேண்டும். அவ்வாறு எம்மை இறைவனிடம் முழு மையாக ஒப்புக்கொடுத்த பின், எம் செயல் என்று எதுவுமிருக்காது. எல்லாம் அவன் செயலாகி விடும். இறைவன் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்வான். இடையில் ‘நான் செய்தேன்; நான் செய்கிறேன்’ என்று கூறுவது மனம் இரண்டுபட்ட நிலையைக் காட்டுவதாக அமையும். அந்நிலை ஏற்பட அனுமதித்தல் ஆகாது.

மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவதற்கு ஒரே வழி அதனைக் கடவுள்பால் செலுத்துவதுதான். அப்படியென்றால், இறைவழிபாடு, இறைத்தியானம், இறைபணி நிற்றல் என்பவற்றில் மனதை ஈடுபடுத்த வேண்டும். மனம் திருந்திவிட்டால் எல்லாச் சித்திகளும் எளிதிற் கிடைத்துவிடும்.

‘மேன்மைகொள் சைவ நீதி, விளங்குக உலகமேலாம்.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்
ஆஞ்சநேயப் பெருமானின் சிறப்புக்கள்

கடலினும் பெரிது கற்றவர். அவர்தம் ஆற்றலோ அளப்பரியது. அன்பால் அனைவரையும் ஆட்கொண்டவர். பண்பிலும் தனிமையானவர். தாயினும் சாலப் பரிவுடையவர். அனைத்தும் இணையப் பெற்ற ஆழ்கடல்.

ஆஞ்சநேய பக்தர் ஆண்டவரிடம் செலுத்தும் இடையறாத தூய அங்கு, எல்லாவகை ஆற்றல்களையும் கொடுக்கும். பிறர் நலம் பேணிப் பிறர் பொருட்டு வாழ்பவர்கள், உலகத்தவரால் போற்றப் படுவார்கள். அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்வார்கள்.

ஆஞ்சநேயருக்குக் காரணப் பெயர்கள் உண்டு. அஞ்சனை மகன் ஆதலினால் ஆஞ்சநேயர். மாருதத்தின் சேய் ஆதலினால் மாருதி. வாயுவின் புத்திரன் ஆதலினால் சமீரனன் மகன் என்று கூறப்படுவதுண்டு.

காலின் மதலை, வாயு புத்திரன், கேசரி புத்திரன், இராம தூதன், காலின் மைந்தன், அஞ்சனை சிங்கம், குரவரச்சீயம், இராகவன் தூதன், அஞ்சனை சிறுவன், நம்பன் என்ற சிறப்புப் பெயர்கள் ஆஞ்சநேயருக்கு உண்டு.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம் - நாமத்தின் பெருமை

இலங்கையைக் கடப்பதற்கு அனுமார் கடலில் ஓர் அனை கட்ட நேர்ந்தது. பாறைக் கற்களை எடுத்து அதில் இராம நாமத்தை எழுதிக் கடலில் எறிய அது மிதந்தது. அதைக்கண்ட இராம பிரான் ஒரு பாறைக் கல்லை எடுத்து எறிந்தார். அது கடலில் அழிழ்ந்து விட்டது. அப்பொது இராம பிரான் அனுமனை நோக்கிக் காரணத்தைக் கூறும்படி வேண்ட, இராம பிரானை விட இராம நாமம் வலிமை உடையது என்று கூறினார்.

ஆணவத்தை அறிந்தவர்

ஒரு சமயம் நாரதருக்கும் தும்புருவிற்கும் இடையே சக்சரவு ஏற்பட்டது. இசைக்கலையில் தாம்தாம் முதன்மை மிக்கவர்கள் என்று வாதிட்டனர். பின் இருவரும் ஆஞ்சநேயரிடம் வந்து தீர்ப்பளிக்கம்படி வேண்டினர். ஆஞ்சநேயர் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்து ஓரிடத்தில் அமரச் செய்தார். பின் இராம பிரானைப்பற்றி மிக இனிமையாகப் பாடி கல்லை உருகச் செய்தார். மறுபாடும் பாடி கல்லை இறுகச்செய்துவிட்டு, உங்களில் யார் கல்லும் உருகும்படி பாடுகிறீர்களோ, அவர்களுக்கே வெற்றி என்றார். இதைக்கண்டு வியந்த நாரதரும் தூரும்புவும் தங்களால் இயன்ற மட்டும் பாடி முடியாமற் போகவே, ஆணவம் இழந்து ஓம்பின்டு.

உருத்திராட்சத்தின் மகிழை

டாக்டர் டி. செல்வராஜ்

“தூய வெண்ணீரு துதைந்த பொன்மேனியும், தாழ்வடமும்” கொண்டவர்கள் சிவனடியார்கள். (துதைந்த - நன்கு பதிந்த, தாழ்வடம் - ருத்திராட்ச மாலை)

சைவ சமயத்தின் புறச் சின்னங்களாகத் திருநீறும், ருத்திராட்சமும் விளங்குகின்றன. இவற்றைப் பல உறுப்புக்களில் புனையும்போது, உச்சரிக்கவேண்டிய திருவைந்தெழுத்து அகச்சின்னமாகும். அகத்தைத்த தூய்மைப்படுத்தும் சின்னம் அது. திருநீற்றையும் ருத்திராட்சத்தையும் புறச்சின்னங்கள் என்று முதன்முதலில் குறித்தவர் திருமூலர்.

மேலும், 1. குண்டலம், 2. ருத்திராட்சம், 3. திருவைந்தெழுத்து, 4. சங்கு, 5. மண்டையோடாகிய சட்டி, 6. திருநீற்று மடல், 7. பாதுகை, 8. ஆசனம், 9. யோகப் பட்டம், 10. யோகத் தண்டு ஆகிய பத்தும் சிவயோகிகளுக்குரிய சாதனங்கள் என்றும் திருமூலர் வரையறுக்கிறார் (திருமந்திரம் 1864).

எனவே, ருத்திராட்சம் என்பது ஒரு சிவச்சின்னம்; சாதனம். (சாதனம் - கருவி).

நன்மைகள் : திருநீறு, ருத்திராட்சம், என்பன தெய்வத்தன்மையும் மருத்துவ குணங்களும் ஒருங்கே கொண்டவை. ருத்திராட்ச மணிகளைத் தரிப்பதால் உடம்பிற்கும், உள்ளத்திற்கும், உயிருக்கும் பலப்பல நன்மைகள் விளைகின்றன; நிலைக்கின்றன.

உடம்பு : ருத்திராட்ச மணிகள் உடம்பிற்குச் சுகத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் தருகின்றன. உடம்பில் வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமெம் என்ற முன்றும் ஒன்றையொன்று முந்தாமல் ஒரே சீராக வைத்திருக்க ருத்திராட்ச மணிகள் துணைசெய்கின்றன. தீய சக்திகள் உடம்பைத் தீண்டாமல் கவசமாக நின்று காக்கின்றன. உடம்பில் நோய்கள் வராமல் தடுக்கின்றன. அவை மருந்தாகி வந்த நோய்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

உள்ளம் : உருத்திராட்ச மணிகளைத் தரிப்பதால் உள்ளம் அமைதியில் மூழ்குகிறது; பக்குவப்படுகிறது; வலிமையைப் பெறுகிறது. உள்ளத்தில் பக்தி உணர்வுகள் பெருகுகின்றன; தீய எண்ணங்கள் தோன்றுவதில்லை. அனைத்துக்கும் மேலாக, அவற்றைத் தரித்தவர் ஒரு மேலான சிவபக்தர் என்ற பெருமிதக் களிப்பை உள்ளம் அடைகிறது. உள்ளத்தில் உறையும் இறைவனை அந்த உள்ளமே உணரும்படி செய்யும் ஆற்றல் ருத்திராட்ச மணிகளுக்கு உண்டு.

உயிர் : உருத்திராட்ச மணிகளால் இரு வினைகள் ஓழிகின்றன; மும்மலங்கள் அகலுகின்றன; சிவ கதியை அடையத்தக்க உயர் தகுதியை உயிர் மிக எளிதில் பெறுகிறது.

மந்திர ஓலிகளை ஈர்க்கும் சக்தியை உருத்திராட்ச மணிகள் இயல்பாகக்

கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போதும், பக்திப் பாடல்களைப் பாராயணஞ் செய்யும்போதும் அவற்றின் முழுப் பலன்களை உடம்பும் உள்ளமும் உயிரும் பெறுவதற்கு, ருத்திராட்சத்தின் துணை தேவை.

உருத்திராட்ச மணிகளை அணிவதற்கு ஒருவர் கூச்சப்படக் கூடாது. கூச்சப்படுவர்களை நோக்கி அருளுவதற்கு அரனும் கூசவானாம்.

சிவாலய வழிபாட்டின்போது உருத்திராட்ச மணிகள் அணிந்துவரும் அடியவர்கள், குறிப்பாகச் சிவதரிசனம் செய்வதற்கு, நந்தியும் சண்டேஸ்வரரும் உதவி புரிகிறார்கள். “ஆயிரம் ருத்திராட்ச மணிகளை அணிந்து வருபவரைப் பார்த்து இவர் சிவனே என்று தேவர்கள் பணிகிறார்கள்” என்று, இவற்றின் மேன்மையை ‘பிரமோத்ர காண்டம்’ என்னும் நால் கூறுகிறது.

உருத்திராட்ச மணிகளை அணியாது சிவபூஜை முதலிய காரியங்களைச் செய்வது பாவமாகாது. ஆனால், அவற்றால் பெறும் நன்மைகளை, அவற்றை அணியாதவர்கள் வீணே இழந்து விடுகின்றனர். அணிந்தவர்கள் அந்த நன்மைகளை முழுமையாகப் பெற்று, பேரின்பழும் முக்தியும் பெறுகின்றனர்.

உருத்திரனும், உருத்திராட்சமும் : உருத்திரன் என்ற பெயரின் வேர்ச் சொல் ‘ருத்’ - ‘அழுது கண்ணீர் வடித்தல்’ என்பது இதன் பொருள். சிவனைக் குறிக்கும் ‘ருத்திரன்’ என்ற இந்தப் பெயர் வேத காலத்திலிருந்தே வழக்கத்தில் உள்ளது. ருத்திரன் + அட்சம் = ருத்திராட்சம், அதாவது சிவனின் கண். அட்சம், அக்கம், அக்கு முதலிய சொற்கள் கண்ணைக் குறிக்கின்றன. ருத்திரனது கண்ணில் தோன்றியது ருத்திராட்சம்.

இது பற்றிய புராணக்கதைகள் சில வருமாறு : உருத்திரன் திரிபுரங்களை அழிக்கப் புறப்பட்டபோது, அவரது கண்களிலிருந்து வழிந்த நீர்த்துளிகளே விதைகளாகித் தோன்றியது ருத்திராட்சம். ருத்திரன் தாண்டவ நடனமாடியபோது அவரது கண்களிலிருந்து தெறித்த நீர்த்துளிகளே ருத்திராட்ச மரங்களின் விதைகள் என்பது மற்றொன்று.

இதுபோன்று உருத்திராட்சத்தின் தோற்றத்தைப்பற்றிப் பல புராணக்கதைகள் இருக்கின்றன. எனினும் இவற்றின் அடிப்படை உண்மை ஒன்றுதான். ஆணவத்தை அழித்து அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பிறந்தது ருத்திராட்சம். அதை அணிந்தவர்களும் அந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கான ஒர் அடையாளமாக ருத்திராட்சம் திகழ்கிறது.

உருத்திராட்சத்தின் வேறு பெயர்கள் : 1. சிவமணி, 2. சிரமணி, 3. தெய்வமணி, 4. நாயகன், 5. புனித மாமணி, 6. அக்குமணி, 7. அக்கமணி, 8. அட்சமணி, 9. விழிமணி, 10. கண்மணி, 11. கண்டிகை, 12. கண்டி, 13. ஜூபமணி, 14. ருத்திரமணி முதலியன ருத்திராட்சத்தின் வேறு பெயர்கள்.

கழுத்து வரையுள்ள உருத்திராட்ச மாலையைக் கண்டி அல்லது கண்டிகை என்றும், வயிறு வரை நீண்டுள்ளதைத் ‘தாழ்வடம்’ என்றும் அழைப்பது வழக்கம்.

திருமுகங்கள் : உருத்திராட்சங்களில் ஒருமுகம் முதல் இருபத்தொரு முகங்கள் வரை அமைந்திருக்கின்றன. சிவமணிகளில் சிறந்தது ஒருமுக மணி. இதைச் சிவவடிவம் என்றே போற்றலாம். ஆனால் இது கிடைப்பது கடினம். ஜந்து முகங்களைக் கொண்ட ருத்திராட்சங்கள் (சிவமணிகள்) அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. ஆறு முகங்களைக் கொண்ட சிவமணிகளைப் பக்தர்கள் ‘ஆறுமுகனின் வடிவம்’ என்று விரும்பி அணிகிறார்கள். பதினொன்று, பதினான்கு, இருபத்தொரு முகங்களைக் கொண்ட சிவமணிகள் கிடைப்பது கடினம். “ஜபமாலையில் தொடுப்பதற்கு இரண்டு, மூன்று, பத்து, பதினொன்று முகங்களைக் கொண்ட உருத்திராட்ச மணிகள் ஏற்றவை அல்ல” என்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதிதேவதைகள் : ஒருமுகம் முதலிய முகங்களையுடைய உருத்திராட்சங்களுக்குத் தனித்தனி அதிதேவதைகள் உள்ளனர். அவற்றில் அவர்கள் உறைகிறார்கள்.

முகம்	அதிதேவதை	முகம்	அதிதேவதை
1	சிவன்	8	விநாயகர்
2	அர்த்தநாரி	9	பைரவர்
3	அக்கினி	10	விஷ்ணு
4	பிரமன்	11	ஏகாதச ருத்திரர்
5	காலாக்னி	12	துவாதச ஆதித்தர்
6	முருகன்	13	பரமசிவன்
7	ஆதிசேஷன்	14	சதாசிவன்

நிறங்கள் : 1. பொன்னிறம் 2. செந்நிறம் 3. வெண்ணிறம் 4. கருநிறம் என நான்கு நிறங்களில் ருத்திராட்சங்கள் உள்ளன. இவற்றில் பொன்னிற, வெண்ணிற ருத்திராட்சங்கள் அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை.

மணிகளின் நிறங்கள் வேறுபடும் காரணத்தால், அவை தரும் பலன்களில் வேறுபாடில்லை.

அளவு : உருத்திராட்சம் நெல்லிக்கணியளவு இருப்பது உத்தமம் இலந்தைக் கணியளவு இருப்பது மத்திமம் கடலையளவு இருப்பது அதமம்.

அளவால் பெரிய ருத்திராட்சங்கள் கூடுதலான பலன்களைத் தரக்கூடியன. இவை மூன்று வகைகளாலும் மாலைகளைப் புனையலாம்.

எடை : உருத்திராட்சம் பருத்த ஓட்டைக் கொண்டது. இது வலிமையானது. எளிதில் உடையாது. முகங்களின் அடியில் விதைகள் இருக்கின்றன. ஓட்டின் உள்ளே வெற்றிடம் இருப்பதால், எடை குறைந்து நீரில் மிதக்கும் பண்புடையது.

ஓர் அபூர்வ சக்தி : இரண்டு செம்பத் தகடுகள் அல்லது நாணயங்களுக்கிடையில், ஒரு ருத்திராட்சத்தை வைத்து, மென்மையுடன் பற்ற வேண்டும். அப்போது அது இடமும் வலமும் அசைந்து அசைந்து மெதுவாகச் சுழல்வதைக் காணலாம். உண்மையான

துாய்மையான ரூத்திராட்சத்தை வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு இது ஒரு வழி. தானே கழல்வதற்குரிய, இனங்காணமுடியாத ஏதோ ஓர் அபூர்வ சக்தி ரூத்திராட்சத்திடம் இருக்கிறது.

உருத்திராட்சங்களைக் கோர்க்கின்ற முறைகள் : உருத்திராட்ச மணிகள் ஒரே சீராக, ஏற்குறைய ஒரே அளவுடன் இருப்பது மிக முக்கியம்.

விரைவில் நெந்துபோகும் நூலில் ரூத்திராட்ச மணிகளைக் கோர்க்கக் கூடாது. அவற்றை நூலில் கோர்த்த பிறகு நூலின் தன்மையை அடிக்கடி கவனிக்க வேண்டும்.

செம்பு, பொன் முதலிய உலோகங்களின் இழைகளில் ரூத்திராட்ச மணிகளை முறையே கோர்த்து, இழையைப் பின்னிப் பினப்பது முறை.

கோர்ப்பதற்கு வசதியாக ரூத்திராட்சங்களின் மேலும் கீழும் மென்மையான பகுதிகள் அல்லது சிறு துளைகள் பொருத்தமாகவும், இயற்கையாகவும் இருக்கின்றன. வேறு எந்த மணிக்கும் இல்லாத துளை அமைப்பு, ரூத்திராட்சத்தில் மட்டும் இருப்பது இதன் மற்றொரு சிறப்பியல்பு.

சிவபெருமானைப்பற்றிய மந்திரங்களை, திருவைந்தெழுத்தை அல்லது தோத்திரங்களை என்னைய் ஒழுக்கைப்போல் இடைவிடாமல் உச்சரித்தபடியே ரூத்திராட்சங்களைக் கோர்க்க வேண்டும். வேறு மணிகளுடன் கலக்காமல் வேறும் ரூத்திராட்ச மணிகளை மாலையாகக் கோர்க்கும்போது, அடுத்துத்து அமையும் ரூத்திராட்சங்களின் அடியுடன் அடியும், முடியுடன் முடியும் இணையும்படி கோர்ப்பது மிக மிக அவசியம். கோர்க்கின்ற முறையும் இதுதான்.

உருத்திராட்சங்களின் இடையிடையில் முத்து, பவளம், ஸ்படிகமணி, தாமரைக்காய்கள் முதலிய மணிவகைகளை விருப்பம் போலக் கோர்க்கலாம்.

உருத்திராட்ச மணிகளின் இரண்டு பக்கத் துளைப் பகுதிகளைச் சார்ந்து, வெள்ளி அல்லது பொன் கவசத் தகடுகளை இணைக்கலாம். ஆனால், அவை ரூத்திராட்சங்களின் பெரும் பகுதிகளை மறைத்துவிடக் கூடாது. சிலர் அலங்காரமான பித்தளைத் தகடுகளையும் பொருத்துகின்றனர்.

ரூத்திராட்ச மாலைகள் : கைகளிலும், காதுகளிலும், மார்பிலும் அணிவதற்குக் கடலையளவுள்ள ரூத்திராட்ச மணிகளால் மாலைகளைத் தொடுப்பது நல்லது. அவை பொருத்தமானவை. மார்பில் அணியத்தக்க தாழ்வடத்தை ஜபமாலையாகவும் பயன்படுத்தலாம்.

ஒரு முகம் முதல் இருபத்தொரு முகங்கள் வரை அமைந்த ரூத்திராட்சங்களைக் கோர்த்துச் செய்வது ‘இந்திர மாலை’ எனப்படும். இது உருத்திராட்ச மாலைகளில் மிக உயர்ந்தது; சிறந்தது; வரம்பற்ற பலன்களை அளிக்கக் கூடியது.

மாலைகளைக் கோர்க்கும்போது, அவற்றிலே அமையத்தக்க ரூத்திராட்ச மணிகளுக்கு எண்ணிக்கை வரம்புகள் இருக்கின்றன. இந்த எண்ணிக்கை எப்போதும் மாறக் கூடாது. இது எட்டு அல்லது ஒன்பதின் மடங்கில் இருக்க வேண்டும்.

நன்றி : ராமகிருஷ்ண விஜயம்

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் மந்திரம்

ஓம் பூர் புவஸ் ஸ்வாஹா!
தத்ஸ் ஸலிதூர் வரேன்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தீ யோயோனப் பிரசோதயாத்

ஓம் நமோ, ஹரிராம தூதா ஆஞ்சநேயா,
அதிபல, பராக்ரம குரா,
அண்டரண்ட, பகிரண்ட, சண்டப் பிரசண்ட,
உத்தண்ட கோலா கலா,
அகோர, சத்ரு சம்ஹார, வரமருள்,
க்ருபாதயாளா, சிவசிவ, யோகாசனப்ரியா,
வாயுகுமாரா, சீதா லஷ்மி ஸீதா! ஸீதா!
சாயப் பராக்ரம விஸ்வரூபா!

ஓம்கார, ஆம்கார, ரீம்கார, சஞ்சீவராஜா,
சர்வமோட்ச கரணா,
சகஸ்ரநாம, அலங்குத பூஷணா, ப்ரம்ம
வரப்பிரகாச நிகுலா,
பிருண்ட கால ருத்ரா, பக்தி விஸ்வாச
சுத்த சக்கரா, சுக்ருத

குணசீலா, அமிர்த கலைஞான பரமாத்மா,
பாபவிமோசனா,
பம் பம் பம் ரரர ரிரிரி நமசிவாய,
அனுமந்தா, மமவசீ, வசீ ஸ்வாஹா.

ஓம் தாஸர தாய வித்மஹே
சீதா வல்லபாய தீமஹி
தன்னோ ராமப் பிரசோதயாத்

ஓம் ஆஞ்சநேயாய வித்மஹே
வாயு புத்ராய தீமஹி
தன்னோ அனுமந்தப் பிரசோதயாத்

ஜெய் ஜெய் ஜெய் ஹனுமான் கோ ஜாயி,
கிருபாகரோ, குருதேவ, கீநாயி.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

அனுமன் நாமம் அனுபவ ஞானம்

உலக மகான்களும், தீர்க்கதரிசிகளும், கல்வி கேள்விகளில் தேர்ந்தவர்களும், சாஸ்திர விற்பனைர்களும் சமய மார்க்கத்தைத் தூண்டும் கருவுலங்களாக அமைகிறார்கள். எதற்காக இத்தனை தெய்வங்களை வழிபட வேண்டும்? பரம்பொருள் ஒன்றுதானே! எல்லாச் சித்தாந்தங்களும் பரம்பொருளைத்தமானே சிகரத்தில் வைத்து விளக்கங்கள் கூறுகின்றன! அந்தப் பரம்பொருளையே தியானம் செய்துவிட்டால் போதுமே என்று நம்மில் யாரும் எண்ணிப்பார்க்கத் துணிவதில்லை. ஏனெனில் நமக்கு வாழ்க்கை வேறு பாடங்களை ஓவ்வொரு கணமும் சொல்லித் தருகிறது. அதேபோல் வினாடிக்குப் பத்துப் பிரச்சனைகளை முளையிற் புகுத்திக் குழப்புகிறது. அந்தக் குழப்பத்தில் மனம் குரங்காக மாறிவிடுகிறது. கிளைக்குக் கிளை, கூரைக்குக் கூரை, சுவருக்குச் சுவர் தாவும் வானரம் போல மனம் தத்தளிக்கிறது.

இந்தப் பித்தம் தெளிய ஒரு மருந்தைத் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டு, ஓர் ஆசாரியாரின் உதவியை நாடுகிறோம். அதிலும் நமக்கு அவநம்பிக்கைதான் இருந்தாலும், வேறு வழியில்லை என்றாகும்போது என்ன செய்வது... அந்தக் குருநாதருடைய அருளுபதேசம் நமக்கு அருமருந்தாகவே தோன்றுகிறது. நாள்டைவில் அந்த உபதேச மந்திரம் உருவேறி, நாம் அதோடு ஒன்றிப்போகும்போது ஒரு வகை ஞானம் ஏற்படுகிறது. அந்த ஞானஞிபில் நமது உபாசனைத் தெய்வம் ஒன்றுதான் பிரகாசிக்கும். அதுவேதான் பரம்பொருள் என்ற உணர்வும் தொடர்ந்து வரும்போது நமது நிலைமையை நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம். அச் சந்தர்ப்பத்திலதான் அத்வைத் சித்தாந்தத்தில் பேருண்மை ஓர் அனுவாவு நமக்கு விளங்குகிறது. இதையெல்லாம் சாதனை மூலமாகத்தான் அறிய வேண்டும்.

திடகாத்திரம், மனோபலம், பேராற்றல், அதிகாரம், நல்லினக்கம், பெருமை, கீர்த்தி, செல்வாக்கு, ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றை அடைய வேண்டுமென்றால் வழிபடவேண்டிய தெய்வமாக ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் திகழ்கிறார். எல்லா வேளைகளிலும் சிரஞ்சீவித் தெய்வமான ஆஞ்சநேயரை நினைத்தால் இவற்றையெல்லாம் தங்குதடையின்றி வழங்குகிறார். இக் கலியுகத்தில் பிரத்தியட்ச தெய்வம், உபாசனைக்குரிய கருணைத் தேவன், அன்பிற்கும் தொண்டிற்கும் வீரத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் அனுமனை உபாசிப்பதன்மூலம் இகபர சுகங்கள் கிட்டுவதை பெரியோர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளனர். ஏழைச் சனியன் தொல்லை, அவதாறு, பயம், பில்லி சூனியம், உபாதைகள் போன்ற அல்லல்களுக்கு அருமருந்து அனுமன் உபாசனையே.

ஆஞ்சநேயர், சத்துரு எத்தகையவனானாலும் நிர்மூலமாக்கக்கூடியவர். காலந்தாழ்த்தாது நினைத்த மாத்திரத்தில் சமய சஞ்சீவியாக ஓடிவந்து குதிப்பவர். ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களிலும் வியாபிப்பவர். புராணங்களில் பக்திச் சுவையின் அம்சமாயிருப்பவர். பக்தர்களுடைய பக்தன். ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியின் தாசன். வானரங்களுக்கு மனித சமூகத்தில் தெய்வத் தன்மை ஏற்படச் செய்தவர். சிரஞ்சீவி என்ற வார்த்தையின் அர்த்தமாக ஜோலிப்பவர். பிரும்ம சரியப் பொலிவின் மகா சமுத்திரமாக இருப்பவர். துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்யும் இடங்களிலெல்லாம் அழையாமலேயே ஆஜராகக்கூடியவர். ஒளஷதங்களில் சஞ்சீவியாக இருந்துகொண்டு

நோய் நொடிகளை அகற்றுபவர். ‘ஹே ராமப் பிரபோ!’ என்று கூறும் பக்தரின் எதிரில் ‘இதோ ஆஞ்சநேயன்’ என்று கைகூப்பி நிற்பவர். சிவ பக்தியில் நிலைத்து சிவயோகத்தில் ஊறிப்போனவர். எஜமான் வீசுவாசத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டவர். அறம் பொருள் இன்பம் எல்லாவற்றையும் ஸ்ரீ ராம பக்தியிலேயே அனுபவிப்பவர். ஸ்ரீராம தூதன், ஸ்ரீராம பக்தன், சீதாப்பிராட்டியின் பெருமதிப்புக்கு ஆளானவர். ஸ்ரீராம பாத தூளியில் கலந்திருப்பவர்.

நிர்விகல்ப சமாதியடைந்தவர்

எவருடைய அனுக்ரஹ பலத்தால் ஸ்ரீ ஹனுமான் விளையாட்டாகக் கடலைக் கடந்து இலங்கையை அடைந்து ராமனுடைய அஞ்சுக்குரியவளைக் கண்டு. ராட்சர்களின் நாடுகளை அழித்து அட்ச குமாரர்களைக் கொன்று, ராவணனைக் கண்டு, இலங்கையை ஏரித்து, மறுபடி கடலைக் கடந்து மற்றக் குரங்குகளை வணங்கி நின்றாரோ, அவர் நிர்விகல்ப சமாதியடைந்த கலியின் பிரத்யட்ச தெய்வம்.

—
ஸ்ரீ ராம ஜெயம்
கூப்பிட்டவுடன் குரல் கொடுக்கும்
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு ஓர்
ஆலயம்

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத்தாவி
 அஞ்சிலே ஒன்றாறாக ஆரூயிர்காக்க ஏகி
 அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக் கண்டு அயலார் ஊரில்
 அஞ்சிலே ஒன்று வைத்தான் அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்.

பஹ்னாம் ஜன்மநாந்தே ஞானவான் மாம் ப்ரபந்யதே
 வாஸ்தேவ ஸர்வமிதி ஸர்மஹாத்மா ஸ்தூர்லப:

கருத்து:

பற்பல பிறப்பு, இறப்புக்கஞ்குப் பிறகு உண்மையில் அறிவாய்ந்த ஒருவன் எல்லாக்காரணங்களுக்கும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக என்ன அறிந்து என்னிடம் சரணடைகிறான். அத்தகு பெரியோன் மிக அரிதானவன். (கீதை)

விதி வலிமை வாய்ந்தது. இலாபம், நட்டம், வாழ்க்கை, மரணம், புகழ், பழி இவை அனைத்தும் இறைவனுக்கு வயப்பட்டவை.

தைர்யம், வைராக்கியம் சிந்தனை, செயலில் வெற்றி, ஆலோசனைத்திறன், வாய்மை, தூய்மை ஆகிய நற்குணங்களுடன் கூடிய மனோபலமும், தெய்வபலமும் சிந்தனையும் கொண்ட திருவுருவமே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் திருவுருவமாகும். இவர் உருத்திரனைப் போன்று மிக்க ஆற்றலும், சீற்றமும் உடையவர்.

திரேதா யுகத்தில் வாழ்ந்த கேசரி என்ற சிவபக்தனின் மகளாகிய அஞ்சனைக்கு தர்ம தேவதை குறத்தியின் வடிவில் வந்து அருளிய வாக்கின் படி ஈஸ்வரரின் அருளாலும், வாயு தேவனின் வலிமையோடும் ஆஞ்சநேயர் அவதரித்தார்.

ஸ்ரீ ராம பகவானை வழிபடும் அனைவருக்கும் ஆஞ்சநேயர் அருள்புரிவார். இக்கலியுகத்தில் நேரில் காணக்கூடிய உபாசனைக்குரிய கருணைத் தெய்வம் ஆஞ்சநேயரே. அன்புக்கும் தொண்டுக்கும் வீரத்திற்கும் ஏழரை நாட்டுச் சனியன் தொல்லை, ராகு கேதுக்களின் தொல்லை ஆகியவற்றிற்கும் அநேகர் வணங்கி கைமேல் பலன் கண்ட தெய்வமும் ஆஞ்சநேயரே ஆவார்.

ஆஞ்சநேயர் கூப்பிடவுடன் வரும் தெய்வம் என்பதற்கு ஒரு சீரு விளக்கம்.

ஸ்ரீ ராம பிரான் ஆஞ்சநேயரை நோக்கி என்னிடம் நீர் கொண்டுள்ள ஆழந்த பக்தியைக் கண்டு நான் மிகுந்த களிப்புற்றேன். “நீரும் என்னுடன் வைகுண்டத்திற்கு வருவீராக” என்றார். அதற்கு ஆஞ்சநேயர் பிரபுவே சிறந்த தவஞானிகளுக்கு கிடைத்திற்கிய பேற்றினை நீங்கள் எனக்கு அளித்திருக்கின்றீர்கள். உங்களின் திருநாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு இன்னும் சிறிது காலம் இந்தப் பூவுலகிலேயே உலாவ விரும்புகின்றேன். உங்கள் திருநாமத்தை என்னேரமும் பூஜித்துக் கொண்டிருக்க அடியேனுக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினார். உமது விருப்பப்படியே நிகழ்டும். சீதை உமக்களித்த வாக்கின்படி “இந்தக் கல்பம் முடியும் வரையில் சிரஞ்சீவியாக வாழ்வீராக” நீர் சேது அணையை பாதுகாத்து வருவீராக. துவாபரயுகத்தின் முடிவில் நான் கிருஷ்ணனாக காட்சி தருகிறேன். அப்போது ஆஞ்சநேயர் “பிரபுவே” நீங்கள் எப்பொழுதும் சீதா இராமராகவே காட்சி அளிக்க வேண்டும் என்றார். ஏரும் அவ்வாறே அருள்புரிந்தார். அப்போது ஆனுமாரின் இராம நாம முழுக்கம் மூவுலகெங்கும் பரவியது, வானகமெங்கும் முழங்கியது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கீதா உபதேசத்தை அர்ச்சனனுக்கு எடுத்தியம்பும் போது முதன்முதலில் அவ்வுபதேசத்தை செவிமடுத்தவர் அத்தேர்க் கொடியிலிருந்த ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரே.

இந்தியாவிலே நாமக்கல், சுசிந்தரம், காஞ்சி, ஆரணிக்கு அருகெயுள்ள கஸ்தம் பாடி, மைகூர் மானிலத்தில் இராம நகரம், மயாவரம் தரங்கம் பாடி, அனந்த மங்கலம், கோவை மாவட்டத்திலுள்ள ஊத்துக்குளி, பொங்களூர்: மகாலக்சமிபுரம் அகிய பிரதேசங்களிலும், வட இந்தியாவில் பல பிரதேசங்களிலும் ஆஞ்சநேயர் ஆலயத் தேர்த் திருவிழாக்கள் கிரமமாக நடைபெற்று பக்தர்கள் நற்பலன்களை பெறுகின்றனர்.

ஆனால் நமது இங்கையில் ஓர் ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் இல்லை என்பதனை அனைக பக்தர்கள் உண்ணந்ததன் நிமிர்த்தம் ஆஞ்சநேயர் கடாட்சம் பெற்ற ஸ்ரீ சந்திர சேகர சுவாமிகளுக்கு ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் கனவில் தோன்றி தனக்கு ஓர் ஆலயம் அமைக்கும்படி வேண்டியருளினார். அவ் வேண்டுகோளின் படியே 1993ம் ஆண்டு பூர்டாதி 26ம் திகதி அனைக ஆஞ்சநேய பக்தர்களின் தீர்மானத்தின்படி நாம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு கொழும்பு மாநகரில் தெஹ்ரிவளை என்னும் இடத்தில் ஓர் ஆலயம் அமைக்க உத்தேசித்துள்ளோம். ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் எல்லா நற்கருணையையும் உங்களுக்க அருளுவார். தங்களின் துன்பம் எதுவோ அதற்கு நிவாரணம் பெற திரு. சந்திரசேகர சுவாமியார்களுடன் கீழ்க் குறிப்பிட்ட விலாசத்தில் மாலை 6.00 தொடக்கம் 10.00 மணி வரை தொடர்பு கொள்ளலாம்.

புதன்கிழமை, வியாழக்கிழமை, சனிக்கிழமை ஆகிய தினங்கினில் ஏதாவது ஒரு நாள் நீங்களும் வந்து பூஜையில் கலந்து பொள்ளுமாறு வேண்டப்படுகின்றீர்கள்.

விலாசம்

இல. 04, ரணஜயகம்,
தெஹ்ரிவளை.

இங்ஙனம்
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய பக்தர்கள்.

வில்வத்தின் விசேஷம்

சன்மிஷ்டை

வில்வமரம் இந்தியாவில் எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் சிவன்கோவில்களில் வளர்க்கப்படுகின்றன. இவைகளைப் பூஜைக்கு உபயோகிக்கின்றனர். மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான சிவபெருமானின் பூஜைக்கு மிகவும் ஏற்றது வில்வ இலையாகும். இதனைக் "கவுளம்" என்றும் கூறுவார்கள். பெரும்பாலும் இம் மரத்தை "வில்வமரம்" என்றுதான் அழைக்கின்றனர். வில்வமரம் முள்ளுடையது. இம் மரத்தின் இலை, பட்டை, வேர், பழம் யாவும் மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

விஷ்ணு கோயில்களில் துளசியைப் பிரசாதமாகக் கொடுப்பது போல, சிவன் கோயில்களில் வில்வம்தான் பிரசாதம். அதனால்தான் வில்வமரத்தை வெட்டுவது "சிவ அபராதம்" என்கிறார்கள். ஏனெனில் வில்வமே சிவரூபம் என்கிற ஜத்கம் உண்டு.

கடவுளில் முத்த கடவுளாக சிவபெருமானைக் குறிப்பிடுவது போல தெய்வீக மூலிகைகளான வில்வம், வேப்பிலை, அத்தி, துளசி, அறுகம்புல் போன்றவைகளில் வில்வ இலைகளை சிவபெருமானுக்கு அர்ச்சிக்கப் பயன்படுத்துவதன்மூலம் இதுவே மூலிகை எனக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த மூலிகையைச் சிவபெருமானுக்குப் படைப்பதன் காரணம், தினமும் ஓரிரண்டு இலைகளையாவது சிவப்பிரசாதம் என்ற பெயரால் நாம் விழுங்கிவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தினாலாகும். நம்முடைய உடலின் வளர்ச்சியே நாம் உண்ணும் உணவில் உள்ள சக்திதான்.

நமது உடலிலுள்ள உறுப்புக்கள் யாவும் நரம்பு மண்டலக் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவை. நரம்பு மண்டலம் சீராக இயங்க, துவர்ப்புச்சுவை உடலில் தோன்றும் சொறி, கரப்பான் முதலியவற்றைத் தடுக்கக்கூடியது. உடல் வறட்சியை நீக்கவல்லது. மூளைச்சோறு நோய்களுக்குப் பலனளிக்கும் தன்மையுடையது. மேக நோய் சம்பந்தமான புண்களைப் போக்கக்கூடியது.

வில்வ இலை

ஒரு பிடி இலையை நான்கு அவுன்ஸ் நீரில் எட்டு மணி நேரத்துக்குக் குறையாமல் ஊறவைத்துப் பின்பு இலையை நீக்கிவிட்டு, நீரை மட்டும் அருந்த வேண்டும். இதற்கு "வில்வ குடிநீர்" என்று பெயர். இதனால் தீராத நாட்பட்ட வயிற்றுவலி நீங்கும். ஆயுர்வேத, ஆங்கில மருத்துவர்கள் கூறும் எல்லாவகை குன்மரோகங்களுக்கும் "வில்வ குடிநீர்" போதுமானது. அதாவது நோய் தீர்க்கவல்லது. வில்வக் குடிநீரானது அதிகாலையில் ஒரு அவுன்ஸக்கும் குறையாமல் பருகி வருவதன்மூலம் அது வாத வலிகள், மேக நோய்கள் முதலியவற்றைப் போக்கும். அத்துடன் மூளைக்கும் பலத்தைக் கொடுத்து ஞாபக சக்தியை அதிகரிக்கிறது. வில்வ இலையை எந்த விதத்திலாவது சாப்பிட்டு வர, தேகம் பள்ளப்பாய் விளங்கும்.

மலச்சிக்கல் உள்ளவர்கள் தினமும் ஜூந்து வில்வ இலைகளை உபயோகப்படுத்தினால் மலச்சிக்கலைத் தவிர்த்துவிடலாம். இது போல, அனைத்து வியாதிகளையும் வில்வ இலையை மற்ற மூலிகையோடு சேர்த்து உபயோகப்படுத்தினால் நோய்களை அகற்றிவிடலாம். தலைக்களும், வாய்வுத் தொந்தரவுகள், பசியின்மை, குன்ம வயிற்றுவலிகள் போன்ற நோய்களுக்கு வில்வ இலையை காயவைத்துத் தூள்செய்து பசும்பால் விட்டுக் காய்ச்சி, அத்துடன் போதுமான அளவு நெய்யும், பணவெல்லமும் சேர்த்துக்கொண்டு, லேகியம் போல் ஆக்கிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

வில்வம் பழம்

வில்வ மரத்தில் இருவகை உண்டு. ஆனால் இரண்டும் குணவித்தியாசம் இல்லாதவைகளோயாகும். ஒரு வகை உருண்டை வடிவமான காய்களையும், மற்றொரு வகை நீண்ட உருண்டை வடிவமுள்ள தடித்த காய்களையும் கொடுக்கின்றன. வில்வப் பழத்தின் ஒட்டை ஒட்டியுள்ள சதைப்பகுதி சாப்பிடுவதற்கு நல்ல ரூசி உள்ளதாகும். இதைச் சாப்பிட்டு வருவதால் உடலில் உடல்நைம், தினவு, எரிச்சல் போன்ற உபாதைகள் நீங்கும். பழத்தை என்னெனில் காய்ச்சித் தலைக்குத் தேய்த்து வர முளை, கண் முதலியவை குளிர்ச்சி பெறும்.

வில்வப் பழத்தில் வைட்டமின் பி, வைட்டமின் சி, புரோட்டன், கார்போஹைட்ரேட், உப்புச்சத்துக்கள், ஊட்டச்சத்துக்கள் உள்ளன.

வில்வ மரத்தின் வேர்கள் "தசமுலா" என்கிற ஆயுர்வேத மருந்து தயாரிக்கப் பயன்படுகிறது. வில்வப் பூக்களும் மருந்தாகப் பயன்பட்டு வருகின்றன.

சர்க்கரை நோய் உள்ளவர்கள் வில்வ இலைகளை அப்படியே சாப்பிட இயலாவிட்டால், அதை அரைத்து அதன் ரசத்தை ஜூஸ் மாதிரி அருந்தலாம்.

வில்வம் பட்டை

பொதுவாக உடல் வறட்சியினால் ஏற்படும் விக்கல், மார்புவலி, வாய்வுத் தொந்தரவுகள் போன்றவற்றிலிருந்து விடுபட வில்வ மரப்பட்டையை இரண்டு ரூபாய் எடை அளவில் எடுத்துக் கொண்டுவேந்து இடித்து, கால்படி நீர் விட்டுக் காய்ச்சிக் குடித்துவர நோய் பறந்து விடும்.

வில்வ வேரை கசாயம் செய்து குடித்தால் விக்கல் விலகும். பித்த சுரம் குணமாகும். பேதி நிற்கும். உடல் வலி நீங்கும்.

வீட்டுக்கு ஒரு வில்வ மரம் இருந்தால், அங்கே வியாதிகள் வராது. அது இருப்பது அதிர்ஸ்டம் என்று நமது முன்னோர்கள் கருதினார்கள்.

வில்வ இலையினால் தயாரிக்கப்படும் மகாவில்வாதி லேகியம், வில்வக் குடிநீர் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவையாகும். மொத்தத்தில் சிவபெருமானின் வில்வமரம் (கூவளம்) பல்வேறு விதமான நோய்களிலிருந்து விடுதலை அளிக்கிறது. ஆகவே, "வில்வத்தை" வளர்ப்போம். நோயினால் அழியும் உடல் செல்வத்தைக் காப்போம்.

நன்றி: ஆன்மீகம்

நவக்கிரகங்களின் அம்சங்கள்

	குரியன்	சந்திரன்	செவ்வாய்	ராகு
கிரக லிங்கம்	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்
கிரக வடிவம்	சமன்	குறியர்	குறியர்	நெடியர்
கிரக பாலை	சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு	தமிழ்	மந்திரம்	அந்நிய பாலை
கிரக நிறம்	சிவப்பு	வெள்ளை	சிவப்பு	கறுப்பு
கிரக ஜாதி	குத்திரியன்	வைசியன்	குத்திரியன்	சங்கிரம ஜாதி
கிரக குணம்	குரூர்	சௌமியர்	குரூர்	குரூர்
கிரக பிணி	பித்தம்	சேத்துமம்	பித்தம்	பித்தம்
கிரக திக்கு	நடுவில்	தென்கிழக்கு	தெற்கு	தென்மேற்கு
கிரக ரத்தினம்	மாணிக்கம்	முத்து	பவழம்	கோமேதகம்
கிரக தான்யம்	கோதுமை	நெல்	துவரை	உமுந்து
கிரக புத்ரம்	செந்தாமரை	வெள்ளாலி	சண்பகம்	மந்தாரை
கிரக சமித்து	எருக்கு	முருக்கு	கருங்காலி	அறுகு
கிரக வாகனம்	மயில், தேர்	நரி, முத்து விமானம்	அண்ணம்	ஆடு
கிரக சுவை	காரம்	தித்திப்பு	துவர்ப்பு	புளிப்பு
கிரக உலோகம்	தாமிரம்	சயம்	செம்பு	கருங்கல்
கிரகம் சஞ்சிக்கும் காலம்	ஒரு மாதம்	2 $\frac{1}{2}$ நாள்	1 $\frac{1}{2}$ மாதம்	1 $\frac{1}{2}$ வருடம்
கிரக தேவதை	சிவன்	பார்வதி	சப்பிரமணியர்	பத்திரகாளி
கிரக வஸ்திரம்	சிவப்பு	வெள்ளை	சிவப்பு	கறுப்பு வஸ்திரம்
கிரக தேத்திரம்	ஆடுதுறை	திருப்பதி	வைத்தீஸ்வரன் கோவில்	திருக்காளத்தி
கிரக ஆசனம்	வட்டம்	சவுக்கம்	திருகோணம்	கொடி
கிரக மகாதிசை காலம்	6 வருடம்	10 வருடம்	7 வருடம்	18 வருடம்
கிரக மகாதிசைக்குரிய நட்சத்திரங்கள்	கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம்	ரோகினி, அத்தம், திருவோணம்	மிருகசீரிடம், சித்திரை, அவிட்டம்	திருவாதிலை, சுவாதி, சதயம்

நவக்கிரகங்களின் அம்சங்கள்

வியாழன்	சனி	புதன்	கேது	கூக்கிரன்
ஆண்	அலி	அலி	அலி	பெண்
நெடியர்	குறியர்	நெடியர்	நெடியர்	சமன்
சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு	அந்நிய பாலை	ஜோதிஷம்	அந்நிய பாலை	சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு
மஞ்சள்	கறுப்பு	பச்சை	சிவப்பு	வெள்ளை
பிராமணன்	குத்திரன்	வைசியன்	சங்கிரம ஜாதி	பிராமணன்
சௌமியர்	குரூர்	சௌமியர்	குரூர்	சௌமியர்
வாதம்	வாதம்	வாதம்	பித்தம்	சேத்துமம்
வடக்கு	மேற்கு	வடகிழக்கு	வட மேற்கு	கிழக்கு
புஷ்பராகம்	நீலம்	பச்சை	வைகுரியம்	வைரம்
கடலை	எள்ளு	பச்சைப்பயறு	கொள்ளு	மொச்சை
முல்லை	கருங்குவளை	வெண்காந்தள்	செவ்வங்கி	வெண்தாமலை
அரசு	வன்னி	நாடுநுவி	துர்ப்பை	அத்தி
யானை	காகம்	குதிரை	சிங்கம்	கருடன்
தித்திப்பு	கைப்பு	உப்பு	புளிப்பு	தித்திப்பு
பொன்	இரும்பு	பித்தளை	துருக்கல்	வெள்ளி
ஒரு வருஷம்	2 $\frac{1}{2}$ வருஷம்	ஒரு மாதம்	1 $\frac{1}{2}$ வருஷம்	ஒரு மாதம்
பிரமன்	எமன், திருமுக்தி	விட்டுணு	இந்திரன்	ல்மி
மஞ்சள்	கறுப்பு பட்டு	பட்டு	பலவர்ணவல்திரம	வெண்பட்டு
திருச்செந்தூர்	திருநள்ளாறு	மதுரை சொக்கர்	திருக்காளத்தி	ஸ்ரீரங்கம்
நீண்ட சவுக்கம்	வில்	அம்பு	முச்சில்	ஜங்கோணம்
16 வருடம்	19 வருடம்	17 வருடம்	7 வருடம்	20 வருடம்
புனர்பூசம், விசாகம், பூர்ட்டாதி	பூசம், அனுஶம், உத்தரட்டாதி	ஆயிலியம், கேட்டை, யேவதி	அச்சவினி, மகம், மூலம்	பரணி, பூசம், பூராடம்

“சனீஸ்வரனுக்குப் பிடித்த சனி”

நாடோடி

ஒரு சமயம் அனுமார் ராமேஸ்வரத் தில் உட்கார்ந்துகொண்டு ராமஜபம் செய்துகொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயம் பார்த்து சனீஸ்வர பகவான் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

சனீஸ்வரனுக்குத் தன் பலத்தைப்பற்றி அகந்தை அதிகம்.

அனுமாரைக் கண்டதும் சனீஸ்வரனுக்கு “இவரைச் சண்டைக்கு இழுத்தாலென்ன?” என்று தோன்றிற்று. ஆகவே அவர் அனுமார் பக்கம் சென்று, ”குரங்கே! அதிபராக்கிரமசாலியான சனீஸ்வர பகவான் உன் முன்னால் நிற்கிறேன். நீ கண்ணை முடிக்கொண்டிருக்கிறாயா? எழுந்து என்னுடன் சண்டைக்கு வா பார்க்கலாம்!” என்றார்.

அனுமார் தன் கண்களை மெல்லத் திறந்தார். சனீஸ்வரனைப் பார்த்து, மிக்க விணயத்துடன் ”ஜூயா, நான் வயதானவன். சண்டை போடச் சக்தியில்லாதவன். அதோடு ராம தியானத்தில் வேறு இருக்கிறேன். ஆகவே தயவுசெய்து சென்றுவிடுங்கள்” என்று சொன்னார்.

ஆனால் சனி அவரை விடுவதாக இல்லை. ”சண்டைக்கு வா!” என்று அனுமாரைக் கையைப்பிடித்து இழுத்தார்.

உடனே அனுமார் தன் வாலினால் அவரைச் சுருட்டுச் சுருட்டி ஓர் அழுக்கு அழுக்கினார்.

வலி தாங்காமல் சனி கதறினார். ஆனால் இதற்குள் குரியாஸ்தமனம் ஆகிவிடவே, அனுமார் ராமேஸ்வரத்தை வலம் வரும் நேரம் நெருங்கிவிட்டது. வாலில் சனியை வைத்துக்கொண்டு வெகுவேகமாக தம் பிரதட்சினைத்தை ஆரம்பித்தார். பாவம், சனி பகவான் வழியிலிருந்த கற்களில் மோதுண்டு அவதிப்பட்டார். உடம்பெல்லாம் காயம்! உடலிலிருந்து ரத்தம் ஆறாகப் பெருகிற்று!

”அனுமாரே! நான் உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து என்னை விட்டுவிடுங்கள். நான் உம் வழிக்கு வரமாட்டேன்” என்று கெஞ்சினார்.

பிரதட்சினை செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, அனுமார் அவரைப்பார்த்து, ”ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் நான் உம்மை விடுவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்றார்.

”என்ன நிபந்தனை?” என்று கேட்டார், சனி.

”என் பக்தர்களைப் பிடிப்பதில்லை என்று எனக்கு ஒரு வாக்குக் கொடும். அப்பொழுதுதான் நான் உம்மை விடுதலை செய்வேன்” என்றார் அனுமார்.

”அப்படியே வாக்குக்கொடுக்கிறேன். நான் இனி உம் பக்தர்கள் பக்கம் நெருங்கவே மாட்டேன்” என்று சனீஸ்வரபகவான் வாக்குக்கொடுக்க, அனுமார் அவரை அவிழ்த்துவிட்டார்.

உடம்பெல்லாம் ரணகாயமாக இருந்த சனீஸ்வரன், ”என் காயங்களுக்குத் தடவிக்கொள்ள என்னைய் கொடுங்கள்” என்று கேட்க, அனுமார் அவருக்கு என்னைய் கொடுத்து உதவினார்.

சனீஸ்வரனுக்கு இன்றும் நாம் என்னைய் கொடுக்கும் வழக்கம் அன்றிலிருந்து ஏற்பட்டதுதான் என்று சொல்கிறார்கள்.

நவக்கிரகங்கள்

குரியன்

(செம்பருத்திப் பூவின் நிறம் உடையவன்' காச்யபரின் புதல்வன்' மிகவும் பிரகாசம் உடையவன்' இருட்டின் பகைவன்' எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பவன்' அப் பகலவனைப் பணிகிறேன்)

பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்ற மும்மூர்த்திகளின் பிரதிநிதியாகவும், கண்ணாரக காணக்கூடிய ஏக மூர்த்தியாகவும் விளங்குபவன் குரியன்.

ஒருவனாக எப்போதும் சஞ்சிப்பவன் எவன்? என்ற கேள்விக்கு யட்சப்பிரச்னத்தில் விடை தரப்படுகிறது: அவன் குரியனே என்று.

கதிரவன் நிலை பெறும் இடம் எது? என்பது மற்றொரு கேள்வி. அதற்கு விடை, சத்யம் எனும் பரமாத்ம ரூபத்தில் கதிரவன் கதிரவன் நிலை பெறுவான் என்பது.

ஆன்மாவைப் பிரதிபலிப்பவன் குரியன். ஜோதிட சாஸ்திரத்தின்படி நவக்கிரகங்களில் குரியனே அரசன். ஒருவருக்கு ஆத்மபலம் அமைய வேண்டுமானால், குரிய பலம் ஜாதகத்தில் அமைய வேண்டும்.

ஆதித்ய ஹிருதய மந்திரத்தால் இராமன், இராவணனை வெல்லும் ஆற்றல் பெற்றான் என்பது இராமாயணத்தின் கூற்று.

வேத மந்திரங்களில் தலைசிறந்த மந்திரம் காயத்ரி. காயத்ரிக்கு உரியவன் கதிரோன்.

குரிய நமஸ்காரம் என்று ஒரு விசேட வழிபாட்டுமுறை உண்டு. இதைச் செய்வதன்மூலம் சரீர பலமும் ஆண்மீக பலமும் அடைய முடியும் என்பது அனுபவம் கண்ட உண்மை.

ஜூனன் லக்னம் என்பது ஜாதகத்தில் முக்கியமான முதல் பாவம் அல்லவா? இந்த பாவத்திற்குக் காரகன் குரியன்.

சயநிலை, சுய உணர்வு, செல்வாக்கு, கெளரவம், ஆற்றல், வீரம், பராக்ரமம், சரீர சுகம், நன்னடத்தை, நேத்திரம், உட்ணம், ஓளி, அரசாங்க ஆதரவு முதலியவற்றின் காரகன் குரியன்.

குரியனே பிதுர்காரகன் என்பதை நாம் அறிவோம்.

குரியனது குணம் சாத்வீக குணம். தாமிர உலோகத்திற்கு உரியவன். இருண்ட சிவப்பு அவனது நிறம். உடலில் எலும்புக்கு உரியவன் கதிரோன். கார்ப்புச் சுவைக்குச் குரியனது நிலையே உரைகல்.

கீழ்த்திசை கதிரவனது திக்கு ஆகும். சம்ஸ்கிருத மொழியில் தேர்ந்த அறிவு சூரிய பலத்தால் உண்டாகும். சூரியன் ஒரு ஜாதகத்தில் பலம் பெற்றிருந்தால், ராஜரீக வாழ்வு உண்டாகும். ஷத்திரிய இனத்தைச் சேர்ந்தவன் சூரியன் என்பது ஜோதிட சாத்திர முடிவு.

சாம, பேத, தான், தண்ட உபாயங்களில் தண்ட உபாயம் சூரியனைச் சார்ந்தது. அக்னியை அதிதேவதையாக்க கொண்டவன் ஆதவன்.

ஆண், பெண், அலி என்ற முப் பிரிவில் ஆண்கிரகம் ஆவான். ஓர் ஆண்மகனது ஜாதகத்தில் சூரிய பலம் ஒங்கியிருந்தால், ஆண்மை எனும் ஆற்றலில் அவன் சிறந்து விளங்கத் தடையிராது. ஒரு பெண்மணியின் ஜாதகத்தில் சூரியபலம் சிறப்பாக இருந்தால், ஆகர்ஷண சக்தி ஏற்படும்' சிறந்த கற்புடையவளாகத் திகழ்வாள்.

சூரியனது சொந்த வீடு சிம்மம். உச்ச வீடு மேஷம். நீச வீடு துலாம். ரிஷபம், மகரம், கும்பம் ஆகிய மூன்றும் பகை வீடுகள்.

சூரியனுக்குச் சந்திரன், செவ்வாய், குரு ஆகிய மூவரும் நண்பர்கள். ஜாதகத்தில் தான் இருக்குமிடத்திலிருந்து ஏழாமிடத்தை முழுப் பார்வையாகப் பார்க்கும் ஆற்றல் கதிரவனுக்குண்டு.

கிருத்திகை, உத்தரம், உத்திராடம் என்ற மூன்று நட்சத்திரங்களுக்கும் நாயகன் சூரியன்.

பாபக் கிரகங்களில் ஒருவனாக இடம்பெற்றிருந்தாலும், இந்தச் சூரியனுக்கு உன்னதமான ஆற்றலும் பொறுப்பும் உண்டு என்பது நிச்சயம்.

தலைமை ஸ்தானத்தில் சூரியனை வைத்துக் கணிக்கப்படுகிற கணிதமுறைக்குச் சூரிய சித்தாந்தம் என்று பெயர். சௌரமானம் என்பது இவ்வகைக் கணித அடிப்படையைக் கொண்டது.

வேதத்தில் சூரிய மந்திரங்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன. நீ மகான்! வெற்றியுடையவன் என்கிறது யஜார் வேதம். எங்களைத் தீய வினைகளிலிருந்து மீட்பாயாக என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறது சாமவேதம்.

நவக்கிரக கீர்த்தனங்களை இயற்றிய திட்சிதர், குர்யமூர்த்தே நமோஸ்துதே என்று தொடங்கிப் பாடுகிறார். சூரியனேன கிரகங்களில் சிறந்தவன் என்றும், சுய ஒளி படைத்தோன் என்றும் போற்றுகிறார், அவர்.

ஒந்றைச் சக்கரம் கொண்ட தேரில் வேதத்தின் ஏழு சந்தங்களை ஏழு குதிரைகளாகக் கொண்டு பூட்டிப் பலனிவருகிறான் இந்தப் பகலவன்.

ஞாயிறு போற்றுதும்! என்று நாவார முழக்கி, அந்தச் சுடர்க்கடவுளின் அருளை வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

சந்திரன்

(தயிர், சங்கு, பனி போன்று வெண்மையானவன் பாற்கடலிலிருந்து தோன்றியவன்' முயல் சின்னம் உடையவன்' ஸோமன் என்று வேதத்தில் அழைக்கப் பெறுபவன்' சிவனது ஜூடா மகுடத்தின் அணிகலன்' அச் சந்திரனைப் பணிகிறேன்)

மனோகாரகனான சந்திரனே உடலுக்கும் காரகனாவான். ஜோதிட சாத்திரத்தின்படி ஒரு ஜாதகருக்குச் சந்திர பலமே மூல பலமாகும்.

ஜனன லக்னத்தைக் கொண்டு பலன்கள் சொல்லும்போது கூட, சந்திர லக்னத்தையும் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது.

உலக வாழ்வுக்கு சரீர் பலம் முக்கியம். சரீர் பலத்திற்கு மனவளம் அடிப்படை. சந்திரன் பலம் பெற்றிருந்தால், மேற்சொன்ன இரண்டையுமே அடைய முடியும்.

தாயிழ் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை என்பது பழமொழி. நம்முடைய சுபிச்சங்களுக்குத் தாயகமாக விளங்கும் சந்திரனே தாய்க்கும் காரகனாவான். கடல் கடந்த பயணத்திற்கும்' கலைச்சுவை நிறைந்த ரசனைக்கும்' அறிவு, ஆண்நதம், புகழ், ஆற்றல், அழகு, நடுநிலைமை, நறுமணம், சுகபோகம் முதலான அனைத்துக்கும் இவனே காரகன்.

சந்திரன் சஞ்சாரம் செய்யும் நட்சத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தசை இருப்பு கண்டுபிடிக்கப்படும். திருமணப் பொருத்தங்கள் சந்திரனது சாரத்தைக்கொண்டே உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.: முகூர்த்தங்கள் நிச்சயிக்கப்படுவதும் சந்திரனைக் கொண்டுதான்.

இந்தக் கிரகத்திற்குப் பகைவர்களே கிடையாது - ராகு, கேது என்கிற சாயாக் கிரகங்களைத் தவிர.

குரு, சுக்ரன் இருவரோடு சேர்ந்தால், அல்லது பார்க்கப்பட்டால் அருளை வாரி வழங்குவது இவனது பண்டு.

இதர கிரகங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக இருந்து, மனிதனை வாழ வைக்கின்ற அருள் என்னும் குளிர் நிலவுக்கு உறைவிடமானவன் சந்திரன்.

ரிஷபம் உச்ச வீடு கடகம் சொந்த வீடு விருச்சிகம் நீச வீடு.

பகை வீடு என்று ராசியில் ஏந்த ஒரு வீடும் சந்திரனுக்குக் கிடையாது.

ரோஹிணி, ஹஸ்தம், திருவோணம் ஆகிய மூன்று நட்சத்திரங்களுக்கும் நாயகன் ஆவான் இவன்.

நாம் பிறக்கும்போது சந்திரன் இருந்த வீட்டைக்கொண்டே கோசாரப் பலன்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன.

வெண்ணிற ஆடை, வெள்ளி ஆகியவற்றை ஆள்கிற வெண்ணிறத்தோன் இவன். நவரத்தினங்களையும் ஆதரிப்பவன். நவரத்தினங்களில், குறிப்பாக முத்து என்ற ரத்தினத்துக்கு நாயகன். உவர்ப்புச் சுவை இவனுடையது. ஆனால் குணம் இனிப்பானது.

சாதவீக குணம் கொண்டவன்

ஆண், பெண் பாகுபாட்டில் பெண்கிரகம். ஜலப் பிரதேசத்தில் ஆதிக்கமுடையவன். வட மேற்குத் திசை இவனுடையது.

வைசியப் பிரிவைச் சேர்ந்தவன்.

லக்னத்திலிருந்து நான்காம் வீட்டில் இருந்தால் அதிக பலம் பெறுவான். பலவீனப்பட்ட சந்திரன் சலனத்தை உண்டாக்கக் கூடும்.

நான்கு உபாயங்களில் தானத்திற்குரிய இவன் சுபக்கிரகம் ஆவான்.

பற்று பாசம் உடையோர்க்கும், அரசாங்க கெளரவம் அடைவோர்க்கும், நிம்மதியாகத் தூங்குவோர்க்கும் சந்திர பலம் இருக்கவே செய்யும்.

ஆரமுதுடன் அவதரித்தோன் இவன் என்பார்கள். தண்கதிரோன் எனப்படும் இவன் காதல், கவித்துவம், மென்மை, மெல்லியலார், இன்பம், இதயம் என்று நளினமான பல விஷயங்களுக்கும் காரகனாவான்.

பார்வைக்கு அழகனான இவன், எல்லோராலும் விரும்பப்படும் ஏற்றும் உடையான்.

செல்வத்தைத் தருபவன் என்றும், வீர எழுச்சியைத் தூண்டுவன் என்றும் இவன் புகழ் கூறுகிறது யஜார் வேதம்.

இறைவனது திருவிழிகளில் ஒரு விழியாக விளங்கும் இந்தச் சந்திரன், மூலிகைகளுக்கு அநிபன். ஆலயங்களில் பரிவார தேவதைகளிலும் இடம் பெறுவான்.

இரண்டு சக்கரங்கள் கொண்ட தேர் இவனுடையது.

சதுரப் பீடத்தில் அமர்வான்.

தீட்சிதர், சந்தரம் பஜை மானஸ என்று தொடங்கி இவனைப் பாடுகிறார். அதில் முருகனுக்கு முகமாக இருப்பவன் என்று குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தம்.

இளங்கோவடிகள், திங்களைப் போற்றுதும் என்று போற்றுகிறார்.

இதயத்தை ஆள்கிற தண்கதிரவனாகிய இவனை உபாசனை செய்தால், இவ்வுலகில் பெற முடியாத ஜசவரியம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

செவ்வாய்

(பூமி தேவியின் கர்ப்பத்தில் உதித்தவன்' மின்னலைப் போன்ற ஒளியினன்' குமாரன்' சக்தி ஆயுதம் தரிப்பவன்' அந்த மங்களன் என்னும் செவ்வாயைப் பணிகிடேன்)

உடல் உறுதிக்கும் மன உறுதிக்கும் காரகன் செவ்வாய்.

முதல் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுகிற அரசியல் தலைவர்கள், காவல அதிகாரிகள், நாட்டுத் தளபதிகள், நீதிபதிகள், பொறியியல் வல்லுநர்கள் முதலானோரின் ஜாதகங்களில் அங்காரக பலம் இருந்தே தீரும் என்று திடமாக நம்பலாம்.

மாவீரம் படைத்த புரட்சியாளர்களைத் தோற்றுவிப்பவன் அங்காரகன்.

பெருந்தன்மை, அதே நேரம் கண்டிப்பு, தொண்டு செய்தல், தலைமை வகித்தல், வைராக்கியம், பகைவரைப் பந்தாடும் பராக்கிரமம் ஆகியவற்றை அளிப்பவன் செவ்வாய்.

ரத்தத்திற்குக் காரகன். ரத்தக் கலப்பான சோதரர்களுக்கும் காரகன். உடலில் எலும்பினுள் உள்ள இவன்.

நாம் பிறந்த மண்ணுக்கு, அதாவது இந்தப் பூமிக்குக் காரகன்.

உடனம் இவன்' கோபம் இவன்' ராஜதந்திரி இவன்' எரிபொருள் இவன்' தங்கம் இவன்' தாமிரம் இவன்' நாகம் இவன்' நாகசப்பிரமணியன் இவன்.

என்றும் இளையோன்' அரச இனத்தோன்' ஆயுதம் தரிப்போன்' அமைச்சனும் இவனே.

செந்நிறத்தோன்' அழகன்' கடும் பார்வையுடையோன்' தற்பெருமைப் பிரியன்' பொறுமையற்றவன்' ஆட்டப்பிரியன்' வேட்டைப் பிரியனுங் கூட. துணிச்சல்காரன்.

கண்டிப்பவன்' தண்டிப்பவன்.

மேல்நோக்கிப் பார்ப்பவன்' காரப் பிரியன்' தாமஸ குணம் கொண்டவன்.

பவழம் இவனது இரத்தினம்' நெருப்புக் கூடத்தில் உலவுவோன்' ஆண்மகன்' தென் திசைக்குக் காரகன்.

நான்கு வித உபாயங்களில் தண்ட உபாயத்துக்குரியவன்.

வியாழன், சந்திரன், சூரியன் ஆகிய மூவரும் இவனுடைய நண்பர்கள்.

புதனைப் பகையாகக் கொண்டவன்.

மேஷம், விருச்சிகம் இரண்டும் சொந்த வீடுகள்' கடகம் நீச வீடு' மகரம் உச்ச வீடு' மிதுனம், கன்னி இரண்டும் பகை வீடுகள்' சிம்மம், தனுசு, மீனம் ஆகிய மூன்றும் நட்பு வீடுகள்' மற்றவை சமம் ஆகும்.

மிருகசீரிடம், சித்திரை, அவிட்டம் ஆகிய மூன்று நட்சத்திரங்களுக்கும் நாயகன் இவன்.

ஜாதகத்தில் உச்சம் அடைந்த அங்காரகன், ஒரு கேந்திரத்தில் இருந்தானானால், அந்த ஜாதகரை இவன் வாழ வைத்தே தீருவான்.

செம்மீன் என்றும், குஜன் என்றும், மங்களன் என்றும் பல பெயர்கள் கொண்டவன். பூஷி தேவியால் வளர்க்கப்பட்டதால் பெளமகன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

வீரபத்திரருடைய அம்சம் செவ்வாய் என்று புராணம் கூறுகிறது. இவனது ஆயுதம் சக்தி, கதை, குலம் ஆகிய மூன்றும் ஆகும்.

தீதர், அங்காரகம் ஆச்சர்யாமி என்று கீர்த்தனம் தொடங்குகிறார். அதில், நலத்தைத் தருபவன் செவ்வாய் என்கிறார். மேலும், வணங்கி வழிபடுவோரின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து வைப்பவன், எளியவர்களை ரட்சிப்பவன் என்றும் புகழ்கிறார்.

இவன் முக்கோண மண்டலத்தில் அமருகின்ற இயல்புடையான். வைத்தீசுவரன் கோவில் இவனது கோத்திரம் என்று தீட்சிதர் கூறுகிறார். சித்திரை மாதம் முதலாவது செவ்வாய்க்கிழமையில் வீரபத்திர மூர்த்தியை வழிபட்டால், செவ்வாயின் அருளும் சேர்ந்து கிடைக்கும் என்பார்கள்.

தேசத்தைப் பரிபாலனம் செய்வோருக்கும், நால்வகைப் படைகளை முன்னின்று இயக்குவோருக்கும், தீப்பிழம்பு போல் அசுத்தத்தைச் சட்டெடித்துத் தூய்மையை நிலைநாட்டுவோருக்கும், யாருக்கும் தலை வணங்காமல் தன்மானத்துடன் வாழ்வோருக்கும் மூலபலமாக உள்ள அங்காரகனை வழிபட்டு வரமும் பெற்று விட்டால், எச்சிறப்பும்தான் நம்மை நாடி வராது?

புதன்

(ஞாழல் மொட்டுப் போன்ற ஒளியுடையவன்' உருவத்தின் அழகில் உவமை அற்றவன்' சந்திரனின் குமாரன்' ஸௌம்யமானவன்' அந்தப் புதனைப் பணிகின்றேன்)

கல்விக்கும், அறிவுக்கும் காரகன் புதன். கல்வியில் தேர்வடைந்து, பட்டங்கள் பெறுகின்ற மேதைகளையும் பேச்சு மன்னர்களையும் தோற்றுவிப்பவன் புதன்.

கணிதம், தர்க்கம், வைத்திய அறிவு எல்லாவற்றிற்கும் மூலகர்த்தா இவனே! உன்னதமான நாடக அமைப்பு, உயர்ந்த ந்டன அமைப்பு ஆகியவைகளுக்குப் புதன்

பலமே அடிப்படை. புத்தக வெளியீடு, நூலாக்கம் ஆகிய தகுதிகளை அளிப்பவனும் புதனே ஆவான்.

இரு பொருள்படப் பேசும் திறன், பளிச்சென்ற உச்சரிப்பு, நகைச்சவை ததும்பும் நயமான பேச்சு ஆகியவற்றுக்கும் புதன் பலமே காரணமாகும்.

உடலில் நரம்பு இவன். நரம்பு அமைப்பு முறையின் ஆதாரம் இவன்.

பசும்புல் நிறுத்தோன். பல்கவைப் பிரியன். வாத சரீரன். ராஜஸ குணத்தோன்.

மரகதக் கல்லுக்குரியவன். விளையாட்டு எல்தலங்களை விரும்பி அருகே வசிப்போன். தோட்டங்களில் நாட்டம் உடையோன்.

பஞ்ச பூதங்களில் மண் இவன். வட திசைக்குரியோன்.

ஜாதகத்தில் பாபக் கிரகத்தோடு சேர்ந்திருந்தால் பாபக் கிரக பலனைத் தருவான் புதன். சுபக்கிரகத்தோடு சேர்ந்திருந்தால் சுபக்கிரக பலனைத் தருவான். யாரோடும் சேராதிருந்தால் சுபபலனைத் தருவான்.

கிரகங்களில் அலி இவன். வித்தைகளில் ஜோதிடம் இவனுக்கு விசேடமானது. குதிரை வாகனத்தான்.

மிதுனம், கன்னி ராசிகளுக்கு உரியவன். மீனம் நீச வீடு. கன்னி உச்ச வீடும்கூட.

குரியன், சுக்ரன் இருவரும் இவனுக்கு நண்பர்கள். அங்காரகன், குரு, சனி மூவரும் சமமானவர்கள். சந்திரன் பகைவன். பித்தளை உலோகத்துக்கரியவன்.

நான்காவது வருணத்தோன். நான்கு உபாயங்களில் பேதம் இவனுடையது.

ஆயிலியம், கேட்டை, ரேவதி என்ற மூன்று நட்சத்திரங்களின் நாயகன்.

ஜாதகத்தில் உச்சம் அல்லது ஆட்சி பெற்று, சுபக்கிரகங்களோடு சேர்ந்திருந்து இவனது தசை அல்லது புத்தி நடக்கும்போது, அந்த ஜாதகரை உன்னதமான நிலைக்கு உயர்த்திவிடுவான் புதன்.

பெருந்திறல் புதனெனும் பெயரினான் என்று பாகவத புராணம், புதனது ஆற்றலைப் போற்றுகிறது. புதனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விங்கம் காசியில் இருக்கிறது.

கிரகபதி என்றும் இவனுக்குப் பெயருண்டு. ஞானி என்றும் கூறப்படுவான்.

புதம் ஆச்ரயமாமி ஸத்தம் என்று தொடங்கித் தம் கீர்த்தனத்தில் புதனுடைய பிரபாவங்களைச் சொல்லுகிறார் தீட்சிதர். சீரும் செல்வமும் வழங்குவோன் என்றும், எப்போதும்

அனந்தத்தோடு விளங்குபவன் என்றும் கூறுகிறார். புது மந்திரம் ஜபித்தால் கவிபாடும் திறன் வரும் என்பது பெரியோர் கூற்று.

அறிவை அளிப்பவனாதலால், புத்தி தாதா என்றும்' தனம் தருவோனாதலால் தனப்ரதன் என்றும் இவன் பாராட்டப்படுகிறவன்.

காக்கும் கடவுளின் திருவருளை நமக்கெல்லாம் வாரி வழங்கும் ஆற்றல் படைத்த புதனை, இதயத்திலே இருத்தி வழிபடுவோம். நம்மை அறிவாற்றல் மிக்கவராக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை புரிவோம்.

குரு (வியாழன்)

(தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் ஆசாரியன் பொன்னன் முவலகங்களின் புத்தி சக்தியாக விளங்குபவன்' அந்த பிருஹஸ்பதியை வணங்குகிறேன்)

தெய்வீக அறிவுக்கும் - வேதாந்த ஞானத்துக்கும் - முக்கரணங்களின் தூய்மைக்கும் மூலப்பொருளாக உள்ள கிரகம் வியாழன்.

ஒளி படைத்த மேதைகளையும், பிரும்மத்தை உணர்ந்த ஞானிகளையும், பக்தர்களையும், பரமாச்சாரியர்களையும், புண்யசீலர்களையும், புனிதப்பிறவிகளையும் தோற்றுவிப்பவர் இவரே.

மதம், மதக் கோட்பாடு' நீதி, நீதி வழிநடப்பு' மகிழ்தல், மகிழ்வித்தல்' செல்வம் திரட்டுதல், சேமித்தல் - இவையனைத்துக்கும் மூலகர்த்தா இவரே ஆவார்.

பலம் படைத்த இவரது தசை இளமையில் வந்தால், கல்வியில் முதல்நிலை உண்டாகும்' நடுவெயதில் வந்தால் சகல பாக்யங்களும் ஏற்படும்' வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதியில் வந்தால் சந்ததிகள் செழிப்பார்கள்.

அந்தணர்களுக்கும், பசுக்களுக்கும் ஆதிமூலம் இவரே.

இரதங்கள், அஸ்வங்கள், மத்தகஜங்கள் ஆகியவற்றைச் சித்தரிப்பவர் இவர்.

உடல் வலிமையும், உள் வலிமையும் ஒருங்கே தருபவர் இவர்.

தலைவணங்காத் தலைமைப் பதவியைத் தந்திடுவார். மாபெரும் சாதனைகளைச் செய்ய வைத்து மனிதகுல மாணிக்கமாகத் திகழ வைப்பார்.

நாட்டை ஆள வைப்பார். நல்லோருடன் சேர வைப்பார். புதுப் புது உத்திகளைக் காண வைப்பார்.

மென்மைக்கும் தண்மைக்கும் வித்தாவார் இவர்.

விவேகத்தை அளிப்பார்' வித்தைகளில் வல்லவர் ஆக்குவார்' அந்தஸ்தையம் ஆற்றலையும் வழங்குவார்.

சிம்மக் குரலைத் தந்து பலரையும் பணிய வைக்கும் ஆற்றலைத் தருவார்.

மஞ்சள் நிறத்தவர்' மந்தகாச முகத்தவர்' இனிப்புப் பிரியர்' சாத்வீகக் குணத்தவர்.

உடலில் சதை இவர்' வாதம், பித்தம், கபம் ஆகியவற்றில் கபத்திற்கு உரியவர் இவர்.

பொன்னன் எனும் பெயர் படைத்த இவரது உலோகமே பொன்தான்.

புத்பராகக் கல்லுக்குரியவர்.

கஜானாவை (வங்கியை) விளங்க வைப்பவர்.

ஆண் கிரகம் இவர். பஞ்சபூதங்களில் ஆகாயம் இவர். வடகிழக்கு இவரது திசை.

மிக மிக மேலான சுபக் கிரகம் இவர்.

தனுசு, மீனம் ஆகிய ராசிகளுக்குரியவர்.

கடகம் உச்ச வீடு' மகரம் நீச வீடு.

பகலில் பலமிகுந்த இவர், தனது பார்வையால் இதர கிரகங்களுக்கும் பலத்தைத் தருபவர்.

சந்திரன், அங்காரகன், சூரியன் மூவரும் நண்பர்கள். புதனும், சுக்ரனும் பகைவர்கள்.

புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்ற மூன்று நட்சத்திரங்களுக்கும் நாயகன் இவர்.

ஜாதகத்தில் ஏனைய கிரகங்களின் நிலை சற்ற ஏறத்தாழ இருந்தாலுங்கூட, இவர் ஒருவர் மட்டும் உயர்ந்திருந்தால் போதுமானது, நாம் உயர்வதற்கு.

பிருஹஸ்பதி என்ற, சொல்லின் பொருள் ஞானத் தலைவன் என்பதாகும்.

தேவகுருவான இவர் சாந்தமான உருவுடையார்' சதுரப் பீடம் இவருடையது. பீதாம்பரர், வாகீசர் என்றெல்லாம் தீருநாமங்களுடைய இவர், லோகபூஜ்யர் என்றும், கிரகாதீசர் என்றும் சிறப்புப் பெயர்களும் கொண்டவர்.

தீட்சிதர், ப்ருஹஸ்பதே தாராபதே என்று தொடங்கிப் பாடும் கீர்த்தனையில் மகத்தான பலமுடையவர் என்றும், கற்பகம் போல் அஞள் புரியும் வள்ளல் என்றும், இரக்கமுள்ளவர்

என்றும், பரிசுத்தமானவர் என்றும், நீதிகளின் நிலைக்களம் என்றும் வருணிக்கிறார். இவர் எழுதிய நீதி நூல் உண்டென்றும், அது இக்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

சகல சக்திகளையும் அளிக்கும் சகல வல்லமை படைத்த வியாழ தேவனை வழிபடுவோர்க்குக் குறையேது?

சுக்ரன் (வெள்ளி)

(பனி, மூல்லை, தாமரைநூல் போன்ற வெண்மையான நிறமுடையவன்' அசுரர்களின் குரு' எல்லாச் சாத்திரங்களையும் உரைப்பவன்' பிருகுவின் புதல்வன். அந்தச் சுக்ரனை வணங்குகிறேன்)

சகல கலைகளுக்கும் காரகன் சுக்ரன்.

அழகன்' அழகு ரசிகன்' அனைத்து இன்பங்களுக்கும் வித்தானவன்' விநோதன்.

காதலின் பிரதிநிதி' கற்பனையின் ஊற்று' கவிமயமானவன்' களிப்பூட்டுபவன்.

மணம் இவன்' மலர் இவன்' மங்கை இவன்' அன்பு இவன்' ஆசையும் இவனே.

நடன நார்மணிகளை உருவாக்குவோன்' நாடகக் கலைஞர்களைத் தோற்றுவிப்போன்' வெண்திரைச் சலனப் படத்திற்கு ஆதாரம் இவன்' வித்தாரமான மெல்லிசைக்கு நாயகன் இவனே.

ஒரு பெண்ணின் இளம் வயதில் யோகமுள்ள இவனது தசை வந்தால், அவள் அரம்பையாக ஓளி வீசுவாள். ஓர் ஆணின் வாலிபப் பருவத்தில் இவனது ஆட்சி நடந்தால், அவன் தன் கவர்ச்சியால் எல்லா இன்பங்களையும் நூகர்வான்.

பெருந்தன்மை, ஒற்றுமை, மதிப்பு, மாபெரும் அதிர்ஷ்டம் அனைத்துமே சுக்கிரனால் வழங்கப்படும்.

குதிரைகள், யானைகள் ஆகியவற்றை விளங்க வைப்போன்' வியாபாரத்தில் ஆதாயத்தை தருவான்' வித்தைகளால் உலகத்தின் பார்வையைக் கவர வைப்பான்.

கண்களைப் பிரதிபலிப்போன்' ஜனன உறுப்புக்களைக் காப்போன்' சிற்றின்பத்தை நூகர வைப்போன்.

ஆவருக்குப் பெண்டிரின் கூட்டுறவை அளிப்பான்' காதலிலே வெற்றி தருவான்' ஊழியரால் உதவி பெற்றுத் தருவான்.

வாழ்க்கையின் வசதிகளை வாரி வழங்கும் ஆற்றலுக்கு நிகரற்றோன்' அணிமணிகளால் அழைக அதிகமாக்குவோன்.

நீர் நிலைகளில் சஞ்சரிப்போன்.

உடலில் வீரியம் இவன்' புளிப்புச் சுவையோன்' பல நிறமுடையோன்' ராஜஸ குணத்தோன்' வாதம், கபம் இரண்டுக்குமே உரியோன்.

வெள்ளி எனும் பெயர் பெற்றோன்' வெள்ளி உலோகத்துக்கு இவனே அதிபன்.

பஞ்ச பூதங்களில் நீர் இவன்' அந்தண இனத்தோன்.

வைரம் இவனுக்கே உரியது.

ஆண்-பெண் பிரிவில் பெண் இவன்' சுபக்கிரகம் ஆவான்' வியாழனுக்கு அடுத்த நிலை பெறுவோன்' நால்வகை உபாயங்களில் சாமத்திற்கு உரியோன்' தென்கிழக்குத் திசையோன்.

ரிஷைபம், துலாம் இரண்டும் சொந்த வீடுகள்' கன்னி நீச வீடு' மீனம் உச்ச வீடு' பரணி, பூரம், பூராடம் என்ற மூன்று நட்சத்திரங்களுக்கும் நாயகன் இவன்.

சனியும், புதனும் நண்பர்கள்' குருவும் செவ்வாயும் சமமானவர்கள்' மற்றையோர் பகைவர்.

வெண்டாமரை மலரோனான சுக்ரனின் யோகபலம் இருந்தால், வையகத்தில் பெற முடியாத இன்பம் இராது.

மிருத சஞ்சீவினி மந்திரத்தால் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் சக்தி படைத்தவன். மகரிஷி பிருகுவின் குமாரனான இவன், புலன்களை ஒடுக்கிக் கடுந்தவம் புரிந்த மாதவன். ஈசனால் அற்புதமான மந்திரங்கள் உபதேசம் செய்யப் பெற்றவன்.

சுக்ரனை வழிபடுவதற்கென்று சில விதி முறைகள் விசேடமாக உண்டு. பிருகு புத்திரன் என்பதால் பார்க்கவன் என்றும், கவி, வேத வேதாங்க பாரகன், பிரபு என்றும் பல திருநாமங்கள் இவனுக்கு உண்டு.

ஜாதகத்தில் களத்திர காரகனான இவனது சுப பலத்தைக் கொண்டே வாழ்க்கைத் துணைவி, சுகபோகம் முதலான முக்கிய அம்சங்கள் நிர்ணயிக்கப்படும்.

தீட்சிதர், ஸ்ரீ சுக்ர பகவந்தம் சிந்தயாமி ஸந்ததம் என்று தொடங்கும் கீர்த்தனத்தில் சுக்ர மகிமைகளைக் கூறுகிறார். இவன் மகா பண்டிதன் என்றும், நாட்டைக் கொடுப்பவன் என்றும், சகல சாத்திர விற்பனைன் என்றும், தத்துவ மேதை என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

சகல சுபீட்சங்களையும் வழங்கும் மகா பலம் பெற்ற சுக்ர பகவானைத் தினமும் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

சனி

(மை போன்று கறுத்தவன்' சூரியனின் குமாரன்' யமனின் தமையன்' சூரியனுக்கும் சாயாதேவிக்கும் பிறந்தவன்' மெதுவாகச் செல்லும் அந்தச் சனியை நமஸ்கரிக்கிறேன்)

நீண்டகால வாழ்வுக்கும் மரணத்துக்கும் காரகன் சனி.

வறுமை, கலகம், நோய், அவமரியாதை ஆகியவற்றை ஒருவர் அடைவதற்கு இந்தச் சனியின் சுப பலமற்ற நிலைதான் காரணமாக முடியும்.

சனி பலம் பெற்ற ஜாதகர் சர்வ சக்திகளையும் பெற வாய்ப்புண்டு. உழைப்பாளர்களையும், சுயநலமற்ற தியாகிகளையும், மாபெரும் தேசத் தொண்டர்களையும், சமுகநல் ஊழியர்களையும் உருவாக்கும் ஆற்றல் சனிக்கு உண்டு.

மண்ணுக்குள் புதைந்து கிடக்கும் பொருள்களை வெளிக்கொண்டும் தகுதியையும், அந்தத் துறையில் அறிவையும் அளிப்பவன் சனி.

ஜாதகத்தில் நல்ல நிலையில் சனி இருந்தால், அந்த ஜாதகர் ஒரு நாட்டுக்குத் தலைவராக வாய்ப்புண்டு. ஒரு நகரத்திற்காவது தலைமை தாங்கும் தகுதி உண்டாகும்.

பலம் பெற்ற சனி ஒருவருக்கு உலகியல் அறிவை வழங்குவான். வெளிநாட்டு மொழிகளில் பாண்டித்தியம் உண்டாகச் செய்வான். விஞ்ஞானத்தில் தேர்ச்சி உண்டாக்குவான். நீண்டகாலம் வாழ வைப்பான்.

இரும்புக்குக் காரகன் சனி. என்னைய்க்கும் பொறுப்பேற்பான். கறுப்புத் தானியங்களின் பிரதிநிதி. கருமை நிறுத்திற்கே உரித்துடையவன்.

இயந்திரங்களை ஓட்டும் திறனளிப்பவன்' இயந்திரங்களை உருவாக்கும் ஆற்றலையும் தருவான். விவசாயத் துறையில் ஈடுபடுத்துவான். பெரிய இயந்திரச் சாலைகளை இயக்குவோரின் ஜாதகங்களில் இந்தச் சனியின் பலம் நிறைந்திருக்கவே செய்யும்' சந்தேகமில்லை.

கிரகங்களில் சேவகன் இவன். உடலில் நரம்பு இவன். கொடிய மனத்தோன், கல்நெஞ்சன் என்றெல்லாம் கூறப்படுவான். ஆனால் ஜாதகத்தின் உச்சமாகவோ ஆட்சியாகவோ இருந்து சுபக்கிரக சேர்க்கை அல்லது பார்வையைப் பெற்று, சுய ஆதிபத்யம் அடைந்து, சுப வீடுகளில் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட ஜாதகர்களை இமாலய உச்சி என்பார்களே, அந்த அளவுக்க உயர்த்தி விடுவான்.

வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்றில் வாதம் இவன். தாமச குணத்தோன். நீலக்கல்லுக்கு உரியவன். காடு மலைகளுக்கு உரியவன். கீழ் நிலையோர் தங்கும் இடங்களைத் தனது இடமாகக் கொண்டிருப்பான்.

ஆண், பெண், அலி என்ற பிரிவில் அலியாவான். அந்த அலியிலும் ஆண் அலி இவன். ஊழியர்களைப் பிரதிபலிப்போன். பஞ்ச பூதங்களில் காற்று இவன். மேற்குத் திசைக்கு உரியோன். பாபக்கிரக வரிசையில் முக்கியத்துவம் உள்ள ஒருவன். நால்வகை உபாயங்களில் பேத உபாயத்துக்கு உரியவன்.

துலாம் உச்ச வீடு' மகர கும்பங்கள் சொந்த வீடுகள்' பூஷம், அனுஷம், உத்தரட்டாதி என்ற நட்சத்திரங்களுக்கு நாயகனாவான்.

புதன், சுக்ரன் இருவரும் சனிக்கு நண்பர்கள். செவ்வாய், சூரியன், சந்திரன் மூவரும் பகைவர்கள்.

காசிக்குச் சென்று விங்க பூஜை செய்து இறை வரத்தால் கிரக வரிசையில் ஒருவனானான்.

ஒற்றைக்கால் சிறுத்தவன்' அதனால் மந்த நடை நடப்பான். இதனாலேயே மந்தன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

ஆகமங்கள் இவனைப் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன.

காகம் ஏறும் தம்பிரான் என்று தோத்திரப் பாடலில் அழைக்கப்படுகிறான்.

காரி, முடவன் என்றவாறு பல பெயர்கள் இவனுக்கு உண்டு.

தீட்சிதர், திவாகர தநுஜம் சனைச்சரம் என்று ஆரம்பித்துப் பாடும் கீர்த்தனையில், காலனின் கைத் தண்டத்தால் அடிப்பட்டுக் கால் முடமானவன் இவன் என்றும், மிகவும் துணிவுடையோன் என்றும், சிவபெருமானின் அருள் பெற்றோருக்கு எல்லா நலன்களையும் வழங்குவான் என்றும், கருணைக்கடல் என்றும், வேண்டி வருவோர்க்குத் தண்ணருள் புரிவோன் என்றும் கூறுகிறார்.

பலவித கொடுமைகளுக்கும் காரணபூதனாக உள்ள சனியை வழிபட்டுப் போற்றினால், நிவாரணம் உண்டாகத் தடையில்லை. மேலும் சனி பகவான் என்று வருணிக்கப்படும் இந்தக் கிரகத்தை இடைவிடாமல் தியானம் செய்வோர்க்கு நிச்சயமாக நலன்கள் உண்டாகும்.

ராகு

(பாதி உடல் கொண்டவன்' பெரும் வீரன்' சுந்திர சூரியர்களைப் பீடிப்பவன்' அசுரஸ்திரியின் கர்ப்பத்தில் உதித்தவன்' அந்த ராகுவைப் பணிகிறேன்)

அரசாங்கத்தின் பதவி, புகழ் ஆகியவற்றைப் பெறுதற்கும், அதிகார ஆற்றலை அடைவதற்கும் உதவி புரிவான் ராகு.

உலகியல் விஷயங்களில் அறிவைத் தருவான்' உள்ளத்தில் தெளிவைத் தருவான். அங்குமிங்கும் சுற்ற வைப்பான். அனைத்துலகிலும் பயணங்கு செய்ய வைப்பான்.

ஒருவரது ஜாதகத்தில் ராகு பலம் பொருந்தியிருந்தால், எப்படியாவது அவர் வாழ்வில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விடும்.

ராகுவுக்குச் சுப பலம், பாப பலம் இரண்டுமே ஏற்பட்டிருக்குமானால், அப்படிப்பட்ட ஜாதகர்களுக்கு ராகு உயர்வைத் தந்தாலும் அந்த உயர்வுக்கு ஏமாற்றுதல், பொய் சொல்லுதல், கள்ள வழியில் நடத்தல் ஆகியவை அடிப்படைக் காரணங்களாக அமையும்.

பலம் பெற்ற ராகு, ஓர் ஆண் மகனுக்குப் பெண்கள் மூலம் சுகத்தையும் செல்வத்தையும் சேர்த்து வைப்பான்.

குதாட்ட மன்னாக்களைத் தோற்றுவிப்பவன் ராகு. ஸ்பெகுலேஷன் துறை மூலம் ஒருவனைக் கோஸல்வரனாக்குவான் ராகு.

பள்ளிக் கல்வியில் இடையூறுகளை விளைவிப்பவன் ராகு. அவனது தசை பள்ளிப் பருவத்தில் வராமல் இருப்பது உத்தமம்.

சனி பகவானுக்கு என்னென்ன குணாதிசயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவை ராகுவுக்கும் பெரும்பாலும் பொருந்தும்.

சனியும் கறுப்பு' ராகுவும் கறுப்பு. சனியும் ஒரு பாபக்கிரகம்' ராகுவும் அப்படியே.

சுய பலம் பெற்ற சனி ஒருவருக்கு எந்த அளவுக்கு உயர்வைத் தருவானோ, அந்த அளவுக்கு ராகுவும் உயர்வைத் தருவான்.

ஆண், பெண் இனப் பிரிவில் அலியாவான் ராகு.

தாமஸ குணத்தோன்.

தென்மேற்குத் திசைக்குரியோன். பஞ்ச பூதங்களில் வானம் இவன். நீச பாழைகளுக்கு உரியோன். குரூர சுபாவமுள்ள இவனுக்குப் புளிப்புச்சவை மிகவும் பிடிக்கும்.

கோமேதக ரத்தினம் அணிவோருக்கு நலன் புரிவோன்.

உ_லோகங்களில் கருங்கல் இவன்.

விருச்சிகம் உ_ச்ச வீடு' ரிஷபம் நீச வீடு' கன்னி சொந்த வீடு.

இந்துக்கள் அல்லாதோர் இனத்துக்குரிய ராகு, இன்றைய உ_லகின் வெளிநாட்டுக் கலப்புக்கு வித்தாவான்.

தந்தைவழிப் பாட்டனாருக்குக் காரகன் இவன்.

தடிப்பான பேச்சைப் பேச வைப்போன். மிலேச்ச சகவாசம் கொள்ள வைப்போன்.

சர்ப்பங்கள், விதவைகள் ஆகியோரைப் பிரதிபலிப்போன்.

புதன், சுக்ரன், சனி ஆகிய மூவருக்கும் நண்பன்' குரு, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய மூவரும் பகைவர்கள்.

வாதம், கபம் இரண்டிலும் உபாதை தரக்கூடிய இவன் உடலில் எலும்பு ஆவான்.

பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதமெடுத்து, அதை அமர்களுக்குப் படைத்தபோது, அசுரனாகிய இவன் தேவனாக உருவெடுத்துக்கொண்டு, கதிரோனுக்கும் மதியவனுக்கும் இடையில் தேவர்கள் வரிசையில் அமர்ந்து அமுதமுன்ன ஆரம்பித்தான்.

அமுதத்தைப் பரிமாறியவர் மோகினி வடிவில் இருந்த திருமால். கதிரோனும் மதியவனும் மோகினியிடம் ராகுவைக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். உடனே மோகினி, அவன் தலையைச் சக்கரம் கொண்டு சீவினாள். அதனால் தலை வேறு உடல் வேறாகித் தரையில் விழுந்தான் ராகு. (தலையோடு ஒட்டி இரு கைகள் மட்டும் இருந்தன).

அமுதமுன்றதால் சாகாத நிலை பெற்ற ராகு, பாம்பின் உடல் பெற்று விட்டனாலும் குறித்துத் தவம் செய்து, கிரக பதவி அடைந்தான். இவனைச் சாயாக்கிரகம் என்பார். - இது புராணக் கதை.

தீட்சிதர் ஸ்மராம்யஹம் ஸதா ராஹ்யம் என்று தொடங்கிப் பாடும் கீர்த்தனையில், வியாதியைத் தீர்ப்பவன், விஷஜந்துக்களினால் ஏற்படும் அச்சத்தைப் போக்குபவன், அருள் பொழியும் ஓரவிழி நோக்கடையான் என்கிறார்.

உ_லகம் முழுவதும் சுற்றி உயர் புகழ் பெறவும், பலவித மொழியினரால் பாராட்டப்படவும், அதிகாரம் அந்தஸ்து ஆகியவற்றை அடையவும், பொருள் வளத்தில் செழிப்படையவும் அருள் பாலிக்கும் ஆற்றல் படைத்த ராகுவைப் போற்றி வழிபடுவோம்.

கேது

(புரசு மரத்தின் பூப்போன்ற செந்நிறம் கொண்டவன். நட்சத்திரங்கள்-கிரகங்களில் தலையானவன்' கோபி' கோபத்தின் உருவுடையோன். அந்தக் கேதுவைப் பணிகிறேன்)

மேலே குறிப்பிட்ட சுலோகப் பொருளின் ஒரு வாக்கியத்துக்கு ஒரு விளக்கம் தர வேண்டும். நட்சத்திரங்கள், கிரகங்கள் ஆகியவற்றின் சாரங்களின் இடைவெளியினை அளக்க அளவுகோல் போல் இருப்பதால் அவர்களின் மஸ்தகம் - தலையானவன் என்று பொருள்.

வேதவேதாந்த அறிவு நுப்பங்களுக்கும், மோட்சத்திற்கும், எந்த ஒரு பிரச்சனையிலிருந்தும், விமோசனம் பெறுவதற்கும் காரகத்துவம் உள்ளவன்.

பரந்த உலகத்தில் நானுக்கு நாள் விரிவடைந்து கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞான-மெய்ஞ்ஞானத் துறைகள் அனைத்தையும் தன் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடக்கி ஆளுகின்ற ஆற்றல் உடையவன் கேது.

சிவபக்தியில் பிரியமுடையோன். செல்வத்தின் நாலாவிதக் கூறுபாடுகளோடு தொடர்புடையவன்.

அத்தமான தவவேள்வியில் ஈடுபடுத்துவோன்.

எளிமை, கடுமை இரண்டுக்கும் உடையோன்.

மதக் கோட்பாடுகளிலும், பக்தி நெறிகளிலும் சிந்தனையைச் செலுத்த விடுவோன்.

உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுவிப்போன். சுபீட்சம், செளபாக்யம், சுகபோகம் அத்தனையையும் அளிப்போன்.

வியாதியிலிருந்து நிவாரணம் தருவான். பகைவரை முறியடிக்கச் செய்வான். தேர்ந்த மருத்துவர்களை உருவாக்குவான். பசியை உண்டுபண்ணுவான். உறவை ஊட்டுவான். கண் நோய்க்கும், புண்ணுக்கும் காரணமானவன். காய்ச்லை ஏற்படுத்துவான். நாய், மான், கழுகு, சேவல், கொம்புள்ள பிராணிகள் ஆகியவற்றிற்குக் காரகத்துவம் உடையவன் ஆவான்.

சுப பலம் பெற்றிருந்தால் மேற்கூறப்பட்ட சிறப்பு அம்சங்களில் விசேஷத்துவத்தை அளிக்க ஒரு நானும் தவற மாட்டான்.

பலவீனம் உள்ள கேது உடல் வலிமையை உண்டுபண்ணுவதுடன், மனநோயையும் ஏற்படுத்துவான். விபத்துக்களையும், தகாத சகவாசத்தையும் ஏற்படுத்தித் தொல்லை கொடுப்பான்.

தாய் வழிப் பாட்டனுக்குக் காரகன் இவன்.

ஓருவருடைய ஜாதகத்தில் கேதுவின் பலம் நிறைந்திருக்குமானால், இகம், பரம என்ற இரு உலகங்களிலும் சுகம் பெறச் செய்வான்.

அங்காரகனுக்கு உரிய பலன்கள் கேதுவுக்கும் பொருந்தும்.

செந்நிறத்தோன். கலப்பு நிறத்தோனும் கூட. ஆண், பெண், அலி என்ற பிரிவில் அலி ஆவான். தாமஸ குணத்தோன்.

பஞ்ச பூதங்களில் ஜூலம் இவன். நீச பாலைகளில் தேர்ச்சியளிப்போன். புளிப்புச் சுவைப் பிரியன். குரூர சுபாவத்தோன்.

விருச்சிகத்தில் உச்சமானவன்' ரிஷபத்தில் நீசமானவன். மீனத்தைச் சொந்த வீடாகக் கொள்வோன்.

வைடுரியம் இவனது ரத்தினம்.

பாபக்கிரகங்களுள் ஓருவனாக்க கருதப்படும் இவன், பாப விமோசனத்துக்கும் அதிபதியாவான்.

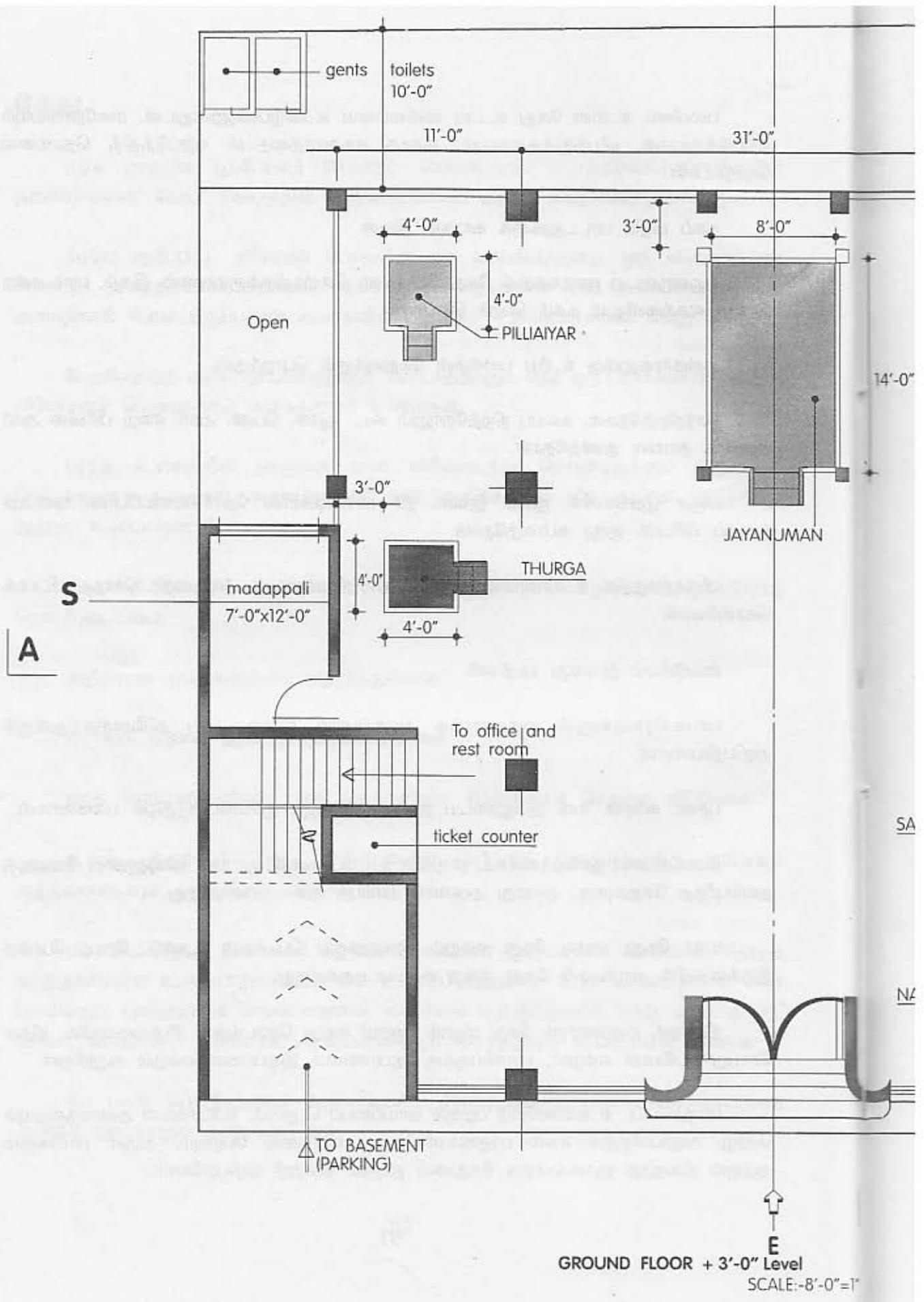
புதன், சுக்ரன், சனி இவனுடைய நண்பர்கள்' குரு, குரியன், சந்திரன் பகைவர்கள்.

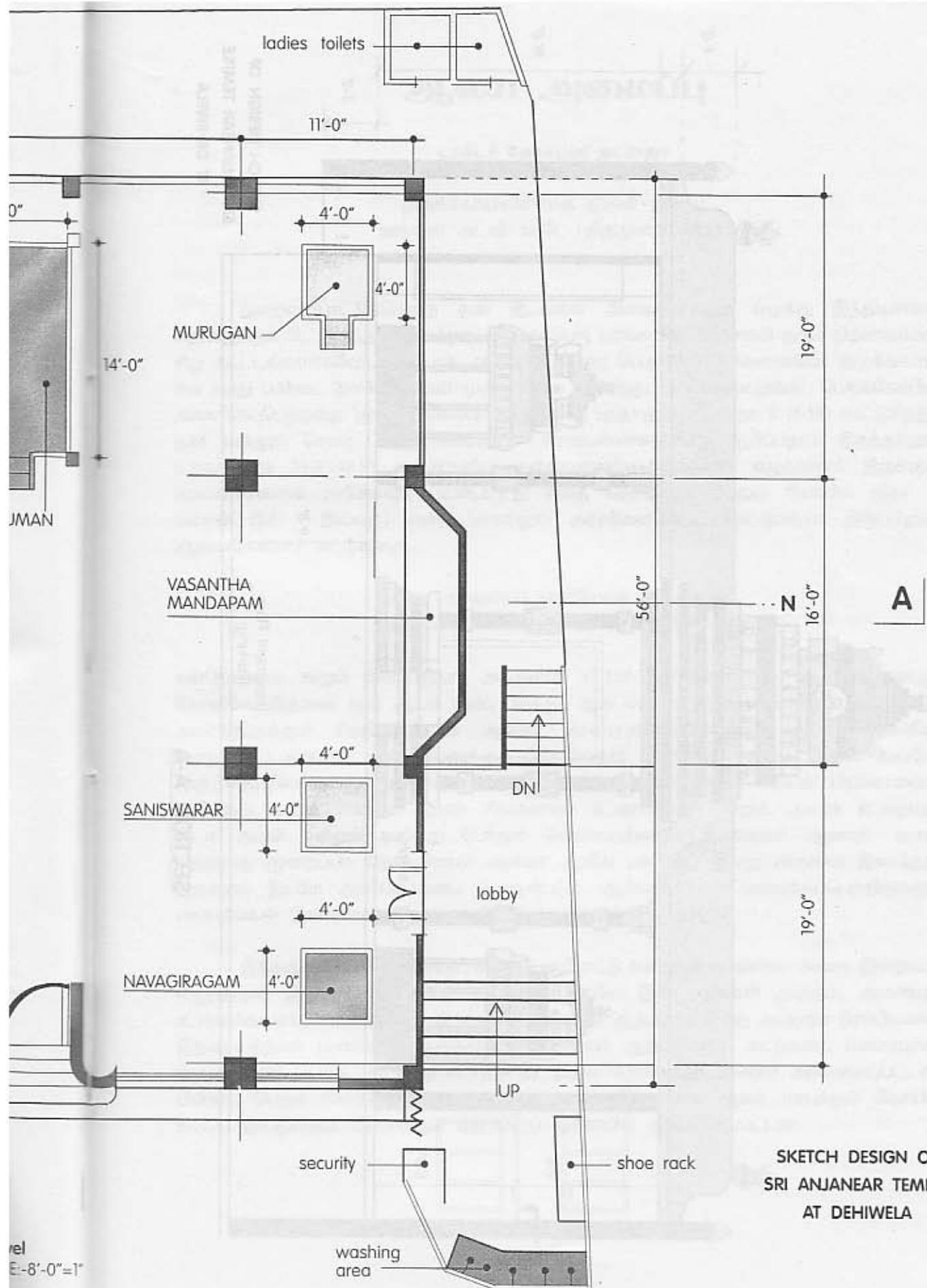
மோகினியால் துண்டிக்கப்பட்ட ராகுவின் உடம்புதான் கேது. மகா விஷ்ணுவை வேண்டித் தவம்புரிந்த கேதுவுக்கு, அவரது அருளால் பாம்புத் தலை அமைந்தது.

மகா கேது, ஸர்வ கேது என்றும் இவனுக்குப் பெயர்கள் உண்டு. கொடி போன்ற இருக்கையில் அமர்பவன் கேது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

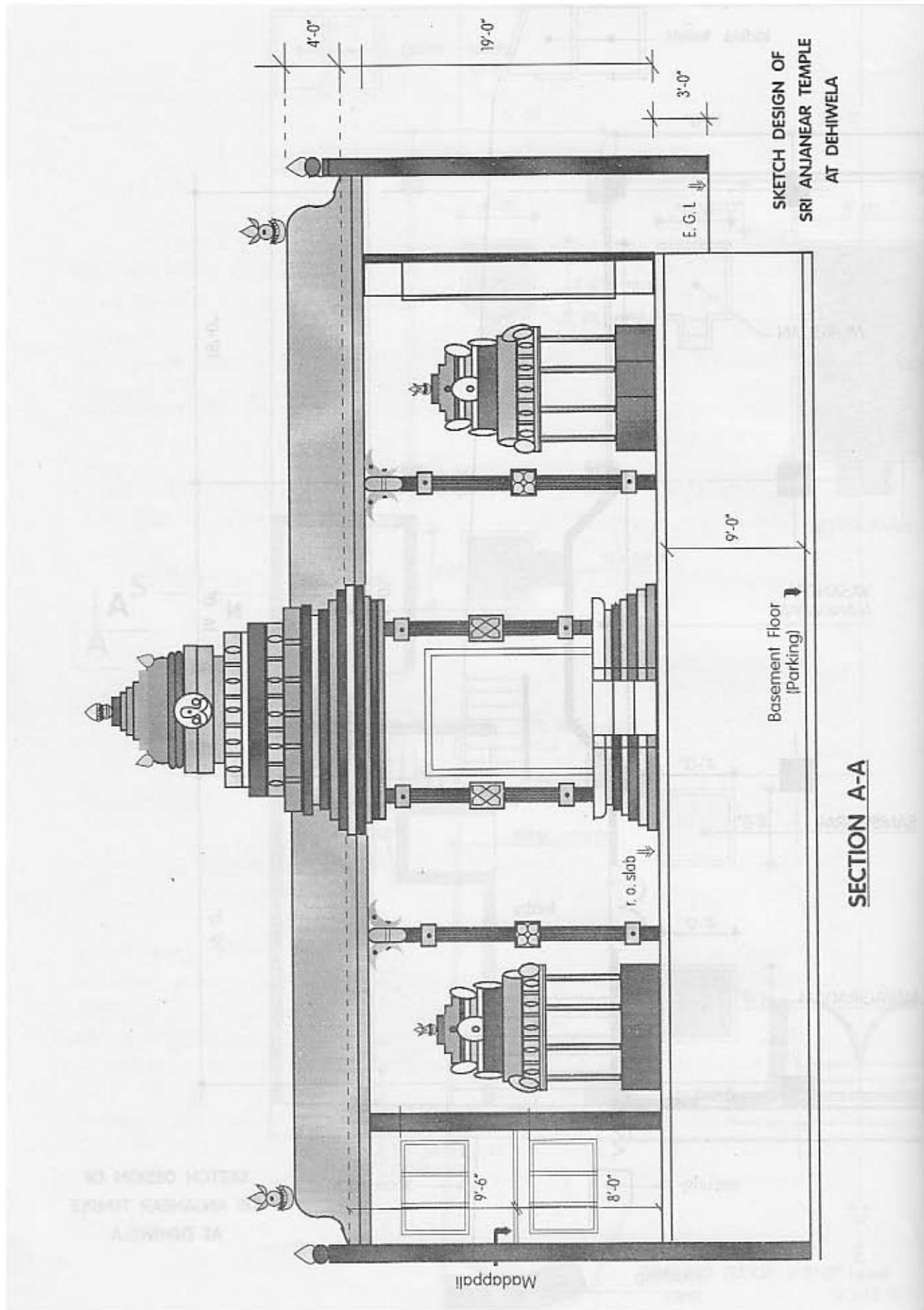
தீட்சிதர், மஹாஸூரம் கேது மஹம் பஜாமி என்று தொடங்கும் கீத்தனையில், மிக்க கோபமுடையோன் என்றும், ஞானியருக்கு ஆயரணமாக இருப்பவன் என்றும் கூறுகிறார்.

பலதரப்பட்ட உலகின்ரோடு பழகும் வாய்ப்பைப் பெறவும், சுபிட்சங்கள் அனைத்தையும் பெற்று அனுபவித்துச் சகல பந்தங்களிலிருந்து விடுதலை பெறவும், அருள் பாலிக்கும் ஆற்றல் நிறைந்த ஞானகாகரன் கேதுவை நானும் போற்றி வழிபடுவோம்.

SKETCH DESIGN OF
SRI ANJANEAR TEMPLE
AT DEHIWELA

ஆலய அமைப்பு

டாக்டர் தேவையுதி நடராஜா

திருக்கோயில்லாத திருவி லூரும்
ஊரல்ல அடவி காடே (திருமுறை 6:95:5)

இறைவழிபாட்டுக்கெனத் தனி இடங்கள் அமைக்கப்படும் வழக்கு இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டே இருந்து வந்துள்ளது. இவை பெரு மரங்களின் கிளைகள் தரும் நிழலாகவோ, சிறு கட்டாங்களாகவோ, சிறப்பாக அமைக்கப்பெற்ற பெருங்கோயில்களாகவோ இருக்கலாம் என நமது பண்டை இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. சிவபெருமானுக்குப் பெருங்கோயில் அமைக்கப்பெற்றதை 'முக்கட் செல்வர் நகர்' என்ற புறநானுாற்றுத் தொடர் (6:18) காட்டுகிறது. நகர் என்னும் சொல் பட்டணங்களையும் அரண்மனைகளையும் குறிப்பதாக இருந்தாலும் (புறநானுாறு 23:9'148:8), உயிர்களின் தலைவனாகிய இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் ஆலயங்களைக் குறிக்கவும் பயன்பட்டது எனத் தெரிகிறது. மேலும் கோயில் (கோ = அரசன் இல் = இல்லம்) என்ற சொல்லும் அரண்மனையைச் சுட்டுவதாக இருப்பினும் ஆலயங்களைச் சுட்டுவதை,

பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோவிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்

என்றெல்லாம் கூறும் சிலப்பதிகார அடிகளால் (5:169-170) உணரலாம். ஆலயம் என்பது கோவிலே. இதனை ஆல் ஆயம் எனப் பிரித்து, ஆல் என்பது ஆலமரம் என்றும், அதன் கீழ் அமர்ந்திருக்கும் சிவபெருமானே ஆலமர் செல்வனாகப் பண்டை இலக்கியங்களில் போற்றப்பட்டதாகவும், பின் சிவனுக்குக் கோயில்கள் அமைத்த காலகட்டத்தில் அவனே முத் தொழில்களையும் புரிபவன் எப்பதால் படைத்தல் தொழில் புரியும் பிரம்மாவைக் குறிக்கும் அயன் என்னும் நாமம் சிவனையும் உணர்த்தும் என்றும், அயன் உறையும் இடம் அயம் என்றும் வலிந்து பொருள் கொள்பவர்களும் உள்ளனர். ஆனால், சைவ சித்தாந்த முறைப்படி நோக்கினால் ஆன்மா ஆகிய பசு (ஆ) இறை அருளில் இலயித்து இருக்கும் இடமே ஆலயம் எனப் பொருள்படும். ஆலயங்களில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் வாகனங்கள் இவ்வுண்மையைக் கூறிநிற்கும் சின்னங்கள் ஆகும்.

இந்துக்களின் கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டு மன்றங்கள் அல்ல. அவை இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் திவ்வியத் தலங்கள். எனவே இத் தலங்கள் அழகும், அலையும் உள்ளங்களையும் மனங்களையும் அமைதிப்படுத்தும் ஆற்றலும், இறை அருளும் நிரம்பியவை. இதனாலத்தான் பண்டைக் காலத்தில் கோயில்கள் ஆற்றங்கரை, கடற்கரை, மலையுச்சி, மலைச்சாரல், குகை, அடர்ந்து படர்ந்த மர நிழல் போன்ற இடங்களில் அமைக்கப்பட்டன. பின்னர், பெரும் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்ட காலத்தில் சைவ ஆகம மரபுக்கும் கோயிற் கட்டட இயலுக்கும் கலைக்கும் ஏற்படைய வகையில் அமைக்கப்பட்டன.

இராஜகோபுரம்

ஆகம விதிப்படி எழுப்பப்படும் ஆலயம் சுற்றுமதிலும் இராஜகோபுரம் எனப்படும் உயர்ந்த கோபுரமும் கொண்டிருக்கும். இக்கோபுரம் வெகு தூரத்தில் இருந்து பார்த்தாலே கோவிலையும், அங்கு உறையும் இறைவனையும் நினைவுட்டும். பிற கட்டடங்களுக்கு மேல் உயர்ந்து நிற்கும் கம்பீரமும் அதன் வடிவமும் ஒரு விங்கத்தைப் போன்று இருப்பதால் கோபுரம் தூல (ஸ்தூல) விங்கம் எனப் போற்றப்படும். அதனைக் காண்போர் விங்கமாகவோ இறைவனின் பிற திருமேனிகளில் ஒன்றாகவோ மதித்து வணக்கம் செலுத்துவர். இதனால், கோபுர தரிசனம் பாப விழோசனம் என்னும் பழமொழியும் வழக்கில் உள்ளது. இக் கோபுரத்தில் வகை வகையான சிற்பங்களைக் காணலாம் - தெய்வ வடிவங்கள், தேவர்கள் அசுரர்கள், பிற கணங்கள், மனிதர், மெய்யடியார்கள், பறவை இனங்கள், விலங்கினங்கள், புராண இதிகாசக் கதைகள் போன்று பிரபஞ்சத்தில் காணக்கூடிய எல்லாவற்றையும் காணலாம். அண்டங்களில் இன்னது உள்ளது இன்னது இல்லை என்று பாகுபடுத்த முடியாது. அங்கு நன்மையும் தர்மமும் உண்டு' தீமையும் அதர்மமும் உண்டு. கோபுரம் இறைவனையும் அவன் இவ்வண்டங்களிலும் அவற்றுக்கு அப்பாலும் வியாபித்து நின்று எல்லாவற்றையும் தாங்கும் தன்மையையும் உணர்த்துகிறது.

இராஜகோபுரத்தின் மேல்நிலை பொதுவாக மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது என ஒற்றைப்படை எண்ணில் அமைந்திருக்கும்.

- * மூன்று நிலைகள்: சாக்கிரதம் (விழிப்பு), ஸ்வப்னம் (கனவு), கஷைப்தி (சுழுத்தி அல்லது ஆழ்ந்த உறக்கம்) ஆகிய மூன்று அவத்தைகள்.
- * ஐந்து நிலைகள்: பஞ்சேந்திரியங்கள் (ஐம்பொறிகள்).
- * ஏழு நிலைகள்: பஞ்சேந்திரியங்களுடன் மனம், புத்தி என்னும் இரண்டு அந்தக்கரணங்கள் (உட் பொறிகள்).

ஒன்பது நிலைகள்: இந்த ஏழுடன் சித்தம், அகங்காரம் என்னும் பிற இரண்டு அந்தக்கரணங்கள். என ஒவ்வொரு எண்ணுக்கும் விளக்கம் உள்ளது. உயிரானது அவத்தைகள், இந்திரியங்கள், அந்தக் கரணங்கள் எனப் பலவற்றின் மூலம் புற உலகை அறிந்தாலும், அவற்றைப் புறத்தே நிறுத்தி உள்ளத்துாய்மையோடும் ஒருமைப்பாட்டோடும் பரம்பொருளை நாடவேண்டும் என்னும் தத்துவத்தை விளக்குகிறது இராஜகோபுரத்தின் மேல்நிலைகளின் எண்ணிக்கை. மேலும் எல்லா நிலைகளிலும் வாயில்கள் இருந்தாலும் தரைமட்டத்திலுள்ள வாயில் வழியாகத்தான் கோயிலின் உள்ளே நுழைகின்றோம். அதுபோல் நமக்குப் பல அகக்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் இருந்தாலும், மனம் ஒன்றுதான் கடவுள் நாட்டத்திற்குப் பயன்படுகிறது என்னும் கருத்தையும் இங்கு உணர முடிகிறது.

பிரகாரம் அல்லது வீதி

இராஜகோபுரத்தின் கீழ் அமைந்திருக்கும் வாசல் வழியே ஆலயத்துக்குள் நுழைந்தால் பிரகாரத்தை அடையலாம். இப் பிரகாரமும் ஒன்று, மூன்று, ஐந்து என ஒற்றைப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் மனித உடல் பற்றிய தத்துவக் கொள்கையுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையதாக உள்ளது.

- * ஒரு வீதி - பொதுவாக மனித உடலையும்
- * மூன்று வீதிகள் - பரு உடல், நூண்ணுடல், காரண உடல் ஆகியவற்றையும்
- * ஜெந்து வீதிகள் - அன்ன மய கோசம், பிராண மய கோசம், மனோ மய கோசம், விஞ்ஞான மய கோசம், ஆனந்த மய கோசம் ஆகியவற்றையும் குறிப்பவை.

இந்த ஜெந்து கோசங்கள் அல்லது உறைகள் ஒன்றினுள் ஒன்றாக அமைந்து, உள்ளே ஆனந்த மய கோசத்தில் உயிரும் அதனுள்ளே இறையும் அமைந்திருப்பதை விளக்குகின்றன.

மூலயத்தின் உள்ளமைப்பு

ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஆலய உள்ளமைப்பு இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று மனிதனின் இருதயத்தைப் போன்றது' இதனை இருதயப் பிரத்தம் என்பார். மற்றொன்று மனித உடலைப் போன்றது. இது சர்வப் பிரத்தம் எனப்படும். இதுவே பொதுவாகக் காணப்படும் அமைப்பு என்பதனை சேஷ்தவிரம் சர்வப் பிரஸ்தாரம் என்னும் வாக்கியம் மூலம் அறியலாம். மேலும் காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக இறைவனுக்குப் பூசனை செய்யும் பண்பினை அப்பார் சுவாமிகளும்,

புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தெ(ன்)
என்பெலா முருக்கி யெளியையை யாண்ட
சசனே மாசிலா மணியே

என மாணிக்கவாசகரும் பாடியுள்ளமை இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவதாகும்.

இந்த ஒற்றுமையைப் பல விதமாக விளக்குவதுண்டு:

1. மூறு ஆகாரங்கள்

மனித உடலில் ஆறு ஆதாரங்கள் அல்லது நிலைகள் உள்ளன (திருமந்திரம் 1676)' இவற்றுடன் கோவிலில் அமைக்கப்படும் ஆறு மண்டபங்களும் தொடர்புபடுத்தப் படுகின்றன.

மூதாரம்	மண்டபம்
மூலாதாரம் - மூலம்	சபா மண்டபம்
ஸ்வாதிஷ்டானம் - தொப்புழ்	அலங்கார மண்டபம்
மனிபூரகம் - மேல்வயிறு	ஸ்னபன மண்டபம்
அநாதகம் - நெஞ்சம்	மகா மண்டபம்
விசுத்தி - கழுத்து	அர்த்த மண்டபம்
ஆஞ்ஞை - புருவநடு	கருப்பக்கிருகம்

என்பது ஆலயத்தின் உட்பகுதிக்கும் மாணிட உடலுக்கும் உள்ள தொடர்பாகும். சபா மண்டபம் பல நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படும் இடமாகவும், அலங்கார மண்டபம் மூலவரின் வாகனம் ஓமகுண்டம் போன்றவற்றை உடைய பகுதியாவும், ஸ்னபன மண்டபம் யாகங்கள் வளர்க்கும் இடமாகவும், மகா மண்டபம் மூலவர் எழுந்தருளும் அல்லது உற்சவமூர்த்தி இருக்கும் இடமாகவும், இவற்றிற்கும் கருப்பக்கிருக்கத்தக்கும் இடையே அர்த்த மண்டபம் எனவும், மூலவரின் புனிதமான அறை கருப்பக்கிருக்கம் எனவும் கூறுவர்.

2. ஜந்து உறுப்புக்கள்

ஒரு மனிதன் தனது தலை, முதுகு, இடுப்பு ஆகிய உறுப்புக்கள் நிலத்தில் பொருந்தும்படி படுத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் மேலே தூக்கிக் குவித்து வைத்திருப்பது போல் கோவில் அமைந்திருப்பதாகவும் கூறுவதுண்டு. பிண்டமாகிய மனித உடலில் தலை, கழுத்து, மார்பு, நாடி, பாதம் என்னும் ஜந்து பிரிவுகளைக் கூறுவர். ஆலயத்தோடு ஒப்பிடும்போது,

தலை	கர்ப்பக்கிருகம்
கழுத்து	அர்த்த மண்டபம்
மார்பு	மகா மண்டபம்
நாடி	யாகசாலை
பாதம்	கோபுரம்
என விளக்குவர்.	

3. ஊனுடம்பாலயம்

திருமூலரும் உள்ளாம், உடல், வாய், உயிர், ஜம்புலன்கள் என்னும் ஜந்தினைக்கொண்டு உடலுக்கும் கோவிலுக்கும் உள்ள தொடர்பை,

உள்ளாம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளாற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளாத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளாப் புலனைந்தும் காளா மனிவிளக்கே

எனப் பாடுவர். திருவருளால் இறைவனைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர்களுக்கு இதயமே பெருமை வாய்ந்த கருவறை' ஊனால் ஆகிய உடம்பு ஆலயம்' ஜந்தெழுத்தை உச்சரிக்கும் வாய் கோபுர வாசல்' அவவுடலில் உறையும் உயிர் சிவலிங்கம்' கள்ள வழிக்கு மனிதனை இழுத்துச்செல்லும் ஜம்புலன்களும் அழகுமிக்க தீபங்கள் என்கிறார். எனவே,

ஆலயம்	உடல்
உள்ளாம்	கருப்பக்கிரகம்
வாய்	கோபுர வாசல்
பஞ்சேந்திரியங்கள்	தீபங்கள்
உயிர்	இறைவன்

எனத் தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றுடன் மேலும்,

நாக்கு

நந்தி

அண்ணாக்கு

கொடிமரம்

என்றும், உமிழ்நீர், இரத்தம், சுக்கிலம், மூளை, தசை, எலும்பு, தோல் என்னும் எழுவகைத் (சப்த) தாதுக்களும் பொதுவாகச் செங்கல், சுண்ணாம்பு, மணல், கம்பி, நீர் போன்ற கட்டுமானப் பொருள்கள் என்றும் விரிவாக விளக்குவர்.

முவகைத் தானம் (ஸ்தானம்)

உயிரானது உலகியல் அறிவு, உயிர் பற்றிய அறிவு போன்ற பாச ஞானம், பசு ஞானங்களால் அறிய முடியாத பரம்பொருளை அவனுடைய திருவடி ஞானமாகிய பதி ஞானத்தாலேயே அறியும். அவ்வாறு அறிந்ததும் பிறப்பென்பது பாலைவனத்து வெப்பத்தைப் போன்றது, உலகப் பொருள்களும் பந்தங்களும் பாலைவனத்தில் தோன்றும் கானல்நீர் போன்றன, இறைவன் திருவடிகளே அந்த வெம்மையில் இருந்து காக்கும் குளிர்ந்த நிழல் ஆகுமென உணர்ந்து அந்த நிழலில் நீங்காமல் இருக்க ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை உச்சரித்தல் வேண்டும். இதனை விளக்கும் சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் சிவபிரானின் நடராஜ வடிவம் ஜந்தெழுத்தால் அமைந்திருப்பதை உணர்ந்து, அதற்கான அங்கங்களையும் கைகளையும் சமர்ப்பணம் செய்து பஞ்சாட்சரம் ஒது வேண்டுவதை விளக்குகின்றன. அவ்வாறு விதிப்படி ஒதும் வேளையில் உடலிலுள்ள இதயம், தொப்பும், புருவநடு ஆகிய மூன்று இடங்களையும் முறையே பூசைத் தானம் (ஸ்தானம்), ஓம(ஹோம)த் தானம், தியானத் தானம் எனப் பாவித்து வழிபட்டால் இறைவன் ஆன்மாவில் விளங்குவான் என்று கூறுகின்றன. இங்கும் இறைவன் எழுந்தருளும் கோயிலாகவும் பூஜிக்கப்படும் இடமாகவும் மனித உள்ளம் இருப்பது வெளிவிடைமலை.

உள்ளம் பெருங்கோயில்

இக் கருத்தினை இறையடியார்கள் யாவரும் உணர்ந்திருந்தாலும் சிலர் தமது பாடல்களில் வெளிப்படையாக எடுத்துரைத்துள்ளனர். அப்பர் சுவாமிகள் நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் என்றும், திருஞான சம்பந்தர் உள்ளப் புண்டரிகத்து உள்ளிருக்கும் புராணர் கோயில் என்றும், சுந்தரர் உருகில் உள் உறைவானை என்றும் பாடியுள்ளனர். பூசலார் தமது உள்ளத்தில் பெருங்கோயில் எடுத்து, உரிய நந்நாளில் கும்பாபிஷேகமும் நடத்தியதைப் பெரியபூராணம் பக்திப் பனுவல்களால் பரவுகின்றது.

இத் தொடர் வலியுறுத்தும் உண்மைகள்

மனித உடலமைப்பையும் ஆலய வடிவமைப்பையும் இயைபுடுத்திய சான்றோர்கள் இந்த இயைபின் மூலம் நம் நல்வாழ்வுக்கான உண்மைகளை வலியுறுத்தியுள்ளனர். ஆனங்மாவின் உறைவிடமாக உடலையும் இறைவனின் உறைவிடமாக ஆலயத்தையும் சிறப்புறப் பொருத்தியதில் நாம் அக வழிபாட்டுக்கு உரியதாக நம் உடலையே கொள்வதன் சிறப்பை அறியலாம். தூய உள்ளத்துடன் நடத்தும் அக வழிபாட்டால் உயிரின் உயிராய் இலங்கும் இறைவனை உணரலாம். உடலைப் பரிசுத்தமாக்க, உடல் மாசு போக தூய நீரில் குளிப்பதுடன் மாயிசம், கள், போதைப்பொருள் போன்றவற்றையும் தவிர்த்தல் அவசியம்.

உள்ளமாகிய கருவறையையும் அவா, பொறாமை, பொய், வஞ்சகம் போன்ற அழுக்குகள் படிராமல் தூய்மையாய் வைத்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இறைவன் அதனைக் கோயிலாகக் கொள்வான். ஆலயம் புற வழிபாட்டுக்கு உகந்தது. அங்கு பலரும் வழிபட வருவதால் அது ஒரு சமுதாய அமைப்பாகவும் உள்ளது. எனினும் நாம் நம் உடலைப் பேணுவது போலவே ஆலயத்தையும் அதன் தூய்மையையும் அங்கு கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களையும் கடைப்பிடிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இதன்மூலம் நமது பண்பின் பெருமையையும் சைவத்தின் சீர்மையையும் நிலைநாட்டுவதோடு பிறவி எடுத்த பயணையும் அடையலாம்.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளோ உத்தமன் கோயில்கொண் டான்னன்று
உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின் நேனே.

நன்றி: கோலாலம்பூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில் மகா கும்பாபிஷேக மலர் 1995

வாழையடி வாழை என வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யான் ஒருவன்றோ வகையறியே னிந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச்சம் மதமோ
இதுதகுமோ? இதுமுறையோ? இது தருமந்தானோ
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளல் யான்உனக்கு
மகனலனோ நீனக்கு வாய்த்த தந்தைஅலையோ
கோழை உலகினிலுயிர்த்துயரம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருள்ளின் அருளொளியைக் கொடுத்தருளிப்பொழுதே

இராமலிங்க வள்ளலார் அருளியது

வெற்றி

ஸ்ரீ மாத்ரே நமஹ:

இந்து ஆலயங்களும் சமுதாயம் பணிகளும்

சிவாஜி அ.ப. முத்துக்குமார் குருக்கள்

அண்டரண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் படைத்தும், காத்தும், கரந்தும் அருள்புரிந்து வரும் ஈசன், பரமகருணையுடன் பஞ்சபூதங்களோடு பல லட்சம் ஜீவராசிகளையும் படைத்து அவற்றுள் நாயகமாக மானுடராகிய நம்மையும் சிருஷ்டித்து நாம் உய்யும்வண்ணம் தனு, கரண, புனாதி போக பாக்கியங்களையும் அருளியுள்ளார்.

இறைவன் கருணையுடன் அருளியுள்ள செல்வங்களையும் அருட்பேறுகளையும் கொண்டு இப் புவியில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, பக்தி நெறியில் நின்று, இறைவன் திருக்கழல் போற்றி, தெய்வத்தொண்டு செய்வதோடு, ஆன்ம நேயத்துடன் மனித குலத்துக்கும், ஏனைய உலக உயிர்களுக்கும் தொண்டுசெய்து வாழ்வதன் வழியே நமது மானிடப் பிறப்பானது பூரணத்துவம் பெறும். இதனால் மனித வாழ்வு புனித வாழ்வாகி, நம்மை வானுறையும் தெய்வத்துள் ஒருவனாய் உயர்த்தும் என வள்ளுவரும், மற்றும் பல அடியார்களும் கூறிச் சென்றுள்ளனர்.

அருளும் அறிவும்

மனிதரின் நல்வாழ்விற்குப் பக்தியாகிய அருளும், கல்வியாகிய அறிவும் மிக அவசியமாகும். கல்வி இம்மை வாழ்வுக்கான வசதிகளைத் தரவல்லது' ஆனால், அருள் என்னும் பக்தி நெறியோ இம்மை எனப்படும் இப் புவி வாழ்வுக்குத் தேவையான நலன்களைத் தருவதுடன் மறுமையில் இவ்வான்மாவிற்கு அழியாப் பேரின்பத்தையும், நிலைபேற்றையும் தரவல்லது. அறிவு, அருள் இவையிரண்டையும் தருவவர் இறைவனே' யாமோதிய கல்வியும், எம்மறிவும் தாமே பெற வேலவர் தந்ததனால் என்பது திருப்புகழ்.

அறிவு, அருள் ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு அண்டத்தில் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கும் பிரமத்தை, நம்முள்ளும் உணர்வதோடு, நடமாடும் உயிர்களிடத்திலும் அந்தப் பிரம்மத்தைக் கண்டு அவற்றுக்குத் தொண்டுசெய்து வாழ்வதே இந்த மானுடவாழ்வு என நமது தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. மக்களிடையே மன ஒருமைப்பாடு, பக்திநெறி ஆகியவற்றின் வாயிலாக ஆன்மாக்கள் பக்குவம் எய்த, இறைவனை நாடிச்செல்ல வேண்டிய அருள் களஞ்சியங்களாக மட்டும் ஆலயங்கள் திகழ்ந்தால் போதாது' சமுதாய அடிப்படையில் சிந்திக்கும்போது சராசரி மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வி, நல்லொழுக்கம், சகோதரத்துவம், மனிதநேயம், எவரிடத்திலும் இரக்கம், நோய் நீக்கம், வறுமை அகலல், ஆரோக்கிய வாழ்வு, மொழி, கலை, கலாசாரம், போன்றவற்றோடு பொருளாதார மேம்பாடு, தொழில் விருத்தி, கூட்டுத் தொழில், ஈடுபாடு போன்ற சமுதாய மேம்பாட்டுக் கூறுகளை மனித மனங்களில் வித்திட்டு வளர்க்கும் கேந்திரங்களாகவும் திருக்கோவில்கள் திகழ வேண்டும். பண்டைய காலங்களில் இவ்வாறுதான் ஆலயங்கள் இயங்கி வந்துள்ளன என்பதற்கு நிறைய சான்றுகள் உள்ளன.

கோயில்களில் சமூகசேவை

1. பண்டைய கால ஆலயங்களில் சமூகப்பணி

1.1 கோயில்களில் சமூகசேவை என்பது புதிதல்ல' ஆதிகாலம் தொட்டே அவை செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இச்சமூகப் பணிகள் இடைக்காலங்களில் விடப்பட்டு விட்டன.

1.2 இரண்டு அல்லது மூன்று அடி உயரமே உள்ள மூர்த்திக்குப் பத்து அடி உயரக் கோபுரமே போதுமா னது.' ஆனால், பாரத நாட்டில் இரண்டு மைல் சுற்றுளவுகளோடுகூடிய மதிற்சவர்களும், பிரகாரங்களும், வாணினாவிய கோபுரங்களும் அமைத்ததற்கு ஆகம சாஸ்திர விதிகளோடு சமுதாய மேம்பாட்டு நோக்கமும் இருந்தது.

1.3 பெருவெள்ளம், புயல் போன்ற இயற்கைப் பேரிடர்கள் ஏற்படும் காலங்களில் மக்கள் ஆலயங்களிலேயே தஞ்சம் புகுந்தார்கள். உதாரணத்துக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இராமேசவரத்தில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளம்.

1.4 போர்க் காலங்களில் ஆலய மதிற்சவர்கள் எதிரிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து மக்களைக் காத்தன.

1.5 சமுதாயத்துக்குத் தேவையான நல்ல விஷயங்களையும் பண்பாட்டு நெறிகளையும் பரப்பும் மையங்களாகவும் தேவைக்கேற்ப நூல்களைத் தயாரித்து அரங்கேற்றும் செய்யும் மண்டபங்களாகவும் ஆலயங்கள் பயன்படுத்தப் பட்டன. உதாரணம்: கந்தபுராண அரங்கேற்ற மண்டபம் குரக்கோட்டம் - ஆலயம் காஞ்சிபுரம், பெரியபுராண அரங்கேற்றும் தில்லை சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலயம்.

1.6 கலைகளை வளர்க்கும் கலைக்கூடங்களாக ஆலயங்கள் திகழ்ந்தன. சிற்பக் கலைஞர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு கட்டிடத்துறையும் சிற்பக்கலையும் சேர்ந்து வளர்ச்சியற்றன. திருமுறைகளை ஒதும் ஒதுவார்கள் மற்றும் வேத அத்யாயமை செய்யும் அந்தணர்கள் அனைவரையும் காத்ததோடு அவர்களுக்கு மானியங்களும் வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டன. இதன் காரணமாகப் பரதக்கலை, சங்கீதம் ஆகிய கலைகளில் ஒவ்வொரு வரும் அவர்தம் துறையில் சிறப்புறச் செயலாற்றி, அத்துறைகளைச் சிறந்து விளங்கக்கூடியது நாடும் மக்களும் நலம் பெற்றனர்.

1.7 இன்று பல்கலைக்கழகங்களில் செய்யப்படும் ஆய்வுகள் போன்றவை அன்றே இருந்து வந்துள்ளன. சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் ஆலயத்தில் சிறப்பு ஆய்வுத்துறை ஒன்று இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இதில் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்களைக்கொண்டு மருத்துவம், அரசியல், மொழி, பொருளாதாரம், பூமிநால், வான சாஸ்திரம் போன்றவற்றில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்த மன்னர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்து மான்யங்களும் வழங்கினர். அன்று சிதம்பரத்தில் ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கட்டடங்களின் ஒரு பகுதி இன்றும் உள்ளது. தற்போது வேறு காரணங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது.

1.8 மருத்துவார்தியில் ஆலயப் பிரசாதத்தின் (விபூதி) மூலமும், தீர்த்தத்தின் மூலமும், பிரார்த்தனைகளின் மூலமும் உடல் பிணிக்கும், உயிர் பிணிக்கும் மையமாகவும் ஆலயங்கள் செயற்பட்டுள்ளன.

1.9 வறுமை, துயர் துடைப்பு : பஞ்சம், தீ விபத்துப் பேரிடர் போன்ற துயர்களால் நலிவு ஏற்படும் காலங்களில் ஆலய கருவூலத்திலிருந்து பொன்னும், பொருளும் எடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு உணவுக்கும் உடைக்கும் மற்றத் தேவைகளுக்கும் ஆலயங்கள் உதவியுள்ளன. பின்னர் மக்களே கருவூலங்களை மீண்டும் நிரப்ப, இறைவனுக்குக் காணிக்கைகள் செலுத்த வந்துள்ளனர். அப்பரும் ஞானசம்பந்தரும் படிக்காச பெற்று வறுமைப்பினி நீக்கித் தொண்டாற்றியது உணர்த்தக்கது.

1.10 பெரிய ஆலயங்கள், கிராமங்களிலுள்ள சிறிய ஆலயங்களின் வளர்ச்சிக்கும், திருமுறைகள் சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் கிராம மக்களிடையே பரவச்செய்வதற்கும் அரும்பணி ஆற்றியுள்ளன.

1.11 சில முக்கிய வழக்குகளில் கோயில்கள் நீதிமன்றங்களாகவும் தர்மத்தைப் பரிபாலிக்கும் மையங்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளன. சுருங்கக்கூறின் ஓர் அரசு சமுதாயத்துக்கு எதை எதைச் செய்கிறதோ அவற்றையெல்லாம் பண்டைய காலத்தில் ஆலயங்களையே மையமாக வைத்து நம் முன்னோர்கள் செய்து வந்துள்ளனர்' இதனால் அன்று ஆலயங்கள் சமுதாயக் கேந்திரங்களாக விளங்கின.

2. இன்று உள்ள நிலை என்ன?

2.1 நாம் நமது முன்னோர்கள் வழியைப் பின்பற்றவில்லை. தெரிந்துகொள்ளவும், அதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபடவில்லை.

2.2 இந்துத் திருக்கோயில்கள் சாத்திரம், தோத்திரம், ஆகமம் ஆகியவற்றுடன் இறைவனுக்குப் பூஜைகள் நடத்தப்பட வேண்டிய இடம். இங்கு சமூகப்பணிக்கு வேலையில்லை என்ற கருத்தில் சமூகப்பணிகளைப் பூர்க்கணித்து விட்டோம்.

2.3 சமூகத்தில் பல சீர்கேடுகள் ஏற்படுவதற்கு இது வழிவகுத்துள்ளது. உதாரணமாக, தற்கால இளைய சமுதாயத்தினரிடையே சமயப்பற்று குறைந்துள்ளது. மதமாற்றும் போன்ற விரும்பத்தகாத செயல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. சமூகத்தில் குற்றச்செயல் எனும் பண்புகுறைந்த நடவடிக்கைகள் வீட்டிலும், நாட்டிலும் அதிகரித்துள்ளன.

2.4 திருவிழாக்களின்போது மக்கள் லட்சக்கணக்கில் பணத்தை ஆலய உண்டியல்களில் காணிக்கையாகச் செலுத்துகின்றனர். ஆனால் அவற்றில் ஒரு பகுதி கூட மக்களின் நலனுக்காகச் செலவுசெய்யப்படுவது கிடையாது. விழாக்காலங்களில் மழை, வெய்யில் ஆகியவற்றுக்கு ஒதுங்கி இளைப்பாறுவதற்குக்கூட ஆலயப்பிரகாரத்தில் வசதிகள் செய்துகொடுக்க முன்வருவதில்லை. இந்தியாவிலுள்ள ஆலயங்களைப் பாருங்கள். மக்களாது வசதிக்காக எத்துணை பெரிய மண்டபங்கள் கட்டிப் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்று ஒருசில ஆலயங்களின் போக்கு மாறி வருகின்றது. இது மிக வருத்தத்துக் குரியதாக இருக்கின்றது. சமய சமுதாய மையமாக இல்லாமல் வியாபார மையங்களாக

ஆலயங்கள் மாறி வருகின்றன. இச் செயல் சமயத் துக்கும் சமுதாயத் துக்கும் ஆரோக்கியமானதல்ல.

2.5 மக்களுடையேயுள்ள பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து சமூகத்தில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவேண்டிய ஆலயங்கள், இன்று தமக்குள் பிரச்சனைகளை வளர்த்துக்கொண்டு கோயில்பாடி ஏறி இறங்குவதற்குப் பதிலாகக் கோர்ட்டுப் படிகளில் ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களால் இந்தச் சமுதாயத்துக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட முடியும்?

3. இன்று நாம் செய்யவேண்டியது என்ன?

3.1 நமது முன்னோர்கள் ஆலயத்தை மையமாகவைத்து ஆற்றிவந்துள்ள சமூக, சமயப் பணிகளைத் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றை மீண்டும் தற்கால சூழ்நிலைக்கேற்ப ஆலயங்களில் நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும்.

இதற்கென ஆலய நிருவாக முறைகளில் சில மாற்றங்களைச் செய்து, சமயப்பணிக்குப் பகுதிகள் இருப்பதுபோல, கோயில்களில் சமூகப்பணிகளைக் கவனிக்கும் உப குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். அனுபவம் உள்ளவர்கள் அத்துறைகளில் இருக்கவேண்டும்.

3.2 சமயக்கல்வி : ஆலயங்களில் தற்போது தேவார, திருமுறை வகுப்புகள் மட்டுமே சமயக்கல்வியாக நடைபெறுகின்றன. இது போதுமானதல்ல. அடிப்படை இந்துசமயக் கோட்பாடுகள் போதிக்கப்பட வேண்டும். குழந்தைகளுக்கும், பெரியவர்களுக்கும் அன்றாட வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சைவசமய வாழ்க்கை நெறிகள் போதிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கான முழுப் பொறுப்புகளையும் வட்டார ஆலயங்கள் ஏற்று நடத்தி வைக்கலாம்.

3.3 சிறுசிறு நூல்களாக சமயவிளக்கத் தொடர் நூல்கள் அச்சிடப்பட்டு, எல்லா ஆலயங்களிலும் வழங்கப் படுவதற்கு ஆவன செய்யலாம்.

3.4 வாரம் ஒருமுறை பூசைக்குப் பின் சுமார் அரைமணி நேரம் சமய விளக்கங்கள் தரப்பட வேண்டும். மாதம் ஒருமுறை பெரியோர்களைக்கொண்டு சமயச் சொற்பொழிவுகளை நடத்தலாம். கூட்டுமுயற்சியால் சொற்பொழிவாளர்களை உருவாக்கலாம்.

3.5 கல்வி : கல்வி ஒரு சமுதாயத்தின் கண். கல்வியின் மேம்பாட்டிற்கு ஆலயங்கள் ஆற்றவேண்டிய பங்கு அதிகம் உள்ளது.

3.6 நமது ஆலயங்கள் வானளாவி நிற்கின்றன. ஆனால் நமது பள்ளிக்கூடங்களோ இன்னும் குடிசைகளாகவே இருக்கின்றன. தமிழ்ப்பள்ளிகளை மேம்படுத்துவதற்கு ஆலயங்கள் உதவ வேண்டும்.

3.7 ஏழை மாணவர்களுக்கு வருடந்தோறும் படிப்புக்கு வேண்டிய அனைத்து உதவிகளையும் செய்யலாம். ஒன்றிரண்டு மாணவர்களுக்கு உபகாரச்சம்பளம் வழங்கலாம். வட்டாரத்திலுள்ள சிறந்த ஏழை மாணவனை ஒவ்வொரு ஆலயமும் தத்தெடுத்துப் படிக்கவைக்கலாம்.

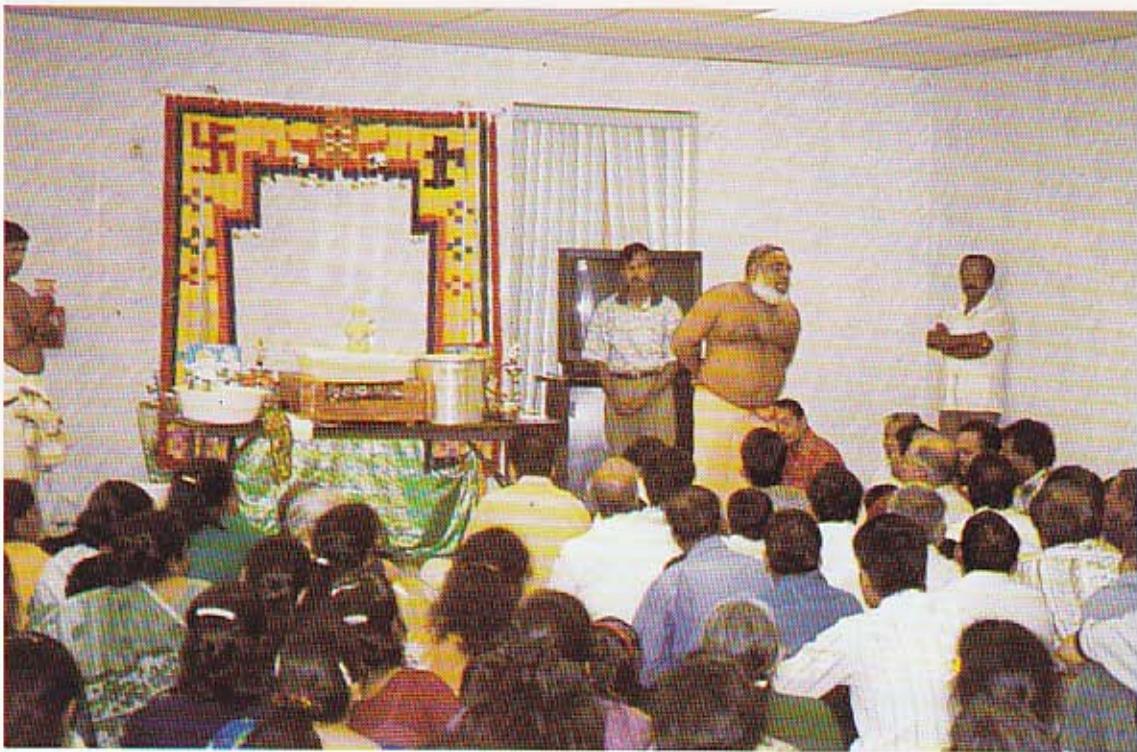
உலகத்தில் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு முதன்முதலில் உருவாக்கப்பட்ட சித்திரத் தேர் வெள்ளோட்டத்தில் அன்று வருகைத்தந்து சிறப்பித்த ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணமிஷன் இலங்கைக் கிளைத் தலைவர் ஸ்ரீமத் ஆத்மகணானந்தாஜி அவர்களும் திரு. தெ. ஈஸ்வரன் அவர்களும் சமுகமளித்து சிற்பாச்சாரியார் களை கெளரவிக்கும் நிகழ்ச்சியில் ஒரு பகுதி.

1997 ஜெந்தி விழா நிறைவேற்றும்போது சுவாமி அவர்கள் சமயகுரவர்களின் நல்லாசி பெறும் ஒரு காட்சி.

இந்தியாவில் சிறந்த சமயகுரவர்களுள் ஒருவரான ஸ்ரீ ஹரிபுத்திர சுவாமி அவர்கள் ஆலயத்துக்கு வருகை தந்தபோது ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி அவர்கள் அருள்ளை வழங்கும் காட்சி.

ஸ்ரீ சந்திரசேகர சுவாமி அவர்கள் கண்டாவுக்கு விஜயஞ்செய்தபோது, பக்தர்கள் முன்னிலையில் உரையாற்றுகையில் எடுத்த படம்.

3.8 ஆலய நூல்நிலையத்தில் சமய நூல்களுடன் படிவம் 5, படிவம் 6 க்கு வேண்டிய அதிக விலையுள்ள பாடப்படித்தகங்களை வைக்கலாம். வசதிகுறைந்த மாணவர்கள் இங்கு வந்து படிக்க உதவியாக இருக்கும்.

3.9 ஆலய மண்டபங்கள், உபயோகமில்லாத காலங்களில் படிப்பகங்களாகச் செயற்படுத்தப்பட்டால் பயனுண்டு. தேவையான மேசை, நாற்காலிகளை அன்பர்களின் நன்கொடையாகப் பெறலாம். வீட்டில் படிக்க வசதியில்லாத மாணவர்கள் இங்கு வந்து படிப்பார்கள்.

3.10 ஆலய நூல்நிலையங்களில் கணனி பொருத்தப்பட்டால் சொந்தமாகக் கணனியைப் பெற்றிராத மாணவர்க்கு உதவியாக இருக்கும்.

3.11 ஆலய மண்டபங்களில் குறைந்த கட்டணத்தில் விசேஷ வகுப்புகள் நடத்தி, நமது மாணவர்களுக்கு பரிட்சைத் தேர்வுக்கு உதவலாம்.

3.12 கிராமப்புற மட்டங்களிலுள்ள ஆலயங்கள் மண்டபங்களை மாணவர் விடுதிகளாக அமைத்தால், தோட்டப்புற மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆலயத்துடன் தொடர்புள்ள வாழ்க்கை முறை அமைவதால் அம்மாணவர்கள் சிறந்தவர்களாக உருவாக வாய்ப்புகள் உண்டு.

3.13 வசதியுள்ள ஆலயங்கள் தங்கள் வட்டாரத்திலுள்ள தமிழ்ப்பள்ளியைத் தத்தெடுத்துக்கொள்வதால் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் ஆலயத்தின்பால் நம்பிக்கையும், சமயத்தின்பால் பற்றும் உண்டாகும். சமய, சமூக ஒருமைப்பாடு ஏற்படும்.

3.14 ஓவ்வொரு ஆலயமும் தனது மொத்த வருடாந்த வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தைக் கல்விக்கு நிச்சயம் ஒதுக்கவேண்டும். திருவிழாக் காலங்களில் நாம் அனாவசியமாகச் செய்யும் வீண் செலவுகளைக் கணக்கிட்டால் வருத்துக்கு சுமார் ஐம்பது மாணவர்களை மேற்படிப்புக்கு அனுப்பலாம். வீண்செலவுகள், ஆடம்பரச் செலவுகளைக் குறைத்து சமூகப்பணிக்கு உதவிசெய்ய முன்வர வேண்டும்.

4. நலன் அபிவிருத்திப் பணி

4.1 ஆலயத்தைச் சார்ந்த வட்டாரத்திலுள்ள, ஏழை நிலையிலுள்ள குடும்பங்களுக்கு மாதந்தோறும் உணவுப் பண்டங்கள், உடைகள் மற்றும் தேவைப்படும் உதவிகளை ஆலயத்துக்குவரும் வசதியுள்ள அன்பர்களின் உதவியைக்கொண்டு வழங்க வேண்டும்.

4.2 நிச்சயமாக ஓவ்வொரு ஆலயத்துடனும் மருத்துவர்கள் பக்தராகத் தொடர்புடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களின் உதவியைக்கொண்டு மாதமொருமுறை ஆலய மண்டபங்களில் இலவச மருத்துவ ஆலோசனைகளையும், மருந்துகள், ஊட்ச்சத்து, உணவு போன்றவற்றையும் வழங்கி, ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கும் துணைநிற்க வழிவகைகளை உண்டாக்கலாம்.

4.3 இருதய சிகிச்சை, கணையம் மாற்றுதல் போன்ற பெரிய அறுவைச்சிகிச்சைக்கு ஒவ்வொரு ஆலயமும் காணிக்கை வகுல் செய்துகொடுத்தால் நம் நாட்டிலுள்ள பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களே இது போன்ற பிரச்சினைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளலாம்’ இந்து சமூகத்தினர் மற்றவர்களிடம் உதவிக்குக் கையேந்தும் அவஸ்திலை ஏற்படாது.

4.4 பிடி அரிசி தர்மம் என்று காஞ்சி முனிவர் அறிமுகப்படுத்திய தொண்டினை ஆலயங்களும் மேற் கொள்ளலாம். இதனால் வறுமை விலகுவதோடு சமுதாய ஒருமைப்பாடும் சகோதரத்துவமும் வளரும்.

க. கலை, கலாச்சாரம், ஆகமம்

5.1 சங்கீத வகுப்புகள், நாட்டிய வகுப்புகளோடு தவில், நாதஸ்வரக் கலைஞர்களை உருவாக்குவதற்கும் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். ஆலயத்தில் பணியாற்றிவரும் நாதஸ்வர, தவில் கலைஞர்கள் ஆலயப்பணி செய்வதோடு, இளைய கலைஞர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஆலய நிருவாகம் அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

5.2 எதிர்காலத் தேவைகளை நிறைவுசெய்யும் வகையில் ஆலய அர்ச்சகர்களை உருவாக்கவேண்டியது ஆலயங்களின் கடமையாகும். சிறந்த அர்ச்சகர்கள் ஆலயங்களில் தற்போது இல்லாமலிருப்பதே நமது சமயத்திற்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக உருவாகி வருகின்றது. இதனால் மக்கள் சரியான சமயசம்பந்தமான தகவல்களைப் பெற்றுமுடியாமல் குழப்பமடைந்து வருகிறார்கள். ஆகம பாடசாலைகளை அமைத்து குருக்கள் பயிற்சியை முறையாகச் சுமார் எட்டு வருடத்துக்குத் தரக்கூடிய அளவில் குருக்களை உருவாக்குவதற்கு அனைத்து ஆலயங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து கூட்டுறுமயற்சியில் ஈடுபட்டால் நிச்சயம் வெற்றி பெறலாம். இத்துணை ஆண்டுகள் இதனைச் செயற்படுத்த முடியாமலிருப்பதற்குக் காரணம் நம்மிடம் ஒத்துமை இல்லை என்பதால்தான்.

பரார்த்த வழிபாடு அனைவருக்கும் உரியது. பரார்த்த வழிபாட்டின் பயன் அனைவருக்கும் கிட்ட வேண்டும்’ அனைவரும் பயனடைந்தால்தான் பரார்த்த வழிபாடாகி ஆலய வழிபாடு முழுமை பெறும்.

அவனன்றி ஓர் அனுவம் அசையாது என்றும், இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொர் அசைவும் இறைவன் செயலே என்றும் இந்துக்களாகிய நாம் நம்புகிறோம். இறைவனே அனைத்தும் எனும்போது அவர் உறையும்’ திருக்கோயிலே அனைவருக்கும் புகலிடமாகவும் விளங்க வேண்டும். அத்துடன் சமுதாயத்திலுள்ள அனைத்துத் தரப்பினரின் தேவைகளையும் நிறைவுசெய்து, எல்லோர் நலனையும் பேணும் ஒரு கேந்திரமாக திருக்கோயில் திகழுவேண்டும் என்பதில் ஜயமில்லை. இந்த அடிப்படையில் சிந்திக்கும்போது திருக்கோயில் வழிபாட்டை நமது முன்னோர்கள் பரார்த்த வழிபாடு என்று பகுத்திருப்பது எத்துணை அர்த்தமுள்ளது எனப் புலப்படுகிறது.

உலகிலேயே தெய்வீகப் பணிகளுக்கென்று அதிகமாகப் பணம் செலவுசெய்பவர்களும், ஆலயங்களுக்கு என்று அதிகமாக நன்கொடைகளை வழங்குபவர்களும் இந்துக்களாகிய நாம்தான். காலங்காலமாகச் சமய வளர்ச்சிக்கும், ஆலய வளர்ச்சிக்கும் வாரிவழங்கி வந்துள்ள நமது சமுதாய மக்களுக்குப் பணி செய்திட மலேசிய இந்து ஆலயங்கள் இந்தக் காலகட்டத்தில் முன்வர வேண்டும்.

மக்கள் பணியே மகேசன் பணி என்று சான்றோர் கூறியுள்ளனர். மகேசனுக்குப் பணி செய்வதுடன் மக்களுக்கும் பணிசெய்ய நாம் முன்வர வேண்டும். இதனைத் திருமூல தேவர்,

படமாடக் கோயில் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காச
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே

என்று அடியார்களுக்கும், மனித குலத்துக்கும் செய்யும் தொண்டு இறைவனே மகிழும் தொண்டு என்று கூறியுள்ளார்.

இந்துக்கள், இந்துக்களாக என்றும் இருப்பதற்கு இந்நாட்டுச் சூழ்நிலைக்கேற்ப நமது ஆலயங்கள் ஆண்டவன் பூசையுடன் அடியார் தொண்டும் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டும். இத்தகைய பணியால் இந்நாட்டில் நமது சமயமும், சமுதாயமும் சிறப்புற்று விளங்கும் என்பது உறுதி.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

மனிதனையே தெய்வமாக நினைத்து அவனுக்குச் சேவைசெய்வது சிலாக்கியம்தான்! ஆனால் நாம் அப்படி நினைப்பதோடு நிற்காமல், அவனே உண்மையாகத் தன் தெய்வீகத்தைக் கொஞ்சமாவது தெரிந்துகொள்ள நாம் ஆலயங்களை அவசியம் பேண வேண்டும்.! - ஜீகத் ரீ காஞ்சி பெரியவர் அவர்கள்.

நன்றி: கோலாலம்பூர் ஸ்ரீ கந்தசாமி கோவில் சூம்பாபிரேக மலர் 1997.

சுவாமி சீன்மயானந்தரின் சிந்தனைகள்

நமது கண், காது, முக்கு, வாய், ஸ்பாரிசம் ஆகியவை அனைத்துமே நமக்கு வெவ்வேறு இன்பங்களை அளிக்கக்கூடிய புலன்கள் ஆகும்.

ஆனால், அவற்றினால் நாம் அடையும் இன்பமே உறுதியானது என்றால், எல்லோருக்கும் அவை ஒரே மாதிரியான பலன்களை அளிக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு அளிப்பதில்லையோ?

ஒருவன் கண்ணுக்கு ரதியைப் போல தோன்றும் ஒரு பெண், இன்னொருவன் கண்ணுக்கு அழகற்றவாக அல்லவா காட்சியளிக்கிறாள்?

ஒருவன் ரசிக்கும் புலாலுணவை இன்னொருவன் பார்க்கக்கூட அசிங்கப்படுகிறான் அல்லவா?

புகைபிடிக்கும்போது ஒருவன் ஆனந்தமடைகின்றபோதே பக்கத்தில் இருப்பவனுக்கு மட்டும் அது வயிற்றைக் குமட்டுகிறதே....!

எனவே, நமக்கு இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தருவது இந்தப் புலன்கள் அல்ல என்பதுதான் உண்மை.

இவை எல்லாம் வெறும் கருவிகளே.....

இவற்றை இயக்கும் எஜமான் நம்முடைய உள்ளாம். அது சொன்னபடிதான் இவை பணிந்து வேலை செய்கின்றன.

மனம் ஆனந்த நிலையில் இருக்கும்போது எனிய உணவு கூட ருசிக்கிறது.

மனம் வேதனைப்பட்டால் மனைவியிடம் கூட சுவாரஷ்யம் இருப்பதில்லை.

இப்படி�..... மனதைக் கொண்டு புலன்களைப் பயன்படுத்தும் சக்தி மனிதனுக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறது.

மிருகங்களுக்குத் தமது புலன்களைப் பயன்படுத்தத்தான் தெரியும். அப் புலன்களை அறிவு கொண்டு ஆளத் தெரியாது.

மனிதர்களிலும் அறிவைப் பயன்படுத்தாதவர்கள் மிருகங்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களது இச்சை, கோபம், கெட்ட உணர்வுகள் போன்றவற்றை அவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை.

புத்திசாலியாக இருப்பவன் அவற்றைச் சீராக்க கட்டுப்படுத்தி அளவுடன் உபயோகிக்கிறான். இப்படிக் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்வதற்குப் பெயர்தான் பிரமச்சரியம்.

இன்று நாம் பெண் உறவை அறியாதவர்கள் அல்லது மறுப்பவர்களை மட்டும் பிரமச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் என்று கூறுகிறோம்.

இது தவறு.

மனதைக் கட்டுப்படுத்தி, எல்லா விதத்திலும் தன்னுடைய சக்திகளைச் சுய கட்டுப்பாடிற்குக் கொண்டுவந்து, அவற்றின்மூலம் சிறந்த பலன்களை அடைவதே பிரமச்சரியம்.

மனிதனின் உடல் சக்தி, அவனுக்கு ஆண்மையையும் இளமையையும் தரும் வீரியம், அவனது அறிவைக் கூர்மைப்படுத்தும் சிந்தனை ஆற்றல் இவை எல்லாம் மனிதனின் நல் வாழ்க்கைக்காக இறைவன் வழங்கிய செல்வங்கள்.

இந்தச் செல்வங்களைப் பாதுகாத்து, அளவுடன் செலவிட்டு, அதற்கு மிகச்சிறந்த மறு பலனைப் பெறும் வாய்ப்பை அடைவனிடம், பொலிவும் புத்திசாலித்தனமும் செயல் வேகமும் குடிகொள்கின்றன.

அவனே உண்மையான பிரமச்சாரி.

நம்முடைய செயல் நம்மை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பது பற்றிய சித்தாந்தம் மிக எளிமையானது.

இன்றைய வாழ்க்கையில் நாம் காலையிலிருந்து மாலை வரையில் ஏகப்பட்ட வேலைகளைச் செய்கிறோம்.

நம்முடைய தேவைகள் பலதரப்பட்டவை. அவற்றுக்காக நாம் மேற்கொள்ளும் கடமைகளும் வெவ்வேறுவிதமானவை. அந்த அமர்க்களத்தில் நம்மால் நம்முடைய செயல்முறைகளின் விதிகளை ஆராய்ந்துபார்க்க இயலாது. அதற்குத் தேவையான தெளிவோ அவகாசமோ நமக்கு இருக்க முடியாது.

நான் என்ற உணர்வுடன் எனக்குத் தேவை என்ற சிந்தனையுடன் நாம் செய்யும் எந்தக் காரியமும் அதன் அமுத்தமான வாசனையை நம்மிடம் விட்டுவிடுகிறது.

இதன் விளைவை நாம் பாவம் என்றும் புண்ணியம் என்றும் பாதிப்புக்களாகக் கருதுகிறோம்.

மது அருந்தும் ஒருவன் தனக்கு அதற்குரிய சுகம் கிடைப்பதற்காக “என்னுடைய இன்பத்துக்காக மது அருந்துகிறேன்” என்ற சிந்தனையுடன் அருந்துகிறான். அது அவனைப் பாதிக்கிறது. அவன் அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிறான். அதிலிருந்து அவனால் மீள முடிவதில்லை.

ஒரு கிராமத்தில் இருக்கும் எனிய தாய் ஒருத்தி தனது குழந்தையைப் பிரசவிப்பதற்காக டவுனுக்கு வருகிறாள்.

அங்கே அவளுடைய பிரசவத்தில் இருத்தச் சேதம் ஏற்பட்டது.

உடல் சூட்டை அளிப்பதற்காக டாக்டர் அவளுக்குப் பிராந்தியைக் கொடுக்கிறார். அவளும் அதைச் சாப்பிடுகிறாள். ஆனால்..... அவள் அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமை ஆவதில்லை.

குழந்தையுடன் வீடு திரும்பிய பிறகு அவள், “எங்கே அந்தப் பிராந்தி? ” என்று கேட்பதில்லை.

தனது இச்சைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும், தவறான வழியில் பணம் சம்பாதிக்கவும் ஒருவன் கொலை செய்கிறான். அந்த வெறுக்கு அவன் அடிமையாகிறான்.

வாழ்நாள் முழுவதும் அவன் கொலைவெறி பிடித்தவனாகவே அலைகிறான்.

ஆனால், நாட்டைக்காக்க எல்லைக்குச் செல்லும் போர் வீரன் அங்கே துப்பாக்கியால் எதிரிகளைச் சுட்டு வீழ்த்துகிறான்.

யுத்தம் முடியும்வரைதான் அவன் அதைக் கடமையாகச் செய்கிறான். அதன்பிறகு, ஊருக்குத் திரும்பிய பின்னரும் “யாரைச் சுட்டு வீழ்த்தலாம்?” என்று அவன் அலைவதில்லை.

நம்முடைய நோக்கம் உயர்ந்ததாக, சுயநலமில்லாததாக இருந்து விட்டால், நாம் செய்யும் காரியங்களின் வாசனை நம்மைப் பாதிக்காது. அப்படி நம் கடமைகளைச் செய்யும்போது, நாமே நம்முடைய பந்தங்களிலிருந்து விடுபடவும் முடியும்.

ஏற்கனவே நாம் சேமித்துக்கொண்ட வாசனைகளினால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்களும் கூட, நமது கடமை உணர்வு நிறைந்த செயல்களின் மூலமாக வெளியாகிக் கழிந்துவிடும்.

இந்த இரகசியத்தை இந்து மதம் “கர்ம யோகம்” என்று குறிப்பிடுகிறது.

நன்றி: மங்கை ஆண்மீக மலர்

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

பத்துக்கட்டளைகள்

(திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சவாமிகள்)

1. எப்போதும் எந்த இடத்திலும் பிற்ற மனம் நோகப் பேசக்கூடாது.
 2. ஒருவரிடம் நேரில் பேசும்போது “நீங்கள், உங்கள் என்று பன்மையாகப் பேசிவிட்டு, அவர்கள் இல்லாதபோது “இவன், அவன்” என்று ஒருமையில் பேசுவது மனிதனுடைய உயர்வைக் கெடுத்துவிடும்
 3. பிறருடைய குற்றங்களை ஆராய்தல் கூடாது: நினைக்கவும் கூடாது: பேசுவும் கூடாது: பிறருடைய குற்றங்களைப் பூதக்கண்ணாடிபோட்டு ஆராய்ந்து, கண்ட கண்ட இடத்திலெல்லாம் அதேவேலையாகப் பேசுகின்றவர் பலர் உள்ளர் இந்தப் பழக்கம் இவர்களுடைய வாழ்வைப் பாழ்படுத்திவிடும். பிறருடைய குணநலன்களை மட்டும் சமயம் வரும் போதெல்லாம் கறுதல் வேண்டும். இது மனித வாழ்வை உயர்த்தும்.
 4. கடவுள் சந்தியில் நாம் வாழுகின்றோம். கடவுள் எங்கும் உறைபவர். அவர் நாம் நினைப்பதை, பேசுவதை, செய்வதை அறிந்துகொண்டே இருக்கின்றார். ஆதலால் தீய சிந்தனை, தீய சொற்கள், தீய நடைகள், அவைகளை அறவே விலக்க வேண்டும். நல்ல சந்தனை நல்ல இனிய உண்மையுரைகள், நல்ல நடைகள் ஆகியவைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.
 5. நமக்கு எல்லாம் தெரிந்துள்ளது: மற்றவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? என்று நினைத்துக் கொண்டு தருக்குற்றிருக்கக்கூடாது. கற்றது கைமண்ணளவு, கல்லாதது உலகளளவு. எல்லாம் தெரிந்தவர்களும், ஏதும் தெரியாதவர்களும், உலகில் இல்லை. ஆதலால் அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
 6. கடன்பட்டு ஆடம்பரமாகச் செலவழிக்கக் கூடாது. கடன் படுவது மிகவும் துன் பத் தைத் தரும். கூடுமானவரை சிக்கனமாகவும் எளிமையாகவும் வாழ்ந்துவரல்வேண்டும். கடன்பட்டு பாலன்னம் உண்பதைப் பார்க்கினும் கடன் படாமல் உப்பில்லாக் கஞ்சியுண்பது நல்லது.
 7. யாரிடத்திலும் கடும் சொல்லாக வெடுவெடு என்று பேசக்கூடாது. இனிமையாகவும் குளிர்ச்சியாகவும் பேசுவேண்டும். கர்வமாக ஒருவரிடம் பழகக் கூடாது.
 8. தாய்மொழியிடத்திலும், தாய் நாட்டிலும், தன் சமயத்திலும் பற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் பிற மொழிகளிடத்திலும் பிற சமயங்களிலும் வெறுப்புணர்ச்சி இருக்கக்கூடாது. மொழிவெறியும் இனவெறியும் மனிதனுடைய முன்னேற்றத்தைத் தடுத்துவிடும்.
 9. நாம் பிறவாத இடமோ, பேசாத மொழியோ, நாம் தோன்றாத குலமோ, கிடையா எண்ணில் கோடி பிறவிகளை எடுத்துள்ளோம். ஆதலால் எல்லா நாடும் நம் நாடு. எல்லோரும் நம் சகோதரர்கள் என்று கருதி சாந்தமாகவும் அன்பாகவும் வாழ வேண்டும்.
 10. மரணம் எப்போது வரும்? எந்த இடத்தில் வரும்? எவ்ராலும் அறிந்து கொள்ள இயலாது. இது எந்த விநாடியிலும் வரும்: ஆதலால் நல்ல அறங்களைச் செய்து, தவம் தியானம் புரிந்து, செல்கதிக்கு நலந்தேட வேண்டும்.
- ஃபேலே உள்ள கட்டளைகளைப் படித்து சுவைத்து இயன்றவரை கடைப்பிடிக்க எத்தனியுங்கள்.

ஆங்சனேயர் ஆலயம்
தெவீவளை

இராமாயணங்களில் வையுமன் சரிதம்

இராமாவதாரத்தில் இராவண வதத்திற்காக உதவி செய்யும் பொருட்டு தேவர்கள் வானரங்களாகவும், கரடிகளாகவும் பிறந்தனர். சூரியனின் அம்சமாக சுக்கிரீவனும், இந்திரனின் அம்சமாக வாலியும் வாயு தேவனின் அம்சமாக அனுமனும் பிரும்மாவின் அம்சமாக ஜாம்பவானும் பிறந்தனர் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ராமாவதார காரியங்களில் மிகச்சிறப்பான இடத்தை அனுமனே பெறுகிறான். அவன் பிறந்த மாதம், நட்சத்திரம், திதி, இவற்றில் பல மாறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவை கல்ப பேதங்கள் என்றும் உண்மைக்குப் புறம்பில்லை என்றும் ஆண்றோர் கூறுகின்றனர். அனுமன் மார்கழி மாதம் மூல நட்சத்திரத்தில் அமாவாசை கூடிய நன்னாளில் அவதரித்தான் என்பது தென்னாடு முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்ட அனுமத் ஜயந்தி ஆகும், ஆனந்தராமாயணம், அதயாத்ம ராமாயணம் போன்றவை வெவ்வேறு மாத, திதி, வார, நஷ்டத்திரங்களை அனுமன் அவதாரத்திற்கு அளித்துள்ளன.

வாஸ்தவிக்கீ-வாலிமீகியின் உத்தரகாண்டப் பகுதியில் கொடுத்துள்ள அனுமன் வரலாற்றினைப் பார்ப்போம்.

ராமன் பட்டாபிஷேகம் முடிந்ததும் அகஸ்தியாரிடம் பல விஷயங்களை கேட்டறிந்தார். அவ்வேளையில் அவர் முனிவரைப்பார்த்து முனிவர் பெருமானே என் மனத்தில் உள்ள அனுமன் சுக்கிரீவர்களைப் பற்றிய இந்த சந்தேகத்தைப் போக்கியருள வேண்டும். அனுமன் ஒரு மகாவீரன், சர்வசக்திமான். அனுமன் உதவி இல்லாவிட்டால் நான் ஒன்றுமே செய்திருக்க முடியாது. முதலில் விபீஷணனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்திருக்க முடியாது. இராவணைன ஸம்ஹரித்திருக்க முடியாது. ஜானகியின் இருப்பிடத்தை அறிந்திருக்க முடியாது அவனால்லவா அவனைத் திரும்ப பெற்றேன். அவனால்லவா அயோத்தி மீண்டு தாய்மார்களுடனும், என் தம்பியருடனும் ஒன்று கூடினேன் இவ்வளவுக்கும் காரணம் பிரதாபசாலியான அனுமனே அல்லவா அப்படிப்பட்ட அனுமனை நண்பனாகப் பெற்றும் ஏன் சுக்கிரீவன் இவ்வளவு இன்னல்களை எப்படி அனுபவித்தான்? வாலியை மாய்த்து அனுமனே சுக்கிரீவனுக்கு பட்டம் கட்டி வைத்திருக்க முடியுமே எப்படி அனுமன் வாளாவிருந்து சுக்கிரீவனோடு தானும் கஷ்டங்களை அனுபவித்தான். அதை எனக்கு விளக்கியருள வேண்டும் என்று கேட்டார். அதற்கு முனிவர் பொருமான். “ரகுநந்தனா அனுமனுக்கு மகரிஷிகளின் சாபம் ஒன்று உண்டு. அதாவது தனது பலம் தனக்கு தெரியாமலிருப்பது பிற்கு அவனது பலத்தை கட்டிக்காண்பித்துப் பாராட்டி உணர்த்தனால்ந்தி அவன் தனது பலத்தை அறிய மாட்டான். இச்சாபம் அவனுக்கு ஏற்பட்ட வரலாற்றை உனக்கு கூறுகின்றேன்” என்று தொடங்கினார்.

“சுமேரு என்பது தங்க பர்வத்ததின் ஓர் தங்கச்சிகரம் அங்கு அமைந்திருந்த நாட்டை “கேசரி” என்பவன் ஆண்டு வந்தான் இவனே ஆஞ்நூயரின் தந்தை கேசரியின் மனைவி அஞ்சனா தேவி. அஞ்சனா தேவிக்கு வாயுபகவான் மூலமாக அனுமன் பிறந்தவன்.

ஒரு நாள் அவள் உணவுக்காக பழங்கள் பறித்து வருவதற்குக் குழந்தை அனுமனை குகையிலே விட்டுவிட்டு வெளியே சென்றாள். தாங்கிய குழந்தை அனுமன் விழித்தெழுந்தான். பசி தாங்காமலும் தாயாரை காணாமலும் கண்ணில் நீர் வர விசித்து அழுதான் தாயார் வரக் காணோம். ஆகையினால் வெளியே வந்த அனுமன் கீழ்த்திசையில் உதிக்கும் குரியனைக் கண்டான். ஐகஜ்ஜோதியாய் சிவந்த நிறத்துடன் எழுகின்ற குரியனைப் பெரியதொரு சிவப்புப்பழம் என்றெண்ணி அதனை உண்டு பசியை போக்கிக்கொள்ள எண்ணினான். குரியனை நோக்கி ஓடித் தாவினான்.

தன்னுடைய புதல்வன் குரியனை நோக்கி தாவி செல்வதைக்கண்ட வாயுதேவன் தன்னை குளுமையாக்கிக் கொண்டு வெப்பம் அவனை தாக்காதவாறு துணையாகச் சென்றான் இப்படி அவன் ஆயிரமாயிரம் யோஜனை தூரத்தைக் கடந்து குரியனை அடைந்தான் குரியனும் இவன் சிறுவன் குணதோழங்களை அறியாதவன், அவன் மூலமாக தேவகாரியங்கள் நடக்கவேண்டும். ஆகையால் அவனை எரிக்காமல் கருணை காட்டினான். தேவர்கள் ஓடிச்சென்று இந்திரனிடம் ஒரு வானரம் குரியனை பிடிக்கச் செல்கிறது. குரியனுக்கு அபாயம் என்று அறிவித்தனர். இந்திரன் கோபமுற்றவனாய் ஒடோடி வந்து வஜ்ராயத்ததால் அவனை அடித்தான். அடிப்பட்ட அனுமன் கீழே மலைக்குகையின் வாசலில் உயிரற்று விழுந்தான். அவனுடைய தாடை எலும்பு முறிந்தது. இதைக்கண்டு தந்தை வாயுதேவன் இறந்து வீழ்ந்த தன் குழந்தையை அடித்த இந்திரன் மீது கோபம் கொண்டான். குழந்தை அனுமனை மடியில் இருத்தி வருத்தம் மேலிட தன் முச்சை அடக்கினான். இதனால் உலகம் ஸ்தம்பித்தது. உயிர்கள் நிலைகுலைந்தன. எல்லோரும் பிரும்மாவிடம் சென்று விஷயங்களைக் கூறி தங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என முறையிட்டனர். பிரும்மதேவன் தேவர்கள் புடைகுழ வாயுவின் இருப்பிடம் வந்து அடைந்தார். தன் மகனை மடியில் கிடத்தி சோகம் நிறைந்தவனாய் கண்ணீக்கடலில் மூழ்கி இருக்கும் வாயுதேவனைக் கண்டார். முன்னே சென்று குழந்தையை வாரி எடுத்தார். குழந்தை உயிர்த்தெழுந்தான். வாயுதேவன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். வாயுதேவனை மேலும் மகிழ்விப்பதற்காக இந்திரன், அக்கினி, வருணன், பரமசிவன், சூபேரன் முதலியோரை நோக்கி நீங்கள் (வாயு புத்திரனுக்கு) நல்ல நல்ல வரங்கள் அளிப்பீராக என்று கூறினார். உடனே இந்திரன் வாயு புத்திரனின் கழுத்தில் பொன்னாலான சிறந்த தாமரை மாலை ஒன்றை அனிவித்து என்னுடைய வஜ்ராயதம் இவனை ஒன்றும் செய்யாது. எனது வஜ்ராயத்ததால் இவனது தாடை சேதமுற்றது. ஆகையினால் இவன் ஹனுமன் என்ற பெயரிலேயே அழைக்கப்பெறுவானாக என்று கூறினார். ஹனு என்றால் வட மொழியில் தாடை என்று பொருள். குரியபகவான் தன்னுடைய தேஜஸில் நாற்றில் ஒரு பங்கை இவனுக்கு அளித்தான். மேலும் இவனுக்கு எல்லா சாஸ்திரங்களையும் தானே போதித்து இவனை அறிவுக்கடலாகவும், சொல்லின் செல்வனாகவும் ஆக்குவேன் என்றார். யமன் தன்னுடைய பாகத்தாலும், தண்டத்தாலும் இவனுக்கு அழிவில்லை என்றான். மேலும் ரோகங்கள் எதுவும் இவனை அண்டாது என்ற வரத்தையும் அளித்தான். வரணன் சக்திமிகு வருணபாகத்தால் இவனுக்கு துன்பமில்லை என்றும் இவன் சிரஞ்சீவியாக வாழ்வான் என்றும் வரமருளினார்.

ராமா! இம்மாதிரி அனைக் வரங்களை பெற்ற காரணத்தால் அனுமன் பயமற்றவனாய் திமிர் கொண்டவனாய் ரிஷிகளின் ஆச்சிரமங்களுக்கு சென்று அவர்களுக்கு பல இன்னல்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தான். யாகபாத்திரங்களை உடைப்பதும், அக்கினி ஹோமத்துக்கு இடையூறு

விளைவிப்பது அவர்களுடைய மரவுரிகளை கிழித்தெறிவது ஆகிய பல சேட்டைகளை அனுமன் செய்தான். இவை அனைத்தும் அவனுக்க விளையாட்டாக இருந்தது. பிருகு, ஆங்கிரச முனிவர்கள் கோபமுற்றனர். அனுமனைப் பார்த்து “வரங்களின் பலத்தினால்லவா நீ கர்வம் கொண்டு எம்மை இம்சிக்கிறாய். உனது பலத்தையும் தீற்னென்றும் நீ அறியாமற் போகக் கடவாய்” என்று சபித்தனர். பிறகு இது ராமகாரியத்துக்கு இடைஞ்சலாகுமே என்று எண்ணி எதிர் மாற்றும் கூறினார். இச்சாபத்தினால் தான் அனுமன் தன் பலத்தை மறந்தவனாய் சாதுவாய் இருந்து வரலானான். சுக்கிரீவனிடம் பேரன்பு கொண்டு அவனுக்கு மந்திரியாக இருந்து வந்தான். தனது பலத்தை அறியாத காரணத்தினால் தான் வாலியை இவன் தண்டிக்கவில்லை. இவன் சூரிய பகவானிடம் காலையிலிருந்து அஸ்தகிரி வரையிலும் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாகஅதுகாச வீதியில் அஞ்சலி ஹஸ்தனாய் நகர்ந்த கொண்டு அவினிடமிருந்து கற்று தேர்ந்தான். இவன் தேவசாஸ்திரங்களில் நிகரற்றவன். ஞானம், தவம், இவற்றில் பிருஹஸ்பதிக்கு ஒப்பானவன். அடியார்களுக்கு நன்மை செய்யும் நந்பண்பாளன் என்று விளங்கினார்.

ராமாயணத்தில் அவனுடைய சாகஸங்களையும் அவன் ஆற்றிய பணிகளையும் நன்கு அறிவோம். பட்டாபிஷேக காலத்திலும் அதற்கு பின்பும் ராமன் தன்னுடைய நாட்டுக்கு எழுந்தருளினபோது அவன் இவனுக்கு வீட்டுப்படபேர் அருள், தனக்கு வீட்டுப்பேறு வேண்டாம் என்றும் அங்கு ராமனைத்தான் காணமுடியாது என்றும், ராமனால் ஆலிங்கம் செய்யப்பட்ட இந்த உடம்பைத்தான் நேசிக்கிறேன் என்றும், இங்கு அவன் சரித்திரம் நிலைத்து நிற்பதால் அதைக்கேட்டு மகிழலாம் என்றும் அவன் திருவுடிப்பட்ட நிலப்பகுதிகளைல்லாம் தனக்கு இன்பந்தருவன் என்றும் கூறி தான் விண்ணுலகுக்கு வர விரும்பவில்லை. மன்னுலகிலே உன் பெருமைகளைக் கேட்டும் நினைத்ததும் உன்னை வழிபடும் அடியார்களது அல்லல்களை போக்கியும், நிரந்தரமாக இருக்கவிரும்புகிறேன் என்று கூறி பூவுலகிலேயே அனுமன் தங்கிவிட்டான். ராமனுடன் சரயுவில் இறங்கிய அனைத்து ஜீவராசிகளும் விண்ணுலகை எய்தின். ஆனால் அனுமன் நமக்காக இங்கு வாழ்கிறான்.

ஆத்யாதம் ஆனந்த - ராமாயணங்கள். ஆத்யாதம் ராமாயணமும் ஆனந்த ராமாயணமும் அனுமனின் அவதாரத்தை காரண காரியங்களோடு இவ்வாறு வர்ணிக்கிறது. ஸவர்ச்சலை என்ற ஓர் அப்சரஸ் பிரும்ம சபையில் நரத்தனம் செய்யும்போது பிசகியதால் “நீ பருந்தாய் பிறக்கக் கடவாய்” என்று பிரும்மாவால் சபிக்கப்பட்டாள். பின்பு அவள் அவனைப் பணிந்து மிகவும் பிரார்த்திக்க பகவான் ஸ்ரீராமனாய் அவதாரம் செய்யும்காலத்தில் தசரதன் தன் பத்தினிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் பாயஸத்தில் கைகேயியின் பாகத்தை அபகரித்து அதை அஞ்ஜன பர்வதத்தில் விட்டெறிந்தவுடன் உன் சாபம் நீங்கும் என்றார். அவள் பருந்தாய் பிறந்து அப்படியே சாபம் நீங்கப் பெற்று பிரம்மலோகம் சென்றாள். தசரதன் பாயஸத்தை கெளசல்யை, கைகேயி, ஸமித்திரை இவர்களுக்குப் பங்கிட்டு அளித்தான். கைகேயியின் பாகத்தை (ஸவர்ச்சலை) பறித்துச் சென்றுவிட்டது. ஆகையினால் கெளசல்யை தன்னுடைய பாயஸத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை கைகேயிக்கு கொடுத்தாள். பருந்து எடுத்துச் சென்ற பாயஸபாத்திரம் அஞ்ஜன பர்வதத்தில் புத்திரனுக்காக தவம் செய்து கொண்டிருந்த அஞ்ஜனை என்ற வானஸ்திரீயின் கையில் விழ அஞ்ஜனை அதைப் புசிக்க அதிலிருந்து ஆஞ்சனேயர் பிறந்தார். கெளசலைக்கு ராமனும் கைகேயிக்கு பரதனும் சுமித்திரைக்கு

லக்ஷ்மணசத்ருக்னர்களும் பிறந்தனர். கைகேயியின் பாயஸத்தைப் பெற்ற அஞ்ஜனாதேவி ஆஞ்சனேயனை ஈன்றெடுத்தாள். ஆக பாயஸத்தின் விளைவாக ராமன், பரதன், லக்ஷ்மணன், சத்ருக்னன், ஆஞ்சனேயர் ஆகிய ஐவரும் தோன்றினர். ஆகையால் ஒருமுறையில் அனுமன், ராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்னர்களும் சகோதரராக எண்ணத்தகுந்தவராகிறார்கள்.

அஞ்சனையின் தவம்-அஞ்சனை உத்தம புத்திரனை அடைய வேண்டி பரமசிவனைக்குறித்து கடினமான தபஸை செய்து வந்தாள். 7000 வருஷங்கள் மௌன விரதங்களை அனுட்டித்த பின்பு நுத்திரனுக்கு கிருபையுண்டாகி அஞ்சனைக்கு பிரஸன்னமானார். பெண்ணே! உன் தவத்தால் திருப்தியடைந்தேன். “உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள்” என்றார். அவள் கண்களை திறந்து பார்த்து விஷபாருடாய் உமாசமேதராய் துரிசனம் கொடுப்பதைக் கண்டு அவருடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்து “ஸ்வாமி! வஜ்ர தேகத்தையும் மனோ வேகத்தையும் கூர்மையான புத்தியையும் பரம பக்தியையும் தீர்க்காடுவையுமடைய ஓர் உத்தம புத்திரன் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தாள். அதற்கு உமாபதி “அஞ்சனையே நானே உனக்கு புத்திரனாய்ப் பிறக்கிறேன். ஸ்ரீராம மூர்த்திக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்று எனக்கு வெகுகாலமாக விருப்பமுண்டு. மேலும் தேவதுரோகியான ராவணனை ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டும். ஸகல விஷயத்தையும் உத்தேசித்து மாதாவாய் அடைகிறேன். நீ இந்த மலையில் கையை நீட்டிக்கொண்டு நில்அதில் விழும் பாயஸத்தை புசி என்று அனுகிரகித்து மறைந்தார். அப்போது தசரதர் கைகேயியிற்கு கொடுத்த பாயஸத்தை ஒரு பருந்து அபகரித்து அங்கே கொண்டு வந்து அஞ்சனையின் கையில் போட்டது. அதை அவள் உடனே புசித்தாள். வாயு பகவான் அவளிடத்தில் ஆசை கொண்டு தம் அம்சத்தை அவருடைய கர்ப்பத்தில் வைத்தார். இப்படி பரமசிவன் மகாவிஷ்ணு வாயு இம் மூவர்களின் அம்சங்களை கர்ப்பமாகத் தரித்து பத்துமாதங்களுக்கு பிறகு சித்திரை மாதம் சுக்கில பழங்கு பெளர்ணமி கூடின சனி வாரத்தில் ஆஞ்சனேயரென்ற மகாபக்தரைப் பெற்றாள். (சித்திரை மாதம் சுக்கில பழங்கு ஏகாதசி நஷ்டசத்திரத்தில் பிறந்தார் என்பது கல்ப பேதட் ஆரா.1.13).

ராமாயன சகோதரர்கள் நால்வரும் நவமி திதியிலேயே பிறந்தனர். ராமன்-புனர்பூசம், பரதன்-பூசம், மற்றைய இருவரும் ஆயிலியம். அடுத்துப் பிறந்த அனுமன் மகம். இவை ஆத்யாதம் ஆனந்த ராமாயனைக் கணிப்புகள்.

அனுமன் கேசரி புத்திரன். கேசரி அஞ்சனை இவர்களுக்கு தன்னுடைய அம்சமாக அனுமனை வாயுதேவன் அருளினான். சிவபெருமனே அஞ்ஜனையை தாயாய்வரித்து, அனுமானாய்ப் பிறந்து ராமனுக்கு தோண்டு செய்தார். என்றும் வைஸ்னவமான பாயஸத்தினால் அனுமன் ஆவிர்பதித்ததனால் விஷ்ணுவின் அம்சமென்றும், புராணங்கள் கூறுவதைக் கண்டோம். மேலும் அவன் பிறந்த நாளை சனிவாரத்தோடு கூடிய சித்திராபெளர்ணமி நன்னாளென்றும் ராமாவதாரத்தை அடுத்து சித்திரை சுக்ல பழங்கு ஏகாதசி மக நஷ்டத்திரம் கூடிய நன்னாளில் என்றும் அத்யாதம் ஆனந்த ராமாயனங்கள் கூறுகின்றன. பாயஸ வரலாற்றை நோக்கினால் சித்திரை மகத்தில் அனுமன் தோன்றியது நன்கு பொருந்துகிறது. மற்றொரு கல்பத்தில் அனுமன் மார்கழி மாதம் அமாவாசை மூல ஷ்சத்திரத்தில் அவதரித்திருக்கக்கூடும் அனுமனை கண்ணன் விரும்பிய மார்கழி மாதத்தை ஏற்று அந்த மாத மூல நன்னாளை எல்லோரும் தன்னுடைய பிறந்த நாளாக கொண்டாட சங்கல்பித்தான் போலும்.

(நன்றி கோபுரம் புராட்டாதி 1997)

தூஷியமையை அருளும் துளசி சங்கரப்ரியா

துளசியை நீங்கள் காப்பாற்றினால் அது உங்களைக் காப்பாற்றும்' என்று சொல்லுவதுண்டு. துளசிக்கும் ஆன்மீகப் பெருமை உண்டு. திருமாலின் திருமார்பை அலங்கரிக்கும் புனிதம் அதற்கு உள்ளது. மண்ணில் மங்கையரால் மாடத்தில் வைத்துப் பூஜிக்கப்படும் செடியாக அது விளங்குகிறது. குழந்தை முதல் பெரியோர் வரையில் அதை மருந்துக்காகவும் பயன்படுத்துகிறார்கள். பெருமாள் கோயிலிலும், ஆஞ்சநேயர் சந்நிதியிலும் துளசிதளத்தைப் பிரசாதமாகக் கொடுப்பார்கள். அதை நாம் வாயில் போட்டு மென்று உடலில் சேர்த்து விடுவோம். பிரசாதமாக அளிக்கப்படும் எந்தவொரு இலை பூவிற்கும் இவ்வாறான தனிப் பெருமை கிடையாது. 'துளசி இன்றித் திருமாலுக்குச் செய்யும் ஆராதனம் நெய்யில்லாத உணவைப் போன்றது' என்று ஆன்றோர் கூறுவார்கள்.

மகாலட்சுமியின் சொருபமான துளசி இருக்குமிடத்தில் மகாவிஷ்ணு எப்போதும் வாசம் செய்கிறார். துளசியினால் பூஜித்தால் ஆயிரம் பாற்குடங்களால் அபிஷேகம் செய்த திருப்தியை ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு அடைகிறார். மகாவிஷ்ணுவுக்குப் பிரியமான புஷ்பமாக விளங்கும் துளசிதளம், சிவபெருமானின் பூஜைக்கும் ஏற்றதே. எடுத்து வைத்த துளசி மூன்று நாட்களுக்குப் பூஜை செய்ய உபயோகப்படும்.

இவ்வாறு மகிமை வாய்ந்த துளசியை நம் வீடுகளில் அழகிய மாடங்களில் வளர்த்து, சிரத்தையுடன் பூஜை செய்வது சிறப்பு. பெண்கள் அனுதினமும்,

‘ப்ருந்தா, ப்ருந்தாவனீ, விச்வ பூஜிதா, விச்வ பாவனி!
புஷ்பஸாரா, நந்தனீச, துளஸீ, க்ருஷ்ணஜீவனீ,
ஏதத் நாமாவட்டகம் சைவ ஸ்தோத்ரம் நாமார்த்த ஸம்யுதம்!
ய: படேத் தாம்ச ஸம்பூஜ்ய ஸோச்வமேத பலம் லபேத்’

என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லி வழிபட்டு வந்தால் நல்ல கணவரை அடைவார். தீர்க்க சௌமாங்கல்யமும், சௌபாக்யங்களும் பெருகும்.

கண்ணன் எடைக்கு நிகராகத் துளசிதளத்தை துலாபாரத்தில் வைத்து ருக்மணி சத்யபாமாவை வென்றாள் என்று புராணக்கதை கூறுகிறது. அப்படியானால் அதுவே பக்தியின் பிரத்தியட்ச சொருபம் அல்லவா?

ஒருசமயம் மகாவிஷ்ணுவே துளசியை மகிழ்விப்பதற்காக, அவளை உருவகித்துப் பூஜை செய்தார் என்று ஹரிவம்சம் என்னும் நூல் கூறுகிறது. இந்துக்கள் செய்யும் எந்தப் பூஜையிலும் துளசி முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. துளசியும் சந்தனமும் மங்களமான பூஜைப் பொருட்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏகாதசி உபவாசம் இருப்பவர்கள் மறுநாள் துவாதசியன்று துளசிதளமும் புனித தீர்த்தமும் அருந்தி உபவாசத்தை முடிப்பதைப் புண்ணியமாகக் கருதுகிறார்கள்.

துளசியில் பத்து வகைகள் இருப்பதாக ஆங்கிலேய ஆராய்ச்சி நிபுணர் அர்வின் ஏணஸ்ட் கூறுகிறார். ‘சூரிய ஒளிக்கு அடியிலுள்ள ஒவ்வொரு நோய்க்கும் அது மருந்தாகும்’ என்பது அவருடைய கண்டுபிடிப்பு.

துளசியின் மருத்துவ குணங்கள் எண்ணிலடங்காதவை. துளசி இலைகளைத் தினந்தோறும் மென்று தின்றால் நோயற்றவர்களாக இருக்க முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆயுர்வேத மருத்துவர் நோய்க்குத் தக்கவாறு சரியாக உட்கொள்ளும் அளவைத் தீர்மானிப்பார். எல்லா மூலிகை மருத்துவம் போலவே துளசி மருத்துவத்தாலும் வியாதி குணமாவதற்கு குறித்த நாட்கள் எடுக்கும். இதனைத் தினசரி மாத்திரைகள் விழுங்குவதுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது பொருத்தமாகாது.

அர்வின் ஏணஸ்ட் தனது ‘சிகிச்சை முறைகள்’ என்ற நூலில் கீழ்க்கண்ட சில விசேட சிகிச்சைகள் பற்றி விளக்கியுள்ளார்.

தினந்தோறும் அதிகாலையில், வெறும் வயிற்றில் பத்து துளசி இலைகளை மென்று தினபதாலோ, ஒன்றரைத் தேக்கரண்டி துளசி இலைச் சாறை அருந்துவதாலோ, இரத்தம் சுத்தீகரிக்கப்படும். மார்பு வலி, தொண்டை வலி, வயிற்று வலி ஆகிய கோளாறுகளிலிருந்து காப்பாற்றும்.

கண்பார்வை குன்றிய நிலையில் உள்ள முதியவர்கள், கண்களில் நேரடியாக இரண்டு சொட்டுத் துளசிச் சாறை விட்டுவந்தால், நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

தினந்தோறும் காலையில் பத்து துளசி இலைகளை மென்று, ஒரு டம்ளர் நீர் அருந்தினால், மாதவிடாய்க் கோளாறுகள் நீங்கும். தினந்தோறும் முப்பது மில்லி துளசி இலைச் சாறைப் பருகினால் சில பெண்களுக்கு மாதவிடாயின்போது ஏற்படும் கடுமையான வலியிலிருந்து நிரந்தர நிவாரணம் கிடைக்கும்.

காதுவலி, தீராத வயிற்றுப்போக்கு, மலச்சிக்கல், சிறுநீரகக் கோளாறுகள் போன்றவற்றிற்கும் துளசி நிவாரணம் அளிக்கவல்லது.

துளசி இலைகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்படும் கஷாயம், வாய் தூர்நாற்றத்தையும் மற்றும் பால்வினை நோய்களையும் முறிக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

நன்றி: ஞானபூரி

ஏழு முக்கிய நெறிகள்

சுவாமி சிவானந்தர்
(THE TECHNIQUE OF SELF CULTURE என்ற கட்டுரையிலிருந்து)

ஏழு முக்கியமான நெறிகளை நாம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தால், வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடையலாம் ஆனாலே உயர்வையும் பெறலாம். இவை எல்லாமே நாம் எளிதாகக் கடைப்பிடிக்கக்கூடியவைதாம்.

1. உடல் நலம் காப்பது - அளவால் உண்ணுங்கள். இறைவனுக்குப் படைத்து அதைப் பிரசாதமாக உண்ணுங்கள். சாத்விகமான உணவை உட்கொள்ளுங்கள். பதினெட்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை உண்ணாவிரதத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். அளவாக உடற்பயிற்சி செய்யுங்கள்.

2. சக்தியைக் காப்பது - கூடியவரை பிரமச்சரியுத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். விந்து சக்தியைக் காப்பாற்றுங்கள். மனப்பக்குவம் பெற்றபின் உடல் உறவைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

தினம் இரண்டு மணி நேரம் மௌன விரதத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நான்கு மணி நேரத்துக்குக் குறையாமல் மௌன விரதத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

3. பண்புகளைக் காப்பாற்றுங்கள் - மென்மையாகப் பேசுங்கள். கூடியவரை உண்மையையே பேசுங்கள். கோபப்படாமல் பேசுங்கள்.

எண்ணங்களைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். செயலில் நேர்மையைக் காட்டுங்கள். நியாயமற்ற செயல்களில் ஈடுபடாதீர்கள். தவறு செய்பவர்களை மன்னிக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

4. வைராக்கியத்தை வளருங்கள் - வாரம் ஒருமுறை உப்பைக் கைவிடுங்கள். மாதத்தில் ஒரு வாரம் சர்க்கரையைக் கைவிடுங்கள்.

பயனற்ற, மனதைக் கெடுக்கும் பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபடாதீர்கள். உங்களது தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். உணவு, உடை, பழக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் எளிமையைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

5. இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள் - பிறருக்கு நன்மை செய்யும் எண்ணங்களை வளருங்கள். அன்பே தெய்வம் என்று உணருங்கள். வேலையைக் கடமையுணர்வுடன் செய்யுங்கள். பிரதிபலன் எதிர்பாராமல் கடமையைச் செய்யுங்கள். அடக்கத்துடனும் பணிவுடனும் செயற்படுங்கள். இவை உங்கள் இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும்.

இறைவனை எல்லா உயிரிடத்தும் உணருங்கள். எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பும் நேய உணர்வும் காட்டுங்கள். அதுவே உண்மையான பக்தி.

6. நல்லுணர்வுகளை வளர்த்தல் - தினமும் ஒரு மணி நேரம் நல்ல ஆன்மீக விஷயங்கள் நிறைந்த நற்போதனைகளையும் நூல்களையும் படியுங்கள். நல்லொழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கும், வளர்க்கும் பிரங்கங்களிற் கலந்துகொள்ளுங்கள்.

மனதைத் தூய்மைப்படுத்தி நல்லுணர்வுகளைக் கொடுக்கக்கூடிய பூஜை, கூட்டு வழிபாடு, பஜனை ஆகியவற்றில் ஈடுபடுங்கள். பெரியோர்களின் உறவை நாடி அவர்களின் போதனைகளைப் பெறுங்கள்.

7. ஆன்மீகச் செழுமையைப் பெறுவது - தினமும் விடியற்காலை நான்கு மணிக்கே எழுந்து நீராடுங்கள். அதன்பின் தியானத்தில் அமருங்கள். ஐபம், இறைவனது நாமஸ்மரணை ஆகியவற்றில் மனதை ஈடுபடுத்துங்கள்.

இறைவனின் பெயரைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுங்கள். மீண்டும் மீண்டும் எழுதிப் பழகுங்கள். இறைவனைப் பூஜிக்கும் பாடல்களைக் கேளுங்கள். முடிந்தால் நீங்களே பாடுங்கள்.

இந்த ஏழு வழிகளையும் கடைப்பிடித்தால், உடலும் உள்ளமும் தூய்மை பெறும். ஆன்மீக மார்க்கத்தில் முன்னேற வழி கிடைக்கும்.

GUIDELINES TO LEAD A HAPPY & PROSPEROUS LIFE

Please make a note of these guidelines.

- If the parents go astray the children will undergo the ill effects. Think of your parents. Be determined to lead the disciplined and exemplary lives.
- Husband and wife should be united and lead peaceful lives. Otherwise problems will crop up. The future of the children will be uncertain.
- Husband must help the relations of the wife. Wife too must follow the same line of action. Disregard to this aspect will lead to complications.
- Parents, relations must be looked after.
- Children must be directed to religious leaders and other elders who could guide, advise and instruct them.
- The house, household items and the environment must be kept neat, tidy and clean.
- Your dress must be neat and clean and not something to be exhibited.
- Physique must be clean.
- Your wealth should not be wasted on gambling and liquor. They should be directed for your benefit and welfare and also for others. Take physical exercises and be healthy.
- Avoid being indebted to banks or others. Those who pay interest rarely prosper.
- Do not spend on unnecessary tamashas.
- Your wealth should be shared equally with your family, parents, brothers and sisters.
- Your faults and weakness should not be covered. Discuss and find solutions.
- Look after your employees. Do not discriminate. Help them in their hour of need.
- Refrain from doing things to impress on others.
- Do not throw away items that you do not need. There may be others who can make use of them.
- Wear a smile always. Lead an easy life. Please others.

- Brush your teeth twice a day. Wash your body. Wear clean clothes. Then you do not need perfumes. Perfumes are harmful to your system, an unnecessary expenditure.
- Keep a clean environment void of insects and other harmful animals.
- For reasons of health and less expenditure, use pedal cycles.
- Be sincere to your clients. Do not deceive them. Discharge your duties.
- Have regular discussions with your employees. Show them their weak points.
- Do not spend unnecessarily on propaganda. Turn out products to please the customers.
- Do not turn out cheap articles. When your products are condemned customers will draw away from you.
- Do not adulterate or mix unnecessary things with products available for sale. What is not suitable for your consumption cannot be fit for others.
- Avoid unnecessary expenditure for functions. In the ancient past this was not the system. Do not get into debt to organise functions. Stop serving liquor and tobacco at functions.
- Whenever possible visit foreign countries. This will help to bring about unity in the family.
- Do not get involved in fights.
- Bear your losses. Guard your tongue.
- Live in the same premises with the members of your family who are near and dear to you. In the past this was the system. Now the tendency is to live separately. Imagine the amount of money you have to spend on various items. This will weaken them economically and physically.
- Be satisfied with what you have. Learn to share.
- Concentrate on your weak points. Note them down and make every attempt to get over them.
- Pay more attention to your religion. Concentrate on the teaching of the leaders. Have closer ties with the clergy. Keep away from wicked. Associate with good friends.

WAYS & MEANS TO LEAD A HAPPY AND CONTENT LIFE

Following is a brief indicator.

- If your parents have gone astray, there will be reflections on you. Think over these mistakes. Do not follow the same lines. Correct these and reform.
- Keep company with the wise. Keep away from the foolish.
- Pay obedience to your parents, elders and the clergy.
- If the atmosphere in the area you live is not conducive, move out.
- Understand RIGHT and WRONG.
- Discipline yourself. Be open minded.
- There is much to learn, up to your death bed.
- Be pleasant in your speech. Manner of speech can win hearts.
- Parents, Wife, Children should be looked after and treated well.
- Keep away from wrong ways of living. Illegal income is harmful.
- Treat others with your earnings.
- Do not do wrong. Keep away from acts of sin.
- Keep off liquor and gambling.
- Lead simple lives.
- Do not displease others or be jealous of them.
- Be patient and kind.
- Profit - Loss - Praise - Demeanor - Joy - Sorrow. Traet them as they should be treated. Do not get exited

- Do not be lazy. Do not postpone work. Cultivate punctuality.
- Less talk. More Work. Prove your worth.
- Do not loose your temper.
- Do not waste.
- Be faithful and loyal to your husband/wife.
- When selecting your partner in life consider the ages of the two.
- Lead an easy life.
- Draw a programme of work. Do not over exercise your sensitive eyes, ears, etc.
- Stealing or killing should be kept away. Control your desires, terips.
- Keep away from those who praise you unnecessarily and shower good things on you. They will lead you astray and leave you “poor” in more than one way.
- Look for genuine friends and keep company with them.
- Cultivate good habits, good qualities.
- Do not be lazy.
- Advice your children. Be exemplary. Then you can bring them up. Educate them. Give them in marriage. Transfer their shares to them at the correct time.
- Children should love their parents. Look after them. Listen to them. Seek their advice. Do not waste their wealth.
- Teachers should train their students, advise and guide them. Make them good citizens.
- Advise, guide and correct your friends.
- Your employees must be looked after. they should be compensated for their labour.
- Employees must be loyal and faithful to the employer and perform their duties.
- Clergy should guide their devotees on the correct lives. They should be kind and sympathetic.

—
ஸ்ரீராம ஜெயம்

ஸ்ரீ வைதுமனி பாடல்கள்

**ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தில் தீனசரி காலை மாலை
பூசைகளின்பின் பாடப்படும் முக்கிய பஜனைப்பாடல்கள்**

ஜந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத் தடிபோற் றுகின்றேனே.

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்
அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றாறாக ஆரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கை கண்டு அயலாருரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான்
அவன் எம்மையளித்துக் காப்பான்

ஓம் பூர் புவஸ் ஸ்வாஹா!
தத்ஸ் ஸவிதூர் வரேன்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தீ யோயோனப் பிரசோதயாத்

ஓம் நமோ, ஹரிராம தூதா ஆஞ்சநேயா,
அதிபல, பராக்ரம குரா,
அண்டரண்ட, பகிரண்ட; சண்டப் பிரசண்ட,
உத்தண்ட கோலா கலா,
அகோர, சத்ரு சமஹார, வரமருள்,
க்ருபாதயாளா, சிவசிவ, யோகாசனப்ரியா,

வாயுகுமாரா, சீதா லக்ஷ்மி ஸ்தா! ஸ்தா!
சாயப் பராக்ரம விஸ்வரூபா!

ஓம்கார, ஆம்கார, ரீம்கார, சஞ்சீவராஜா,
சர்வமோட்ச கரணா,
சகஸ்ரநாம, அலங்குத பூஷணா, ப்ரம்ம
வரப்பிரகாச நிகலா,
பிருண்ட கால ருத்ரா, பக்தி விஸ்வாச
சுத்த சீகரா, சுக்ருத

குணீஸா, அமிர்த கலைஞரன பரமாத்மா,
பாபவிமோசனா,
பம் பம் பம் ரரர ரிரிரி நமசிவாய,
அனுமந்தா, மமவசீ, வசீ ஸ்வாஹா.

ஓம் தாஸர தாய வித்மஹே
சீதா வல்லபாய தீமஹி
தன்னோ ராமப் பிரசோதயாத்

ஓம் ஆஞ்சனேயாய வித்மஹே
வாயு புத்ராய தீமஹி
தன்னோ அனுமந்தப் பிரசோதயாத்

ஜெய் ஜெய் ஜெய் ஹனுமான் கோ ஜாயி,
க்ருபாகரோ, குருதேவ, கீநாயி.

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் போற்றி - 108

1. ஓம் அஞ்சனா தேவி பெற்ற அனுமனே போற்றி
2. ஓம் ஆஞ்ச நேயனே எங்கள் அருமையே போற்றி
3. ஓம் இன்னலைத் தீக்க வந்த இறைவனே போற்றி
4. ஓம் ஈடிலா வீர் தீர் இளமையே போற்றி
5. ஓம் உன்னத வாலை உச்சி உகந்தவா போற்றி
6. ஓம் ஊறிலா வண்ணம் காக்கும் உத்தமா போற்றி
7. ஓம் எண்ணரும் கலைகள் வல்லாய் எளிமையே போற்றி
8. ஓம் ஏற்றமே அருளும் செல்வ மாருதி போற்றி
9. ஓம் ஐந்தெனும் புலனை வென்ற ஆண்டவா போற்றி
10. ஓம் ஒண்ணிதி வழங்க வல்ல உயர்குணமே போற்றி
11. ஓம் ஓங்காரம் செய்து தூர்ணும் உரிமையே போற்றி
12. ஓம் ஓளடதம் தேடிச் சேர்த்த அதிசயம் போற்றி
13. ஓம் கண்ணுதல் கருதும் செல்வ கண்மணி போற்றி
14. ஓம் காற்றிறை அருளால் வந்த கடமையே போற்றி
15. ஓம் கிண்கிணி தண்டை கொண்ட கிளர்ச்சியே போற்றி
16. ஓம் கீசகன் பகையின் அண்ணன் அனுமனே போற்றி
17. ஓம் குரங்கினத் தலைமைகொள் துணைவா போற்றி
18. ஓம் கூரிய சொல்லின் செல்வ சுந்தரா போற்றி
19. ஓம் கெடுதியை களையும் எங்கள் இறைவனே போற்றி
20. ஓம் கேடுகள் நீக்கும் ஆஞ்ச நேயனே போற்றி
21. ஓம் கைவரு ராம பக்த அனுமனே போற்றி
22. ஓம் கொடுமையை நீக்க வந்த குமுதமே போற்றி
23. ஓம் கோடிகு ரியப்பிரபை கொண்ட இறைவா போற்றி
24. ஓம் கெளவையைக் களையும் செல்வ மாருதி போற்றி
25. ஓம் சங்கடம் நீக்க எண்ணும் சத்தியம் போற்றி
26. ஓம் சாத்திரம் எல்லாம் கற்ற சற்குணா போற்றி
27. ஓம் சிறந்தனை சிறந்த செல்வ அனுமனே போற்றி
28. ஓம் சீரிய ஞான தீப மாருதி போற்றி
29. ஓம் சுந்தர முகம் கொள் ஞான சூக்குமம் போற்றி
30. ஓம் சூரியன் மாணியான சுடரோளி போற்றி
31. ஓம் செந்தமிழ் கம்பன் போற்றும் கீத்தியே போற்றி
32. ஓம் சேய்மையில் அண்மையாம் துணைவரே போற்றி
33. ஓம் சைலமே உறையும் எங்கள் சற்குணர் போற்றி
34. ஓம் சொர்ணமே மேனியான சுந்தரா போற்றி

35. ஓம் சோகமே தீர்ப்பாய் எங்கள் அனுமனே போற்றி
 36. ஓம் செளகரியம் சேர்ப்பாய் எங்கள் சஞ்சீவி போற்றி
 37. ஓம் கடாயெனும் பெயர் கொண்ட கண்மணி போற்றி
 38. ஓம் காட்டினில் மலையில் வாழும் கற்பகம்போற்றி
 39. ஓம் கிளிபயில் சோலை எல்லாம் திரிகுவை போற்றி
 40. ஓம் கீண்டினை அசுரர் மாளக் சீத்தியே போற்றி
 41. ஓம் குறைவறு கல்வி ஞானம் படைத்தனை போற்றி
 42. ஓம் கூறுசொல் தன்னின் செல்வன் சுந்தரன் போற்றி
 43. ஓம் கெடுதியசை சாய்த்து நீக்கும் அனுமனே போற்றி
 44. ஓம் கேடறியாத தூத இறைவனே போற்றி
 45. ஓம் கைநகம் வஜ்ர மான கண்மணி போற்றி
 46. ஓம் கொள்கையில் உறுதி வாய்ந்த மாருதி போற்றி
 47. ஓம் கோட்டையைத் தாண்டும் செல்வ மாருதி போற்றி
 48. ஓம் கெளபீன் இறைவன் போற்றும் கனகமே போற்றி
 49. ஓம் தண்ணிழல் ஆன எங்கள் புண்ணியா போற்றி
 50. ஓம் தாங்கரும் துயரம் தீர்க்கும் தருநிழல் போற்றி
 51. ஓம் திண்ணிய உரம்கொள் தேக மாருதி போற்றி
 52. ஓம் தீமையை நீக்கும் செல்வ அனுமனே போற்றி
 53. ஓம் துணிவினில் சிறந்த எங்கள் அனுமனே போற்றி
 54. ஓம் தூய்மை வாய்மை வாய்ந்த மெய்மையே போற்றி
 55. ஓம் தெளிவறு கேள்வி ஞானம் கிளர்த்துவை போற்றி
 56. ஓம் தேடியே சஞ்சீ விநல்கும் சீத்தியே போற்றி
 57. ஓம் தையலாம் சீதை போற்றும் தூதனே போற்றி
 58. ஓம் தொழில் நலம் வலிமை நல்கும் தூயவா போற்றி
 59. ஓம் தோள்வலி மிக்க ராம தூதனே போற்றி
 60. ஓம் தெளமியன் போற்றும் ஞான அனுமனே போற்றி
 61. ஓம் நற்குண சீலரே மாருதி வீரா போற்றி
 62. ஓம் நாடிய தரவே வல்லாய் நாயகா போற்றி
 63. ஓம் நிச்சயம் பிரமச் சரியம் காத்தனை போற்றி
 64. ஓம் நீடிய பகையை நீக்கும் நிறைகுணம் போற்றி
 65. ஓம் நுண்மைகொள் அறிவு கொண்ட மாருதி போற்றி
 66. ஓம் நூலறி புலவ ஞான பாலுமே போற்றி
 67. ஓம் நெற்றியில் நாமம் காட்டும் நெறியதே போற்றி
 68. ஓம் நேர்ந்தனை ராம நாமம் தூதனே போற்றி
 69. ஓம் நெந்திடும் நிலைமை நீக்கும் நாயகா போற்றி
 70. ஓம் நொந்திடா வண்ணம் காக்கும் நோக்கமே போற்றி
 71. ஓம் நோயினை அண்டா வண்ணம் காக்கநீ போற்றி

72. ஓம் நெளவிபின் சென்ற இராம தூதரே போற்றி
 73. ஓம் பலநலம் கொண்ட எங்கள் பரமனே போற்றி
 74. ஓம் பாலக வஜ்ர தேகா அனுமனே போற்றி
 75. ஓம் பிலமதில் சென்று வெற்றி சேர்த்தனை போற்றி
 76. ஓம் பீழைகள் நீக்கும் செல்வ மாருதி போற்றி
 77. ஓம் புன்மைகள் தன்னை நீக்கும் புனிதமே போற்றி
 78. ஓம் பூவடைக் கானம் வாழும் பூரணா போற்றி
 79. ஓம் பெருமைகொள் உரமே பெற்ற பரமனே போற்றி
 80. ஓம் பேசரு வியாகரணம் பிறவெலாம் கற்றாய் போற்றி
 81. ஓம் பைம்பொழில் திரியும் அன்பே அனைத்துநீ போற்றி
 82. ஓம் பொறுமைகொள் அறத்தின்தூத புண்ணியா போற்றி
 83. ஓம் போயினை வென்றாய் நன்றாய் பூரணா போற்றி
 84. ஓம் பெளவுமே தாவிப் பாயும் பரமனே போற்றி
 85. ஓம் எக்குலத் தாரும் போற்றும் இறைவனே போற்றி
 86. ஓம் எங்கணும் நீயே உள்ளாய் இறைவனே போற்றி
 87. ஓம் அச்சரத்தால் வாலி அழிந்திடச் செய்தாய் போற்றி
 88. ஓம் அஞ்சனை செல்வ அரிய செம்மனியே போற்றி
 89. ஓம் திட்டமாய்ச் செயல் செய்யும் தினகரன்தூதா போற்றி
 90. ஓம் திண்ணமாய் வெற்றி தரும் ஆஞ்சனேயனே போற்றி
 91. ஓம் எத்திறம் தனிலும் வல்ல இனியமாருதியே போற்றி
 92. ஓம் எந்தையர்ச்சிந்தை வாழும் இறைவாமாருதியே போற்றி
 93. ஓம் எம்மருங் கினிலும் வாழும் இறைவா போற்றி
 94. ஓம் எப்பரம் பொருளும் வாழ்த்தும் இனியவா போற்றி
 95. ஓம் எவ்வனம் செலினும் உய்வன சொல்லாய் போற்றி
 96. ஓம் எய்திடும் இனிமை எல்லாம் இயற்றுவை போற்றி
 97. ஓம் இல்லற ராம தூதன் எங்கள் மாருதியே போற்றி
 98. ஓம் நன்ஸிரா தன்னில் காக்கும் காலசஞ் சீவி போற்றி
 99. ஓம் ஆழ்கடல் கடந்த வஜ்ர தேகனே இறைவாபோற்றி
 100. ஓம் பாற்கடல் பிறந்த மாது பரிவுறும் கடமை போற்றி
 101. ஓம் மார்பினைப் பிளந்து மாயன் மகத்துவம் அளித்தாய் போற்றி
 102. ஓம் பன்னலம் சேர்க்கும் எங்கள் பத்ம தேகனே போற்றி
 103. ஓம் நன்னயம் சேர்க்கும் எங்கள் ராம தூதனே போற்றி
 104. ஓம் பொன்னவிர் அஞ்சனைதந்த புதுமையே போற்றி
 105. ஓம் நாற்கடல் கடந்த எங்கள் நுண்மையே போற்றி
 106. ஓம் நாற்பயன் விளைக்கும் எங்கள் நாயகா போற்றி
 107. ஓம் பாற்படு பொருளில் எல்லாம் படர்ந்தனை போற்றி
 108. ஓம் போற்றியே அனும போற்றி பூரணா போற்றி போற்றி

30/6/1999 இல் நடைபெற்ற ஶ்ரீ ஆஞ்சநேய வந்தாபிளேக விழாவின்போது, வெள்ள வத்தை இலங்கை ஶ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியில், இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்த ஐங்கவல்லியம்மா அவர்கள் (ஆஞ்சநேயரம்மா) பக்தர்களுக்கு உரையாற்றும் ஒரு காட்சி.

நாதஸ்வரம், தவில், தாளம், சுருதியோடு சேர்ந்த இசையினால் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழ தமிழர்களுக்குத் தினமும் பெருமை தேடித்தரும், சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை, ஏழை முதல் அரசர் வரை மனதாரப் புகழப்பெற்ற, யாழ் ஈன்றெடுத்த இசை வஸ்துங்கள் ஜயந்தி விழாவின்போது நந்த இசைக் கச்சேரியின் ஒரு பகுதி.

வருடாபிஷேக விழாவின்போது சமுகமளித்திருந்த, இந்து சமய கலாசார அமைச்சின் பணிப்பாளர் திரு. எஸ். தீல்லைநந்தராஜா விழாவுக்குச் சமுகமளித்திருந்த பெரியோர்களில் ஒரு பகுதியினர்.

இலங்கையில் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேய பக்தர்களின் மனதில் என்றும் நிலையாக நிலைத் திருக்கும் சிரஞ்சவி ஆஞ்சனேயப்பெருமானுக்கு உயிர் கொடுத்து இப் புவியில் அவருக்கென்றே சேவையாற்றும் எழுவர்.

ஆதி காமாட்சியின் நூற்றியெட்டுப் போற்றி அரச்சனை

1. ஓம் அகிலத்தை காக்கும் காமாட்சியே போற்றி
2. ஓம் ஆதியின் பாதியாய் நின்றவளே போற்றி
3. ஓம் இமயத்தின் அரசியே போற்றி
4. ஓம் ஈஸ்வரியாய் வருவாயே போற்றி
5. ஓம் உலகனைத்தும் காப்பாய் போற்றி
6. ஓம் ஊழ்வினை தீர்ப்பாய் போற்றி
7. ஓம் எண்திசையும் வென்றாய் போற்றி
8. ஓம் ஏகாம்பர ஸ்வரணை மணந்தாய் போற்றி
9. ஓம் ஜெயம் தவிர்ப்பாய் போற்றி
10. ஓம் ஒற்றை நகம் உடையவனின் தாயே போற்றி
11. ஓம் ஓங்கார சக்தியாய் இருப்பாய் போற்றி
12. ஓம் ஓளதம் போன்ற தாயே போற்றி
13. ஓம் கண்ணின் ஓளியே போற்றி
14. ஓம் கந்தனின் தாயே போற்றி
15. ஓம் கல்விக்கு அரசியே போற்றி
16. ஓம் கற்பகத் தாயே போற்றி
17. ஓம் கனக வல்லியே போற்றி
18. ஓம் கருணையின் கடலே போற்றி
19. ஓம் கனகாம்பிகையே போற்றி
20. ஓம் காப்பாய் காளியே போற்றி
21. ஓம் கால தேவனை வென்றவளே போற்றி
22. ஓம் காலம் வென்ற கற்பகமே போற்றி
23. ஓம் கதிரொளிச் சுடரே போற்றி
24. ஓம் குலத்தைக் காப்பவளே போற்றி
25. ஓம் குற்றம் பொறுத்தருள்வாய் போற்றி
26. ஓம் குணவதியாய் வருவாய் போற்றி
27. ஓம் கரும்பு வில்லுடன் வருவாய் போற்றி
28. ஓம் மங்கள ரூபிணியே போற்றி
29. ஓம் மகிஷனை யழித்த மாதேவியே போற்றி
30. ஓம் சம்மந்தன் ஞானத்தாயே போற்றி
31. ஓம் சக்தி வடிவே போற்றி
32. ஓம் ஸ்ரீ சக்கர வாகிணியே போற்றி
33. ஓம் சிவ விவ்ஞாவின் வடிவே போற்றி
34. ஓம் சங்கு சக்கரத்து அரசியாய் வருவாய் போற்றி

35. ஓம் சர்வ பாவத்தைப் போக்கிடுவாய் போற்றி
36. ஓம் சர்வ மக்களைக் காக்கும் சர்வேஸ்வரியே போற்றி
37. ஓம் நவக்கிரக நாயகித் தாயே போற்றி
38. ஓம் ஒளியாய் வருவாயே போற்றி
39. ஓம் ஒங்கார சுந்தரியே போற்றி
40. ஓம் கற்றோர்க்கினியாய் போற்றி
41. ஓம் கல்லார்க்கும் எளியோய் போற்றி
42. ஓம் கடம்பவன சுந்தரியே போற்றி
43. ஓம் மதுரை நகர் வாழ் மீணாட்சியே போற்றி
44. ஓம் சுந்தரேஸ்வரரின் அருகில் நிற்பவளே போற்றி
45. ஓம் சிவகாம சுந்தரியே போற்றி
46. ஓம் சித்தந் தெளிவிப்பாய் போற்றி
47. ஓம் சிவயோக நாயகியே போற்றி
48. ஓம் சிவானந்த வல்லியே போற்றி
49. ஓம் செந்தமிழ் தாயே போற்றி
50. ஓம் காஞ்சியில் வந்தாய் போற்றி
51. ஓம் காஞ்சிப் பெரியார்களின் தாயே போற்றி
52. ஓம் காலமெல்லாம் காத்தருள்வாய் போற்றி
53. ஓம் ஞானத்தின் அரசியே போற்றி
54. ஓம் செந்நிறக் குங்குமத்தில் வாழ்பவளே போற்றி
55. ஓம் மாங்கல்யம் காப்பவளே போற்றி
56. ஓம் நந்கனியின் சுவையே போற்றி
57. ஓம் நல்ல நாயகியாய் வருவாய் போற்றி
58. ஓம் நீலாம்பிகையே போற்றி
59. ஓம் நீதிக்கரசியாய் வருவாய் போற்றி
60. ஓம் புவனங்கண் காப்பாய் போற்றி
61. ஓம் புவனேஸ்வரி தாயே போற்றி
62. ஓம் நவராத்திரி நாயகியாய் வருவாய் போற்றி
63. ஓம் கலைமகள் தாயாக வருவாய் போற்றி
64. ஓம் அலைமகள் நீயே போற்றி
65. ஓம் மலைமகள் சக்தியே போற்றி
66. ஓம் மக்களைக் காத்திடும் தாயே போற்றி
67. ஓம் இன்பம் தருவாய் போற்றி
68. ஓம் இருளை அகற்றுவாய் போற்றி
69. ஓம் ஒளிஒளியாக வருவாய் போற்றி
70. ஓம் பரமானந்தப் பெருக்கே போற்றி
71. ஓம் பவளவாய்க் கிளியே போற்றி

72. ஒம் பசுபதியின் அன்னையே போற்றி
73. ஒம் பாகப்பிரியா அம்மையே போற்றி
74. ஒம் பிறவிப்பிணி தீர்ப்பாய் போற்றி.
75. ஒம் பெரிய நாயகியே போற்றி
76. ஒம் மாசில்லா மணியே போற்றி
77. ஒம் மங்காத செல்வத்தையளிப்பாய் போற்றி
78. ஒம் பொங்கும் மங்களாக் கடலே போற்றி
79. ஒம் பொன்னிறங் கொண்டவளே போற்றி
80. ஒம் குலங்காத்து நலம்தரும் குமரியே போற்றி
81. ஒம் கண்ணிகளைக்காக்கும் தாயே போற்றி
82. ஒம் காமாட்சி மாங்கல்யம் தரும் தாயே போற்றி
83. ஒம் குணக்குன்றே போற்றி
84. ஒம் ஜந்தொழில் புரிந்திடும் சங்கரித்தாயே போற்றி
85. ஒம் ஜயம் நீக்கிடுவாய் போற்றி
86. ஒம் தருமத்தின் தாயே போற்றி
87. ஒம் தருணமறிந்து வந்திடுவாய் போற்றி
88. ஒம் தக்கனின் யாகத்தை அழித்தாய் போற்றி
89. ஒம் தில்லையிலே காட்சிதரும் சிவகாமியே போற்றி
90. ஒம் கயவரை அழிக்கப் பத்திரகாளியாக வருவாயே போற்றி
91. ஒம் சூனியத்தை அழிக்கும் திரிகுல நாயகியே போற்றி
92. ஒம் சமயத்தில் வருவாயே சமயபுர மாரியே போற்றி
93. ஒம் காக்கவரும் காத்தவராயனின் தாயே போற்றி
94. ஒம் முக்கால லோகத்தைக்காக்கும் முத்தான பரமேஸ்வராயே போற்றி
95. ஒம் ஒளிசிந்தும் முகமுடையாள் போற்றி
96. ஒம் எல்லையில்லா இன்பம் தரும் கிளியே போற்றி
97. ஒம் கண்ணின் கருமணியே போற்றி
98. ஒம் கண்களில் ஒளியினைத் தருவாய் போற்றி
99. ஒம் எட்டுத் திசை ஆள்பவளே போற்றி
100. ஒம் வழிகாட்டி வரமருஞும் வல்லியே போற்றி
101. ஒம் விண்ணாஞும் விசாலாட்சியே போற்றி
102. ஒம் பாவத்தைப் போக்கும் பர்வதவர்த்தினியே போற்றி
103. ஒம் வாக்கிலே வருவாய் போற்றி
104. ஒம் நலமனைத்தும் தரும் நாயகியே போற்றி
105. ஒம் ஆனந்த வாழ்வு அளிக்கும் ஆதிசக்தியே போற்றி
106. ஒம் ஆயிரம் கண் கொண்டவளே போற்றி
107. ஒம் ஆதியில் அரப்பூரில் காட்சியாய் வந்தவளே போற்றி
108. ஒம் காக்கும் தெய்வம் நீயே அம்மா

பஞ்சமுகம்

பஞ்ச முகம் கொண்டு
 அங்கதல் நீக்கிடுவாய்
 நெஞ்சம் குடி கொண்டு
 அற்புதம் காட்டிடுவாய்
 வாயு பகவான் உ_னை
 ஆயுள் உ_ள்ளவரை
 போற்றித் துதிப்பேனே
 காட்சி தருவாயே

(பஞ்சமுகம்)

வெற்றிலை மாலை கட்டி
 வேண்டுதல் செய்ய வந்தேன்
 பொன்னடி பாதம் தொட்டு
 பூஜைகள் செய்து வந்தேன்
 வெற்றிகள் தேடி வந்தும்
 தற்புகழ் கொண்ட தில்லை
 பக்தியை நீக்கி உ_ள்ளம்
 தப்புக்கள் செய்த தில்லை

(பஞ்சமுகம்)

வஞ்சனை நெஞ்சம் இல்லை
 வாட்டிடும் எண்ணம் இல்லை
 கோபுரம் கட்ட வில்லை
 பொன்மணி வெள்ளி இல்லை
 சொர்க்கமும் தேவை இல்லை
 பக்கத்தில் வாழ்ந்திருப்பேன்
 துக்கத்தில் நான் துவண்டால்
 பாதத்தில் வீழ்ந்திருப்பேன்

(பஞ்சமுகம்)

ராம ஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம்

ராம ஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம்

ஏது பயம் இனி ஏதுபயம் ஸ்ரீராம ஜெயம் சொல்ல ஏது பயம்

காவல் தரும் ஸ்ரீராம ஜெயம் அந்த மாருதிக்கு சொல்லு ராமஜெயம்
ஏதுபயம் இனி ஏதுபயம் ஸ்ரீராம ஜெயம் சொல்ல ஏது பயம்

(ராமஜெயம்)

துன்ப மெல்லாம் அவன் வேரறுப்பான் - துணை
தோள் கொடுத்தே உனை தாங்கிடுவான்
காற்றுமழை புயல் யாவினிலும் - உயிர்
காவலென நின்று காத்திடுவான்

(ராமஜெயம்)

வெற்றிலையால் ஒரு மாலைகட்டி - குளிர்
வெண்ணென்யினால் அவர் மார்பை தொட்டு
பூஜை செய்தால் வரும் புண்ணியுமே - நீ
காத்திருப்பாய் என்றும் கண்ணியுமே

(ராமஜெயம்)

கொடுப்பதிலே அவன் வள்ளலம்மா - ராமன்
குடியிருக்கும் திருக் கோயிலம்மா
தங்கமம்மா அவன் தங்கமம்மா - மனத்
தெரியுமே தரும் கோலமம்மா

(ராமஜெயம்)

அஞ்சனையின் தவப் புத்திரனாம் - அந்த
ஆதிசிவன் கனியானவனாம்
வீசிவரும் குளிர் சந்திரனாம் - தமிழ்
காண்டத்தில் அவன் சுந்தரனாம்

(ராமஜெயம்)

ராம தூதனே

ராம தூதனே ராம தூதனே
உன்னைக் காணவே உள்ளாம் ஏங்குதே
சித்தம் யாவிலும் நித்தம் வாழுதே
வெள்ளாம் போலவே உள்ளாம் பொங்குதே

ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம

(ராம ராம)

பெற்ற அன்னைக்கும் பெரிய பாரமாம்
வாழலாகினேன் வாடலாகினேன்
கொட்டும் மழையிலும் கோடைப் பனியிலும்
உந்தன் கோயிலே தஞ்சமாகினேன்
எங்கும் உன்னையே எதிலும் உன்னையே
கண்டு கொண்டபின் மனிதனாகினேன்

ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம

(ராம ராம)

அன்னை தந்தை நீ ஆக்கும் தெய்வம் நீ
வெண்ணைய் சாந்தியே உன்னைப் பாடினேன்
பொய்யை நீக்கினேன் மெய்யைப் போற்றினேன்
ஜைன் உன்னருள் ஜையம் நீங்கினேன்
நல்லிராவிலும் ஞானதீபமே
வாயு தேவனே ஆஞ்சநேயனே

ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம

(ராம ராம)

நோயுமின்றியே நொடியுமின்றியே
எங்கள் சுவாமியை காக்க வேண்டும்
உந்தன் பக்தனை உண்மை தொண்டனை
காக்க வேண்டுமே காவல் தெய்வமே
மண்ணில் நாங்களே கண்ட மாருதி
சந்தி சேகர சுவாமி சுவாமியே

ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம

பத்துப் படி ஏறி வந்தேன்

பத்துப்படி ஏறிவந்தேன் ஆஞ்சநேயனே
வெற்றி தர வேண்டுமெய்யா ஆஞ்சநேயனே
பக்தியுடன் பாடி வந்தேன் ஆஞ்சநேயனே
முக்திதர வேண்டுமெய்யா ஆஞ்சநேயனே

(பத்துப்படி)

கற்றதிந்த கையளவே ஆஞ்சநேயனே - உன்னால்
பெற்றதிந்த வாழ்க்கையெய்யா ஆஞ்சநேயனே
முத்துமணி மாலையில்லை ஆஞ்சநேயனே
மொத்தத்தில் நான் ஏழையெய்யா ஆஞ்சநேயனே
பஞ்சமுக தரிசனமே ஆஞ்சநேயனே - கண்ணால்
கண்டுமெனம் குளிரவந்தேன் ஆஞ்சநேயனே

(பத்துப்படி)

வஞ்சமற்ற மனம்படைத்தாய் ஆஞ்சநேயனே - அதில்
ஆசை விதை ஏன் விதைத்தாய் ஆஞ்சநேயனே
பொய்யுரைத்து வாழ்ந்தறியேன் ஆஞ்சநேயனே - என்
மெய்ப்பொருளும் உன் அருளோ ஆஞ்சநேயனே
முச்சிருக்கும் நாள்வரைக்கும் ஆஞ்சநேயனே - உன்
பேச் செனக்கு வேதமெய்யா ஆஞ்சநேயனே

(பத்துப்படி)

ஆஞ்சநேயனே வா

ஆஞ்சநேயனே வா எங்கள் வாயு தேவனே வா
வீரமாருதி வா எங்கள் ராமதூதனே வா

வெற்றி வேண்டி நின்றோம் - ஜயா
வெற்றிலை மாலை தொடுத்தோம்
துன்பம் நீங்கத் தானே - ஜயா
துளசி மாலை அணிந்தோம்
தடைகள் நீக்க வேண்டி - உனக்கு
வடையில் மாலை படைத்தோம்
வினைகள் தீர் வேண்டும் - என்றே
வெண்ணெய் சாற்றி துதித்தோம்

ஆஞ்ச.....

சந்தனம் எடுத்து வந்தோம் - வாலில்
குங்குமத் திலகம் வைத்தோம்
சங்கடம் தீர் பாடி வந்தோம் - உந்தன்
சந்நிதி நாடி வந்தோம்
இனிய வாழ்க்கை வேண்டி - ஜயா
இனிக்கும் பழங்கள் படைத்தோம்
குளிரும் உள்ளாம் வேண்டி - ஜயா
விரதம் பூண்டு இருந்தோம்

ஆஞ்ச.....

மண்டியிட்டு தொழுதோம் - எங்கள்
மனதை உண்ணில் இழந்தோம்
காவல் தெய்வம் என்றே - உந்தன்
காலில் வீழ்ந்து கிடந்தோம்
மணியில் வாலினாலே - ஜயா
சனியின் தோடிம் தீர்ப்பாய்
பினிகள் யாவும் மாறு - ஜயா
மருந்து கொண்டு வருவாய்

ஆஞ்ச.....

வானில் ஏறி வருவாய் - ஜயா
வாசல் தேடி வருவாய்
வாடும் மக்கள் துன்பம் - நீக்க
வாயு வாக வருவாய்
சீதை மீட்ட சீலா - எங்கள்
சிந்தை வாழும் தேவா
ராம நாமம் போற்றி - மண்ணில்
வாழும் ஆஞ்ச நேயா

ஆஞ்ச.....

அஞ்சனை பெற்ற

அஞ்சனை பெற்ற நல்புத்திரனே - உந்தன்
ஆலயம் வந்தேனய்யா
வஞ்சனை அற்ற என் நெஞ்சினையே - உந்தன்
பாதத்தில் வைத்தேனய்யா
ஜவகை நெய் கொண்டு ஆண்டவனே நித்தம்
தீபம் வளர்த்தேனய்யா
பூந்தளிர் போலிந்த பூமியில் வாடிடும்
எத்தனைக் காப்பாயய்யா

அஞ்சனை

கண்ணற்ற பிள்ளைக்கு கண் தந்து நீ இன்று
ஞான ஒளி கொடுத்தாய்
நோயுற்ற செல்வனின் நோய் தன்னை நீக்கியே
வாழ வழி அமைத்தாய்
ஊமையைப் பேசிட வைத்தவனே ஜயா
உன்னடி போற்றுகின்றேன் - எங்கள்
ஊர் கொண்ட போரினை தீயினை மாற்றிட
உன்னருள் வேண்டுகிறேன்

அஞ்சனை

சந்தனம் குங்குமம் கொண்டு வந்து - ஜயன்
வாலுக்குப் பொட்டு வைத்தேன்
சந்தனம் உந்தனின் பெயரன்றி ஜயனே
வேறேன்ன நான் உரைத்தேன்
சொப்பனம் கண்டாலும் அப்பனே உந்தனின்
பொற்பதம் காணுகின்றேன் - மன்னில்
துக்கத்தில் வெட்கத்தில் வாழ்கின்ற எந்தனை
காத்திட வேண்டுகிறேன்

அஞ்சனை

சஞ்சீவி மலை சுமந்த

சஞ்சீவி மலை சுமந்த தெய்வமே - உன்
சரணாலயம் எனக்கு வேண்டுமே
கனிவான் ஓர் பார்வை போதுமே - இந்த
உடல் கொண்ட பிணி யாவும் நீங்குமே

சஞ்சீவி

அணைதாண்டி பாய்ந்தோடும் காட்டாறு வெள்ளம்
அதுபோல மனம் ஒட விழுந்தேனே பள்ளம்
துடுப்பின்றி - தடுமாறும் - படகாகினேன் - சிறு
துரும்பின்றி - கறையேற- போராடினேன்
கரம் நீட்டினாய் - இந்த
இடம் காட்டினாய்
இன்று நான் வந்து துதி பாட வழி காட்டினாய்

சஞ்சீவி

இரும்பான மனதோடு உன் கோயில் வந்தேன்
கரும்பாகி கனியாகி மலராகி நின்றேன்
அருள் ஞான - வடிவான - சிரஞ்சீவியே - பக்தர்
குரல் கேட்டு - குலம் காக்கும் - ஜெய மூர்த்தியே
உனைப் பார்த்ததால் - கண்ணில்
நதி பாய்ந்தது
அந்தக் கண்ணில் இவன் பாவும் கரைகின்றது

சஞ்சீவி

இறைவா எனக்கோர் பதில்

இறைவா எனக்கோர் பதில் வேண்டும்
துயர் நீ எனக்கேன் தர வேண்டும்
பாசம் தானே நான் வைத்தேன்
பாவம் யாதோ நான் செய்தேன்

(இறைவா)

ஆசையின் தீயில் விழுந்தேனா
ஜயனுன் கோயில் மறந்தேனா
கொடுமைகள் கண்டு குளிர்ந்தேனா
குற்றங்கள் பேசி திரிந்தேனா
நன்மைகள் யார்க்கும் செய்திடத்தானே
நாட்பொழுதெல்லாம் நான் அலைந்தேன்
சுற்றமும் சூழமும் வாழ்ந்திடத்தானே
எண்ணி என் தேகம் நான் இளைத்தேன்
இருந்தும் எனக்கேன் வேதனையோ
வருந்தும் நிலைக்கோர் முடிவில்லையோ

(இறைவா)

பார்த்திபன் வார்த்தை தனைக் கேட்டு
அர்ச்சனன் தேரில் கொடியானாய்
ஆஸ்திகன் சோகக் குரல் கேட்டு
அருட்கடல் நாதா முகம் பாராய்
அஞ்சனா தேவி பாலன் உன் கோயில்
சந்தனம் பூசி நானும் உன் வாலில்
வந்தனம் செய்த எந்தனைப் பாராய்
நொத்திவன் பாடும் பாடலைப் கேளாய்
ஏனோ இறைவா மெளனமொழி
நானோர் ஊமை ஏது வழி

(இறைவா)

ஸ்ரீராம ஜெய ஸ்தோத்ரம்

அன்பாகளிடரை யகற்றிட வேண்டி அயோத்தியில்
 வந்தது ராமஜெயம்
 அசரரை யொழித்து அறந்தமைத்து தோங்க
 அமைதியளித்தது ராமஜெயம்
 ஆதவன் மரபில் அழகிய வுருக் கொண்டு அவதரித்தது
 ராம ஜெயம்
 ஆரணங்கமழும் வேதமா முனிவன் அருளைப் பெற்றது
 ராம ஜெயம்
 இருள்வடிவான அகலிகையை கொன்று மருள் ஒழித்தது
 ராம ஜெயம்
 இருடியின் மகத்தை இலக்குவனோடு இமைபோல் காத்தது
 ராம ஜெயம்
 ஈசனையோத்த கௌதமனில்லாள் இடரை யொழித்தது
 ராம ஜெயம்
 உண்மையின் வடிவாம் பீஜாஷாரத்தை ஓர்வாய் என்றது
 ராம ஜெயம்
 உறுதியை கொடுத்து மறுதியை கெடுத்து உலகை காப்பது
 ராம ஜெயம்
 ஊனமில் உடலும் உயரிய பொருளும் உடனே தருவது
 ராம ஜெயம்
 ஊமை போன்ற உயிர்களும் பேசும் உயர்வை அளிப்பது
 ராம ஜெயம்
 என்றும் நமக்கு இன்பமளித்து எங்கும் இருப்பது
 ராம ஜெயம்
 எமக்கிது சாது பிறர்க்கிது தீது என்பது அற்றது
 ராம ஜெயம்
 ஏதுமற்று ஏங்கி நிற்போருக்கு ஏற்றந் தருவது
 ராம ஜெயம்
 ஏன உருக் கொண்ட வனியை யேந்திருக்கையில் வைத்தது
 ராம ஜெயம்
 ஜம்பூதங்களை அடிமையாய் கொண்ட அனுமனுரைப்பது
 ராம ஜெயம்

ஜமுகத்தவனும் பங்கயத்தவனும் அமரரும் உரைப்பது
 ராம ஜெயம்
 ஒருவழி நில்லா அலையுறு மனதை ஒரு வழிப்படுத்தும்
 ராம ஜெயம்
 ஒருவனும் யான் எனவே நிலையென்று உண்மையுணர்த்தும்
 ராம ஜெயம்
 ஒங்கார பொருள் உண்மையின் வடிவாம் ஓர்வாய் என்றது
 ராம ஜெயம்
 ஓவியந்தனிலும் காவியந்தனிலும் ஊக்கமளிப்பது
 ராம ஜெயம்
 ஒளாவை போன்று ஆன்மாக்களுக்கும் அறத்தை உரைப்பது
 ராம ஜெயம்
 ஒளடதம் போன்று படிப்போர் தமக்கு அனைத்துமளிப்பது
 ராம ஜெயம்

 ராமஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம்
 ராமஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம் ஸ்ரீராம ஜெயம்

அஞ்சனை மகனே

அஞ்சனை மகனே ஆஞ்சனேயா
 அருட்கடல் நாதா ஆஞ்சனேயா
 சிந்தையில் நிறைந்தாய் ஆஞ்சனேயா
 சீதரு வாயே ஆஞ்சனேயா

சித்திரை நிலவே ஆஞ்சனேயா
 முத்திரைப் பொன்னே ஆஞ்சனேயா
 வீரத்தின் பொருளே ஆஞ்சனேயா
 வெற்றியின் இலக்கே ஆஞ்சனேயா

சுந்தர வடிவே ஆஞ்சனேயா
சோதியன் கணியே ஆஞ்சனேயா
சந்தன மணமே ஆஞ்சனேயா
சந்ததம் தொழுதேன் ஆஞ்சனேயா

முச்சினில் நிறைந்தாய் ஆஞ்சனேயா
பேச்சினில் நிறைந்தாய் ஆஞ்சனேயா
காற்றினில் கலந்தாய் ஆஞ்சனேயா
பாட்டினில் மகிழ்ந்தாய் ஆஞ்சனேயா

லட்சமன் உயிரே ஆஞ்சனேயா
லட்சியம் ஜெயிப்பாய் ஆஞ்சனேயா
தொண்டுக்குத் துணிவாய் ஆஞ்சனேயா
நற்பிக்கு இனியாய் ஆஞ்சனேயா

நெஞ்சினில் நிதமும் ஆஞ்சனேயா
ராமனை சுமக்கும் ஆஞ்சனேயா
வஞ்சனை அறியாய் ஆஞ்சனேயா
நெஞ்சினில் அமர்வாய் ஆஞ்சனேயா

கம்பனும் போற்றும் ஆஞ்சனேயா
வாலமிகி பாடும் ஆஞ்சனேயா
சேதுவின் கரைமேல் ஆஞ்சனேயா
தவமது புரியும் ஆஞ்சனேயா

ஜமுக வடிவே ஆஞ்சனேயா
ஆழ்க்டல் தாண்டும் ஆஞ்சனேயா
வேதங்கள் அறிவாய் ஆஞ்சனேயா
ராகங்கள் தருவாய் ஆஞ்சனேயா

கற்பெனும் சுட்ரே ஆஞ்சனேயா
கற்புர உருவே ஆஞ்சனேயா
அற்புத உருவே ஆஞ்சனேயா
பொற்பதம் தொழுதேன் ஆஞ்சனேயா

வெற்றிலை தொடுத்தால் ஆஞ்சனேயா
வெற்றிகள் அருளும் ஆஞ்சனேயா
பக்தரின் கண்ணீர் ஆஞ்சனேயா
என்றும் நீ துடைப்பாய் ஆஞ்சனேயா.

சொல்லட்டும் சொல்லட்டும்

சொல்லட்டும் சொல்லட்டும் உள்ளாம் ராம ஜெயம்
பாடட்டும் பாடட்டும் உதடுகள் ராம ஜெயம்
பேசட்டும் பேசட்டும் யாரும் ராம ஜெயம்
ஊரெங்கும் வீசட்டும் காற்றாய் ராம ஜெயம்

சொல்...

அன்னை தந்தை இல்லா யார்க்கும் அன்னை ராமஜெயம்
கண்ணை இமைபோல் காவல் செய்யும் வேதம் ராமஜெயம்
அல்லும் பகலும் துன்பம் வந்தால் தீர்க்கும் ராமஜெயம்
அங்கும் இங்கும் துள்ளும் மனதை வெல்லும் ராமஜெயம்

சொல்...

தன்னந்தனியே செல்லும் பாதை துணையாய் ராமஜெயம்
கன்னங்கரிய இருளில் ஒளியாய் வருமே ராமஜெயம்
கூணும் குருடும் செவிடும் மறையும் சொன்னால் ராமஜெயம்
வாழ்வும் வளமும் உடனே சேர்க்கும் சொல்லே ராமஜெயம்

சொல்...

நோயும் நொடியும் பேயும் பினியும் நீக்கும் ராமஜெயம்
நோக்கம் இல்லா வாழ்வை கூட மாற்றும் ராமஜெயம்
தீயும் உள்ளெனத் தீண்டும் போதும் சொல்வாய் ராமஜெயம்
தேகம் எங்கும் பன்னீதூவி காக்கும் ராமஜெயம்

சொல்...

ஜூயா ஆஞ்சநேயா

ஜூயா ஆஞ்சநேயா

என்னை ஆதரிப்பாரில்லை ஜூயா

கையா உந்தன் கையா

என்னைக் காப்பது உண்ணிரு கையா

ஜூயா...

ஊருக்குள் எனக்கொரு பேர் கொடுத்தாய் - நல்ல

உத்தமனாகவே வாழ வைத்தாய்

நித்தம் என் பாட்டில் குடியிருந்தாய் - ஏழை

நெஞ்சினில் மட்டும் ஏன் தீ வளர்த்தாய்

ஜூயா...

நான் சிரித்தால் பெற்ற தாய் சிரிப்பாள் - நொந்து

நான் அழுதால் அன்புத்தாய் அணைப்பாள்

தாய் அடித்தால் என்னை நீ அணைப்பாய் - என்னை

நீ அடித்தால் மண்ணில் யார் அணைப்பாள்

ஜூயா...

சுத்தியம் என்பது சோதனையா - நல்ல

பக்தருக் கென்னாலும் வேதனையா

கண்கொண்டு என்றிலை பாருமய்யா - நல்ல

காவலின் தெய்வமே ஆஞ்சநேயா

ஜூயா...

மண்டியிட்டேன் உந்தன் காலடியில் - நான்

மாலையிட்டேன் பொங்கும் கண்ணீரில்

வேறேன்ன பாவங்கள் நான் புரிந்தேன் - இன்று

வேரறுந்த கொடியாய் விழுந்கேன்

ஜூயா...

ஒங்கார நாயகியே

ஒங்கார நாயகியே காளியம்மா - எங்கள்
 உள்ளமெல்லாம் நிறைந்தவளே மாரியம்மா
 மதுரையிலே வாழ்பவளே மீண்டசி - எங்கள்
 மாத்தளையில் வாழ்பவளே முத்துமாரி

(ஒங்கார)

மயூரபதியினியே மாகாளி - என்று
 மறுநாமம் கொண்டவளே திரிகுலி
 மாருதி கோயிலிலே மகமாயி - என்றே
 வந்தமர்ந்து வரமருஞும் தூர்க்கா நீ

(ஒங்கார)

வேப்பிலையின் நாயகியே மாரியம்மா - எங்கள்
 வேதனையை தீர்த்தருள வாடியம்மா
 கற்பூர ஜோதியிலே மாரியம்மா - வந்து
 காட்சி தர வேண்டுகிறோம் வாடியம்மா

(ஒங்கார)

பம்பை உடுக்கை ஒலி நாதத்துடன் - உந்தன்
 பாத சலங்கை இசை பாடுதம்மா
 கங்கை சுமந்தவளின் நாயகியே - எங்கள்
 நெஞ்சம் நிறைந்த திரிகுலினியே

(ஒங்கார)

பால்குடங்கள் சுமந்து வந்தோம் பார்த்திடம்மா - கண்ணில்
 நீர்க்குடங்கள் ஏந்தி நின்றோம் தீர்த்திடம்மா
 மாவிளக்கு எடுத்து வந்தோம் மாரியம்மா - எங்கள்
 மனவிளக்கை ஏற்றி வைக்க வாருமம்மா

(ஒங்கார)

பூமாலை தொடுத்து வந்தோம் மாரியம்மா - உந்தன்
 பொன்னாடை உடுத்த வந்தோம் மாரியம்மா
 செந்துராம் வேண்டுகிறோம் மாரியம்மா - உந்தன்
 சேவடியைப் போற்றுகிறோம் மாரியம்மா

(ஒங்கார)

குலத்துடன் சீம்மத்திலே வருபவளே - குழும்
 துன்பமெல்லாம் தீர்த்து எம்மை காப்பவளே
 ஆதிசிவன் பத்தினியாய் ஆனவளே - அவன்
 பாதி என அகிலத்தையே ஆள்பவளே

(ஒங்கார)

வேம்பெனவே நின்றிருப்பாய் கருமாரி - நாக
 பாம்பெனவே மாறிடுவாய் மகமாயி
 பொங்கல் வச்சோம் பொங்க வச்சோம் கருமாரி - எங்கள்
 பொங்க வைக்க பொங்க வைக்க வாதாயி

(ஒங்கார)

தாயே என் தாயே

தாயே என் தாயே என் முத்துமாரி - எம்மைக்
காப்பாயே காப்பாயே முத்துமாரி
ஆத்தாளே ஆத்தாளே முத்துமாரி - இந்த
அண்டமெல்லாம் புத்தாளே முத்துமாரி

(தாயே)

உத்தமியே பத்தினியே முத்துமாரி - அம்மா
சக்தியடி சக்தியடி முத்துமாரி
அந்தரியே சுந்தரியே முத்துமாரி - எம்மை
ஆதரிக்கும் கைகளம்மா முத்துமாரி
செக்கச் செவந்த கல்லு முத்துமாரி - உந்தன்
முக்குத்தியில் மின்னுத்தி முத்துமாரி
சொக்கனுக்குப் பக்கத்திலே முத்துமாரி - நீ
சொக்கி நிற்கும் காட்சி கண்டோம் முத்துமாரி

(தாயே)

வேப்பிலையில் ஆடைகட்டி முத்துமாரி - அம்மா
வேண்டுதலைத் தீர்க்க வந்தோம் முத்துமாரி
பூ மிதிச்சி தீ மிதிச்சி முத்துமாரி - உந்தன்
பூவடியைத் தேடி வந்தோம் முத்துமாரி
தேரெடுத்து வந்தோமம்மா முத்துமாரி - எம்மை
ஏரெடுத்துப் பார்த்திடம்மா முத்துமாரி
பாட்டெடுத்து வந்தோமம்மா முத்துமாரி - எங்க
பாவுமெல்லாம் தீர்த்திடம்மா முத்துமாரி

(தாயே)

பொன்னாரம் பூவாரம் முத்துமாரி - உனக்கு
பூஆடை கட்டி வந்தோம் முத்துமாரி
தேவாரத் தாலாட்டு முத்துமாரி - உனக்கு
தெம்மாங்கு பாடட்டுமோ முத்துமாரி
பொன்னாத்தா பூவாத்தா முத்துமாரி - உந்தன்
கண் பார்த்தா மாசத்தில மூன்றுமாரி
என் ஆத்தா என் ஆத்தா முத்துமாரி - வந்தால்
என்ன ஆத்தா என்ன ஆத்தா முத்துமாரி

(தாயே)

சீருடைய வாயுமகன் சீர்த்த முகம் ஒன்றே
 சீறுநர சிம்மமென சேர்ந்த முகமொன்றே
 பேறுடைவ ராகமெனப் பெற்ற முகமொன்றே
 பெற்றியுடை கயக்கீவ ரான முகமொன்றே
 சீருடைய ஓர் கருட ரான முகமொன்றே
 செஞ்சொலுடைப் பஞ்ச முகராணாமனு மனென்றே
 பாருடையோர் போற்றுகிற மாருதியை இன்றே
 பாடுமனமே இனியும் பயமுமில்லை என்றே.

ஸ்ரீ அடுஞ்சநேயர் மங்களம்

ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
 ஜெய ராம தூதனுக்கு ஜெய மங்களம்

ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
 ஜெய ராம தூதனுக்கு ஜெய மங்களம்
 ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்

கக்கீவன் தோழனுக்குச் சுப மங்களம்
 ஸ்ரீ ராம பக்தனுக்கு ஜெய மங்களம்

வாயு குமாரனுக்குச் சுப மங்களம்
 அஞ்சனை மைந்தனுக்கு ஜெய மங்களம்

ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
 ஜெய ராம தூதனுக்கு ஜெய மங்களம்

சிரஞ்சீவி அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
 தவ யோக ஞானிக்கு ஜெய மங்களம்

புண்ணிய குமாரனுக்குச் சுப மங்களம்
 புவி காக்கும் அனுமனுக்கு ஜெய மங்களம்

ஜெய வீர அனுமனுக்குச் சுப மங்களம்
 ஜெய ராம தூதனுக்கு ஜெய மங்களம்

ஸ்ரீ அம்பாள் மங்களாம்

ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
 ஜெய ஜெய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
 ஜகம் எங்கும் அமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
 தேவை எல்லாம் அடைய - அம்மம்மா
 தேவை எல்லாம் அடைய
 பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
 பணிப்பாய் அன்பில் எம்மை - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

இரண்டுகள் போக மூன்றுகள் அகல
 சஸ்வரி பலம் அருள்வாய் - அம்மம்மா
 சஸ்வரி பலம் அருள்வாய்
 கரம் குவித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
 கருணையுடன் அணைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
 கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
 கருத்தினில் அன்பருள்வாய்
 தேசுடன் வாழுக் காட்டடி காட்சி
 தேவியுன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
 நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
 நல்லொளி தீபம் வைத்து
 நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
 ஞாலத்திற் கமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ
 ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

ஸ்ரீ சரஸ்வதி தேவியின் மங்களாம்

ஜெய மங்களாம் ஸ்ரீ சுப மங்களாம்
 ஜெய மங்களாம் ஸ்ரீ சுப மங்களாம்
 ஜெய மங்களாம் ஸ்ரீ சுப மங்களாம்
 வேதவல்லிக்குச் சுப மங்களாம் - ஆய
 கலைகளின் அரசிக்கு ஜெய மங்களாம்
 நான்முகன் நாயகிக்கு சுப மங்களாம்
 நாத ஸ்வருபிணிக்கு ஜெய மங்களாம்

ஜெய மங்களாம் ஸ்ரீ சுப மங்களாம்
 ஜெய மங்களாம் ஸ்ரீ சுப மங்களாம்

வீணையின் ராணிக்கு சுப மங்களாம் - எங்கள்
 கல்வியின் தெய்வத்திற்கு ஜெய மங்களாம்
 வெற்றிகள் தரும் தாய்க்கு சுப மங்களாம்
 எமைக் காக்கும் அன்னைக்கு ஜெய மங்களாம்

ஸ்ரீ மாருதி கவசம்

மார்கழி மூலம் அனுமன் பிறந்தான்
 அனைவர்க் அருள் அவனியில் வந்தான்
 அஞ்சனை மாருதம் அளித்த நற்செல்வன்
 அனுமனை போற்றி அவனியில் வாழ்த்த

வஞ்சனை நீக்கும் அஞ்சனை செல்வன்
 கதாயுதனை காற்றின் மைந்தனை இன்சொல்
 அதேகொண்டு அவனை அனைத்தும் காக்க
 சதா அபி டேகம் சாற்றுவார் உவந்து

காக்க காக்க அனுமன் காக்க
 நோக்க நோக்க நுணுகி நோக்க
 தீர்க்க தீர்க்க தீவினை எல்லாம்
 சேர்க்க சேர்க்க செம்பொருள் அனைத்தும்

ஆர்க்கும் பகைவர் அலறிழடு
வேர்க்குள் பகையாய் விழைந்தவர் அழிய
காக்க காக்க கண்ணுதல் காக்க
பார்க்குள் அவன்போல் இறைவன் இல்லை

ஓம்ரீஸ்ரீஜெய ராம் எனும் அனுமன்
க்ரீம் க்ரீம் ஸ்ரீராம பக்த அனுமன்
ஹம்க்ரீம் என்றே கொடியில் ஆர்க்கும்
ஸ்ரீஜெய ராம பக்த அனுமன்

காக்க காக்க கவசம் இதனை
போக்க போக்க பொய்யை தீமையை
தீய்க்க தீய்க்க தீவினை எல்லாம்
சேயாய் பிறந்து செய்வினை அறிந்து

சேவை செய்ய வாயு உகந்தான்
ஆவி அனைய அஞ்சனை மாதும்
அதனை உகந்தாள் அவனி உதித்தான்
மாருதி என்போன் மாருதம் அனையன்

பாரதில் என்றும் நிலவும் சீரோன்
பாரதம் போற்றும் பண்பு டையாளன்
காரணம் அவனே காருண்யம் அவனே
நாரணன் ராமன் நடவெனச் சொன்னான்

ஆதவன் மகிழ்ந்து கல்வியைத் தரவும்
பூதவம் செய்ததால் பூமியில் வாழ்ந்தும்
மாதவம் இயற்றுசிர ரஞ்சீவி அவனே
ஆதவன் குலத்தின் ஆணி அவனே

ராமனும் கண்ணனும் வாழ்தநற் பூமியில்
ராமனைத் தன்னுடை நெஞ்சினில் வைத்தான்
ராகவன் தூதன் ஆதவன் குலத்தைக்
காத்து நின்றவன் காக்க என்னை

காக்க காக்க அனுமன் காக்க
காக்க காக்க காலகள் இரண்டை
காக்க காக்க கணுக்கால் முழந்தாள்
காக்க காக்க கருணையில் காக்க

தீக்குள் புகையாய் திகழும் பொய்மை
போக்க போக்க புன்மையைப் போக்க
குருதி அதனில் ஒருரணம் இன்றி
மாருதி காக்க மாருதம் போல

இறுதி இல்லா இறைவன் காக்க
உறுதி அளிக்கும் உயர்வோன் காக்க
அஞ்சனை செல்வன் அடியினை காக்க
வஞ்சனை ஏதும் வாட்டா வண்ணம்

ஆஞ்ச நேயனே அடிவயிறு காக்க
துஞ்சும் போதும் துயருநா வண்ணம்
காக்க அனுமன் கண்ணினை காக்க
போக்க எந்தப் பொல்லா வினையும்

நோக்க நோக்க உண்மையை உறுதியை
தீக்குள் இலங்கை செற்றான் காக்க
போக்கும் வரத்தும் கபிந்திரன் காக்க
நோக்கம் காக்க நுணுகி நோக்க

பிட்டம் அதனை அனுமன் காக்க
வட்டக் குத்ததை வாலினால் காக்க
அட்டமச் சனியால் அடையும் துன்பம்
அனைத்தும் நீக்கி அனுமன் காக்க

சிற்றிடை அதனை அஞ்சனை செல்வன்
சிறப்புடன் காக்க சேர்க்கப் பெருமை
நற்றவ மிக்கோர் நவையறு நல்லோர்
நாணங் கயிற்றை அனுமன் காக்க

நங்குறி தன்னை காற்றின் செல்வன்
காக்க காக்க காக்கவந் துவந்தே
மார்பின் மதாணி மதகரி கேள்வன்
மாருதி காக்க மதிக்க வந்துவந்தே

ஆர்முன் பின்னென் றதுஞரு கேள்வி
ஆகா வண்ணம் அனுமன் காக்க
சீர்வனம் உறும் இறை செல்வன் காக்க
சீத்திகள் அருள்க செந்திரு மாலென

கூர்நக முடைய குரங்கினத் தலைவன்
 காக்க காக்க கதிர்முடி யாலே
 ஆர்க்க ஆர்க்க அனைத்துயர் போர்க்களம்
 வேர்க்க வேர்க்க சூர்ப்பகை வெருள

தீர்க்க தீர்க்க தினகரன் மாணி
 தீராக் கொடுமை எல்லாம் தீர்க்க
 ஈரல் இரைப்பை இதனைக் காக்க
 ஆவலைத் தூண்டும் அரியவன் நீயே

ஆமரி அவனின் ஓர் துணை நீதான்
 போயெவர்க் கூறினும் போற்றுதல் அறியார்
 நீயறி இதனை நினைவாய்க் கொண்டே
 நித்தம் நேர்ந்திடில் நிரம்ப சந்தோஷமே

மார்பைக் காக்க மாருதி மகிழ்ந்தே
 மற்றுள உறுப்பை மகிமையன் காக்க
 சார்புள உறுப்பை சற்குணன் காக்க
 சற்று மேலான கழுத்தை, அனுமன்

ஆர்வமுடனே அனைத்தெனைக் காக்க
 அனைத்துப் பல்லையும் அனுமன் காக்க
 அருவிழி இரண்டும் சூர்ப்பகை காக்க
 அனைத்துப் பெருமை எனக்கு உறினும்

தருவெனும் அனுமன் என் சிரம் காக்க
 நாசியை வாசியை நல்லவன் காக்க
 பெருமைகொள் அனுமன் பிடியைக் காக்க
 பேசிடும் நாவைப் பெரியோன் காக்க

அருவிழி தன்னில் அனுமன் காக்க
 அரஹர சிவசிவ ஸ்ரீஜைய ராமென
 அனைவரும் துதிக்கும் அனுமனே காக்க
 காக்க காக்க கவலைகள் நீக்க

ஜயம் கிலியும் செளவும் நீக்கி
 அனைத்தும் அழிக்கும் அரியவன் காக்க
 பொய்யும் களவும் போதாறு கென்றே
 புரையா அன்பு மறைமுதல் காக்க

எய்யும் கண்போல் இறைவர்க் காமோர்
 இமையே போலும் தூதன் காக்க
 செய்யும் செயலில் செம்மை வல்லான்
 செம்பொருள் காக்க சிறந்திடக் காக்க

வழிபடும் முறை

சிலையொடு சித்திரம் கதையொடு ஆரல்
 நிலைவிளக் கதனொடு நேரிய குடும்பம்
 வலையென உன்றனை விரித்திடும் மந்திரம்
 நிலைபெறக் கூறி தகுவன சாத்தி

வழிபடு போதில் வருவாய் அதனில்
 இழிவுற இலங்கை எரித்தவப் போரில்
 எழிலுறு வடைய எம்மிறை நீயே
 ஒழித்தனை அன்றோ ஓண்ணா அவணர்

அந்தப் போதில் ஆர்த்தநல் நெஞ்சம்
 இந்தப் போதில் இங்குற வேண்டும்
 எந்தப் போதில் எதுவரு மேனும்
 நிந்தனை இன்றி நிகழ்ந்திட வேண்டும்

கந்தம் துளசி களப கஸ்துாரி
 சொந்தம் சாந்தம் சுந்தரன் தனக்கே
 தந்திடு வெண்ணை தகுவடை மாலை
 நொந்திடா வண்ணம் வெற்றிலை மாலை

பன்னீர் ஆட்டுக் பங்கயன் தனக்கே
 நன்னீர் ஆட்டுக் நாயகன் தனக்கே
 உண்ணீர் என்றே ஊட்டுக் பல்கனி
 எண்ணீர் இவனே எம்மிறை என்பீர்

மாருதி உண்டேல் சோருதல் இல்லை
 ஆறுதல் அவனே அவனே இறைவன்
 காரியம் காரணம் ஆனவன் அவனே
 கருதிய நிகழ்த்தும் கண்ணனும் அவனே

வேரியங் கமலைச் செல்வியம் போற்றும்
 மாருதி தன்னை மனதில் இருத்துக.

பயன்

வஞ்சனை அகலும் வயிரம் வாய்க்கும்
துஞ்சிடும் போதும் துன்பம் வராது காளன்
அஞ்சவர் பகைவர் அடலே றனையான்
நஞ்சண்டாலும் நம்முயிர் காப்பான்

மனையின் வஞ்சகம் நீக்குவன், மாற்றுவன்
புணைபோல் பொய்யா கூட்டடைக் களவை,
தினமுழுன் முன்னே தெரிகுவன் மாருதி
இனமுடன் வாழ்ந்திட இனியன நல்குவன்

கோளுறு பாபம் தீர்க்கும் அனுமன்
பாழ்பிற விதனையே நீக்கும் அனுமன்
கேளென வந்து உதவிடும் அனுமன்
வாழ்வுறச் செய்யும் வடிவுடை இறைவன்

நாற்பதோ டைந்து நாளே அவனை
நோற்பவர் பற்பல பெறுவர் இதனை
நாற்பயன் என்ன நுவலும் துளசி
நாற்பயன் பெற்றிட நல்குவன் அனுமன்

அனுமன் எனுமோர் அறமே கவசம்
அனுமன் எனுமோர் அறிவே கவசம்
அனுமன் எனுமோர் அணுநேர்த் தியனே
தினமென் கவசம் தில்வியம் அருள்வோன்.

முந்துக முந்துக முந்துக

முந்துக முந்துக முதல்வன் முந்துக
செந்தணல் படவழ கெழுதிய ஒவியம்
முந்துக முந்துக முறையுடன் முந்துக
இந்தனம் அதனில் இலங்கையை எரித்த
அந்தண முந்துக அறுவோன் முந்துக.
நந்தியின் நாதனும் நாரண தேவனும்
அந்தியும் பகலும் சிந்தித் திருக்கும்
சிந்தையன் முந்துக சீரியன் முந்துக
சீமான் அனுமன் செம்பொருள் முந்துக.

வருக வருக அனுமன் வருக

வருக வருக அனுமன் வருக
வருக வருக அஞ்சளை சிறுவன்
கெருவம் தீர்க்க வருக அனுமன்
அருவரு அதுவாய் அனுமன் வருக
ராமசாமியின் தூதன் வருக
நாமம் ஆயிரம் சாற்றுவோன் வருக
காமம் நீக்கிய கடவுள் வருக
ஏமப் புணையாம் எம்மிழை வருக
அருளாரு வாகிய ஜூயா வருக
தெருளினை மாற்றும் தேவா வருக
உருகவே வைக்கும் ஒருவர் வருக
மருளற வைக்கும் மாருதி வருக
விந்தைக் கிழையாம் வித்தே வருக
முந்தித் தவம்செய் முதறி முதல்வா
சிந்தித்து இன்னே சீக்கிரம் வருக
வந்தித்தோம் உனை வருகவென்று உவந்தே.

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்
பொன் அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்து அழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அங்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்டநீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும் மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
திரண்ட முப்புரிநூல் திகழ் ஒனி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிரே!
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!

இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத்தான் எழுந்து அருளி
மாயாய் பிறவி மயக்கம் அறுத்தே
திருந்திய முதல் ஜந்து எழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்து என் உளந்தனில்புகுந்து

குருவடிவாகிக் குவலயம் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம் இது பொருள் என
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்து எனக்கு அருளிக்
கோடாயுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஜம்புலன்தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிது எனக்கு அருளிக்
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்து இருள் கடிந்து

தலம் ஒரு நான்கும் தந்து எனக்கு அருளி
மலம் ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
ஆறாதாரத்து அங்கிசை நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
இடை பிங்கலையின் எழுத்து அறிவித்துக்
கடையில் சுழுமனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்று எழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
விண்டு எழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டு எழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்து அறிவித்தே
அழுத நிலையும் ஆதித்தன இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடல் சக்கரத்தின்உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதூரமுக சூக்கமும்
எண்முகம் ஆக இனிது எனக்கு அருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிது எனக்கு அருளி
எண்ண அறிவித்து எனக்கு அருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என் தன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டிற்கும் ஒன்று இடம் என்ன
அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என் செவியில்

எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்

கண்ணுமற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடு மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கரத்தின் நிலை அறிவித்துத்

தத்துவ நிலையைத் தந்து எனை ஆண்ட
வித்தக விநாயக விரை கழல் சரணே.

ஸ்ரீ மஹிஷாஸுரமர்த்தனி

ஸ்தோத்ரம்

அயிகிரி நந்தினி நந்தித மேதினி
விஸ்வ வினோதினி நந்தனுதே
கிரிவர விந்த்ய ஸிரோதி நிவாஸினி
விஷ்ணு விலாசினி ஜிஷ்ணுநுதே
பகவதி ஹே ஸிதிகண்ட குடும்பினி
பூரி குடும்பினி பூரி க்ருதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸுர மர்த்தனி
ரம்ய கபாத்தினி சைலஸாதே

ஸ்ரவர வர்ஷினி தூர் தர தர்வினி
தூர்முக மார்ஷினி ஹர்ஷரதே
த்ரிபுவன போவினி ஸங்கர தோவினி
கில்புஷ மோவினி கோவரதே
தநுஜநிரோவினி தீதிஸாத ரோவினி
தூர் மதஸோவினி ஸிந்துஸாதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸுர மர்த்தனி
ரம்ய கபாத்தினி சைலஸாதே

அயி ஜகதம்ப மதம்ப கதம்பந
ப்ரியவாஸினி ஹாஸரதே
ஸிகிரி ஸிரோமனி தூங்க ஹிமாலய
ச்ரங்க நிஜாலய மத்யகதே
மது மதுரே மது கைடப கஞ்ஜனி
கைடப பஞ்ஜினி ராஸரதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸுர மர்த்தனி
ரம்ய கபாத்தினி சைலஸாதே

அயி ஸதகண்டி விகண்டி தருண்ட
விதுண்டிட ஸண்ட கஜாதிபதே
ரிபுகஜ கண்ட விதாரண கண்ட
பராக்ரம கண்ட ம்ருகாதிபதே
நிஜ புஜ தண்ட நிபா தித கண்ட
விபா தித முண்ட படாதிபதே
ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸுர மர்த்தனி
ரம்ய கபாத்தினி ஸௌஸாதே

அயி ரண் தூர்மத ஸத்ருவதோ தித
 துர்தர நிர்ஜா ஸக்திப்ருதே
 சதுர விசார தூரீண மஹா ஸிவ
 தூத க்ருத ப்ரமதா திபதே
 துரித தூரீஹ தூராஸய தூர்மதி
 தானவதூத க்ருதா ந்தமதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸாதே

அயி ஸரணாகத வைவிவ தூவர
 வீர வராபய தாயகரே
 த்ரிபுவன மஸ்தக ஸால விரோதி
 ஸிரோதி க்ருதாமல ஸைகரே
 துமி துமிதாமர துந்தபி நாத
 மஹா முகரீ க்ருத திக்மகரே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸாதே

அயி நிஜ ஹாம் க்ருதி மாத்ர நிராக்ருத
 தூம்ர விலோசந தூம்ரஸதே
 ஸமர விலோஷதி ஸோணித பீஜ
 ஸமுத்பவ ஸோணி பிஜுவதே
 ஸிவஸிவ ஸாம்ப நிஸாம்ப மஹாஹுவ
 தர்பித பூத பீஸாசரதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸாதே

நனுரானு ஸங்கரன கஷண
 ஸங்க பரிஸ்புர தங்க நடத்கடகே
 கனக பிஸங்க ப்ருஷ்தக நிஷங்க
 ரஸத்பட ச்ருங்க ஹதாவடுகே
 க்ருத சதுரங்க பலகுதிரங்க
 கடத் பஹாரங்க ரடத்படுகே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸாதே

ஜய ஜய ஜப்யஜேஜே ஜய ஸப்த
 பரஸ் துதி தத்பர விஸ்வநுதே
 பணபண பிஞ்ஜமி பிங்ஜிமி பிங்கருத நாபுர
 ஸிஞ்ஜித மோஹித பூதபதே
 நடித நடார்த்த நா நடநாயக
 நாடித நாட்ய ஸ்கானரதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸூர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸாதே

அயிஸூமன: ஸூமன ஸூமன:
 ஸூமன ஸூமனேஹர காந்தியதே
 ச்ரித ரஜீன் ரஜீன் ரஜீன்
 ரஜீன் ரஜீன் கர வக்த்ரவர்஗ுதே
 ஸநயன விப்ரமர ப்ரமர
 ப்ரமர ப்ரமர ப்ரமராதிபதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸூர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸாதே

மஹதி மஹா ஹவ மல்லமதல்லிக
 மல்லித் ரல்லக மல்லரதே
 விரசித வல்லிக பல்லிக மல்லிக
 பில்லிக பில்லிக வர்சவர்஗ுதே
 ஸித்ருத புல்லஸ முல்லஸி தாருண
 தல்லஜ பல்லவ ஸல்லலிதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸூர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸாதே

அவிரலகண்ட கலந்மத மேதுர
 மத்தம தங்கஜ ராஜபதே
 தரிபுவன பூஷண பூத கலாநிதி
 ருப பயோநிதி ராஜஸாதே
 அயி ஸுதநீஜன ஸாலஸானஸ
 மோஹன மந்மதராஜஸூர மர்த்தினி
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸூர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸாதே

கமல தலாமல கோமள காந்தி
 கலா கலிதாமல பாலலலே
 ஸகல விலாஸ கலா நிலயக்ரம
 கேவிசலத்கல ஹம்ஸுக்லே
 அலிகுல ஸங்குல குவலய மண்டல
 மெளவியிலத் பகுளாளிகுலே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸ்தே

கரமுரளீவ வீஜீத கூஜித
 லஜ்ஜித கோகில மஞ்ஜாமதே
 மிலிதபுலிந்த மனோகர குஞ்சித
 ரஞ்சித ஸைல நிருஞ்ஜகதே
 நிஜகுணபூத மஹாஸபாகண
 ஸத்குண ஸம்பருதே கேவிதலே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸ்தே

கடிதபீடத துகல விசித்ரயூக
 திரஸ்கிருத சந்தர ருசே
 ப்ரண ஸராஸர மெளவிமணி
 ஸ்புர தமஸ்ஸாந்தக சந்தர ருசே
 ஜிதகநா மெளவிபதோரஜித
 நிர்பர குஞ்ஜர கும்பகுசே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸ்தே

விஜித ஸஹஸ்ர கரைக
 ஸஹஸ்ர கரைக ஸகஸ்ரகரைகனுதே
 க்ருதஸர தாரக ஸானுஸ்தே
 ஸங்கர தாரக ஸானுஸ்தே
 ஸரத ஸமாதி ஸமாந ஸமாநி
 ஸமாதி ஸமாதி ஸாஜாதரதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபார்த்தினி சைலஸ்தே

பத கமலம் கருணா நிலயே
 வரிவஸ்யதியோ னுதினம்ஸ ஸிவே
 அபி கமலா கமலா நிலயே
 கமலா நிலய: ஸ கதம்ந பவேத
 தவ பதமேய பரம்பதமேமனு
 ஸ்ஸியதோ மம கிம்ந ஸிவே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸ்தே

கனகல ஸத்கல ஸிந்து ஜலைரநு
 ஸிஞ்சனு தேகுண ரங்கபுவம்
 பஜதி ஸகிக் நஸீ குசகும்ப
 தடபரிரம்ப ஸகாநுபவம்
 தவ ஸரணம் ஸரணம் கரவாணி
 நாதமரவாணி நிவாஸிசிவம்
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸ்தே

தவ விமலேந்துகுலம் வதநேந்
 துமலம் ஸகலம் நநு கூலயதே
 கிமு புருஹ்த புந்துமுகீ
 ஸமுக்கீப்ரஸள விமுகீ க்ரியதே
 மது மதம் ஸிவநாமதநே
 பவதி க்ருபயா கிமுத க்ரியதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸ்தே

அபி மயி தீன தயாஞு தயா
 க்ருபையவ தவயா பவி தவயமுமே
 அபி ஜகதோ ஜநந் க்ருபயாஸி
 யாதஸி ததா நுமிதாஸி ரதே
 துய சிமத்ர பவத்யூரீ
 குருதா துருதாபமபா குருதே
 ஜய ஜய ஹே மஹிஷாஸர மர்த்தினி
 ரம்ய கபர்த்தினி சைலஸ்தே

ஸ்ரீஅம்பாளை ஆராதித்து ப்ரத்யக்ஷியமாக அவளுடைய அனுக்ரஹகத்தையும் சகலவிதமான ஜஸ்வர்யங்களையும் அடைய விரும்புகிறவர்கள் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பிரதி தினம் ஒரு முறை பாராயணம் செய்தால் போதுமானது. முடியாவிடில் பிரதி செவ்வாய், வென்னி, பெளர்னயியில் பாராயணம் செய்தால் பயன் அடைவது நிச்சயம்.

சிவபூராணம்

தீருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை)

கலீவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க

சசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளை மலைபோற்றி
சிவன் அவன்னன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபூரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெதய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
வின்னிறைந்து மன்னிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றுறியேன்

புல்லாகிப் பூடாயப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாயப் பாம்பாகிக்
கல்லா மனிதராயப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றுஇத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜயா எனாங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெஞ்ஞான மாகி யிஸிரகின்ற மெய்ச்சுட்ரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவுஇறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவும் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந் தோல்போர்த்து, எங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ஞாகும்
நலந்தா ஸிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்ரே
தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராலே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈத்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங் கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றுச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண் னுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெனம் மையா அரனேஷு என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளாப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் செல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருஞ்சௌந்து சொல்லுவார்
 செல்வார் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிந்றம்பலம்

திருவெம்பாவை
திருவண்ணாமலையில் அருளியது
 (சத்தியை வியந்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கன்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டங்வன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
 பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசீ இவையுஞ் சிலவேர் விளையாடி
 ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 சசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுநித
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் சசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடமை எல்லாம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் படாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநனகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கிளியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணைக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ஸேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிறி கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயன்று
 ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மானேந் நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞம்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோரும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிச் தென்ன உறங்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 எழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிராணாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையேயெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றால்லன்
 வேதமுதல் விண்ணேஞாரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஒதுலல்வா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
 ஏதவனுர் ஏதவன்பேர் ஆருந்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை குக்கு முகேரன்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்கான் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் ணீறாட செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஜயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம் உய்ந்தோழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய்

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவஸ்யமும் எல்லோழுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கச் சூடையும் புனைபொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்போருளா மாபாடிச்
 சேரதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிக்கர
 நீரொருகால் ஒவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணேனரைத்தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவார் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார் நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடி மேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைசமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை
 அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மனிததொகைவீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிரவந்து கரர்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைககள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்

உங்கையிற்பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கு அப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங்காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கேழிலென் ஞாயிறேமக் கேலோர் எம்பாவாய்

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும்சுறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால்நான்முகனுங்காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யாட் கொண்டருஞம் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிந் ராடேலோர் எம்பாவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

போற்றின் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுனின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழக் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்ஸமை யுடையாய்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன் இந் திரன்திசை அனுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங்கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆண்நத மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஒவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநந் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்ஸமக் கெளியாய்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய் பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலிகூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் என்னினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உணக் கண்ட றிவாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெழுமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணக் கிண்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழு
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெழுமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டங்கெழுந் தருஞும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்ன
 எதுளைமைப் பணிகொஞ் மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆணாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறுமஸழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும்காட்டி
 அந்தனை னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளோன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்ல குக்குயி ராணாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் ழோம் அவ மேஇந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறேன்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலாந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகல கலா வல்லிமாலை

வெண்தாமரைக்கு அன்றி நின்பதம்
தாங்க என் வெள்ளை உள்ளத்
தண்தாமரைக்குத் தகாது கொலோ?
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க, ஒழித்தான் பித்தாக,
உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

நாடும் பொருள்கவை சொற்கவை
தோய்தர, நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்து அருள்வாய்:
பங்கய ஆசனத்தில்
கூடும் பசும்பொன் கொடியே!
கன்தனக் குன்றும் ஜம்பால்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

அளிக்கும் செந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
ஆர்ந்து, உன் அருள் கடலில்
குளிக்கும் படிக்கு என்று கூடும் கொலோ?
உளம் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவல் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு,
களிக்கும் கலாப மயிலே!
சகல கலாவல்லியே

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
கல்லியும், சொல்கவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் புணித்து அருள்வாய்
வடநாற்கடலும்,
தேக்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வமும்,
தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே!
சகல கலாவல்லியே!

பஞ்ச அப்பி இதம்தரு செய்யபொன்
 பாத பங்கேக்ருகம் என்
 நெஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே?
 நெடுந்தாள் கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன் செந்
 நாவும் அகழும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிச ஒத்து இருந்தாய்:
 சகல கலாவல்லியே!

பண்ணும், பரதமும், கல்வியும்
 தீஞ்சொல் பனுவலும், யான்
 எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த நல்காய்:
 எழுதா மறையும்,
 விண்ணும், புவியும், புனலும்,
 கனலும், வெங்காலும், அன்பர்
 கண்ணும், கருத்தும், நிறைந்தாய்:
 சகல கலாவல்லியே!

பாட்டும், பொருஞும், பொருளால்
 பொருந்தும் பயனும், என்பால்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண் நல்காய்:
 உளம் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அழுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள் ஒதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே!

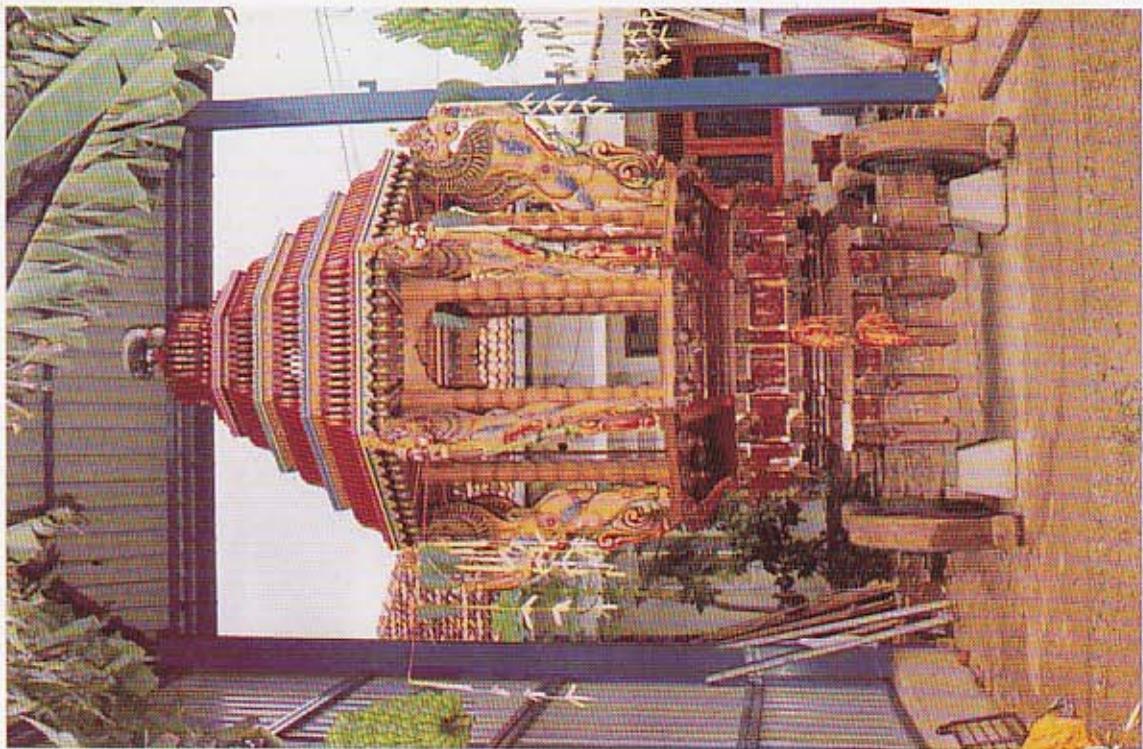
சொல்விற்பனமும், அவதானமும்,
 கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தையும், தந்து அடிமை கொள்வாய்,
 நளின ஆசனம்சேர்
 செல்விக்கு அரிது என்று ஒரு காலமும்
 சிதையாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே!
 சகல கலாவல்லியே!

சொற்கும், பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றும் என்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பார் யார்?
 நிலம் தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு
 அரசு அன்ன ம்நாண, நடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே!
 சகல கலாவல்லியே!

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னரும் என்
 பண்கண்ட அளவில் பணியச் செய்வாய்:
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடி உண்டேனும்
 விளம்பில் உண்போல்
 கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ?
 சகல கலாவல்லியே!

* * *

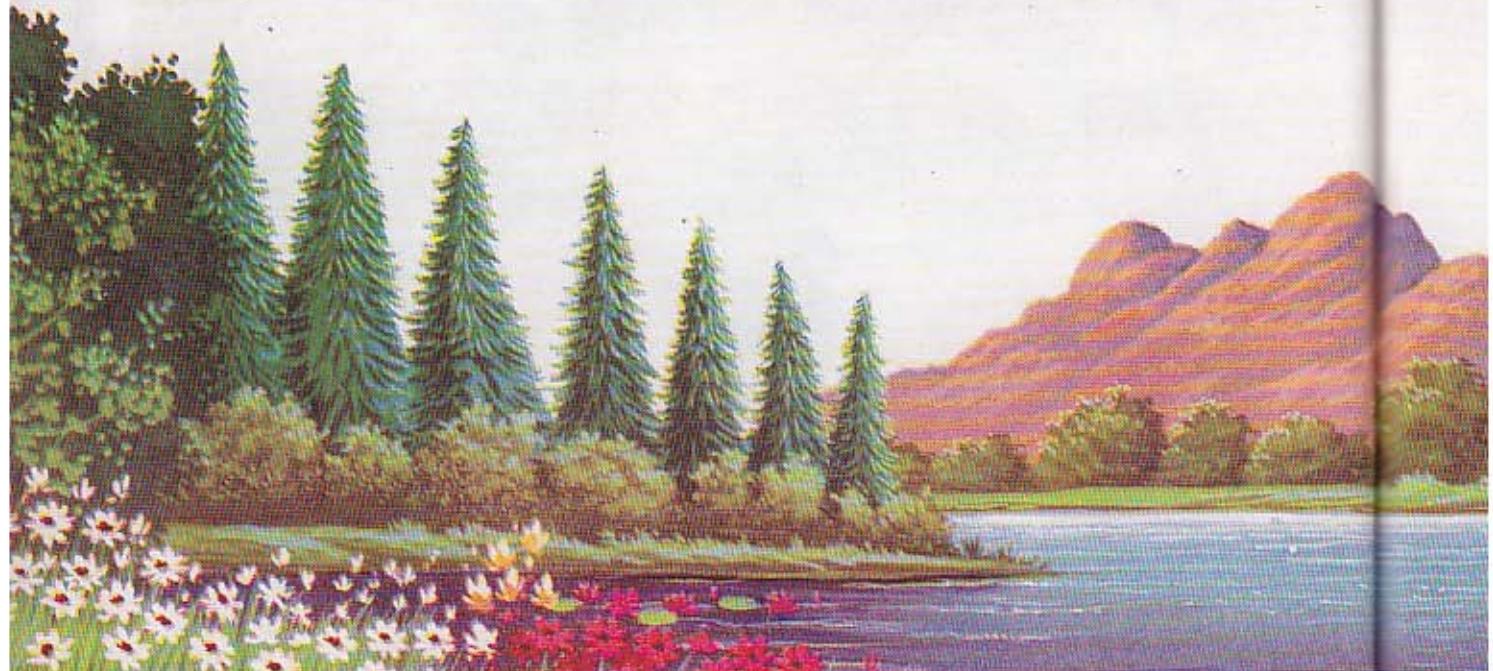
வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
 வெள்ளைக் கமலத்து வீற்றிருப்பாள் -வெள்ளை
 அரியாசனத்தில் அரசரோடு எம்மைச்
 சரியாசனம் வைத்த தாய்

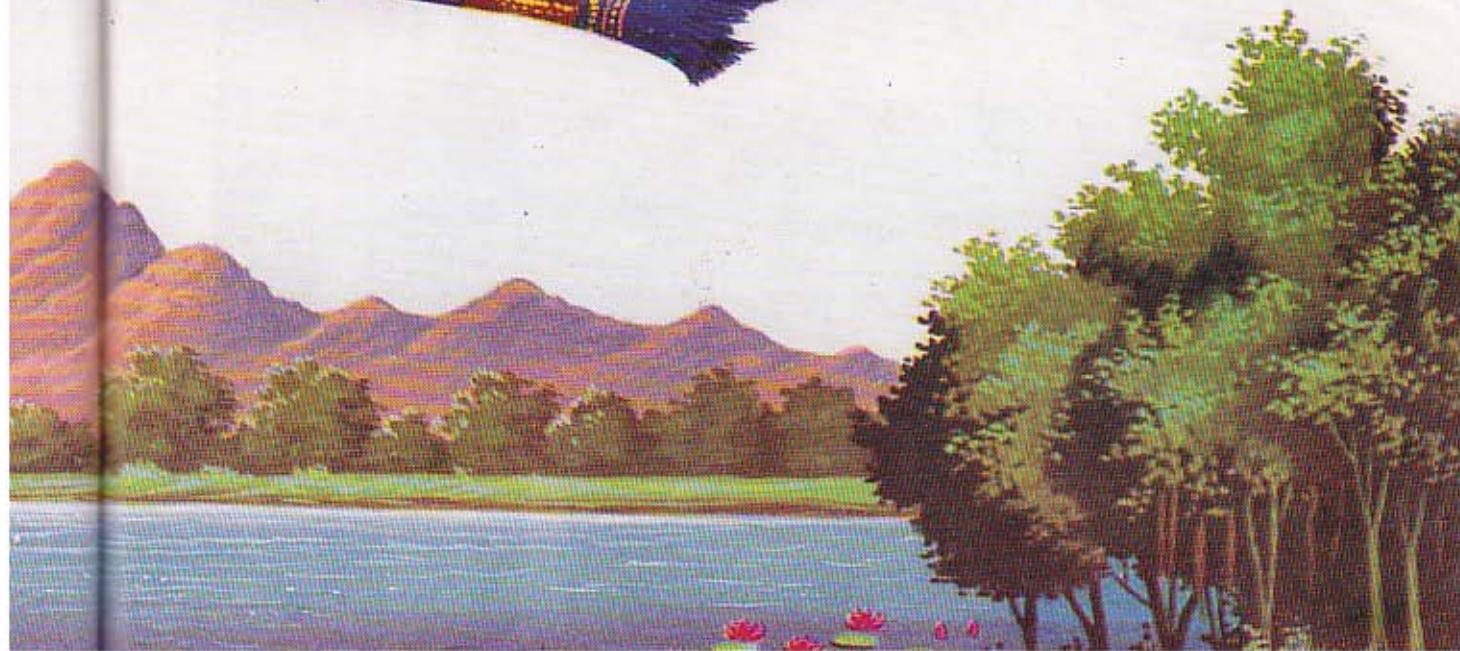

தேர் உ_கை மண்டபம் சித்திரத் தேர் உ_கையில் நிகழ்த்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி.

வெள்ளவர் பிரதிவெங்கெ.

ஆலையத்தினால் அகிலை இலைங்கை ரீதியில் நடாத்தப்பட பேசுக்போட்டுயில் பங்குபற்றிய மாணவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கும் ணா" என்றும்.

தேர் உறைக்குக் கலசமிடும் காட்சி.

துக்க நிவாரண அடிடகம்

மங்கள ரூபினி மதி அணி குலினி மன்மத பாணியளே!
சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி செளந்தரியே!
கங்கண பாணியன் கணிமுகம் கண்டநல் கற்பகக் காமினியே!
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி! காமாக்ஷி!

கான் உறுமலர் எனக் கதீர் ஓளிக் காட்டிக் காத்திட வந்திடுவாள்:
தான் உறு தவாளிதார் ஓளிமதிழுளிதாங்கியே வீசிடுவாள்:
மான் உறு விழியாள், மாதவர் மொழியாள், மாலைகள் குடிடுவாள்:
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

சங்கரி! செளந்தரி! சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில் வந்தவளே!
பொங்கு அரிமாவினில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட வந்தவளே!
எம்குலம் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே எழுந்த நல் தூர்க்கையளே!
ஜெய ஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

தணதண தந்தண தவில்ளூளி முழங்கிடத் தண்மணி நீ வருவாய்:
கணகண கங்கண கதீர் ஓளி வீசிடக் கண்மணி நீ வருவாய்:
பணபண பம்பண பறை ஒலி கூவிடப்பண்மணி நீ வருவாய்:
ஜெயஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

பஞ்சமி, பைரவி, பர்வத புத்திரி, பஞ்சநல் பாணியளே!
கெஞ்சிடும் குமரனைக் குணம்மிகு வேழனைக் கொடுத்த நல்குமரியளே!
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமர் அது செய்த நல் சக்தி எனும் மாயே!
ஜெயஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

எண்ணியபடி நீ அருளிட வருவாய் எம்குல தேவியளே!
பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப் பல்கிட அருளிடுவாய்!
கண்ணொளி அதனால் கருணையே காட்டிக் கவலைகள் தீப்பவளே!
ஜெயஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை என்று நீ சொல்லிவிடுவாய்:
சுடர்தரு அமுதே! சுருதிகள் கூறிச் சுகமதுதந்திடுவாய்:
படர்தரு இருளில் பரிதியாய் வந்து பழவினை ஒட்டிடுவாய்
ஜெயஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

ஜெயஜெயபாலா! சாமுண்டேஸ்வரி! ஜெயஜெயயீதேவி!
ஜெயஜெய தூர்க்கா! ஸ்ரீ பரமேச்வரி! ஜெயஜெயயீதேவி!
ஜெயஜெய ஜெயந்தி! மங்கள காளி! ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி!
ஜெயஜெய சங்கரி! கெளரி! கிருபாகரி! துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி!

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தார் அமர் கொன்றையும் சண்பகமாலையும் சாத்துமதில்லை ஊரர் தம் பாகத்து உமைமைந்தனே! உலகு ஏழும்பெற்ற சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தை உள்ளே கார் அமர் மேனிக் கண்பதியே! நிற்க கட்டுரையே.

நால்

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்திலகம், உணர்வுடையோர் மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக்குங்குமதோயம் என்ன விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்தன் விழுத்துணையே.

01

துணையும், தொழும் தெய்வமும், பெற்றதாயும் சுருதிகளின் பணையும், கொழுந்தும், பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர் பூங் கணையும், கருப்புச் சிலையும், மென்பாசாங்கு சமும், கையில் அணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனமே.

02

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை, அறிந்து கொண்டு செறிந்தேன் உனது திருவடிக்கே, திருவே! வெருவிப் பிறிந்தேன் நின் அன்பர் பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால் மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே.

03

மனிதரும், தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி குனிதரும் சேவடிக்கோமளமே! கொன்றைவார் சடைமேல் பனிதரும் திங்களும், பாம்பும், பக்ரதியும் படைத்த புனிதரும் நீயும் என்புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே.

04

பொருந்திய முப்புரை! செப்பு உரை செய்யும் புணர் முலையால் வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி! வார் சடையோன் அருந்திய நஞ்சு அமுது ஆக்கிய அம்பிகை! அம்புயமேல் திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம் என் சென்னியதே.

05

சென்னியது உன்பொன் திருவடித் தாமரை: சிந்தையுள்ளே மன்னியது உன் திருமந்திரம்: சிந்துர வண்ணப்பெண்ணே! முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறை முறையே பன்னியது என்றும் உன்தன் பரம ஆகம பத்ததியே.

06

ததி உறு மத்தில் சுழலும் என் ஆவி தளர்வு இலதோர் கதி உறும் வண்ணம் கருது கண்டாய்: கமலாலையனும், மதி உறு வேணி மகிழ்நனும், மாலும் வணங்கி என்றும் துதி உறு சேவடியாய்! சிந்துரானன் சுந்தரியே!

07

- சுந்தரி! எந்தை துணைவி! என்பாசத் தொடரை எல்லாம்
வந்து அரி: சிந்துர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி: நீலி: அழியாத கன்னிகை: ஆரணத்தோன்
சுந்தரி: கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே. 08
- கருத்தன. எந்தை தன் கண்ணன், வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன, பால் அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின, பேரருள் கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும், செங்கைச் சிலையும், அம்பும்,
முருத்தனமுரலும், நீயும், அம்மே! வந்து என்முன் நிற்கவே! 09
- நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும் நினைப்பது உன்னை:
என்றும் வணங்குவது உன் மலர்த்தாள்: எழுதாமறையின்
ஒன்றும் அரும் பொருளே! அருளே! உமையே இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே! அழியா முத்தி ஆனந்தமே! 10
- ஆனந்தமாய், என் அறிவாய், நிறைந்த அமுதமுமாய்,
வான் அந்தமானவடிவு உடையாள், மறைநான்கினுக்கும்
தான் அந்தமான சரணார விந்தம் தவள்நிறக்
கானம் தம் ஆடு அரங்கம்எம்பிரான் முடிக்கண்ணியதே 11
- கண்ணியது உன் புகழ்: கற்பது உன்நாமம்: கசிந்து பத்தி
பண்ணியது உன் இருபதாம் புயத்தில்: பகல் இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து: நான் முன்செய்த
புண்ணியது ஏதுளன் அம்மே புவி ஏழையும் பூத்தவளே. 12
- பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும்: பூத்தவன்னைம்
காத்தவளே! பின்கரந்தவளே! கறைக் கண்டனுக்கு
முத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே!
மாத்தவளே! உன்னை அன்றிமற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே 13
- வந்திப்பவர் உன்னை வானவர், தானவர், ஆனவர்கள்:
சிந்திப்பவர் நல்திசைமுகர் நாரணர் சிந்தை உள்ளே:
பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர்: பாரில் உன்னைச்
சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டிநின் தண்ணுளியே. 14
- தண் அளிக்கு என்றுமுன்னே பலகோடிதவங்கள் செய்வார்
மண் அளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார்? மதிவானவர் தம்
விண் அளிக்கும் செல்வமும், அழியா முத்திலீடும் அன்றோ?
பண் அளிக்கும் சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே. 15

கிளியே! இளைஞர் மனத்தே கிடந்து, கிளர்ந்து, ஓளிரும்
ஓளியே! ஓளிரும் ஓளிக்கும் இடமே, எண்ணில் ஒன்றும் இல்லா
வெளியே! வெளிமுதல் பூதங்கள் ஆகி விரிந்த அம்மே!
அளியேன் அழிவு அளவிற்கு அளவானது அதிசயமே.

16

அதிசயமான வடிவு உடையாள், அரவிந்தம் எல்லாம்
துதிசய ஆனன் சுந்தரவல்லி, துணை இரதி
பதி சயமானது அபசயம் ஆக முன் பார்த்தவர் தம்
மதி சயம் ஆக அண்ணோ வாமபாகத்தை வவ்வியதே.

17

வவ்விய பாகத்து இறைவரும், நீயும் மகிழ்ந்து இருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக்கோலமும், சிந்தை உள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்து என்னை ஆண்டபொதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

18

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப் பார்த்து என் விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளாம் கரை கண்டது இல்லை: கருத்தின் உள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது என்ன திரு உள்ளோ?
ஓளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பது மேவி உறைபவளே.

19

உறைகின்ற நின்திருக்கோயில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ?
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ? முடியோ, அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ? கஞ்சமோ: எந்தன் நெஞ்சுகமோ?
மறைகின்ற வாரிதியோ? பூரணாசல மங்கலையே.

20

மங்கலை! செங்கலசம் முலையாள்! மலையாள்! வருணச்
சங்கு அலை சொங்கை! சகலகலாமயில்! தாவுகங்கை
பொங்கு அலைதங்கும் புரிசடையோன் புடையாள்! உடையாள்!
பிங்கலை! நீலி! செய்யாள்! வெளியாள்! பசும் பொற்கொடியே.

21

கொடியே! இளவஞ்சிக் கொம்பே! எனக்கு வம்பேபழுத்த
பழியே! மறையின் பரிமளமே! பனிமால் இமயப்
பிடியே! பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே!
அடியேன் இறந்து இங்குஇனிப்பிறவாமல் வந்து ஆண்டு கொள்ளோ.

22

கொள்ளேன் மனதில் நின்கோலம் அல்லாது: அன்பர் கூட்டம் தன்னை
விள்ளேன்: பரசமயம் விரும்பேன்: வியன் மூ உலகுக்கு
உள்ளே, அனைத்தினுக்கும் புறம்பே! உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே! களிக்கும் களியே! அளிய என் கண்மணியே!

23

மணியே! மணியின் ஓளியே ஓளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே! அணுகாதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே! அமரர் பெருவிருந்தே!
பணியேன் ஒருவரை நின் பத்மபாதம் பணிந்தபின்னே.

24

பின்னே திரிந்து உன் அடியாரைப் பேணிப்பிறப்பு அறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன்: முதல்முவருக்கும்
அன்னே! உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே!
என்னே! இனி உன்னையான் மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

25

ஏத்தும் அடியவர் ஈரழ் உலகினையும் படைத்தும்,
காத்தும், அழித்தும் திரிபவராம்: கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல் அணங்கே! மணம் நாறும் நின்தாள் இணைக்கு என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறியவாறு நகை உடைத்தே.

26

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை: உள்ளாம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை: பத்மபதயுகம் குடும் பணி எனக்கே
அடைத்தனை: நெஞ்சத்து அழுக்கை எல்லாம் நின் அருள் புனலால்
துடைத்தனை: சுந்தரி! நின் அருள் ஏது என்று சொல்லுவதே

27

சொல்லும், பொருஞும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே! நின்புது மலர்ந்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்,
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே,

28

சித்தியும், சித்திதரும் தெய்வம் ஆகித் திகழும்பரா
சக்தியும், சத்திதழைக்கும் சிவமும், தவம் முயல்வார்
முக்தியும், முத்திக்கு வித்தும், வித்து ஆகிமுளைத்து எழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தை அன்றே.

29

அன்றே தடுத்து என்னை ஆண்டு கொண்டாய்: கொண்டது அல்ல என்கை
நன்றே உனக்கு இனி நான் என்செயினும், நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும், கரை ஏற்றுகை நின் திருவுளமே:
ஒன்றே! பல உருவே! அருவே! என உமையவளே!

30

உமையும், உமை ஒருபாகனும், ஏக உருவில் வந்து இங்கு
எமையும் தமக்கு அன்பு செய்ய வைத்தார்: இனி எண்ணுதற்குச்
சமயங்களும் இல்லை: ஈன்று எடுப்பாள் ஒருதாயும் இல்லை:
அமையும் அமை உறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே.

31

ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டு அருள் அற்ற அந்தகன் கைப்
பாசத்தில் அல்லல்பட இருந்தேன, நின்பாதம் என்னும்
வாசக்கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என்சொல்லுவேன? ஈசர்பாகத்து நேரிழையே!

32

இழைக்கும் வினைவழியே அடும்காலன் எனை நடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந்து அஞ்சல் என்பாய்: அந்தர் சித்தம் எல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளையே!
உழைக்கும் பொழுது உன்னையே அன்னையே என்பன் ஓடிவந்தே.

33

வந்தே சரணம்புகும் அடியாருக்கு வான்ஒலகம்
தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர் முகமும்
பைந்தேன் அலங்கல் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொன்
செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் தீங்களுமே.

34

தீங்கள் பகவின் மணம் நாறும் சீற்றி சென்னி வைக்க
எங்கட்டு ஒருதவம் எய்தியவா! எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத்தவம் எய்துமோ? தரங்கக் கடலுள்
வெங்கண்பணி அணைமேல் துயில்கூறும் விழுப்பொருளே!

35

பொருளே! பொருள் முடிக்கும் போகமே! அரும்போகம் செய்யும்
மருளே! மருளில் வரும் தெருளே என்மனத்து வஞ்சத்து
இருள் ஏதும் இன்றி ஒளி வெளியாகி இருக்கும் உன்தன்
அருள் ஏது அறிகின்றிலேன், அம்புயாதனத்து அம்பிகையே!

36

கைக்கே அணிவது கண்ணலும் பூவும்: கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை: விட அரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக்கோவையும் பட்டும்: எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையான் இடம் சேர்பவளே!

37

பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும், பனிமுறைவல்
தவளத் திருநகையும், துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளாப் பொருது துடி இடை சாய்க்கும் துணை முலையாள்
அவளாப் பணிமின் கண்ணர் அமராவதி ஆளுகைக்கே.

38

ஆளுகைக்கு உன்தன் அடித் தாமரைகள் உண்டு: அந்தகன்பால்
மீளுகைக்கு உன்தன் விழியின் கடை உண்டு: மேல் இவற்றின்
மூளுகைக்கு என் குறை: நின்குறையே அன்று: முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு அம்புதொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாள்நுதலே!

39

வானுதல் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்து இறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணியெம் பெருமாட்டியை பேதை நெஞ்சில்
கானுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் கானும் அன்பு
புணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம் அன்றோ முன்செய் புண்ணியமே.

40

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே! புதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும், செய்ய கணவரும் கூடி நம் காரணத்தால்
நண்ணி இங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடு இருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல் பத்மபாதம் பதித்திடவே.

41

இடம் கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு இறுகி, இளகி முத்து
வடம்கொண்ட கொங்கைமலைகொண்டு, இறைவர் வலிய நெஞ்சை
நடம் கொண்ட கொள்கை நலம் கொண்டு நாயகி! நல் அரவின்
படம் கொண்ட அல்குல்! பனிமொழிவேதப்பரிபுரையே.

42

பரிபுரச் சீறுடி! பாசாங் குசை! பஞ்சபாணி! இன்சொல்
திரிபுர சுந்தரி சிந்துர மேனியள் தீமை நெஞ்சில்
பரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குனி பொருப்புச் சிலைக்கை
ளரிபுரை மேனி இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே.

43

தவளே! இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனை மங்கலமாம்
அவளே, அவள் தமக்கு அன்னையும் ஆயினள்: ஆகையினால்
இவளே, கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறையும் ஆம்:
துவளேன், இனி ஒரு தெய்வம் உண்டாகமெய்ததொண்டு செய்தே.

44

தொண்டு செய்யாது, நின்பாதம் தொழாது, துணிந்து இச்சையே
பண்டு செய்தார் உள்ரோ? இல்ரோ? அப்பரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால் அதுகைதவமோ? அன்றிச்செய்தவமோ?
யின்டு செய்தாலும் பொறுக்கைநன்றே: பின்வெறுக்கை அன்றே.

45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம் அடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமைபுதியது அன்றே: புது நெஞ்சை உண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்த பொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், யான் உன்னை வாழ்த்துவனே!

46

வாழும்படி ஒன்று கண்டு கொண்டேன் மனத்தே ஒருவர்
வீழும்படி அன்று, விள்ளூம்படி அன்று, வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றது.

47

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குண்டில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்து இமைப்போது இருப்பார் பின்னும் எய்துவரோ!
குடரும், கொழுவும், குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே.

48

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவி வெங் கூற்றுக்கு இட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்த அரிவையா சூழவந்து அஞ்சல் என்பாய்:
நரம்பை அடுத்த இசைவடிவாய் நின்ற நாயகியே!

49

நாயகி: நான்முகி: நாராயணி: கை நளின பஞ்ச
சாயகி: சாம்பவி: சங்கரி: சாமளை: சாதி நங்கு
வாயகி: மாலினி: வாராகி: சூலினி: மாதங்கி என்று
ஆயகி ஆதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே

50

அரணம் பொருள் என்று அருள் ஒன்று இலாத அசர்தங்கள்
முரண் அன்று அழிய முனிந்த பெம்மானும், முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் என நின்ற நாயகி தன் அடியார்
மரணம், பிறவி இரண்டு எய்தார் இந்த வையகத்தே.

51

வையம், துரகம், மதகரி, மாமகுடம், சிவிகை,
பெய்யும் கனகம், பெருவிலை ஆரம், பிறைமுடித்த
ஜயன் திருமனையாள் அடித்தாமரைக்கு, அன்பு முன்பு
செய்யும் தவம் உடையாள்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே.

52

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம் பெரியமுலையும், முத்து ஆரமும், பிச்சிமொய்த்து
கன்னங்கரிய குழலும் கண்மூன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னம்தனி இருப்பார்க்கு இதுபோலும் தவம் இல்லையா.

53

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம்பால் சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல், நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர் தம்பால் ஒரு காலத்தினும்
செல்லாமைவத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

54

மின் ஆயிரம் ஒருமெய் வடிவு ஆகி விளங்குகின்றது
அன்னாள்: அகமகழ் ஆண்நதவல்லி: அருமறைக்கு
முன்னாய் நடு எங்குமாய் முடிவாய் முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒழியினும், உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்று இலையே.

55

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகம் எங்குமாய்
நின்றாள், அனைத்தையும் நீங்கிநிற்பாள், என்தன் நெஞ்சின் உள்ளே
பொன்றாது நின்றுபுரிகின்றவா: இப்பொருள் அறிவார்
அன்று ஆலிலையில் துயின்றபெம்மானும் என் ஜயனுமே.

56

ஜயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு அண்டம் எல்லாம்
உய்ய அறும் செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டுசென்று பொய்யும்
மெய்யும் இயம்ப வைத்தாய்: இதுவோ உன்தன் மெய்அருளே.

57

அருண அம்புயத்தும் என்சித்த அம்புயத்தும் அமர்ந்து இருக்கும்
தருண அம்புய முலைத்தையல் நல்லாள், தகைசேர் நயனக்
கருணை அம்புயமும், வதன் அம்புயமும், கர அம்புயமும்,
சரண அம்புயமும் அல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே.

58

தஞ்சம் பிறிதுஇல்லை ஈது அல்லது என்று உன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன் ஒன்றை: நீள்சிலையும்
அஞ்ச அம்பும் இக்கு அலர் ஆக நின்றாய்: அறியார் எனினும்
பஞ்ச அஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார் பெற்றபாலரையே.

59

பாலினும் சொல்லினியாய்! பனி மாமலர்ப்பாதம் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றைவார் சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பீடம் ஒரு
நாலினும் சாலநன்றோ அடியேன்முடைநாய்த்தலையே.

60

நாயேனையும் இங்குஒரு பொருளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவுஇன்றி ஆண்டுகொண்டாய்: நின்னைஉள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய்: என்பேறு பெற்றேன்
தாயே! மலைமகளே! செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே!

61

தங்கச்சிலை கொண்டு தானவர்முப்புரம் சாய்த்து, மத
வெங்கண் கரியுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறி இட்டநாயகி!கோகனகச்
செங்கைக்கரும்பும், அலரும் எப்போதும் என்சிந்தையதே

62

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டி முன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள் குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக்கும்:சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்து இருந்தும்
வேறும் சமயம் உண்டு என்று கொண்டாடிய வீணருக்கே

63

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள்பால் சென்று மிக்க அன்பு
பூணேன்: உனக்கு அன்புண்டு கொண்டேன்: நின் புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணேன்: ஒரு பொழுதும் திருமேனிப் பிரகாசம் அன்றிக்
காணேன் இருநிலடும்,திசை நான்கும் ககனமுமே.

64

ககனமும், வானமும், புவனமும் காணவில் காமன் அங்கம்
தகனம் முன்செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும்,செம்
முகனும் முன்நான்கு இரு மூன்று எனத்தோன்றியழுதறிவின்
மகனும் உண்டாயது அன்றோ?வல்லி நீ செய்த வல்லபமே!

65

வல்லபம் ஒன்று அறியேன் சிறியேன் நின்மலர் அடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்று ஒன்றுஇல்லேன் பசும்பொன் பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்று இருப்பாய்:விணையேன் தோடுத்த
சொல்அவம் ஆயினும் நின்திருநாமங்கள் தோத்திரமே.

66

தோத்திரம் செய்து, தொழுது,மின்போலும் நின் தோற்றும்ஒரு
மாத்திரை போதும் மனதில்வையாதவர் வண்மை குலம்
கோத்திரம்,கல்வி,குணம் குன்றிநாளும் குடில்கள் தொழும்
பாத்திரம்கொண்டு பலிக்கு உழலாநிற்பர்பார் எங்குமே

67

பாரும், புனலும், கனலும், வெங்காலும், படர்விசம்பும்,
ஊரும்முருகு சுவைஞனி ஊறுஒலிஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி,சிவகாம சுந்தரி சீரடிக்கே
சாரும் தவம் உடையார் படையாத தனம் இல்லையே.

68

தனந்தரும்: கல்விதரும்: ஒருநாளும் தளர்வு அறியா
மனம்தரும்: தெய்வவடிவம்தரும்:நெஞ்சில்வஞ்சம் இல்லா
இனம்தரும் நல்லன எல்லாம்தரும்: அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமிகடைக்கண்களே.

69

கண்களிக்கும்படி கண்டு கொண்டேன் கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர்குலப்
பெண்களில்தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன்பேரழகே.

70

அழகுக்கு ஒருவரும் ஓவ்வாத வல்லி: அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்தபதாம் புயத்தாள்: பனி மாமதியின்
குழவித் திருமடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பு இருக்க
இழவற்று நின்ற நெஞ்சே! இரங்கேல் உனக்கு என் குறையே!

71

என்குறைத்தீர் நின்று ஏத்துக்கிழேன்:இனி யான் பிறக்கின்
நின்குறையே. அன்றி யார் குறைகாண்: இரு நீள்விசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறைத்தீர எங்கோன்சடை மேல் வைத்ததாமரையே.

72

தாமம் கடம்பு: படை பஞ்சபாணம்: தனுக்கரும்பு:
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது: எமக்கு என்றுவைத்த
சேமம் திருவடிசு: செங்கைக்கள் நான்கு: ஒளிச்செம்மை: அம்மை
நாமம் திரிபுரை:ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே

73

நயனங்கள் மூன்று உடைநாதனும், வேதமும், நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடி இணையைப்
பயன் என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும்,பாடவும் பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே.

74

தங்குவர் கற்பகத்தருவின் நீலில்: தாயர் இன்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை: மால்வரையும்
பெங்குவர் ஆழியும்! ஈரேழ் புவனமும் பூத்த உந்திக்
கொங்குஇவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே

75

குறித்தேன் மனத்தில் நின்கோலம் எல்லாம்: நின்குறிப்பு அறிந்து
மறித்தேன் மறவிவருகின்ற நேர்வழி: வண்டு கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றைவேணிப்பிரான் ஒருகூற்றை மெய்யில்
பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்சபாண பைரவியே.

76

பைரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை,பஞ்சபாணி,வஞ்சர்
உயிர் அவி உண்ணும் உயர்சண்டி, காளி ஒளிரும்கலா
வயிரவி, மண்டலி, மாலினி சூலி வராகி என்றே
செயிர் அவி நான்மறை சேர்திருநாமங்கள் செப்புவரே.

77

செப்பும், கனக கலசமும் போலும் திருமுலை மேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி! அணி தரளக்
கொப்பும், வயிரக்குழழுயும், விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன் என் துணை விழிக்கே.

78

விழிக்கே அருஙூண்டு: அபிராமவல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சு உண்டு:எமக்கு அவ்வழிகிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்ந்தாகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்மோடு என்ன கூட்டுஇனியே

79

கூட்டியவா! என்னைத் தன் அடியாரில் கொடியவினை
ஒட்டியவா! என்கண் ஒட்டியவா! தன்னை உள்ள வண்ணம்
காட்டியவா! கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா!
அப்டியவா நடம்! ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே

80

அணங்கே! அணங்குகள் நின்பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன்: ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன்: நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன்: எனது உனது என்றுஇருப்பார்சிலர் யாவரோடும்
பிணங்கேன்: அறிவுஒன்றிலேன் என்கண் நீவைத்த பேர்அளியே

81

அளி ஆர் கமலத்தில் ஆரணங்கே! அகில அண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்தரு மேனியை உள்ளும் தொறும்,
களியாகி, அந்தக் கரணங்கள் விம்மி, கரைபூரண்டு,
வெளியாய்விடன், எங்கனே மறப்பேன் நின்விரகினையே.

82

விரவும் புதுமலர் இட்டுநின்பாத விரைக் கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்ச வல்லார் இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும், அயிராவதமும், பக்ரதியும்,
உரவும் குலிசமும், கற்பகக் காவும் உடையவரே

83

உடையாளை ஒல் குசெம்பட்டு உடையாளை, ஒளிர்மதிசெஞ்
சடையாளை, வஞ்சகர் நெஞ்சுஅடையாளை, தயங்குநுண்ணுால்
இடையாளை, எங்கள் பெம்மான் இடையாளை, இங்குஎன்னை இனிப்
படையாளை, உங்களையும் படையாவண்ணம் பார்த்திருமே.

84

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும், பனிச்சிறை வண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஜந்தும், கரும்பும் என் அல்லல் எல்லாம்
தீாக்கும் திரிபுரையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும்,
வார்க்குங்கும் முலையும், முலைமேல் முத்துமாலையுமே.

85

மால் அயன்தேட, மறைதேட, வானவர்தேட நின்ற
காலையும், சூடகக் கையையும் கொண்டு, கதித்த கப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விடும் போது வெளி நில் கண்டாய்
பாலையும் தேனையும், பாகையும் போலும் பணிமொழியே

86

மொழிக்கும், நினைவுக்கும் எட்டாத நின் திருமூர்த்தி என்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால்! விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டம் எல்லாம்
பழிக்கும்படி ஒருபாகம்கொண்டு ஆளும் பராபரையே

87

- பரம் என்று உடனை அடைந்தேன் தமியேனும்: உன்பத்தருக்குள்
தரம் அன்று இவன் என்றுதள்ளத்தகாது: தரியலர் தம்
புரம் அன்று எரியப்பொருப்புவில்வாங்கியபோதில், அயன்
சிரம் ஒன்று செற்ற கையாண் இடப்பாகம் சிறந்தவஸோ 88
- சிறக்கும் கமலத் திருவே! நின் சேவாடி சென்னி வைக்கத்
துறக்கம் தரும், நின்துணைவரும் நீயும் துரியும் அற்ற
உறக்கம் தர வந்து, உடம்போடு உயிர் உறவு அற்று, அறிவு
மறக்கும் பொழுது, என் முன்னே வரல் வேண்டும் வருந்தியுமே 89
- வருந்தாவகை என் மனத் தாமரையினில் வந்து புகுந்து
இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாக: இனி எமக்குப்
பொருந்தாதது ஒருபொருள் இல்லை: விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக, வேலைமருந்தால் அதை நல்கும் மெல்லியலே. 90
- மெல்லிய நுண்டுடை மின் அனையாளை, விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன் அனையாளை, புகழ்ந்து மறை
சொல்லியவண்ணம் தொழும் அடியாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்துஎழ, வெண்பகடு ஊரும்பதம் தருமே. 91
- பதத்தே உருகி, நின் பாதத்திலே மனம் பற்றி, உன்தன்
இதத்தே ஒழுக அடிமை கொண்டாய்: இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங்கேன்: அவர் போனவழியும் செல்லேன்:
முதத்தேவர் மூவரும், யாவரும் போற்றும் முகிழ் நகையே. 92
- நகையே இ:து இந்த ஞாலம் எல்லாம் பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை: மானே முதுகண்:முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும்:வம்பே மலைமகள் என்பது:நாம்
மிகையே இவள் தன்தகைமையை நாடிவிரும்புவதே. 93
- விரும்பித் தொழும் அடியார்,விழிந்ரமல்கி,மெய்புளகம்
அரும்பி ததும்பிய ஆங்ந்தம் ஆகி: அறிவு இழந்து,
கரும்பின் களித்து, மொழி தடுமாறி, முன்சொன்ன எல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவர் என்றால்,அபிராமி சமயம் நன்றே 94
- நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும், நான் அறிவது
ஒன்றேயும் இல்லை: உனக்கேபரம்:எனக்கு உள்ள எல்லாம்
அன்றே உனது என்று அளித்துவிட்டேன்: அழியாதகுணக்
குன்றே! அருள்கடலே! இமவான் பெற்ற கோமளமே 95

கோமள வல்லியை, அல்லியம் தாமரைக்கோயில் வைகும்
யாமள வல்லியை, ஏதம் இலாளை, எழுத அரிய
சாமளமேனிச் சகள கலா மயில் தன்னை, தம்மால்
ஆம்அளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கும் அதிபரே

96

ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி, குபேரன் அமரர் தம்கோன்
போதில், பிரமன், புராரி: முராரி, பொதியமுனி,
காதிப் பொருப்படைக் கந்தன், கணபதி, காமன் முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே

97

தைவந்து நின்அடித் தாமரை குடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும், தலைவந்த ஆறும் கரந்தது எங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சில் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர் தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புக அறியாமடப் பூங்குயிலே

98

குயிலாய் இருக்கும் கடம்படாவியிடை: கேர்ல இயல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்திடை: வந்து உதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில்: கமலத்தின்மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்தகனம் குழையே.

99

குழையைத் தழுவிய கொன்றை அம்தார் கமழ் கொங்கை வல்லி
குழையைப் பொருத் திருநெந்தோழும், கரும்பு வில்லும்
விழையைப் பொருதிறல்வேரி அம்பாணமும்: வெண்நகையும்,
உழையைப்பொருகண்ணும், நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றவே

100

நூல்பயன்

ஆத்தாளை, எங்கள், அபிராமவல்லியை, அண்டம் எல்லாம்
பூத்தாளை, மாதுளம்பூ நிறத்தாளை, புவி அடங்கக்
காத்தாளை ஜங்கணை பாசாங்குசமும், கரும்பும், அங்கை
சேர்த்தானை, முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கு இல்லையே.

கந்தர் சட்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்து ஓங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
கல்லிகவசம் தனை.

அமரர் இடர்தீர் சமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

சல்லியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்கு உதவும் செங்கத்திர் வேலோன்
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மையல் நடம் செயும் மயில்வாகனார்

கையில் வேலால் எனைக்காக்க என்று உவந்து
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற

மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக

நேசக்குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
வினபவ சரவண வீரா நமோநம்

நிபவ சரவண நிறநிற நிறேன
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடி கெடுத்த ஜயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்

பன்னிரண்டு ஆயதம் பாசாங்கு சமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
விரைந்து எனைக்காக்க வேலோன் வருக
ஜயம் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்

உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனி ஒளி ஒவ்வும்
குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக

ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்நெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்

ஈறு அறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
பல பூடனமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நாலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடர்ஒளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நந்சீராவும்

இருதொடை அழகும் இணை முழந்தானும்
திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென

நகநநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி

டேடே டேடே டேடே டேடே
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்தனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரம் மகிழ்ந்து உதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா வினோதன் என்று

உன்திருவடியை உறுதி என்று என்னும்
என் தலைவைத்து உன் இணையடி காக்க
என் உயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க

அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெஞ்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கத்திரவேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத்திரு பல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்னம் இரண்டும் கத்திரவேல் காக்க
என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்ந வடிவேல் காக்க
சேர்இள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழு பதினாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க

பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கத்திரவேல் காக்க

ஜவிரல் அடி இணை அருள்வேல் காக்க
கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க

நாவில் சரஸ்வதி நல்துணை ஆக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழுதும் எனை எதிர் வேல் காக்க

அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும் பகல் தன்னில் வச்சிர வேல் காக்க
அரை இருள் தன்னில் அனைய வேல் காக்க

ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க

தாக்க தாக்க தட்டயறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவும் பொடிபட
பில்லி குனியம் பெரும் பகை அகல
வல்ல பூதும் வாலாட்டிகப் பேய்கள்

அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் திண்ணும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறைளப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராக்கதரும்

அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத் துன்பச் சேணையும்
எல்லினும் இருட்டினும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
கண்பூசை சொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்

விட்டாங் காரரும் மிகு பல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்

பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீண் முடி மண்டையும்
பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
மனையில் புதைத்த வருஞ்சனை தனையும்

ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஒது மஞ்சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட

மாற்றார் வருஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
கால தூாதாள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டு அலறி மதி கெட்டு ஓடப்

படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடல் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு

முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்க
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து சூர் வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணல் எரி
தணல் எரி தணல் எரி தணல் அதுவாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டு அது ஓடப்
புலியும் நரி வயப் போத்தொடு நாயும்

எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்து ஓடத்
தேஞ்சும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விடங்கள் எனிதினில் இறங்க
ஒளிப்பும் சுஞக்கும் ஒரு தலை நோயும்

வாதம் சயித் தியம் வலிப்பு பித்தம்
குலை சயம் குன்மம் சொக்குச்சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல் விப்பிரிதி
பக்கப் பிளாவை படர் தொடை வாழை

கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என் தனைக் கண்டால்
நில்லாது ஒடநீ எனக்கு அருள்வாய்

க்ஸரமு உலகமும் எனக்கு உறவாக
ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக
உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்

சரவண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபூர பவனே திகழோளி பவனே
பரிபூர பவனே பவமொழி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்

காத்துந் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை அழித்த இனிய வேல் முருகா

தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர் காமத்து உறை கதிர் வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
ஆவினன் குடி வாழ் அழகிய வேலா

செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்நா இருக்க யான் உனைப் பாட

என் தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவின் நன் பூதியை
நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணிய

பாச வினைகள் பற்றது நீங்க
உன்பதம் பெறவே உன் அருளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்

சித்தி பெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக் குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக் குற மகஞ்டன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்

பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவள் ஆமே
பிள்ளை என்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
மைந்தன் என்மீது உன் மனம்மகிழ்ந்து அருள்க

தஞ்சம் என்று அடியார் தழைத்திட அருள் செய்
கந்தர் சவ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்

ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
நேசமுடன் ஒரு நினைவு அது வாகிக்
கந்தர் சவ்டி கவசம் இதனைச்
சிந்தை கலங்காது தீயானிப் பவர்கள்

ஒருநாள் முப்பத்தாறு உருக் கொண்டு
ஒதியே செபித்து உகந்து நீறு அணிய
அட்ட திக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசை மன்னா எண்மர் சேர்ந்து அங்கு அருளுவர்

மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிந்து நன்னை அளித்திடும்
நவமதன் எனவும் நல்ளழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்

கந்தர் கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லாதவரைப் பொடிப் பொடி ஆக்கும்

நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி
அறிந்து எனது உள்ளம் அட்ட லக்ஷ்மிகளில்
வீர லக்ஷ்மிக்கு விருந்து உணவாகச்

குர பத்மாவைத் துணித்த கை அதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
குரு பரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி

எனைத் தடுத்து ஆட்கொள என்றனது உள்ளம்
மேவிய வடிவு உறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி
குறமகள் மன மகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும் பாயுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி

உயர்கிரி கனகசபைக்கு ஓர் அரசே
மயில் நடம் இடுவோய் மலர் அடிசரணம்
சரணம் சரணம் சரவணபவ ஒம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

**அவணர்களின் கொடுமைகள் தாங்காது தேவர்கள் குன்றுதோறாகும்
குமரவேளைப் பணிந்து தமக்கு அடைக்கலம் அளிக்குமாறு
வேண்டித் துதித்த பாடல்கள்**

நண்ணிர்க்கினியாய் ஓலம் ஞானநாயகனே ஓலம்
பண்ணவர்க்கிறையே ஓலம் பரஞ்சுடர்முதலே ஓலம்
என்னுதற்கரியாய் ஓலம் யாவையும் படைத்தாய் ஓலம்
கண்ணுதற் பெருமாள் நல்கும் கடவுளே ஓலம் ஓலம்

தேவர்கள் தேவே ஓலம் சிறந்த சிற்பரனே ஓலம்
மேலவர்க்கிடியே ஓலம் வேற்படைவிமலா ஓலம்
வலர்க்கினியாய் ஓலம் பன்னிருபுயத்தாய் ஓலம்
முவரும் ஆகிநின்ற மூர்த்தியே ஓலம் ஓலம்

- கந்தபுராணம்

அபியுத்தர் பாடியது

ஶராறு காதிலே யான் சொன்ன மொழியெல்லாம்
எள்ளளவும் கேட்கவில்லையோ
இக்கலியுகத்திலே பற்பலகிரியிலே
என்னென்னபுதுமை செய்தாய்
பாருலகில் பெரிய மெஞ்ஞான பண்டதா
உன்தன் பன்னிரு கண்ணில் இலையோசொல்
பாவையர்கள் மோகமாய் அருண
கிரி செந்தமிழ் பாட்டிலே நினைவுற்றவா
தீரனே பொற்கடக மணியுமணி மார்பனே
தேவர்மணி பொற்பாதனே செட்டி
மகனே தங்கக்கட்டி மணியே
இந்த நெத்தனம் செய்யலாமோ
தீர வொய்யாரா செந்தாரா சங்கரா
சேவற்கொடிக்கதிபா தேவர்சிறை
மீட்கும் செல்வா எந்திருமுகம்
பார்த்தருள் தென்பரங்கிரி வேலவனே.

**முருகப்பெருமான் விஸ்வருபதரிசனம் கொடுத்தபோது
சூரபதுமன் கூறியது**

கோலமா மஞ்ஞைதன்னில் குலவிய குமரன்தன்னைப்
பாலனென்றிருந்தேன் அந்நாள் பரிசிலை உணர்த்தியேன் யான்
மாலயன் தனக்கும் ஏனைவானவர் தமக்கும்
மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தியும் மூர்த்தியன்றோ

-கந்தபுராணம்

—
முருகா

கந்தராட்டி

(ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளியது)

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருக்த
தஞ்சத் தருள் சண்முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவாணை பதம் பணிவாம்.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா ணைச்கோ தரனே. 1

உல்லாச நிராகுல் யோக விதச்
சல்லாப விநோதனு நீ யலையோ
எல்லாமற என்னை யிழுந்த நலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரடு பதியே. 2

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசன் முகனே. 3

வளைப்பட் டகைம் மாதொடு மக்களொனுந்
தளைப்பட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைப்பட் டெழுசு ரூரமுங் கிரியுந்
தொளைப்பட் டுருவத் தொடுவே லவனே. 4

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகமாறு பொழிந்து மொழிந் திலனே
அகமாடை மடந்தைய ரென் றயருஞ்
சகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே. 5

திணியான மனோசிலைம் துனதாள்
அணியா ரரவிந்த மரும்புமதோ
பணியா வென வள்ளி பதம்பணியுங்
தணியா வதிமோக தயாபரனே.

6

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதாள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

7

அமரரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம்பொரு தானவ நாசகனே.

8

மட்டுர்குழன் மங்கையார் மையல் வலைப்
பட்டுசல் படும் பரிசென் றோழிவேன்
தட்டு டறவேல் சயிலத் தெரியும்
நிட்டுர நிராகுல நிர்ப்பயனே.

9

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப வலாரி தலாரி யெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே.

10

கூகா வெனவென் கிளைக்கடியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகாசல வேலவ நாலுகவித்
தியாகா சுரலோக சிகாமணியே.

11

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா இருசொல் ஸறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன்று மறந்திலனே.

12

முருகன் தனிவேல் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே.

13

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஜவாய் வழிசெல்லு மவாவினையே.

14

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வேன் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவ எண்குண பஞ்சரனே.

15

பேராசையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீர் முதுகூர் படவே லெறியுஞ்
குரா சர் லோக தூரந்தரனே.

16

யாமோதிய கல்வியு மெய்யறிவுந்
தாமேபேற வேலவர் தந்ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீ ரினியே.

17

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வந்கா வப்யா வமரா
பதிகா வலகுர பயங் கரனே.

18

வடிவுந் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா அயில்வே ஸரசே
மிடியென் றொரு பாவி வெளிப்படுனே.

19

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கழியேன்.
உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரண் விக்ரம வேளிமையோர்
புரிதாரக நாக புரந்தரனே.

20

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரகுர விபாடனைனே.

21

காளைக் குமரேச னெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல் வள்ளிபதும் பணியும்
வேளைச் சுரடு பதி மேருவையே.

22

அடியைக் குறியா தறியா மையினான்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புனருங் குண்டு தரனே.

23

கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வே னருள் சேரவு மெண்ணுமதோ
கூர்வே ரொடு குன்று தொளைத்த நெடும்
போர்வேல் புரந்தர பூதியே.

24

மெய்யே யெனவெவ் வினை வாழ்வையுகந்
தையோ அடியே னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுஞ்
செய்யோய் மயிலேறிய சேவகனே.

25

ஆதாரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொரு சற்று நினைந்திலையே
வேதாகம ஞான விநோது மனோ
தீதா சுரலோக சிகாமணியே.

26

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலேறிய வானவனே.

27

ஆனா வழுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே.

28

இல்லே யெனு மாயையி லிட்டனை
பொல்லே னறியாமை பொறுத்திலையே
மல்லே புரி பன்னிரு வாகுவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சடர்வே லவனே.

29

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றொலுவர்க் கிசைவிப்பதுவே.

30

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யென வென்னை விதித்தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே.

31

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடித்தோய்
மலையே மலைக்கறிடு வாகையனே.

32

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென்று விடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந்த வரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே.

33

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காம லெனக்கு வரந் தருவாய்
சங்க்ராம சிகாவல் சண்முகனே
கங்காநதி பால க்ருபா கரனே.

34

விதிகாணு முடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழி லென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல் வள்ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரடி பதியே.

35

நாதா குமரா நம வென்றரனார்
ஒதா யெனவோ தியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல் விண்ணவர் குடுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே.

36

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவே லிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியொடு மகந்தையையே.

37

ஆதாளியை யொன் றறியேன யறத்
தீதாளியை யாண்டது செப்புமதோ
குதான கிராதகுலிக் கிறைவா
வேதாள கணம் புகழ்வே லவனே.

38

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
முவேடனை யென்று முடிந்திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங்கர தேசிகனே.

39

வினையோட விடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ
சனையோ டருவித் துறையோ டுபசந்
தினையோ டிதனோடு திரிந்தவனே.

40

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே.

41

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றநிவற் றறியாமையு மற்றதுவே.

42

துாசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளாந் துகளா யினபின்
பேசா அநூடுதி பிறந் ததுவே.

43

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
குடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுர்மாமுடி வேதமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே.

44

கரவா கியகல்வி யுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோக தயாபரனே.

45

எந்தாயு மெனக்கருள் தந்தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதீர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

46

அழறை றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறா வாடியேயன் பெறு மாறுதளோ
சீறா வரகுர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே.

47

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின்ற பிரானலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென்றவ ரோட்டும் வேலவனே.

48

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைகுழ் சுடரே.

49

மதிகெட்டறவா ழமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவென்
நதிபுத்திர ஞான சுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே.

50

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

51

முருகா!

—
முருகா
ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய
கந்தரலங்காரம்

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண்டேன்வரு வார்த்தலையிற்
றுப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

1

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னென்பர பஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ் சடாடவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே.

2

அழித்துப் பிறக்கவொட்டா அயில் வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி முண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழுப் பொங்குவெங் சுற்றங்விடுங் கயிற்றாற்
கழுத்திற் சுருக்கிட் டிமுக்குமுன் ரோகவி கற்கின்றதே.

3

தேரணியிட்டுப் புரமெரித்தான்மகன் சொங்கையில்வேல்,
கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரெளங்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டுவகௌந்த கடகநெளிந்தது குர்ப்
பேரணி கெட்டது, தேவேந்த்ர லோகம் பிழைத்ததுவே.

4

ஒரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் டுரைனச் சூரணைக் காருடல் சோரிக்ககச்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே.

5

திருந்தப் புவனங்க ஸீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டிலேறி அறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் ரோதுங் குவலயமே.

6

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல்காக்கின்ற பேததகொங்கை
விரும்புங்குமரனை மெய்யன்பி னால்மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பர மானந்தந் தித்தித் தறிந்த அன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச்செந் தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே.

7

சளத்திற் பிணிபட் டச்ட்டுக் ரியைக்குட் டவிக்குமென்றன்
உளத்தில் பரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ரூத்துதிரக்
குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே.

8

ஒளியில் விளைந்த உயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல்
அளியில் விளைந்ததொ ரானந்தத் தேனை அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாளைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பிய வாழுக மாறுடைத் தேசிகனே.

9

தேனன்று பாகென் றுவமிக் கொணாமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப் தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே.

10

சொல்லுகைக் கில்லையென் றெல்லா மிழந்துகும் மாவிருக்கும்
எல்லையுட்செல்ல எனைவிட்ட வாழுகல் வேலனல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச்செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளன்னல் வல்லபமே.

11

குசைநூகி மாவெற்றி வேலா னவுணர் குடர்குழம்பக்
கதையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின் கொத்து(து)
தசைபடு கால்பட் டசைந்தது மேரு அடியிடவென்
ஒசைவரை தூள்பட்ட வத்தூளின் வாரி திடர்பட்டதே.

12

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகுத் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
துடைபட்டதன்ட கடாக முதிர்ந்த துடுப்பெலம்
இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே.

13

ஒருவரைப் பங்கி னுடையாள் குமார னுடைமணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே.

14

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
இப்பாசநெஞ்சனை யீடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும்
அப்பாதி யாய்விழ மேருங் குலுங்கவின் ணாருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே.

15

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
முவடி கேட்டன்று முதண்ட கூட முகடுமுட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே.

16

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோள் இருந்தபடி யிருங்கோள் எழுபாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் தொலைக்கவவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே.

17

வேதா கமசித்ர வேலாயுதன் வெட்சி பூத்தண்டைப்
பாதார விந்தர அரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச்
சுதான தற்றவெளிக்கே ஒளித்துச்சும் மாவிருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே.

18

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்கள் நுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற் கொதுங்க உதவா உடம்பின் வெறுநிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே.

19

சொன்ன கிரெளாஞ்சு கிரியூ டுருவத் தொலைத்தவவேல்
மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமெள னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்ந்துணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறந்தேவிட்ட திவ்வடம்பே.

20

கோழிக் கொடியன் அடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழுக் கருது மதியிலி காள்உங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டா துங்க எத்தமெல்லாம்
ஆழுப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மடிப்பிறகே.

21

மரணப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்தனை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகின் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாபசசிதேவி மங்கல்ய தந்துரக்ஷா
பரணக்ரு பாகர ஞானா கரசுர பாஸ்கரனே.

22

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழுவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் தலைபத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே.

23

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சிடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேனுனைநான்
ஜவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே.

24

கின்னங் குறித்தபடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கிவிட்டது கோடுகுழல்
சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே.

25

தண்டா யுதமுந் திரிகுல மும்விழுத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழுவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடவாள்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே.

26

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தியடன்வரு வான்குரு நாதன்சொன்ன
சீலத்தை மெளந்த தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே.

27

ஒலையுந் தூதருங் கண்டுதின் டாட லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மெகந்த வேள்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்த செச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே.

28

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கெளவிங்ஙவன் காண்பதல் ஸான்மன வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதாய் அருவரு வாகிழன்று
போலே யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறுபுகல்வதுவே.

29

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே.

30

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென் பதாகத் திரிகின்ற நீ செந்தி லோன் திருக்கை
வேலென் கிலைகொற்ற மயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயெங்ங னேமுத்தி காண்பதுவே.

31

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் தூதிரங் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியிரு வக்கதீர் வேல்தொட்ட காவலனே.

32

கிளைத்துப் புறப்பட்ட குர்மார் புடன்கிரி யூடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த ணேதுறந்தேர ருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னையெ ந்நாள் வந்திரட்சிப்பையே.

33

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கும்
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெருமாள் திரு நாமம் புகல்பவரே.

34

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகர் தாதப்பிப் போன தொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதனிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே.

35

பத்தித் துறையிழிந் தானந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவுதென் ரோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்கு ரணவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே.

36

கழித்தோல் மாற்றிற் பெருக்கானது செல்வந் துன்பமின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடன் என்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்கு ணேமுத்தி கிட்டுவதே.

37

கண்டுண்ட செல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளள
மொண்டுண் டயர்கினும் வேல்மற வேன்முது கூளித்திரள்
டேண்டுண் டேடே டே டேடே டேண்டுடேண்டு
டிண்டிண் டொனக்கொட்டி யாடவெஞ் குர்க்கொன்ற ராவுத்தனே.

38

நாளென் செய்யும்வினை தானென் செயும்எனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு
தாஞுஞ் சிலபுஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோஞுங் கடம்பு மெனக்குமுன் ணேவந்து தொன்றிடனே.

39

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்றா
விதித்தாண் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே.

40

சேல்பட் டழிந்தது செந்துார் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மன மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்பும வன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே.

41

பாலே யனைய மொழியார்தம் இன்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலேகொண் டுய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாள்தருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே.

42

நினங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே.

43

கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறலரக்கர்
புவியாற்ப் பெழுத்தொட்ட போர்வேல் முருகனைப் போற்றியன்பாற்
குவியாக்கரங்கள் வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே.

44

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலில் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோடிக்கைந் நாற்றிநரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரி தொளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே.

45

ஒரு தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வேற்
றிருபுத வீட்டி லிராமலென் றானிரு கோட்டொருஞைகம்
பொருபுத தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குருபுத வேலவ ணிட்டுர சூர குலாந்தகனே.

46

நீயான ஞான வினோதர் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரல்குற்
நோயா உருகிப் பருகிப் பெருகித் துவஞுமிந்த
மாயாவினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே.

47

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மழுகுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ஞம்பர மானந்த சாகரத்தே.

48

புத்தியை வாங்கினின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றி லேன்முது சூர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே.

49

சூரிற் கிரியிற் கதிரவே லெறிந்தவன் தொண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றிவேறிலை காண்தண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.

50

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற்
பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ் சூரன் நடுங்கவெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறும் இராவுத்தனே.

51

மலையாறு கூறேன வெல்வாங்கி னானை வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை நேடிவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்ணர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே.

52

சிகராத்ரி கூறியிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுந் செந்தமிழாற்
பகரார்வ மீபணி பாசசங் க்ராம பணாமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்க ந்ருபகுமரா
குகராட் சசபட்ச விட்சோப தீர் குணதூங்கனே.

53

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தால்
தேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்திளைத்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.

54

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றீகைக் கெனைவிதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே.

55

ஆங்கா ரமுமடங் காரோடுங் கார்பர மானந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும்
ஒங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய் யாரென்செய் வார்மய தூதருக்கே.

56

கிழியும் படியடற் குன்றெறிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியும் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக்
குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவ னூர்க்குச் செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே.

57

பொருபிடி யுங்களி றும்வினை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல் சண்முக வாவெனச் சாற்றி நித்தம்
இருபிடி சொறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய உடம்பிதுவே.

58

நெற்றாப் பகங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு மூல்லையுடன்
பற்றாக் கையும்வெந்து சங்கராம வேஞும் படவிழியாற்
செற்றார்க் கினியவன் தேவேந்த்ர லோக சிகாமணியே.

59

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ்
எங்கா யினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள சிங்கார வீட்மடந்தையருஞ்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத தனிவழிக்கே.

60

சிந்திக் கிலேனின்று சேவிக்கி லேன்தண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக் கிலேன்னென்றும் வாழ்த்து கிலேனாமயில் வாகனனைச்
சந்திக் கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கிலேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே.

61

வரைவற் றவுனர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச் செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவாபஞ்ச புதமுற்
றுரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிகுளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே.

62

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலம் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையைன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் குரனும் மேருவுமே.

63

பாதித் திருவருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவளனயைப்
போதித்த நாதனைப் போர்வே லணச்சென்று போற்றியுய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவெங் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே.

64

பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண் டலாதுவிடேன் வெய்ய குரளைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெரு மாள்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட்ட டாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே.

65

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றால்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டுங் கராசலங்கன்
எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மழுரத்தனே.

66

நீர்க்குமி ழிக்கு நிக்கரென்பர் யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடந்தந்த மின்பொலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவங்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற்கமரற்கன் பிலாதவர் ஞானம் மிகவுநன்றே.

67

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றுடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற் றிலேன்மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட்சங் க்ராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவங் கடகா சலபன் னிருபுயனே.

68

சாடுங் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
ஒடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரி கொண்டாடப் பசுபதிநின்
நாடும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீத்திலே.

69

தந்தைக்கு முன்னாந் தனிஞான வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன்வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினாற்
சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோபத்ரி குலத்தையே.

70

விழிக்குத் துணைத்திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோழும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மழுரமுமே.

71

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தி யுடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமென்னுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா ருடைக்குரு நாதன் சொன்ன
கருத்தை மனத்தி விருத்தங்கண் ஶர்முத்தி கைகண்டதே.

72

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

73

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத் தனவசத்தே
ஆக்கும் அறுமுக வாசொல் லொணாதிந்த ஆனந்தமே.

74

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மலிழ்ந்த அன்பாற்
குராப்புனை தண்டையெந் தாள்தொழல் வேண்டுங் கொடியஜவர்
பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால்
இராப்பக ஸற்ற விடத்தே யிருக்கை எளிதல்லவே.

75

படிக்கின் றிலைபழ நித்திரு நாமம் படிப்பவர்தான்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மானந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.

76

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள னேதென தனிகைக் குமரநின் தண்டையெந்தான்
குடாத சென்னிய நாடாத கண்ணூந் தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.

77

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரவெண்ணி
மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்திற்கட்டு
நூல்வாங்கி டாதென்று வேல்வாங்கி பூங்குழல் நோக்குநெஞ்சே

78

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமல் ஏற்றங்கொண் டாடுவீர்காள்
போர்கொண்ட கால னுமைக்கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதரும் மாளிகை யும்பனைச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரை யோகெடு வீர்நூம் அறிவின்மையே.

79

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாய்செய்ய வேல்முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைகுழ் திருத்தணிக் குன்றினிற்குங்
கந்தா இளங்கும் ராஅம் ராவதி காவலனே.

80

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றன்வந் தாலென்முன்னே
தோகைப் புரவியிற் ரோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந் தகனைத் த்ரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே.

81

தாராகணமெனுந் தாய்மா ரறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பால னரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுங் கையிற் சிறுவானும் வேலுமென் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே.

82

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளிணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ஸாய்புண்ட ரீகனண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்திந்தர லோகத்தை முட்டிவெட்டிப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே.

83

தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிட்டச் சிற்றடிக்கே
புங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல்
வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்கள் எட்டும் வழிவிட்டவே.

84

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று வாழ்ந்துமிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற கல்வியும்போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங்கதறப் பழகிநிற்கும்
ஜவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் அடைக்கலமே.

85

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகளனி தேவிழி நாசி வைத்து
முட்டிக் கபாலமு ஸாதார நேரண்ட முச்சையுள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.

86

வேலா யுதன்சங்கு சக்ரா யுதன்விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச்சவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ஸாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே.

87

குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுருக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனாக்கிங்
கெமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே.

88

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனித ருடனினங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்று வாய்கொடி யுங்கமுகும்
பினங்கத் துணங்கை யலகைகொன் டாடப் பிசிர்தம்வாய்
நினைம்கக்க விக்ரம வேலா யுதம்தொட்ட நிர்மலனே.

89

பங்கே ருக்னெனைப் பட்டோ ஸலயிலிடப் பண்டுதலை
தங்காலி விட்ட தறிந்தில னோதனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
ஙங்கோ னறியின் இனிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே.

90

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோ டனைச்சென்று கண்டுதொழு
நாலா யிரங்கன் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே.

91

கருமான் மருமகனைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக்க கோளனை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வே லனைக்கன்னி புகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே.

92

தொண்டர்கண் டண்டிமொன் டுண்டிருக் குஞ்சுத்த ஞானமெனுந்
தண்டையம் புண்டரி கந்தரு வாய்ச்சண்ட தண்ட வெஞ்குர்
மண்டலங் கொண்டுபண் டண்டரண் டங்கொட்டு மண்டிமிண்டக்
கண்டுருண் டண்டர்வின் டோடாமல் வேல்தொட்ட காவலனே.

93

மண்கம முந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசைதந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவியுங் கேட்டது வேலெடுத்துக்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசை பதினா லுலகமுங் கேட்டதுவே.

94

தெள்ளிய வேனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவன் றாள்வேட் டிலைசிறு வள்ளை தள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத்தோதகச் சொல்லைநல்ல
வெள்ளிய நித்தில் வித்தார மூரலை வேட்ட நெஞ்சே.

95

யான்றா னெனுஞ்சொல் லிரண்டுங்கெட் டாலன்றி யாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியங் தொல்லைப் பெருநிலஞ் குகரமாய்
கீன்றான் மருகன் முருகன் க்ருபாகரன் கேள்வியினாற்
சான்றாறு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே.

96

தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீர்த் தனிவிடில்நீ
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் ஹோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறந்துந் திரிகுவையே.

97

சேவிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
ஆலித் தனந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து
காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமே.

98

கதிதனை யொன்றையங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்ந்ரம் பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறேனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே.

99

காலிக் கமலக் கழலுடன் சேர்ந்தெனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோற்
பாலித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

100

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பால்
கெடுதலி லாத்தொண் டரிற்கூட் டியவா கிரெளஞ்சவெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே.

101

சலங்கானும் வேந்தர் தமக்குமஞ் சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழியனு கார்துட்ட நோயனுகார்
கலக்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னால்
அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே.

102

திருவடி யுந்தன்டை யுஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடி வாள வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களும்
குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே.

103

இராப்பக லற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையந் தாளரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சம்
பராக்ரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே.

104

செங்கே மூடுத்த சிவனாடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோனும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ் செங்கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந் தெதிர்நிற்பனே.

105

ஆவிக்கு மோசம் வருமா றறிந்துன் ளருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளால்
வாவித் தடவயல் சூழந் திருத்தணி மாமலைவாழ்
சேவற் கொடியுடை யானே யமர சிகாமணியே.

106

கொள்ளித் தலையில் ஏறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடி முத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செந்தின் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே.

107

குலம் பிழித்தெம பாசஞ் சூழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காலன் தனக்கொரு காலுமங் சேங்கடல் மீதெழுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.

108

கோளு பதிகம் இரண்டாம் திருமுறை

திருச்சிந்றம்பலம்.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே ஸணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாஸ் பிரண்டுமுடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

என்பொடு கொம்பொ டாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழையுடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோ டேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவள மேனி ஓளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளள விடைமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே ஸணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெந்தி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

மதிநுதல் மங்கை யோடு வடபா லிருந்து
மறையோதும் எங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமே ஸணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
கொதியுறு கால ளகி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிருணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சணி கண்ட னெந்தை மடவாள்த னோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 வெஞ்சின அவனை ரோடும் உருமிடியு மின்னும்
 மிகையான பூத மவையும்
 அஞ்சிடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி யதள தாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள்த னோடும் உடனாய்
 நாண்மலர் வன்னி கொன்றை நதிகுடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 கோளாரி யுழுவை யோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளாரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமே ஸணிந்தென்
 உளமே புகுந்த வதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தனறு விடைமேல் இருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர்குடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் குழிலங்கை அரயன்றனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பஸபல் வேடமாகும் பரன் நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமனோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் கு १ யோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாட க்வட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரோடு அமனை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளை செந்நெல் துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழு
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோஞம் நாஞம் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரை செய்
 ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆனை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றி போற்றி போற்றி.

தேவாரம்

திருச்சிந்றம்பலம்.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிகுடிக்
காடுடையசுட ஸைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

இடரினுந் தளரினும் எனது றுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோனமை ஆஞ்சா றீவதொன்றெழுமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

சுற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன்
ஏற்றாய்டிக் கேயிரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனாட யேனதி கைக் கெடில
வீர்ட்டா னத்துறை அம்மானே.

பேரா யிரம்புரவி வானோ ரேத்தும்
பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பானை
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்
தீராநோய் தீத்தருள வல்லான் தன்னைத்
திரிபுரங்கள் தீயெழுத்தின் சிலைகைக் கொண்ட
போரானைப் புள்ளிருக்கு வேஞு ரானைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன்
வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
இலம்பொல்லேன் இரப்பதே சுய மாட்டேன்
என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழை யேனே.

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
 நரகத்தி லிட்ரப்படோம் நடலை யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
 இன்பமே யெந்நாளும் துன்ப மில்லை
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாயக்
 கொய்ம்மலர்ச்சசே வடியினையே குறுகி னோமே.

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
 ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல்லவத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர் மாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பும்புகலுார் மேவிய புண்ணியனே.

பித்தாபிறை சூழபெரு மானேயரு ளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
 வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லுாரட் டுறையுள்
 அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென ளாமே.

நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
 வாளன கண்மடவா ளவள்வாடி வருந்தாமே
 கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
 ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
 மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளர் கொன்றை யணிந்தவனே
 மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
 அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக் கேனே.

திருச்சிற்றும்பலம்.

திருவாசகம்

பால்நினெந் குாட்டுந் தாயினும் சாலப் |
 பரிந்துந் பாவியே னுடைய
 ஊனினெ உருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினெச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனெத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
 உடைமை எல்லாமும்
 குண்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட
 போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூ நெனக்குண்டோ எண்டோள்
 முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ
 இதற்கு நாயகமே.

தந்ததுன் தன்னெக் கொண்டதென் தன்னெச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுந் பெற்றதொன் நென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்டெம் பெருமான்
 திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே
 எந்தையே சுசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யான்இதற் கிலன்ஷர்கைம் மாறே.

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டந் யருளிலை: யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
 முழுதுந் தருவோய்நீ
 வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி
 என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்
 அதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
 உன்றன் விருப்பன்றே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதும் அளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
 நடுவுள் நீயிருத்தி
 அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
 தானால் அடியேனுன்
 அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்
 புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்
 முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
 வண்ணம் முன்னின்றே.

திருவிதைசப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே!
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
 இருட்பிழும் பறவெறிந் தெழுந்த
 சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
 தூயநற் சோதியுட் சோதீ !
 அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
 அயனொடு மாலறி யாமைப்
 படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
 தொண்டனேன் பணியுமா பணியே

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
 என்னுயிர்க் கழுதினை எதிரில்
 போகநா யகனைப் புயல்வண்ற கருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூந்த
 மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
 மிழலைவின் ணிழிசெழுங் கோயில்
 யோகநா யகனை யன்றிமற் றான்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஞ்ச் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் உள்ளம்
 குளிர்என் கண்குளிர்ந் தனவே.

நெயாத மனத்தினனை நெவிப்பான் இத்தெருவே
 ஜயாந் உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
 கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
 செய்யாயோ அருள்? கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட
 அங்ஙனே பெரியாந் சிறிய
 என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
 எனிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
 முன்னம்மா ஸறியா ஒருவனாம் இருவா!
 முக்கணா! நாற்பெருந் தடந்தோள்
 கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
 கொண்டசோ லேச்சரத் தானே.

நீறணி பவளக் குன்றமே! நின்ற
 நெற்றிக்கண் ஞுடையதோர் நெருப்பே!
 வேறுணி புவன போகமே! யோக
 வெள்ளமே! மேருவில் வீரா!
 ஆறுணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா!
 அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே!
 ஏறுணி கொடியெம் மீசனே! உன்னைத்
 தொண்டனேன் இசையுமா நிசையே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மின்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்துங் குடிகுடி சுசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் என்றே பல்லாண்டுகூறுதுமே.

சொல்லாண்டசரு திப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரன் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

அரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரெநாள்
நாரா யண்ணொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கில் வண்டத்தொடுமுடனே
பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனகமுமருளிச்
சோதிமணி முடித்தாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புராணம்

உலகெ ஸாம்ஹணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு ஸாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி ஸம்பாடி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

ஜந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ளள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு முன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம்கும் பிடப்பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பம் ஆம்ஏன்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர்சொரியக் கைம்மலர்உச்சிமேற்குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணு மாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர் வியோம மாகும் திருச்சிற்றும் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றும் போற்றி!
வல்லைவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்துளாடும் சேவடி போற்றி! என்ன.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
“பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னைஎன்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்மகிழ்ந்து பாடி
அறவாந் ஆடும்போது அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்

திருப்புகழ்

முத்தைத்தரு	பத்தித் திருநகை	
அந்திக்கிறை	சத்திச் சரவண	
முத்திக்கொரு	வித்துக் குருபர	எனவோதும்
முக்கட்பர	மற்குச் சுருதியின்	
முற்பட்டது	கற்பித் திருவரும்	
முப்பத்துமு	வர்க்கத் தமரரும்	அடிபேணப்
பத்துத்தலை	தத்தக் கணைதொடு	
ஒற்றைக்கிரி	மத்தைப் பொருதொரு	
பட்டப்பகல்	வட்டத் திகிரியில்	இரவாகப்
பத்தற்கிர	தத்தைக் கடவிய	
பச்சைப்புயல்	மெச்சத் தகுபொருள்	
பகஷ்ததொடு	ரகவித்தருள்வதும்	ஒருநாளே
தித்தித்தெய	வொத்தப் பரிபுர	
நிர்த்தப்பதம்	வைத்துப் பயிரவி	
திக்கொக்கந்	டிக்கக் கழுகொடு	கழுதாடத்
திக்குப்பரி	அட்டப் பயிரவர்	
தொக்குத்தொகு	தொக்குத் தொகுதொகு	
சித்ரப்பவு	ரிக்குத் ரிகடக	எனவோதக்
கொத்துப்பறை	கொட்டக் களமிசை	
குக்குக்குகு	குக்குக் குகுகுகு	
குத்திப்புதை	புக்குப் பிடியென	முதுகூகை
கொட்புற்றேழு	நட்பற் றவண்றை	
வெட்டிப்பலி	யிட்டுக் குலகிரி	
குத்துப்பட	வொத்துப் பொரவல	பெருமாளே

பாதி மதிந்தி போது மணிசடை
 நாத னருளிய குமரேசா
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய னரிதிரு மருகோனே
 கால னெணையனு காம லுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி அயனோடு தேவர் கருல
 காளும் வகையுறு சிறைமீளா
 ஆடு மயிலினி லேறி அமர்கள்
 குழ வலம்வரும் இளையோனே
 குத மிகவளர் சோலை மருவுச
 வாமி மலைதனில் உறைவோனே
 குர னுடலற வாரி சுவற்ட
 வேலை விடவல பெருமாளே.

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷி நேரமட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க - அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
 தமியன்மிஷி யாலம யக்கம் - உறுவேனோ
 கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற - குமரோனே
 கடகபுய மீதிரத்ந மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமமுமண மார்க டப்ப - மணிவோனே
 தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்வ யோக மிக்க - பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதிய நீகொத்து
 தவிபுரிய வேணு நெய்த்த - வடிவேலா
 அருணதள பாதபத்ம மநுதினமு மேதுதிக்க
 அரிய தமிழ் தான ஸித்த - மயில்வீரா
 அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 அழகதிரு வேர கத்தின் - முருகோனே.

திருமகனு ஸாவு மிருபுயமு ராளி
 திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்
 செகதலமும் வானு யிகுதிபெறு பாடல்
 தெரிதருகு மாரப் பெருமாள்காண்
 மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு
 மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்
 மணிதரளம் வீசி அணியருவி குழு
 மருவுகத்திர் காமப் பெருமாள்காண்
 அருவரைகள் நீஞு படவகர்ர் மாள
 அமர்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்
 அறுகுபிறை வாரி விரவுசடை யீசர்
 அருள்செய்குரு நாதப் பெருமாள்காண்
 இருவினையி லாத திருவினைவி டாத
 இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
 இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
 இருதனவி நோதப் பெருமாளோ.

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
 மெனதிடர் பிறவி யவதாரம்
 இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு
 மினியுடல் விடுகே முடியாது
 கழுகொடு நரிய மெரிபுவி மறவி
 கமலனு மிகவும் அயர்வானார்
 கடனுன தபய மடிமையு னடிமை
 கடுகீயு னடிகள் தருவாயே
 விழுதிக ழழகி மரகத வடிவி
 விமலிமு னருளு முருகோனே
 விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
 விசைபெறு மயிலில் வருவோனே
 எழுகடல் குமுற அவணர்க ணயிரை
 யிரைகொளும் அயிலை யுடையோனே
 இமையவர் முநிவர் பரவிய புலிய
 ரினில்நட மருவு பெருமாளோ.

நாத விந்துக் லாதீந் மோநம
 வேத மந்த்ரசொ ரூபாந் மோநம
 ஞான பண்டித சாமீந் மோநம
 ஞான சம்புகு மாராந் மோநம
 போக அந்தரி பாலாந் மோநம
 நாக பந்தம் யூராந் மோநம
 சேத தண்டவி நோதாந் மோநம
 கீத கிண்கிணி பாதந் மோநம
 தீர சம்ப்ரம வீராந் மோநம
 தீப மங்கள ஜோதீந் மோநம
 தூய அம்பல சீலாந் மோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகாந் மோநம
 ஈத லும்பல கோலால பூசையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு
 ஏழ்த லும்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழ மண்டல மீதேம் னோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடாஞ் நாயக
 ஆத ரம்பயி லாஞ்சர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு னாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி
 ஆதி அந்தவு லாவரச பாடிய
 சேர் கொங்குவை காவூர்ந் னாடதில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே.

அகரமு மாகி அதிபனு மாகி
 அதிகமு மாகி அகமாகி
 அயனென வாகி அரியென வாகி
 அரனென வாகி அவர்மேலாய்
 இகரமு மாகி எவைகளு மாகி
 இனிமையு மாகி வருவோனே
 இருநில மீதில் எளியனும் வாழ
 எனது முனோடி வரவேணும்
 மகபதி யாகி மருவும்வ லாரி
 மகிழ்களி கூரும் வடிவோனே
 வனமுறை வேடனருளிய பூஜை
 மகிழ்கதிர் காம முடையோனே
 செக்கண சேகு தகுதியி தொதி
 திமியென ஆடு மயிலோனே
 திருமலி வான பழுமதிர் சோலை
 மலைமிசை மேவு பெருமாளே.

வாழ்த்துப் புராணம்

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளாங்குக உலகமெல்லாம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

இனப்பே சூழ்க
எல்லோரும் வாழ்க

திருச்சிற்றம்பலம்

